

דרישות בעניני המלאכים

מכתב יד

רבינו הקדוש המקובל האלהי
כמוהר"ר משה קורדואירו זצ"ל

דרישות בעניני המלאכים

מרכיניו הקדוש המקובל האלהי

כמוהר"ר משה קורדואירו זצ"ל

בענין האדם עם המלאכים יש כמה דרישות ובכל דרישה כמה חקירות ידועות כאשר נבאר. ואולם שכל הדרישות הם. הא' מספר מדרגות המלאכים וכל הדיעות הנמצאות בזה. הב' מהותם בכלל ובפרט. הג' כוונת מציאותם. הד' סדר מעלתם. הה' דרך היאך האדם נפעל מהם ונשפע. הו' על אי זה צד האדם ירכב האדם עליהם. הז' בכמה בחי' משעבד האדם אותם לרצונו. ועתה נפרש דרישות אלו אחת לאחת.

הדרישה הא' ראוי לחקור בה אם אפשר לתת מספר למדרגותם אם לאו ולכאורה נראה שהוא בלתי אפשר משום דכתיב היש מספר לגדודיו ועם היות דכתיב המוציא במספר צבאם וגו' לא קשיא דלגבי תתאי לית להו מספר אמנם לגבי קב"ה המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא יש לו מספר לצבאות ושם לכל אחד ואחד מהאישים שבכל צבא וצבא וז"ש לכולם בשם יקרא. ואפשר לפרשו בדרך אחר מוציא במספר צבאם ולא שיאמר אלף צבאות או רבוא וסוד אמרו לכולם בשם יקרא צבא ראשון פלוני צבא שני פלוני וכיוצא ולא זו בלבד אלא מרוב אונים ואמין כח איש אפילו איש פרטי בהם לא נעדר לפניו אלא כולם יכנה להם שם ידוע וענין ועם היות דלכאורה פ' זה נאמר על מחנות הכנבים אין לך ככב וככב שלא יהיה עליו מלאך וכן פ"י הרשב"י ע"ה ואף אם נודה שפ' זה נאמר בכנבים ממנו נלמד ק"ו למלאכים המשובחים מהכנבים שהדין כן ועתה בזה בלי ספק לא יעלה על לב משכיל לתת מספר לגדודי המלאכים כי אין מספר בהם אלא לפני מי שבראם אמנם כתוב שני אומר רכב אלהים רבותים אלפי שנאן ואלו שני פ"י לרז"ל או תרי אלפי שאינן והם ח"י אלפים לבד או רבותים עם אלפים שאננים אחרים שהם כ"ב אלף, ופשט הכתוב הוא כי המלאכים בעצמם נק' שנאנים והם רבותים אלפים דהיינו עשרים אלף אלפים ולכלהו פירושי הרי נתן בהם מספר ובזהר פרשת ויצא פ"י שנאן ש' שור נ' נשר א' אריה נ' אדם והפסוק לפי זה יהיה משמעו רכב אלהים רבותים אלפי האחד מן הפירושים שפירשנו וכל א' וא' מהם היה שנאן דהיינו באותה מרכבה שראה יחזקאל היה עתה בסיני רבותים אלפי, וכבר יש מרבותינו שפ"י כך.

ועתה מזה אנו באים בהתר הספק והוא כמה שנבין מרכבת יחזקאל והוא דפליגא דידיה אדידיה פעם א' אומר ומתוכה דמות ד' חיות וכן אומרו לארבעתם הם שייחסם בשם ארבעה וכתוב אחר אומר ודמות על ראשי החיה היא החיה אשר ראיתי וגו' הרי שייחסם כולם בשם חיה א' וענין קושיא זו יפול ג"כ באופנים כתוב א' אומר והנה אופן אחד בארץ הרי שהיה אופן אחד לבד וכתוב א' אומר מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתם הרי עשאם ארבעה אמנם התר הענין הוא כי היא מגורה אחת של פרקים גבולים בחיה כולם יחד נקשרים אופן אחד וחיה אחת פרטי יותר הם ד' בחי' ד' פרקים גבולים בהיה הם ד' חיות וכן באופן הם ד' אופנים ופרטי יותר יש בכל א' מד' אופנים כמה מחנות אופנים ובכל חיה כמה מחנות חיות לאין תכלית ולא זו בלבד אלא רגלי החיות הם כמה בחי' מלאכים שהם נקראים רגלים ועליהם קרסולי החיות כמה בחי' נק' קרסולים ועדין כל אותם הבחי' שמנו רז"ל כאשר אבאר בדרישות הבאות בע"ה והנה אם באנו לתת מספר לגדודים אלו מי יוכל מי ידמה מי ידע ומי בקי בהם ובשמותיהם ומי יערוך מערכותיהם אמנם דרך כלל נאמר חיות ובהם נכללים כמה וכמה גדודים וכן נאמר אופנים ובהם כמה וכמה מספרים לאין תכלית וכשבאנו לומר שרצוננו לדעת מספר מדרגות המלאכים לא נרצה אלא ע"ד שמנה הנביא חיות אופנים וכן ישעיה שרפים וכן שאר הנביאים ומתכרך ברוה"ק גילו לנו סתרי מרכבות הבורא דרך כלל מה שהאזון יכולה לשמוע כפי ערכינו.

החקירה השנית בשמות המונחים למלאכים כמו לשם מסטרון או לסנדלפון או ליופיאל וכיוצא וכמו השמות הנז' בס' בריח מנוחה או בס' המלבוש או בס' החשק וכמו הנמצאים בפעולות בקונטריסין כי זה יעדר ידיעתו בו והעסק בו מסוכן אמנם דרך כלל לשמות נאמר כי השמות לכולם בשם יקרא ואל יעלה על לב נבין וחכם יהיו השמות מורים וגו' אמנם החסד אשר חננו קונינו שקבע בפינו מבטא כל היצור שהם כ"ב אותיות לרוב חבה עם האדם הנברא בצלם אלהים היה קובעם בפיו אבל עליהם אין תוספת ומהם אין מגרעת ותורתנו תורתו ואותיותינו אותיותיו לא יוסיפו ולא יגרעו אלינו מכ"ב אותיות והגורע אות מהם מחריב העולם והמוסיף עליהם מכניס צלם בהיכל והנה הה' פשוטות ג"כ מכלל הכ"ב וכבר הארכנו בעניינם בספ"ר האמנם אלפא ביתות הם בלי מספר כאלו תאמר אם נקח כ"ב פעמים כ"ב נצרך כך מלות אם משתי אותיות רל"א שערים או רכ"א שערים כדפי' בספ"ר יצי' ואם נרצה להוסיף אלפא ביתות עד אין מספר ונצרפם צירופים מרובים מאותיות מרובות כל צירוף וצירוף ויהיה צירוף שיכפל בהם האותיות וצירוף שלא יכפל יעלו המלות לאין תכלית ולאין מספר ומהם ייחס הבורא לנבראו כרצונו והנה ישתנה יחס שמותיו

ית' לברואיו מיחס שמותינו אלינו דבר לא ישוער כי המשל בזה שמי משה לא יורה על בחי' איבריו או פעולות שהרי מרע"ה נק' כן והיה מבחר הנבראים ומעשיו לא יכילם רעיון אשרי ילוד אשה ואני גרוע מכל בני דורי בעונותי הרבים הנה שהשם ההסכמי לא יורה מציאות על האדם כלל ואף אם הסכימו בני אדם לכנות להם שמות וענין זה לא יצדק אלא בדורות הפחותים כי בדורות הראשונים שהיו מכנים השמות עלי דרך הנבואה לשמותם יחס גדול כענין אברהם כמה דרשות נפלאות נאמרו בו ומה גם לקמן שלהי חיבור זה להרשב"י ע"ה וכן ביצחק בחי' וכן ביעקב וכן בשבטים וכן במשה כמה סודות דרשו בר"מ ובתי' בג' אותיות אלו וכן בירמיה וישעיה דרשו הרבה בזוהר ולא לחינם פי' רז"ל במלת אשר שמות בארץ וכדפי' בגמרא בענין כידור וכיוצא ועכ"ז נפלאה הפלא ופלא הנחת שמותיו לנבראו הם מלאכיו ועתה אני אפרש המלאכים נתלים באותיות והם שואבים שפע מהם ונמצאים מכחם כי שרש כל נמצא ל"ב נתיבות הם כ"ב אותיות ועשר נקודות והנתיבות יצטרפו ויוכללו זה בזה מספרים לא יכילם רעיון יצטרפו ויוכללו ויחקנו ויחשבו בסוד תיקון וצירוף ומאמר ומכלל וחשבון כדפי' בספ"ר בשער הצירוף הכל גלוי וצפוי וערוך לפני מי שבראם ויש חיה נבראת שבחינת יניקתה ופעולתה ועניינה ואיבריה יוכללו באותיות המשל בזה ג' אותיות ב"ט הנה אלו האותיות כוללות כמה אלפא ביתות יצטרפו ויוכללו ויחשבו ויחקנו וימצא מהם כמה שמות יחחלקו לכמה מחנות ותחת כל שם ושם מאלו המכונים למחנה כמה אותיות יצטרפו ויוכללו ויהשבו ויחקנו לכמה מלאכים ואותם האותיות המיוחסות למלאך ההוא על שם פעולתו ויניקתו והשתלשלותו יתייחס בשם ההוא וכאשר ישביעהו היודע בזה בשמו ובשם מחנהו ובשם השר אשר על המחנה ויעלה מדרגה אחר מדרגה יכריחנו לענין פלוני שבפעולתו וכחו וזה דרך מבוא כל ההשבעות כאשר עוד אפרש בע"ה וזה טעם לשמות המלאכים וזה טעם אומרו לכולם בשם יקרא וזה טעם היות שמותם בלתי מסודרים באותיותיהם למבטא לשון האדם כאשר יראה הרואה בספרים הנז' וזה טעם להיותם פועלים בהשבעתם כאשר נכתוב הביאור בע"ה ואגב אורחין למדנו טעם לשמות בחקירה הזאת עם הגדודים בחקירה הקודמת כי כמו שבמעשה האדם התחתון יש שם לסוג כמו שתאמר בשמים ותחת שם זה מינים רבים עשבים עצים מינים בענין הברכה מיני בשמים עצי בשמים עשבי בשמים ותחת כל מין ומין כמה פרטים כן יש שם כולל לכל האופן כגון סנדלפון כדפי' בגמרא וד' שמות לד' אופנים שהם פרטיים בסנדלפון ועדיין הם גדודים או מהנות ושמות פרטיים לכל איש ואיש על עבודתו ועל משאו כענין שפירשנו וכן יורה על מקום יניקתו ופעולתו כאומרם יש מלאך ממונה על הברקים נקרא ברקיא"ל ויש מלאך ממונה על הברד ונק' ברדיא"ל

ויש מלאך ממונה על המטר נק' מטריאל ויש מלאך ממונה על האש נקרא גוריא"ל ויש ממונה על הגבורה נק' גבריא"ל וכיוצא וחתומים בסופם בשם א"ל הרי מקום יניקתם וכח האלהות הנתון בהם ויש חתומים בשם י"ה כגון טפטפיה עזרי"ה צתנייה ויש חתומים בשם ר"ן כגון נעוריר"ן יואחצצביר"ן אדיריר"ן וכיוצא באלה רבים מורה על סוד מקום יניקתם וכח הנתון בהם לפעול ומקום השתלשלותם ועכ"ז עדין יש כמה מדרגות צירופי אותיות שמהם נשתלשלו כדפי' ומן הטעם שפירשנו.

החקירה הג' בשמות המלאכים היוצאים מפסוקי התורה והנביאים והכתובים כגון הס"ר תי"ו אא"ן מפסוק הנסתר לה' אלהינו וכגון אוריא"ל מפ' לפני לא יראו וכן מי כמוך באלים מיכאל וכן מכביי וכגון אגליא מפסוקי אז ישיר משה וגו' וכגון צמרכיד מסופי פסוקי פרשת בראשית וכן ראשי פסוקים בווי"ו וכגון יואחצצביר"ן מפ' הנני עומד שם על הצור וכגון יוה"ך כל"ך מסופי תיבות מפסוק כי מלאכיו יצוה לך וכגון טפטפיה מראשי פסוקי ספלו עלי וגו' טפש וגו' יהי וגו' וכיוצא רבים עד אין מספר. ולזה נאמר כי צירופי אלפא ביתות שפי' לעיל המצטרפות לפני בורא כל הוא סוד ל"ב נתיבות דהיינו ל"ב נתיבות הם כ"ב אותיות ועשר מאמרות הם עשר נקודות ויצטרפו ויכללו ויחשבו ויהוקנו לפני בורא כל והיינו סוד התורה שהיא שעשועים לפניו יום יום ב' ימים שהם אלפים שנה חכמה ובינה שבהם סוד נקודות ואותיות ובהם סוד ל"ב נתיבות ל"ב זמנין אלהים בפ' בראשית הם ל"ב נתיבות מתגלות בבינה ושרשם בחכמה והם ל"ב שמות יהו"ה נעלמים ונסתרים ניקודם בתיבות הסמוכות לשם אלהים בענין בראשית ברא אלהים את ד' נקודות לשם יהוה וכיוצא אל השאר כדפי' בתי"ו והם הם התורה כי נובלות חכמה של מעלה תורה והיינו שהתורה אומן שבה מסתכל הקב"ה וברא כל נמצא וכמו שבמציאות צירופם העליון יש בהשתלשלות האותיות בצירופי אלפא ביתות התלות למלאכים בשמותם כדפי' בחקירה הקודמת כן יש קצת מהם באו עדין רמזים בתורה בסוד צירופה הגשמי המתגלה אלינו מפני התולתם בסוד האותיות מהם. ועתה אני אפרש דרך משל התורה כולה מסודרת לפניו כל אותיותיה אלף וכמה אלפא ביתות במספר במשקל ששקל הקב"ה במשקל חכמתו כך אותיות אלף וכך אותיות בית וכך אותיות גימל וצרפם ושקלם והמירן והעבירם בצירוף ומכלל וחשבון ותיקון וחלקם לכך תיבות הרי סוד ד' חיות שקלן צרפם המירן והעבירם וגו' וחלקם לכך תיבות עד אשר נחזה מהם כך מלאכים בכל גדוד וגדוד שקלם צרפם והמירם והעבירם וגו' ונחנה אל הגשמיים בסוד בראשית ברא אלהים וגו' במספר במשקל הכל מנוי בא אוריא"ל בפ' לפני לא יראו תלוי ומשם חי מהתורה ומשם הוא נשפע ובא מיכאל תלוי מפ'

מי כמוכה באלים ומשם חי ונשפע ולא שיתגלה התורה אליו או ידענה אך אנו נדע שהוא תלוי שם בסוד צירופי האותיות וסודות תורתנו ונדע בו שכשנקרא הפסוק והוא ונכוין במלאך ההוא ונזכיריו ונצטרפו במקורו שממנו הוא חי ונכללה בסוד שם הוי"ה או שם אהי"ה או אדניי וכיוצא מהשמות שהם המעולים מהכל שאינם נחקקים או נכריחם לפעול פעולה פלונית שבכחה כאשר עוד נבאר בע"ה וז"ס יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם נבראו שמים וארץ וז"ס ס' יצי' בבריאת עגל שפי' בגמרא וז"ס בריאת האדם שפי' ג"כ וזה טעם התלות המלאכים בפסוקי התורה והיותם פועלים מכחם וזהו טעם הגעת התורה אלינו וגם אם היינו בקיאים בה כראוי היינו יודעים בה התלות כל א' וא' ממנו בה יש נחלה בפרשה פלונית ושם ישיג השגה ויגלה סוד נסתר מפני כח גשמתו הנשפעת משם ומרחב כח האלהות ומוציא הסוד מפנימות הספי' ואם היה אדם בקי לדעת סוד היותו תלוי בנשמתו בתורה באי זה אות באי זה פרשה באיזו ספר היה לו מעלה נפלאה אבל אין לנו מי שיודע מזה כלל וגם כל שאר הנבראים תלויים בה ואם היה האדם יודע מקום אילן פלוני או כוכב פלוני או חיה פלונית או עשב פלוני תלוי היה פועל פעולות נפלאות והיה מוכיר הפ' שהוא על האילן ההוא והיה מגדלו ומצמיחו מכח השפע שהיה משפיע עליו מהמלאך התלוי בפסוק השופע ואם היה מזכירו להפך היה מיבשו ומבטלו ועד"ז שאר הנבראים כולם תלויים בתורה ולכך אין תימה במלאכים כלל ועיקר והכל דרך א' לו והכל נמצא בתורה מפני שהכל נמצא ממנה ונצטרפה בצירוף הגשמי הזה להנתן אלינו אנחנו בני אדם הגשמיים שנתגשמו בעון אדה"ר וכשנצא מהגשמיות הזה ויצא העולם משעבודו מהקלות והקליפות תתפשט התורה לבוש השעבוד ונשיגיה בבחי' פנימית וז"ס תורה חדשה שעתיד הקב"ה לחדש לישראל אחר התחייה בהיות העולם מתחדש כדפי' ואז נשיג פרטי הענינים אלו יותר על אמיתתם ונשכיל מוצאי ההויות ממנה ונדע בזה לברוא עולמות ונדע לשעבד אלינו ע"י ובאמצעותה כל הנמצאים ועכ"ז לא נתעסק בזה רק להשכלת התורה ולא שנצטרך אל הפעולות ולא נקלקל בידיעתם כאשר קלקלו הרבים בהשיגם מזה חלק ממנו קט מזער מצער מה שלא ישוער. וברוך מי שכרא העולם והעלים סודותיו לסיבה זו והרי תורה ערוכה לפנינו הרי לחם והרי סכין והרי שולחן ערוך ואין לנו כח לאכול ומי גרם זה רוע יצרנו אשר לא הטהרנו ממנו רק רע כל היום ולעחיד נטהר ונתברר ונתלבן כענין והסירוחי את לב האבן מבשרכם וגו' בע"ה.

החקירה הד' אם השמות היוצאים מפסוקי התורה הבלתי יוצאים שוים כולם או יש בהם בחי' ומדרגות ולזה נאמר כי השמות מהם במלאכים כגון אוריא"ל או מיכאל וכיוצא ומהם למעלה מהמלאכים כגון שם מ"ב היוצא

מבראשית עד ב' דבהו וכן שם ע"ב היוצא מן ויסע ויבוא ויט ושם כ"ב היוצא מן יברכך וגו' כדפי' בספ"ר בשער פרטי השמות והענין כי למעלה מעולם המלאכים ה"ס כסא הכבוד ובסוד כסא הכבוד כמה שכות מופלאים מורים על העולמות ההם הנפלאים ולפיכך השמות ההם פועלים לכוללם במלאכים הנמצאים מהם כמ"ש בספ"ר בשער הנז' בשם מ"ב תלויים מ"ב מלאכים ובשם ע"ב תלויים רי"ו מלאכים בכל אות ואות מהשם תלוי מלאך אחד ויונק שפעו מאותו האות ולכך ככה השם לפעול ע"י המלאך וזה בתנאי שנכלול השם במקורו והענין כי בספירות לא יצדק בהם אלא שמות הקודש וההויות לבד ובכל קוץ וקוץ שבאותה הספירה תלוי כמה רבבות ואלפים פעולות ולכך שם א"ל שבחסד שה"ס הוי"ה בניקוד סגול בהתפשט פעולותיה בעולם הבריאה שה"ס הכסא יתפשטו מכנה ע"ב שמות שהם ע"ב גשרים למימי החסד כדפי' בתפלת ר' נחוניא ע"ה ואותם הע"ב גשרים שהם רי"ו אותיות יתפשטו למטה בעולם המלאכים ובכל אות ואות יעשה מלאך ואותם המלאכים שרי חיילים לאין תכלית והרוצה לפעול בשם ע"ב יכללהו במקורו וימשכהו במלאכו וישיבעם ויפעול וזה יורה על קשר הספירה בבחינתה בכסא והכסא נקשר במלאך ופועל ודרך זה גם כן אל שם ע"ב שמציאותו בגבורה בסיד הכסא ושם אלהים או ההוי"ה שבגבורה הוא בעצם הספי' ובכל קוץ וקוץ תלויים כמה אותיות וכמה הויות וכולם בספירות ומטעם זה יש שם מ"ב באצי' כדפי' בספ"ר וכן שם ע"ב ויתפשט בכסא במ"ב אותיות אלו ובכל אות ואות מהשם תלוי מלאך וסדר שמוש הוא בקשר ההוי"ה שבספי' בשם הכסא ושם שבכסא בשמות שבמלאך ועד"ו יפעלו בסוד אבי"ע וסוד העשי' הם המלאכים המופקדים במעשה התחתונים כאשר נבאר בענין שהם עתה ד' בחי' זה למטה מזה הבחי' העליונה היא הויות ושמות שאינם נמחקים וצירופיהם וצירופי צירופיהם כנודע בסוד ההשבעות בפרקי ר' ישמעאל יש השבעה במאה עצמים י"ה ויש בהשבעות כמה עצמים יה"ו ויש בהשבעות אחרות סוד הוי"ה ויש קמיע שתחלתו וראשו י' אחת לבד ויורה עניינה סוד שרש הספי' והאצילות בקשר הספי' ויחודם לפעול הפעולה הנרצית ההיא. הבחי' השנית היא שמות מסודרים מכמה אותיות יש מכ"ב ויש מ"ב ויש מששה ויש משלשה ויש ממ"ב ויש מע"ב לפי עניינם והם בסוד הכסא משועבדים להויות ולשמות שאינם נמחקים וסידם לפי אותיותם כי בן שתי אותיות ברבוי אותיות יורה על שתי ספירות לבד ימין ושמאל נקשרות המשל בזה בשם היוצא מפי' ה' זכרנו וגו' וכן שם היוצא מפסוק האוינו השמים וכיוצא רבים ומשלש אותיות יורה על שלש אבות ומארבע יורה על המלכות המשתתפת עם ג' אבות ומחמש יורה על הג"ת נ"ח ומשש יורה על ו"ק ומשבע יורה על שבע ספי' וכן משמונה וכן מתשעה וכן מעשרה וכן מי"א כגון השם

היוצא מפסוק אל נא רפא נא לה וכן מי"ב יורה על י"ב גבולי אלכסון ובתיקונים דרך אחרת בזה בקצת בחי' ע' אמנם דרך זה נק' מפורד ומפורד בתיקונים ובזוהר זה בבחי' התיבה בעצמה אמנם מספר כל התיבות יחד וכל האותיות יחד יש להם סוד בפני עצמו והעד על זה שם בן ע"ב שאותיותיו ג' ג' לרמוז על ג' אבות ותיבותיו ע"ב נגד החסד ואותיותיו רי"ו נגד הגבורה כדפי' בספ"ר בשער הנז' ועד"ו שם מ"ב אותיותיו מ"ב שהם עשר ספירות ול"ב נתיבות ותיבותיו שבע כנגד שבע ספי' ואותיות כל שם ששה כנגד ו"ק ועד"ו כל השמות הרמוזים בסוד הכסא והם בבחי' ידועה מהכסא. הבחי' הג' במלאכים והם שמות נפרדים חתומים בשם א"ל או בשם י"ה או בשם רי"ן ויש אחרים ג"כ כמלאכים והם בסוד היצי' נפעלים מושפעים מאותיות הכסא ונמצאים מהם וגם שמם תדרש ויש דורשים אותם לפי מספרם ובשם עצמו יוכר התלוי בכסא או במלאך לפי הענין והמלאכים הנזכרים הם סוד מלאכים הנקשרים בקשר עולם מטטרו"ן נמשכים מהיכל קה"ק עד היכל לבנת הספיר ואחרון שבהם שהריא"ל שהוא מופקד על פתח היכל לבנת הספיר. הבחי' הד' עוד מלאכים משתלשלים מכל היכל והיכל עד שבעה כוכבי לכת כדפי' בזוהר בהיכלות וכן מלאכים ממונים למטה בגלגלים לתת להם כח שלא ישנו את תפקידם וכן יש מלאכים מופקדים על התקופות והימים והלילות והחדשים והשבועים וה"ס ס' המלביש והם למטה במדרגה מהבחי' העליונה הנז' וכ"ש מהקודמות.

החקירה הה' באמונת המאמין בשמות הנז'. ראשונה נמצא בפרקי ר' ישמעאל אומר פעמים רבות טוטרוסי"ה ה' צבאות הרי ששם זה מייחס אותו לשי"ת ובמסכת ברכות בשם ר' ישמעאל ראיתי את אכתריאל"ל יה ה' צבאות וכמוהו רבים רבו מלספיר ואם נאמר ששמות אלו לקביה ממש דחיקא לן טובא שהיאך נכנה לו שמות אלו אחר שבתורה לא נתגלו אלא הויות ושמות שאינם נמחקים ואם נאמר שהם למלאכים היאך נאמר שקראם י"ה יהו"ה צבאות ועוד לשון השבח מורה שממש על הבורא תאמר ות"ו מורה אומר אל תמר בו אל תמירני בו. ולזה נאמר כי ה"ס הויות בנויים כי ההויות בספירות עצמם בהתלבש בא"ס בהם והכנויים כגון רחום וחנון שומר תמים מלך ישר פודה הם בסוד הפעולות בעולם מטטרו"ן כדפי' והנה הכינויים ממש בספי' בפני שלא יתייחסו בספי' אלא הויות או שמות אמנם בהתלבש ההויות שהם הספי' בעולם המלאכים יתכנו בכינויים כגון שם א"ל יקרא חסיד ושם אלהיים יקרא גבור וכיוצא בכינויים ואין ספק שהכסא אמצעי בין הכינויים שבפעולות בעולם המלאכים להויות שהם הפעולות בספי' והאמצעיים הם השמות האלו כגון טוטרוסי"ה וכגון אכתריאל"ל וכיוצא שהם שמות לקב"ה בכסא הכבוד ולזה פירשו בספרי הפעולה כי שם רח"ש תמי"ם הם ר"ת רחום חנון שומר רח"ש תמים מלך ישר פודה תמי"ם כדפי'.

וכן פירשו בשם אראריתא"ל כדפי' בספ"ר בשער פרטי השמות ועתה בזה לא יתרחקו ענין השמות האלו לייחסם ממש לשם כמו שלא יתרחקו היותנו מייחסים לו רחום חנון שומר וכיוצא. ואם תקשה למה לא נתגלו בתורה שמות אלו כמו שנתגלו הכנויים באומרו אני ה' רופאיך וכיוצא משאר הפעולות ואם מפני העלימם הרי נתגלו ההויות והשמות היותר גלמים הא לא קשיא כי נתגלו השמות לגלות אלהותו אלינו כאומרו ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם וכאומרו אנכי ה' אלהיך וגו' ואין ראוי שיאמר שם אנכי אכתריא"ל שהיינו תוקעים אמונתנו בהתלבשו בברי' ועד"ז לא אמר כה תאמר אל בני ישראל י"ה אדירירי'ן טלחני אליכם אלא אפילו מכל השמות לא בחר אלא העליונים יותר אהי"ה יהוה כדי שיתקעו אמונתם בא"ס הנקשר ומתלבש בספירותיו לא בכסא הכבוד ונשכחהו בפעולותיו המגיעות אלינו האל הגדול הגבור והנורא וכיוצא ובלי ספק יש בין שמות והויות לכנויים אמצעיים כגון אכתריא"ל אדירירי'ן וכיוצא כדפי' ואותם השמות האמצעיים למטה מההויות והשמות שאינם נחקקים ולמעלה מהכנויים נתגלו ליורדי מרכבה ולנביאים וכיוצא וכמו שיש סוד לשמות ולהויות באותיותם לרמוז בספירות והפעולות כן אותם השמות האמצעיים יש להם סוד ורמז באיתיותם ומבטאם רחוקה וסודם נעלם אלינו גלוי ליורדי מרכבה והנה לפי זה ימצאו בשמות האלו האמצעיים שני דרכים כמו שנמצא למטטרון שהוא שר הפנים גבוה על כל שרי מעלה ראש לממשלת המלאכים וה"ס היצירה שפי' כמו שפי' בספ"ר בשער אבי"ע בארוכה כי פעמים נק' מיטטרון ופעמים מטטרון בלי יי'ד והכל תלוי בסוד היות הכבוד העליון המתלבש ביצי' מחופף עליו ומתלבש בו וה"ס י' עשר ניצוצות מהספי' העליונות מתלבשות בו ואז נאמר עליו השמר מפניו ושמע בקולו אל חמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו ואז צריך לנהוג בו כבוד יותר מפני השם הקדוש המתלבש בו אמנם בנק' אדם דהיינו חנוך מטטרון שאין לו תשועה תצא רוחו דהיינו י' שבחוכו ישוב לאדמתו דהיינו לא ישא לפשעכם ודאי שאין בידו הסליחה אלא בכת הכבוד המחופף וכן יהיה הענין בסוד השמות האמצעיים כגון אכתריא"ל וטוטרסיה וכיוצא שפעמים הכבוד מחופף בהם בסוד התלבש האצילות בברי' ופעמים מסתלק ממנו ובהיות הכבוד החופף בו ניהם אליו י"ה הויה צבאות דהיינו סוד עשר ספי' י"ה כתר חכמה ובינה יהוה י' חסד ה' גבורה ו' תפארת ה' מלכות צבאות נצח הוד יסוד אות הוא בצבא ואז נשבח ונפאר לכבוד הכליון החופף עליו וזה שנבקש דרך לשבח ולהשיג מעלת היוצר הכושגת על ידי השגחתו ופעולתו בנבראיו וכסא כבודו והיינו שבח פרקי ר' ישמעאל בסוד המרכבה לכמה שמות מונחים לבורא אמנם בהסתלק הכבוד מהם ניהםם באחד מן הנבראים במעלה גבוהה כענין מיטטרון ומטטרון שפירשנו ולזה נמצא

בקצת המקומות בספרים מייחסים השמות ההם בעצמם בזולת הבורא ושתי הבחינות אמת ע"ד שפי' ושני דרכים אלו ג"כ נמצא בשם ע"ב ובשם מ"ב בתי' ובזהוהר פעמים נראה מייחסים בספי' במקום גבוה מעל גבוה ודורש בהם דרשות להפליא ופעמים עליהם שהם למטה במעלה מזה והם בזולת מהבורא וכמה שפי' נתקן הכל כי הכל תלוי בכבוד המחופף בהיות הכבוד העליון מתלבש בהם בסוד התלבשו בבריאה נייחס לו שבח ומעלת הבורא ובהיות הכבוד מסתלק ממנו נייחס לו כבוד ומעלה אמנם בזולת הבורא שנחעלה ונעלם ע"ד הדרך שפירשנו אמנם לקורבת הברי' אל האצי' יותר מחיצ' לא יסתלק הכבוד ממנו כי כן כמו שיסתלק מן מטטרון וזה פשוט.

החקירה ה' בסדר המדרגות במלאכים ובכסא הכבוד דרך כלל לזה נאמר כי הנהוג המורגל בתי' הוא אדם דאצי' והם י"ס נאצלות והם צורת אדם ג' ראשונות דרך כלל ראש שבע ספי' גוף חסד גבורה ב' זרועות ת"ת גוף נצח והוד תרין ירכין יסוד אמה מלכות עטרת הברית ולפעמים נייחס ג"כ למלכות בחי' הגוף כדי שיהיה סוד זכר ונקבה בראם ויקרא את שכם אדם כמ"ש בארוכה בכמה מקומות ובפרטות בחלק שיעור קומה בפ"י האדרא ובפסירת הרשב"י ע"ה וספרא דצינעווא אמנם דרך כלל למדנו משם היותם עשר מדרגות באצי' שהם י"ס יתייחסו בשלש אריך אנפין וזעיר אנפין ונקבא ולזה יהיה להם איברים פרטיים לאין תכלית כגון בראש שערין מוחא אודנין מצחא עיינין חוטמא פומא דיקנא. ובגוף דרועין פרקין בדרועין ידין אצבען גובא עינין כמה בחי' במיעים ובגוף פרקי השדרה ירכין פרקין דירכין רגלין אצבען דרגלין תרי ביצי' דכורא אמה עטרת הברית ועוד בזה כמה פרטי פרטים מה שאין השכל יכול להשיג וכמו שאדם האצי' יש בו בחי' אלו כן אדם דברי' שהוא סוד כסא הכבוד אחר שאנו מייחסים אותו בשם אדם ראוי שיהיה בו דרך כלל ודרך פרט ענין זה והיינו סוד אותם השמות המונחים בספי' שייחס ר' נחוניא ע"ה בתפלהו ושפירש בספ"ר בשער פרטי השמות ועוד יש שמות אחרים כמה וכמה בענין שבראש נכללו ג' ראשונות ושם יחס להם שם יי'ד כדפי' שם ולזרוע ימין ע"ב ולזרוע שמאל מ"ב ולגוף האמצעי כ"ב ולתרין ירכין שהם נצח הוד ג"כ שמות אחרים כדפי' שם וליסוד שם אחר ולנקבה שהיא במלכות שם אחר בענין שהם כלל ויש פרטים אחרים לאין תכלית לא יכלם רעיון יוכללו בהם סוד השמות שפירשו בספר ברית מנוחה במאורות ההם הנרמזים בנקודות השמות כולם רמזים בסוד כסא הכבוד כי השם בעצמו הוא בספי' ולבושו נקודתו ה"ס הכסא כמו שיתלבש שם הויה בנקודת אלהים כן אותם העשר הויות קדושות שפי' הם י"ס יתלבשו בעשר פרטים שהם עשר איברים בכסא הכבוד יעשו אותם המאורות הנפלאים הם פרטיים בכסא אחשוב כל דברי

הספר ההוא דברי רזה"ק נסתר מפה אל פה או על פה מגיד נאמן לחסיד וקדוש הכלל כי בסוד המרכבה העליונה היא כסא הכבוד פרטיים נכללים בענין צורת אדם דאצי צורת אדם דברי' וכמוהו ממש אדם דיצי' והיינו שיש במלאכים עשר כחות וכן פי' הרשב"י ע"ה בתי' וכדפי' בספ"ר ואותם הכיתות יבחנו לאין תכלית ויוקשרו כולם בצורת אדם נקשרים יחד וסודם בז' היכלות היכל קה"ק ראש היכל הרצון גוף היכל אהבה זרוע ימין היכל זכות זרוע שמאל היכל נוגה נצח היכל עצם השמים הוד והם חרין ירכין היכל לבנת הספיר אמה ועטרת האמה והנקבה נכללת שם כדפי' כמה פעמים ובספ"ר בשער ההיכלות ועם היותם שבע היכלות הם עשר כתות מלאכים ועם היותם עשר נכללים בשלש כדרך שנכללים הספירות ארי"ך וזעיר והנוק' ולכך כמה פעמים בתי' מייחס כולם יחד בשם שרפים חיות ואופנים וכן אנחנו בקדושתנו ביוצר אין אנו מזכירין אלא אלו דרך כלל מפני שהשרפים כעין ראש וכעין שלש ראשונות וההיות כעין ו"ק והאופנים כעין המלכות וכולם דרך כלל אדם. וכן הוא ממש אדם דעשי' הן אמת אם באנו לפרש הנה כל סדרי מעשה בראשית אי אפשר בהשגתנו אמנם הרי פרקי מעשה בראשית סדור לפני הכל והרי מפי חגיגה מסידרת לפני הכל והרי פרקי הרמב"ם לפי הטבע בסידורים לפני הכל אבל על הכל אני אומר הרי להם והרי סבין ואין לנו פה לאכול כי בהיותי עוסק בחבדדים האלו ובמה שנמצא בז' ארצות בזוהר פ' ויקרא ופי' בראשית ותיקנות אחרים אני רואה בעצמי שאני צריך למודעי בכל האמנם דרך כלל נאמר שה"ס אדם שכן קראו רשב"י ע"ה בתי' אדם דעשי' וכת האופנים מתפשט בהם כדפי' בתי' והיינו עשר כתות מלאכים נפרדים הנתונים לממשלת ולמערכת הגלגלים וסדר תהליכותם ופעולותם בתחתונים בכל הדברים הנפעלים לכמה לגשמים בטללים ברוחיות בעשבים באילנות במתכות בדי' יסודות במורכבים בברד בשלג בקור בחום בתקופות בסוד ספר המלבוש למי שראהו הכל מלמעלה בסוד מלאכים משתלשלים מההיכלות כדפי' הרשב"י ע"ה וכולם פועלים בהשגחה המתלבשת בהם כדפי' הרשב"י ע"ה בתיקונים ואמר וקב"ה נהיר בעשר ספירן דאצילות ובי"ס דברי' ובעשר כתות המלאכים ובעשר גלגלי רקיעא ועם היות שאמר עשר גלגלי רקיעא דהיינו ממש עשר גלגלים שמנה הרמב"ם ולפי דבריו לא נשאר מקום לדברי פרקי מעשה בראשית ולא לדברי ריש לקיש בפרק אין דורשין לא קשה מידי כי ריש לקיש אמר ז' רקיעים הם ואמר שרקיע ראשון הם חמה ולבנה ככבים ומזלות ולא נעלם מהשגתו ח"ו שהם רקיע לכל כוכב וכוכב ויש ללבנה מהלך לעצמו ולחמה מהלך לעצמו ולייב מזלות לעצמם שכבר הורו חכמי ישראל מזל קבוע וגלגל חוזר אלא שכלל כל הרקיעים בא' וכל מעשה בראשית בששה ע"ד אדם דברי' אדם דיצי' שפירשנו ועד"ז המלאכים

המיופקדים על מלאכתם.

החקירה הז' בסגין וסדר עשר כתות המלאכים ושמותם. לזה נאמר שהרמב"ם בתחלת ספרו כתב שהם עשר כתות וסדרם לדעתו כך על כולם חיות והם היותר קרובים לכורא ואח"כ אופנים ושמים למדם מן נבואת יחזקאל כנו' ואח"כ אראלים ולמדו מן פ' הן אראלים צעקו חוצה ואח"כ חשמלים ולמדו מנבואת יחזקאל כעין החשמל ואח"כ שרפים ולמדו מנבואת ישעיה שרפים עומדים ממעל לו ואח"כ מלאכים ולמדו מפי' ברכו ה' מלאכיו ואח"כ האלהים ולמדו מפי' אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם בשמואל ואלהים בלשון רבים על המלאכים השלוחים מאת האל לעשות הנסים ואח"כ בני האלהים שהם בנים משתלשלים מהקודמים ולמדו מפי' ויראו בני האלהים את בנות האדם או מפי' זיבואו בני האלהים להתיצב על ה' ואח"כ כרובים ולמדו מנבואת יחזקאל ופני כרוב מהשמאל וכן אומר כרוב ממשח הסוכך וכן אומר וירכב על כרוב ויעף ואח"כ אשים ולמדו את קרבני לחמי לאשי ע"כ כלל כינתו בפי' דבריו בקצת. ולא צדקו דבריו מכמה טעמי הא' שסדר חיות למעלה מן הכל והנה יחזקאל למטה במדרגה מנבואת ישעיה שהרי ישעיה ראה כסא כאומרו יושב על כסא רם וגשן וסמוך לכסא שרפים כאומרו שרפים עומדים ממעל לו וכתוב חזוני עלי ומהרגמינן ודשרין סמיכין עלוהי וכיוצא ממעל לו סמיכין לו הרי שהחיות למטה והעד שראשונה אומרים שרפים קדושה והחיות עם האופנים למטה אומרים ברוך א"כ שרפים קודמין לחיות ולאופנים וכן פירשו בתי' ועוד מנה חיות ומנה חשמל ובפי' פירשו בגמ' בפ' אין דורשין כי החשמל והחיות דבר אחד חיות אש ממללות פעמים חשות פעמים וגו' וכן פי' הרשב"י ע"ה בתי' ועוד מנה כרובים ממדרגה תשיעית והם המשובחים כי הכרובים למעלה ועוד הוא פן א' מד' פני החיות כאומרו ופני שור מהשמאל ואח"כ פני כרוב וכבר פי' רז"ל ששינה פני שור שהם מצד הדין המזכירים מעשה העגל לפני רחמים שהם פני כרוב ועוד שני כרובים הם סיד מטטרון וסנדלפון והם בכלל החיות והאיפנים כי מטטרון ראש לחיות וסנדלפון ראש לאופנים ובכמה דרכים נתבלבל סדר זה. האמנם בס' ברית מנוחה מנה עשר כתות ויניקתם מהספי' ואמר שהשרפים מהכתר, אופנים מהכמה, כרובים מבינה, שנאנים מחסד, תרשישים מגבורה, חשמלים כהת"ת, מלאכים מנצח, בני האלהים מהוד, אישים מיסוד, אראלים ממלכות. וגם דרך זה אינו מסידר כי חיות לא מנה כלל ועיקר ואף אם נרצה לומר שהם כרובים או חשמלים או שנאנים אי אפשר שהרי מנה שרפים ומיד אופנים ועוד מנה אישים למעלה מן האראלים ואינו שהרי האישים למטה מכולם כפי הנראה מפי' פינחס ובר"מ עד ששם נראה בפי' שאינם מהמלאכים הנקשרים בעולם היצי' אלא מהנפרדים בעולם העשי' וקושיא גם

לדברי הרמב"ם וכן נראה ליסוד הדרוש הזה על דברי הרשב"י ע"ה בחי' שפי' שהם ג' כתות. שרפים מהבי' חיות מהת"ת אופנים מהמלכות. וג' כתות אלו כוללים כתות אחרות כי השרפים כוללים ג' כיתות שהם נגד כתר חכמה ובינה והחיות כוללים ששה כתות שהם נגד חגית נה"י והאופנים כוללים כת אחת בהיותם עם חיות הדרך המלכות עם הת"ת והם כוללות שבע כתות שיש להם פנים וכנפים כדרך שיש לחיות כענין המלכות הת"ת שיש לה ספי' נכללות בה כדרך שיש לת"ת כן האופנים ננדיים לחיות כעין זכרים ונקבות כדפי' בחקירה הקידמת בענין שהם כתות רבות בשלשה אלו והשמות הנז' דהיינו הן אראלים צעקו חוצה מלאכים שלהם והם מכלל החיות וכתותם שפי' ובכו במר בסוד הגלות והפגם המגיע אליהם דאמעוט כנפי החיות והאראלים הם מלאכי המלכות שהם נגזרים מאריאל קרית חנה דוד היא ירושלים והמזבח גיכ' נק' אריאל והיינו המלכות והם חוצה בגלות מגורשים בגלות שכינה חוצה להיכלות להתלבש בשרים ון פי' בתי' והם ס' רבוא מלאכי שלום וגו' וס' רבוא אראלים זכרים ואלו נקבות כעין מלכות ות"ת ונתגרשו אלו מכלל החיות ואלו מכלל אופנים ובוה צדקו דברי ברית מנוחה שמנה אראלים במלכות ושנאנים וחשמלים עניינם אחד כי שנא"ן הם ד' פנים כדפי' בחקירה הראשונה וכן חשמל כדפי' לעיל והם מכלל החיות אלא שאפשר שגם הם מהאופנים כי האופנים להם ד' פנים וד' כנפים כחיות אלא שאלו זכרים ואלו נקבות כדפי' בענין הת"ת והמ'. ותרשישים הם תרי שש בעלי ששה כנפים וששה פנים ואפשר שהם מהשרפים שנאמר שש כנפים לאחד ולמאי דפי' דאמעוט כנפי החיות אפשר שגם האופנים יהיו בעלי ששה וכן החיות בענין שהכל חלוי בזה ויצדק בין בשרפים בין בחיות והאופנים קודם החורבן כי אחר החורבן העביר שתי כנפים ושתי פנים שה"ס נצח והוד מהצבא ונכללו בד' קצות מהששה לבד והטעם כי אלו הששה הם נצח והוד הם תרי ביצי דרכורא ואין יחוד לכך לא נכללו ולא מהיסוד אלא נטלו המלכות וקשרו אוחה בג' אבות והם ד' פנים וד' כנפים דהיינו חג"ת ומ' ולהיות השרפים למעלה בבי' ולא השיג הגלות אליהם ועדין הם בעלי ששה ודאי ולכך אין באים מהתרשישים כי אפשר הם בא' משלש כתות כדפי', ובני האלהים הוא שם מונח לכולם יחד שהם נמצאים מהאלוה והעד ויבואו בני האלהים והוא כלל לכל צבא מעלה העומדים בדין לפני כסא הכבוד כאומרו וכל צבא השמים עומדים מימינו ומשמאלו אמנם בני האלהים שבט' בראשית הם עזא ועזאל המגורשים מהקדש. ולזה נאמר שבני האלהים הם כחות נפרדים למטה חוץ מההיכלות ולזה יצדק אומרו ויבואו בני האלהים שאז לדין נכנסו ואינם אותם הקבוצים ונקשרים ויצדק אומרו ויבא גם השטן בחוכם שחיו שיכנס השטן במקום הקדש פנימה בחוץ הקדושים אלא בחוץ בני

האלהים האלו שהם חוצה למטה ובהם בתוכם נמצא השטן ובפרקי מרכבה וכן בפרקי מעשה בראשית מנה עולמות שבהם המלאכים וקראם קצתם גדודים וקצתם ספסורים וקצתם מנעימי שירה וכיוצא וכל שמות אלו לא יורו אלא דרך כלל לא על העשר כתות שפי'. ובתוספתא דגבאות יחזקאל נתן מדה פרטית לקצת פרטיים מהחיות כגון רגלי החיות קרסולי החיות וכיוצא גוף החיות צוארי החיות וכל פרטי ופרטי מאלו הם מחנות צבאות קדושים אומרים ברוך ואומרים קדוש נכללו בשרפים ואופנים וחיות כדפי' בחקירה הא' וכס' חגיגה פ' אין דורשין גרסינן מן הארץ עד לרקיע מהלך ת"ק שנה ועביו של רקיע מהלך ת"ק שנה וכן בין כל רקיע ורקיע למעלה מהם חיות הקדש רגלי החיות כנגד כולם קרסולי החיות כנגד כולם שוקי החיות כנגד כולם רכובי החיות כנגד כולם ירכי החיות כנגד כולם גופי החיות כנגד כולם צוארי החיות כנגד כולם ראשי החיות כנגד כולם קרני החיות כנגד כולם למעלה מהם כסא הכבוד רגלי כסא הכבוד כנגד כולם כסא הכבוד כנגד כולם מלך אל חי וקיים רם וגשא שוכן עליהם ע"כ. והנה המאמר הזה כללו כל ד' כתות שכל הנמצאים נמצאים בו ונכללין בו שהם ממטה למעלה עשי' יצי' ברי' אצילות והעשי' כללו באומרם מן הארץ עד לרקיע ת"ק שנה ועביו מהלך ת"ק שנה וכן בין כל רקיע ורקיע הרי בזה כווננו לתת מדה לצולמות העשי' כולם ואם נאמר שהם גבוליים גבול גשמי מהלך ת"ק שנה וגו' עכ"ז נאמר שכיונו אל סוד ההשפעה הנשפעת מלמעלה וגם אל סוד האויר שכולו מלא בחי' ועניינים מהם טהורים מהם בלתי טהורים הכל לפי הצורך וההנהגה העליונה המתפשטת מסוד ת"ק שנה שהם זרת של הקבי"ה מי מדד בשצלו מים ושמים בזרת תכן וכמו שאפרש בחקירה הג' מן הדרישה הד' והיצי' כללו באומרם למעלה מהם חיות הקדש ורצו בזה כל כתות המלאכים שהם עשר והעד שהרי אופנים ושרפים לא מנו מפני שהם איברים בסוד חיות ביי' פרקים שמנו בהם והם הא' רגלי החיות. הב' קרסולי החיות. הג' שוקי החיות. הד' רכובי החיות. הה' ירכי החיות. הו' גופי החיות. הז' צוארי החיות. הח' ראשי החיות. הט' קרני החיות. הי' רגלי כסא הכבוד וה"ס השרפים שכן הדרך אחרונה שבזה מתלבשת בזה כעין איפנים בגלגלים וכיוצא. וענין כנגד כולן בזולת שהמדה הגבוליית המשווערת בשיעור גשמי לא יתכן ועכ"ז נאמר שיהיה הכוונה על ההנהגה המתפרטת שת"ך כח פרטי מכת א' מחיות יחזיק כנגד הכל והותר בענין שהעליון מסער כל מה שלמטה ממנו. והברי' כללו באומרו למעלה כסא הכבוד וכללו בכסא רגלי כסא שהם סוד השרפים שכן העד ישעיה באומרו שרפים עומדים ממעל לו כאשר אבאר בדרישה הד' בע"ה ואין ספק שהם עשר מעלות בכסא כדרך שהם עשר במלאכים וכן עשר רקיעים והיינו סוד י"ם דיצירה ועשר דעשיה כדפי' בספ"ר. והאצי' כללו באומרם מלך

דהיינו מלכות אל חי יסוד וקיים ת"ת רם ונשא חכמה ובינה שוכן עליהם כדפי' הרשבי" ע"ה בתי' וקב"ה נהיר בעשר דרגין דכסא ובי' כתות המלאכים ובי' גלגלי רקיעא וזהו שאמר שוכן עליהם ואומרו שוכן עליהם בהתאמת אלינו עליו על כל נמצא וזהו מלת עליהם והוא סיבת קיומו וחיותו וז"ש שוכן שמאמיתת מציאותו המתהלך בעולמות מחקיימות כל העולמות כולם.

הדרישה הב' מהותם בכלל ופרט. החקירה הא' בסעם למה המראות הדקות כעין המלאכים ושאר החויון הכל נמצא ונראה בדמות אש ולהבת שלהבת ולזה נמצא כמה עדים בחורה. הראשונה להט החרב המתהמכת לשמור וגו' הכ' ומראה כבוד ה' כאש אוכלת וגו' הג' בלבת אש מחוך הסנה. הדי' ומתיכה כעין החשמל מתוך האש. הה' והבית ימלא עשן. הו' והר סיני עשן כולו מפני וגו'. הו' והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו וגו' הח' ויפקח ה' את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש וגו' הט' ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך ה' בלהב. הי' וישלח מלאך ה' את קצה המשענת וגו' ודרך כלל לשבר האוון היה אפשר לומר שהיסוד היותר פשוט ויותר דק מן הד' יסודות הוא האש לכך המראות הדקות הם נראות בדמות אש וזה דרך כלל. ולהיותם דקים קרובים אל יסוד האש יותר משאר יסודות יתלבשו באש ויפעלו למטה כאש השורף שהם מלובשים בו וצריכין אנו לומר שישלטו ביסוד ההוא שהם מלובשים בו להגבילו לפי רצונם לשורף לרחוק ולא אל הקרוב והעד על זה וישלח מלאך ה' את קצה המשענת ועם היות שלא יקשה מהמשענת הבלתי נשרף והוא אמצעי בין המלאך ובין האש היוצא ממנו אל הצור לאכול המנחה עכ"ז יקשה מגדעון עצמו שהיה קרוב אליו ומדבר עמו ובלתי מרגיש באשו עד שראה שריפת המנחה וכן מנוח ואשתו וכן יהיה ענין הסנה בוער באש והסנה איננו איכל וזהו הכח האלהי הנותן גבול בכל הנמצאים כרצונו וכן יהיה ענין רכב אש וסוסי אש שהפרידו בין אליהו ואלישע עם היותם שניהם קרובים זה לזה ולא נשרף אלישע מהאש כלל ולא נפעל כמנו וכן יהיה ענין ג' אנשים לאברהם עומד עליהם ומקריב להם חמאה וכן הבקר והם מכלים אותו מעט מעט באשם ומגבילים האש בעצמם לא יתפשט רק כפי הצורך לכלות המאכל וכן אומרו ויתמהמה ויחזיקו האנשים וגו' והם בלתי מרגישים באשם מפני כח המלאך הכובש האש בלתי יורגש אלא כפי הצורך. ואם באנו לקרב הדרוש הזה אל החכמה הפנימית נאמר כי כל מלאך נמצא מכח הגבורה שה"ס השמיטה הזאת (הנה הרב המחבר חזר בו מדעת זו בשיעור קומה שלו סי' כ"ג והאריך שם לבטל קבלה זו ע"ש וכיכ הרב האריזי זלה"ה בש' מאמרי הזוהר בפירוש לאדרא רבא וע"ש) וכמנה. נמצאו כל הכריות ובפרטות הכסא וכל השכלים הנפרדים כדפי' בס' הבהיר. והנה בלי ספק כל

נמצא יהיה דקותו כפי מציאותו במדרגת המקום שבו נמצא המשל בזה המלאך במקומו למעלה הוא דק כאשר נבאר יתגלה אל מקום הגלגלים הנה שם יתעבה בבחי' גלגל יורד אל יסוד האש יורד אל יסוד הרוח יתעבה בבחי' יסוד הרוח ולא יתעבה יותר מפני שלא יצטרך אל עביות יסוד המים ויסוד העפר להגלם להגלות אל בני האדם והנה לזה אין בו כי אם שני יסודות יסוד האש ויסוד הרוח לא שיורכב מהם אלא יגלם בהם אצו שהוא נמצא מיסוד האש הרוחני וכמו שהאדם פועל ביסודותיו כרצונו כועס ומלהיב המרה הירוקה שיסודה האש או שמח ומגביר המרה האדומה שהיא הדם כן המלאך מגביר יסוד שבו ופועל בו כרצונו ולזה ימצא המלאך שורף מצד יסוד האש שבו העולה והמנחה והמשענת של עץ וכן מנוח וגדעון רואים ומתקרבים אליו ואין ברצונו לשורפם כי האש שבמלאך פועל ברצון המלאך ולזה נאמר והסנה איננו אוכל שאין הרצון לשורפו ולא ליבש ליחיותו כלל או ישרוף לזה ולא לזה כעין האדם שיכעוס אל אויבו וישמח עם אוהבו עם היותם הפכים ולא יכעס מפני כעסו עם אויבו על אוהבו כן ישלוט המלאך באשו לפעול השריפה ברחוק ולא בקרוב והאש בו טבע יסודו כמקום בריאתו מהאש הדק והוא מתמצא מענין לענין למטה ביסוד האש והרוח שהם היסודות הדקים הבלתי נרגשים ונגשמים כ"כ ואפשר שזה רצה באימרו עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לזה ולא ירצה על המצאם אלא אחר היותם מלאכים ומשרתים בהתפשטם למטה לשרת במלאכות ה' יעשה אותם רוחות שהם מלובשים ביסוד הרוח ואש לזה שם מלובשים ביסוד האש אמנם טבעם ויסודם מהאש הרוחני הדק שהוא אש הגבורה ודיניה. ונמצא ענין יסוד האש הדק הרוחני מתפשט בכל המדרגית ראשונה עליונה על כולם הכבוד העליון כאימרו ומראה כבוד ה' וכן וירא אליו מלאך ה' והיא השכינה בלבת אש. ואחר זה המלאכים והיינו מראות אליהו וכן אלישע וכן כמה מראות מנוח וגדעון וכיוצא ואחר זה כראות החיצונים שהם ככונים בלהט החרב המתהפכת כדפי' בזוהר בראשית ובכחם אש גיהנם ויש אש מקרר אש והיינו העוסק בחורה שבכחו לקרר האשיות כולם מקרר אש גיהנם שאינו שולם בעוסקי התורה כראוי כדפי' רז"ל ק"ו מסלמנדרא ולא זו בלבד אלא גם אש המלאך מקררו ואינו שולט בו והיינו כח אברהם וכן כח ר' עקיבא ור' ישמעאל בן אלישע ברדתם למרכבה וגדולה מכולם כח מרעיה בהיותו בהר מ' יוסומ' לילה כשראוהו מלאכי השרת כדפי' רז"ל וכדפי' בזוהר יותר מבואר בפ' (חסר מלה בכ"י) ולא זו בלבד אלא גם האש הכבוד המחוּפף שהרי כהן גדול נכנס בשלום ויוצא בשלום וכן מרע"ה בעלותו אל הר סיני והיינו בזכות התורה אין האש שורפו וגם ר"ש וחבריו מלובשים באש עוסקים ושאר בני אדם אינם קרבים אליהם וכמותם רבים.

החקירה ה' במראות המלאכים. ענין הראות המלאכים לבני אדם הוא רצון אלהי והשגחתו פרטית פועלת בתחתונים ע"י מלאכיו והנה ההשגחה האלהית יפעיל בתחתונים על שני דרכים או על צד טבע תשכר אניה בלב ים יהיה רצון אלהי ימותו פלוני ופלוני הנגזר עליהם המות וינצלו פלוני ופלוני ויזמין להם ה' הכנה טבעית מהספינה עצמה שנשברה חתיכה א' דפים ישוטו על פני המים וינצלו ואחרים שיצילו גם נכסים והכל על צד הטבע והוא השגחה אלהית. והב' על צד הנס כאשר ילאה הטבע לעשות שליחות רצון הבורא למיעוט הכנתו ישלח ה' מלאכיו ישלימו החסרון ההוא והעד על זה ענין אחשוורוש והכן ומרדכי ואסתר יעשה רבו על צד הטבע ברצון אלהי וכשילאה הטבע ישלימו הענינים על צד הנס ע"י המלאכים כאומרו ויאמר חרבונה וכן בלילה ההוא נדרה וכיוצא בדברים שרמזו רז"ל ויחסו אותם ע"י מלאך ולזה לא ירחק קצת טעם הראות המלאך לבני אדם בהיותם בלתי נביאים ולא מוכנים לנבואה אלא בהיות רצון אלהי הצלתם וגזרה לפניו לסיבה מן הסיבות ישלח מלאך והמלאך יגשם להדמות אליו כמו מבני האדם יקרב ויצלת האדם ההוא על צד הקרוב יותר אל הטבע שאפשר והכלל שיבוא המלאך להשלים חסרון ולאית הטבע בהשגחה הפרטית וזה טעם הגלות שני המלאכים בסדום לעין יחשבו לפני הכל כאירחים כי הפיכת סדום גזרה כללית והצלת לוט מתוך ההפיכה רחוק מאוד צריך המלאך להחזיק בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו ויגלה המלאך גילוי לעין כל וזהו כראה יותר פחותה מכל מראות המלאכים הגלמים באויר העולם התחתון עד שידעו לא לצורך הנס בלבד אלא גם לבלתי צריכים כעין מראות המלאכים ללוט וראוס כל אנשי סדום. ויש מראה מעולה מזו והיא יגלים המלאך באויר ויראה לצריכי הנס בלבד ע"י זכות המעשים ויראו ענין זה לצורך הדבר ההוא ואנשים רבים לא יראו דבר ויהיה מעין זה מראות המלאך לטובת ואשתו ולגדעון וכמוהם בדברי רז"ל רבים להעשות נס ע"י מלאך יראה בלביש כעין אדם לצריכי הנס ולא יבינו ולא יכירו בעלי הנס במלאך עד אחר שפשט הצורה ההיא ונסתלק יבינו כי אלהים ראו. ויש כראה כעולה כזו והוא שיגלם המלאך באויר יותר דק ולא יראה לבעלי הנשמות אלא בויכוח קצת לא שיהיו נביאים כלל אלא יגלה ה' את עיני בעל המראה ויראה וכעין זו הוא ויגל ה' את עיני בלעם וכן אומרו ה' פקח את עיני הנער ויראה וכיוצא רבים ומראה זו היותר פחותה ממדרגות המראות מפני שהשתים הקודמות אין זיכוכ כלל ואינה כראה אמנם זאת השלישית היא מראה ממש צריכה זיכוכ מעט שלא יתגלה המלאך ולא יחלבש באויר ובצורה העבה מכל וכל אלא יתפשט בעל המראה קצת ויעביר הגשמות מעיניו ובהשגחה יפקח ה' את עיניו ויראה ומראה זו בימים הקדמונים היו שולטים החסידים בחומרם

ומזככים אותו ויודעים לגלות עיניהם ויראו כעין שמואל שהלך לחצר מות וראה שם בישיבות וגו' וכמה אחרים כמו שרמזו במדרשים ובזוהר ושיעור המראה הזאת ועניינה הוא בסוד העשי' שפ' בספ"ר בשי' אבי"ע יש לעולם הגשמי הזה מציאותו בכלל כח המעמיד והוא דק נפש המקיימו ובהתפשט האדם החומר מדרגה ראשונה יכנס מיד אל צד הנפש דעשי' זו ושם ישיג הנפשות אשר לצדיקים במנוחה על קברם ופעמים ירדו המלאכים ויתלבשו במדרגה זו לבד ויעלה בעל הנס וישיג במראה זו וזהו ויגל ה' את עיני בלעם ולצורך ישראל וזה למדרגה זו ועד"ז יהיה לרבי חייא שראה ר"ש בישיבה כמ"ש בפ' בראשית ועד"ז יהיה עובדא דבעל קבין ועובדא דר' (חסר בכתב יד) במדרש רות שראה ענין ג"ע ועד"ז יהיה עובדא דר' אילאי הגו' בעובדא דינוקא וכמוהם רבים. ולמעלה ממדרגה הזאת יהיה עליית המדרגית ליכנס לנבואה ולרוה"ק שיפשיט הנביא חומרו ויזדכך וישלוט הנפש בגוף ויחלש ויגביר הנפש והרוח והנשמה ויתקשרו שלשתם יחד ויביטו במקום קשרם ויחודם בסוד אופן חיה שרף שמהם מחצב נר"ן דבר"י יצ' עשי' וירצה לפני אלהיו בסוד נר"ן דאצילות ויתקשר הכל ויראה אליו המראה לפי בחי' נפשו ר"ל הנפשות בקשר הנזכר הם סולם לעלות ולהשיג למעלה ודרך מקום חציבת הנשמה יראה ולפי מה שיהי' בחי' הנשמה ישיג הענין ההוא כאלו תאמר בית אחד ובאמצעיתו אבן יקרה יבהיק אורה למאד ובבית חלונות במראות משונות לפי מה שיהיה המביט ביט וישיג יש במראה השוכה מפני שהוא בא מצד החלון שבו המראה מגוון ירוק יראה האור בגוון ירוק ואם במראה אדומה יראה האור מגוון אדום וזה ממש דרך הנביאים כל א' ישיג ע"י נשמתו בסוד הקשר והסולם הגו' אמנם עלות הסולם לא יראה ולא ישיג אלא במקום מחצב נשמתו בבחי' הכסא יש בבחי' פלו' ויש בבחי' פלו' כי הנשמות לא ישתוו שאינם שוות שהם חצובות אפילו מהספ"י בבחי' שונות כאשר ית' ואח"כ ימשיך הענין ההוא לרות והרוח לנפש והנפש ע"י הכלים הגשמיים יאמר ראיתי כך וכך.

החקירה הג' בפעולות המלאכים בגשמיים מהם בפגישת גשם בגשם ומהם בהשפעה בדקות. מדרך הרוחניים לפעול אפי' בגשמיים בלי פגישת גשם בגשם אלא בהשפעה ברוחניות ובדקות ולא זה בלבד אלא גם הגרמים השמימיים פועלים ברצון מכלי פגישת גשם בגשם והיינו השפעת הכוכבים בעשבים ושאר צמחי האדמה והחי והמדבר והנה זה לא יהיה בסיבת כוח הגשמי שהוא מטבעו אינו נפעל אלא בפגישת גשם בגשם אמנם יהיה בסיבת הרוחני שהוא פועל ברוחניות בהגעת הרצון לבד ומטעם זה לא ימשך זמן בפעולתם והשפעתם בנפעל מפני שהנפעלים בפגישת גשם יצטרכו זמן לפעול זה בזה כפי מה שיתעכב הגעת שני הגשמיים זה בזה והנפעל בהנעת רצון הפועל לבד בהכנת

הנפעל אל הפעולה מיד ברגע יפעלו וזה טעם בעשיית ההשבעות לא יצטרכו אל משך זמן לפעול אך יתעכבו זמן עד גמר הפעולה והכוונה שיצטרכו לפעמים רצופים בכל יום להשביע ולעשות כך וכך עד הגיע החפץ העליון לפעול בהם אמנם בהגיע הענין אל גדר הנעל רצון הפועל לא יתעכב אפילו רגע והיינו סוד התפלה שחקובל ברגע בעת הכנת המחפלים לפני קונם עם היות המרחק רב בין האדם הגשמי מפני שאין רוחק הגשמי מהרוחני הרחק גשמי אמנם ביניהם הרחק רוחני כי המלאכים מצואים ברצין קונם ברגע קל במקום החפץ והרוחני פועל בגשמי בחפץ ורצון ואם לא יהיה מחיצת עון או איזו סיבה אחרת מבלדת הרצון יתעורר ברגע ויפעל בגשמי הפעולה ההיא וזש"ה כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם שע"י רוע ההכנה יתעלמו מהרצון ולא יפעל הרצון בהם וזש"ה ואנכי הסתר אסתיר פני וגו' אמנם להשיג דרך להגיע החפץ אל האדם הגשמי עם היות שהרוחניים יפעלו זה מזה ברגע ולא ירחק מפני ששניהם בעלי רצון רוחני זה רוצה וזה רוצה להיות רצונם משתוו יבינו זה את זה ויתקרבו ברצון בלי זמן וידברו דבור רוחני ולא גשמי בגילוי רצון זה דבורם בענין שאין בהם כלים גשמיים כלל לחצוב אותיות גשמיות אלו קדוש וברוך אלא רצון וחפץ ימשך אל גזרת קדוש וברוך וכן כל שאר הדבור היוצא מפי חיות אל האדם לא שיהיה דבר בהם חצוב מכלים גשמיים אמנם יהיה הנעת הרצון בשבת קונם ימשך אותו הרוחניות והרצון אלינו ויגזור בעולם הגשמי ברוך כ"מ וכיוצא לקדושת השרפים כי יגשם הקדושה מהשרף אל דמיון הנביא ישעיה ויגזור ק' ק' ה' צבאות וגו' אמנם מהם אל קונם אותיות שכליות רצוניות רוחניות ואם יאמין האדם הפך זה יגשים ח"ו אמנם יגיע הפעולה מהם אל הגשמי בהנעת רצון הפועל לבד מפני שאין הנפעל בעל רצון רוחני כדי שיפעלו שניהם מהרצון כדרך שנפעלים כאשר שניהם רוחניים כדפי' אמנם יצטרך טורח גדול והכנות והשבעות ואותיות יחצבו מפי המשביע יסתלקו בדקות יעוררו רצון הפועל לפעול ומיד כרגע יפעל וזה טעם אריכות ההשבעות וקריאת מזמורים וכיוצא שהכל תלוי עד הגיע ההשבעה אל המושבע וברגע קל בהקדמת ההכנה יפעל ולא יפעל בחזק מפני העדר החצי שהוא הנעת הרצון התחתון והכל יעשה בהנעת רצין הפועל לבד וכל זה בתנאי שיוכן הנפעל אל הפעולה ההיא שאם לא כן לא יוכל הנעת רצון הרוחני לפעול בו כלל ובוזה נתבארו שתי דרכים פעולת הרוחני ברוחני ופעולת הרוחני בגשמי בלי פגישת גשם בגשם כדפי'. ולפעמים תהיה הפעולה הנרצית מכרחת הרוחני להגלם ולהתלבש לפעול בפגישת גשם בגשם למיעוט ההכנה כנפעלים התחתונים לא יוכלו לעורר הרצין והחפץ בפועל ואף אם יתעורר לא יוכלו התחתונים לקבלה לסיבות רבות או לחוץ הפעולה והטבע

הגשמי רחוק ממנה יצטרך אל פעולה גשמית בפגישת גשם בגשם כעין והכית בציר ויצאו ממנו מים והיה ראוי שתפעל הצור בלי הכאה כגון הסלע שנאמר בו ודברתם אל הסלע שנפעל בלי פגישת גשם וזה היה חטא מרע"ה שגרע מעלת הנס במה שהכה פעמים ורצה לפעול בפגישת גשם בגשם ועד"ו הנסים במצרים נטה את ידך וגו' כל זה לחוץ הפעולה ומיעוט הכנת הטבע יפעלו הנסים בפגישת גשם בגשם אמנם אין זה להעדר כח הפועל אלא להעדר הכנת הנפעל וכן ויס משה את ידו וכל אותם הנסים ועד"ו יהיו המלאכים מתלבשים באוירין ומתעלמים לפעול בדמות אנשים כעין מראות אברהם בג' אנשים ולוט בשנים וגדעון ומנוח ובלעם וכל מקום שנראה חיות המלאך פועל בפגישת גשם בגשם יורה על חוץ הפעולה נגד הטבע יצטרך הרוחני להתקרב אל הגשמי בפגישת גשם בגשם ולא יספיק הנעת רצון כדרך שאר המקומות וזה בלי ספק הטרחא מרובה אל הרוחני יפעול נגד טבעו ויחזור אל טבע הנפעל כדי שיקבל הפעולה ההיא ממנו אמנם טעם הנעת רצון הרוחני לפעול לא יקשה אם הוא בשליחות בוראו מפני שהם משועבדים אל רצון קונם אמנם הנעת רצון הבורא לשולחם בשמעו תפלת המשביע יהיה על צד כדרך שאדם רוצה בה מוליכים אותו וחטאתו צפונה שהטריח קונו במה שלא היה בו הרצון לפניו לפעול אלא מצד השבעותיו כאשר נבאר ועכ"ז עצתו ישרים ברגע לתת כבוד לשמו.

החקירה הדי' מציאות המלאכים מבורא כל. ראשונה נאמר באומרנו בורא ורצה א"ס בספי' שבאמיתת מציאותם ממנו לא נדבר מפני שכבר קדם אלינו הביאור ובמקומות רבים אחרים אמנם מהספי' ולמטה ג' בחינות שדרך כלל נייחס אליהם שם מלאכים הא' פרקי המרכבה שכל פרק ופרק ממנה יהיה מלאך. הב' במלאכים הנכללים בשרף וחיה ואופן שכל פרק ופרק מזה יהיה מלאך. הג' בנפרדים למטה המופקדים על הפעולות ובמציאות בריאת ג' מדרגות אלו נדבר עתה ולזה נאמר כי הכסא נברא והמלאך נוצר והנפרד נעשה והיינו ביי' ובהשכלת ג' לשונות אלו נשכיל לאמתת המצאם מהבורא. והנה הספי' האחדות נמצא בהם ולכן הבורא והם אחד כמו שהארכתי בספי' בשער אבי'ע אמנם הנברא עם היות ההשגחה מתפשטת בו עכ"ז לא יגור בו אחדות וזה טעם אומרם וקביה נהיר בעשר ספירן דברי' ובעשר כתות המלאכים ובעשר גלגלי ריקעא ומטעם זה אנו קושרים אותם בפ' בשכמל"ו לאורות על המשכת ההשגחה כמו שפי' עניינה באריכות בפ' ויקרא סי' ולזה הנברא מורה במלת נברא היותו נמצא מאמיתת מציאות הבורא. אמנם נבדל ממנו שהוא נברא וסיבתו בורא אכנס מלת בריאה לא יורה על עביות הדבר והגלמו רק המצא הדבר מבורא לנברא באומרנו אין יש ולזה הכסא נברא ויש לו גבול וגבולו לא גבול כמותי אלא גבול איכותי כאלו נאמר שרוחניותו לא יהיה לאין תכלית

אלא המצא אליו תכלית לזה השיגו הנבראים סוד הכסא מפני שהכסא נברא ואמיתת הבורא לא השיגו אלא השגחתו המתפשטת בכסא כאומרו יושב על כסא רם ונשא וענין ישיבת הבורא בכסא נברא היינו גילוי השגחתו ורוחניותו בכסא הנברא הגז' כנזכר והיינו סוד י"ס דברי' דאמרינן בספ"ר בש' אבי"ע והכוונה שהשיגו הנביאים דרך השגחת אמיתתו בכסא הנברא שה"ס כל אותם הפרקים הידועים אל הכסא מהם יוחסו אל שש מעלות באומרו שש מעלות לכסא כל אותם הפרקים הידועים אל הכסא מהם יוחסו אל שש מעלות באומרו שש מעלות לכסא כאשר עוד נבאר מהם יוחסו אל ד' עמודים והם עולמות חיים נצחיים דקים רוחניים גבולים ישיג אמיתתם הנביא ויוכל לעמוד על עניינם בטורח גדול כדפי' אמנם לא כל הנביאים נתנבאו בבחי' הכסא אלא יש מהם והנה פרקי המרכבה יקושרו ויתאחדו בהשגחת הבורא אשר בהם ויש נביאים יתעלם להשגתם הכסא כולו ויחשב להשגתם כאלו הכל הבורא והיינו מסכים אשר ביניהם ובין הבורא לנבואתם ויהיו המסכים כל אלו המדרגות אשר לכסא ויאמרו על הדבור הנמשך אליהם כה אמר ה' להיותו נמשך מאמיתת הבורא אמנם לא ישיגו רק בהיכלות שהם נוצרים וענין יצירה ירצה שהם נבראים מהבורא ויורדים עוד מעלה אחת והיינו שאחר שנבראו ויצאו וירדו מאמיתת הבורא עוד נוצרו בצורה נגלית והטביע בהם בוראם צורה ועביות מתגלם ונק' אליהם הבורא יוצר שציירם על בריאתם ועתה על הדבר הנוסף אליהם שהם נבראים הם נוצרים והם מתגלים יותר מן הנבראים הקודמים וקרובים יותר להשגת הנביאים והם גבוליים יותר ויותר מהנבראים עד שיתנו מדה גבוליית לעניינם כאומרם רגלי החיות כנגד כולם וגו' כדפי' לעיל בדרישה הא' בחקירה הז' ובלי ספק יצירה יאמר על הנוסף אליו גילוי על בריאתו וגבול על הנברא והעבות יותר מן הנברא ולכך אלו מגלים הנעלם כאומרו גבריא'ל הבן להלו את המראה וכיוצא וכן אומרו הידעת מה המה אלה ואומרו לא אדוני והכל סוד אמיתת הנבואה המתגלה אל הנביא מלובשת ממקוט נעלם לא ישיגוהו יצטרך אל פותר ואז ית' לו על דרכים רבים או כמש מאמיתת השגחת הבורא המלובשת ביצי' ע"י הבריה כדפי' ואז יאמר הנביא ויאמר ה' מה אתה רואה וגו' או לפעמים יהיה ביאורה ע"י מלאך שלוח מאתו ולא ישיג הנביא ההשגחה המתלבשת בו ויאמר שהמלאך אמר לו כך וכך לביאור הענין המתגלה אליו מלמעלה ולעתים יהיה הכל מתעלם כן הנביא ויאמר הנביא שלא השיג אלא מלאך לבד ויש בנביאים דרכים שונים בזה ובוזה ולפעמים יהיה הנבואה לנביא מצד העשי' ולא ישיג הנביא דרך יבוא הקול אל העשיה אלא יהיה הקול נשפע מאתו דרך ההשגחה המתלבשת מבריי' ליצי' ומיצי' לעשי' וישמע הקול הבא באזניו ויחשוב כי בן אדם קורא אותו וכבר ייחסו מזה קצת

לאדם הגדול נבואה למרע"ה באומרו שקראו הקב"ה בקול אביו להיותו פונה לבבו מהתבודדות הנבואה לברחו משליחות הבורא והחזיר ראשו בחושבו שממש אביו עמרם היה קראו ואלו התבודד באותה שעה השיג דרך היות הקול משתלשל ויורד מבריי' ליצי' ומיצי' לעשי' והשגה היה משיג בכל עתה כאומרו ובבוא משה אל אוהל מועד וגו' וישמע את הקול כי לא היה נבואת מרע"ה קול לבד ח"ו כי שמיעת הקול בלי השגת המדרגות כלל יקרא בת קול שהיו משתמשים בה התנאים ולא מפני זה היו נביאים אלא הקול היה נמשך מלמעלה ומרע"ה משיג דרך השתלשלותו מבריי' ליצי' ומיצי' לעשי' וכן היה ענין שמואל בתחלת נבואתו שלא התבודד להשיג דרך הקול עם היותו ראוי לנבואה והשב היות הקול קול בני אדם כעלי' כאומר דבר כי שומע עבדך היינו שהתבודד והשיג דרך המדרגות לנבואה וראה השתלשלות הקול ממדרגת נבואתו מבריי' אל היצי' ומיצי' לעשי' ועשי' יקרא הדברים הקרובים אל הגשמיים עד שעל יצירתם יעשו ויתעבו ויתגלו אפילו לבלתי מוכנים לנבואה כדפי'.

החקירה הה' במהות הכסא הנברא שפי' לעיל אין ספק שבכסא כח לפעול כל הפעולות הנמשכות מהבורא ועם היותם מהבורא בלתי בעלי תכלית יוגבלו בכסא ולא יקשה כלל מפני שהוא בדמיון האיש הענק הנראה במראה כי כפי שיעור המראה יראה שיעור הנראה בו ולא נשער שיעור הנראה כפי שיעורו הנראה במראה כן הפעולות יוגבלו בכסא ולא מפני זה נשער בעל הפעולות היותו בעל גבול ח"ו וכבר הארכנו בענין זה בא"ס בספי' וכן ראוי לומר שחצא פעולה מלמעלה בלי אמצעות הכסא שאי אפשר הנהגה תמשך מהבורא לנמצאים זולתי ע"י הכסא ולזה יכנו הנביאים לכסא שמות וכנויי הפעולות כגון כסא רם ונשא וכן כסא צדק וכן כסא נכון וכן כסא משפט וכיוצא מהשמות שהניחו בפרקי מרכבה לכסא ועם היות ששם נראה שהם כסאות זו למטה מזו אינו מן הדוחק שהפעולות ימשכו מהספי' וכפי הספי' כן יתעלה ויתרומם הכסא אם יפעול על יד המ' תתעלה ואם ע"י היסוד תתעלה יותר וכן כפי עלוי הבחי' ואל זה נאמר שהם כסאות זו למעלה מזו מפני שיש בה בחי' זו למעלה מזו לפעול בהם כל הפעולות שבספי' ודרך כלל עשר בחי' כנגד י"ס שהם ד' עמודי הכסא נגד כתר חכמה בינה ומלכות משתתפת עמהם ושש מעלות הם ו"ק וטעם המ' עם ג"ר כדפי' בענין והיה ה' למלך חוי"ב על כל הארץ מ' וכן לך ה' הממלכה עם המתנשא לכל ראש כתר והעושר והכבוד חוי"ב ושש מעלות לך ה' הגדולה וגו' וכן ה' מלך חרי זמני וכבר בפ' במקומו בס"ד ונקראו אלו מעלות לכסא מפני שהם משתלשלות זו מזו מדרגה אחר מדרגה ובהם הפעולות מעלות זו למעלה מזו ונק' אלו עמודים מפני שבהם ד' פעולות עמודי הנהגה שהם חסד דין ורחמים ימין ושמאל ואמצע ובחינה כוללת

ושש מעלות פועלים כל א' וא' מהם בכל א' מהר' עזורים שהם שש מעלות
בחסד ושש מעלות בדין ושש מעלות ברחמים שש מעלות בכוללת ואב"ע עמודים
נכללים זה מזה בלי ספק להסכים הפעולות לפסוק הדין בהסכמת כל הדינים
ועם היות שיחסנו פעולות כל הספי' לכסא כדפי' הרשב"י ע"ה בתי' באומרו
עשר ספירן דברי' עכ"ז מצאנו אליו עוד בתי' אומר אימא עילאה מקננא
בכורסיא מיחס פעולת הכסא לבינה וכן אומ' נשמתינ מכורסייא וכיוצא בזה
באומ' רז"ל הנשמית הצובות מכסא הכבוד וענין זה יפלא יותר בהיותו מייחס
הת"ת כהיות ובמטטרון שהוא שר הפנים והמ' באופנים שר העשי' כדפי' בספ"ר
בשער אבי"ע יטעם הענין הוא בהיות ישראל מוכנים להשגחה יושגחו כולם
מכסא ויקבלו השפע בלתי התלבש בספי' מכסא למלאך ומה גם ביום שבת
כאשר הארכתני שלהי פ' נח ובהיות ישראל בלחי מוכנים ומה גם בגלות יצטרך
שהתפשט השכינה לעשי' להתלבש במלאכים הנפרדים לגלות עם ישראל כאומ'
ובפשעכם שולחה אמכם ואז גם הת"ת ירכב על כרוב דהיינו יתלבש במטטרון
להיותו לעזר לשכינה לשומרה בגלות ואז האם תהיה מקננת בכסא למצוה
לשניהם ועד"ז לעולם יהיה ההנהגה מעשר לעשר עשר שבבי' יתלבשו בעשר
שבת"ת ועשר שבת"ת בעשר שבמ' ולא יורו פעולתם ולא ימשך שפעם ולא
תהיה השגחתם בערך התחתונים אלא מצומצמת ומוגבלת בצמצום וגבול כסא
מלאך נפרד כדפי'. ודרך זה היה לנשמה ורוח ונפש הגולים בגוף כל ימי היותם
יחלבו בנשמה ורוח ונפש דכסא מלאך נפרד והיינו נשמתינ מכסא דאמרן היינו
צורות החקוקות בכסא הכבוד לצדיקים כעין יעקב כדפי' רז"ל מקום חציבות
הנשמה שצורתה קבוצה בו בהיותה מזדככת במעשה התירה והמצות ומטעם זה
ייחוסו הנשמות לכסא ושכ יגוחו אחר סילוקן מגלותם בסוד ג"ע שלמעלה וכבר
נודע סוד ג"ע כי הגן בבי' והעדן בחכמה ונודע סוד הנשמה מזווגן כדפי'
במקומו בארוכה בענין שכללנו מכל הנדרש במהות הכסא ענין לנשמות בבריאותם
בתחתונים וגם במנוחתם למעלה וצורתם החקוקה גם בהיותן למטה וכיום השבת
יתקשרו נפש ברוח ורוח בנשמה ויתעדנו בכסא כמו שראוי לכל הספי' להשתמש
בעת שיום בכסא ויושגחו ישראל מהספי' בכסא ואין גלות לנשמות מונע כל
מנוחתן מהכסא ולזה בימים הראויים יחזור כל דבר לסבצו ויסתלקו כולם
להתעדן מכסא כדפי' וישתנו מדורי הצדיקים כפי שינוי בתי' הנשמות אם חצובה
מעמיד פליגי במעלה פלונית או מזולתה. ודרך זה ממש הנבואה הנמשכת משם
שעל סוד הכסא נאמר וביד הנביאים אדמה היינו הכסא שהיא י"ד סיבה מקום
אחיזה להשגתם במסחרת מעין כל ושם יתדמה להם הכביד לכל א' וא' כפי
איכותו והשגתו מקום השתלשלות נשמתו בהתקשר נפש ברוח ורוח בנשמה
והנשמה במקום מחצבה כדפי' ומטעם שינוי בחי' הנשמות יתרבו שינוי

הדמיונות שאין בו שינוי כלל אלא יד הנביאים המתרבית במציאותה גורמת
כדפי' בתי' ולזה יתרבו המראות לנביאים וכל א' וא' יספר בנבואתו כפי מה
שהשיג הענין ויכנה שמות כפי הבחי'. ודרך זה ממש יהיה שינויי הזמנים
הדתיים והטבעיים ארצה בזה דתיים בחוקי התורה ביובלות בשמיטות חדשי
השנה מועדים שישתנו המצות בהם כל זמן וזמן כפי מצותיו הטבעיים אריכות
ימים גאולות קודמות עתידות קור וחום קיץ וחורף מיתות קצרות שנים עוני
ועושר בנין מקדש תהית המתים וכיוצא.

החקירה הז' כמהות מלאך הנוצר המלאכים פעמים יהיה ההשגחה
העליונה מתפשטת באמצעותם לתחתוני' ופעמים לא והנה בזה יחלק הנמצאים
התחתונים לחלקים כי ארץ ישראל היא לעצמה ושאר ארצות לעצמן והנה חוץ
לארץ לעולם יקבלו ההשגחה העליונה באמצעות מלאך אפילו ישראל היושבים
בה וז"ס גלות וסוד אומרם ישראל עומדים בחו"ל עובדי ע"ז בטהרה הם ששר
חיצוני אינו מקבל אלא באמצעות מלאך הנק' שר העולם ואף אם יהיה השבת
וי"ט וחדשים יקבלו מלמעלה הקדושה וההשגחה מתלבשת ולא יקשה מפני זה
אומרנו ולא הנחתו מלכינו לעובדי פסילים וגו' כי לא נוכל להכחיש שאפי' גיהגם
שובת אפי' לערלים וכדפי' בגמ' אמנם לא יהנו מעונג שבת ושבת אמת בלי
לבוש אלא ישראל היושבים בחיק אמם בהיכל מלך ואפילו בחילוק הנשמות לישרים
פירשו בגמ' ואמרו אינו דומה פולטחו בחיק אמו וגו' וישראל היושבים על אדמתם
בחו"ל יהי ענין ההשגחה מתלבשת ע"י מלאך נוצר בזמן שאין צדיק הגון וזהו
ענין מרע"ה באומרו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה שרצה להיות מכוון לשכינה
ולא התלבש ההנהגה ע"י מלאך כלל ועיקר אלא רצה להיות מש"ה מטטרון
שר הפנים וההנהגה תקובל אליו בלי אמצעות מלאך אלא ע"י כסא אמנם כשאין
צדיק בימי החול יהיה ההנהגה אפילו לישראל ואפי' בא"י ע"י מלאך והיינו
אומ' ויאמר אנכי שר צבא וגו' עתה באתי וכדפי' רז"ל והיינו התלבש ההנהגה
במלאך נוצר וזה יהיה דוקא בחיל אמנם בשבתות וי"ט תהיה ההנהגה מופשטת
ממלאך מושפעת ע"י כסא כדפי' ואחר שנתאמת היות ההנהגה מתלבשת במלאך
נוצר חייב בהכרח היות הכנה במלאך לקבל כל הפעולות העליונות ע"י צמצום
שנצטמצם ההשגחה ויהיה בצורה הנראית כמראה גדול אחר כך ירחק מהמראה
הראשונה אל מראה שניה ויראה כמראה השנית מראה המראה יחמצט ויקטן
הצורה שיעור לא ישוער והיינו חותמין בשעוה דחזא יחזקאל כדפי' בתי' שכל
מי שהשיג מעשר מראות שהם י"ס לא השיגם בכסא אלא במלאך כי הא"ס
בספי' מיוחד הוא המלך וצורתו הנדמת בחותם הוא הכסא והנחתם מהחותם
בשעוה הוא עולם מטטרון אלא נתמעט המלאך הנוצר מהכיל כל מה שבחוקו
מהשגחה העליונה והיותה נגבלת גבול אחר גבול וזה טעם דחיית מרע"ה

ההשגחה ע"י מלאך. והנה יתרבו בחי' המלאכים ורובי החיילים ורובי הגדודים וצבאות בלי מספר מטעם זה לקבל כח ההנהגה המחרבית להשגיח בכל פרטי העניינים ועכ"ז יבחנו לעשר כתות כמספר י"ס כדפי'. והנה ישחנה מלאך מכסא בבחי' אחרת כי הכסא לא תתעבה ולא תתגלה זולתי יסתלק הנביא וישיגהו בנבואה והמלאך ירד ויתגלה ויתעבה לצורך האדם. אמנם יקשה לזה כי אחר שה"ס שרפים חיות אופנים פרקים מיוחדים איש באחיו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו ושליומות המרכבה וקשר ההנהגה באחדותם וקשרם איך יאמין כי יסופר תתלבש ותתעבה וירד אל כציאות העשי' ונמצא אם כן האדם כאחד ממנו כענין גדעון ומנוח וכמוהם רבים ולזה נאמר כי החיות הם ד' פנים כליותם הם מיכאל חית אריה גבריאל חית שור וגו' ולא יפרדו אלו ממקום מושבם ולא שר הפנים ממצבו היותו רקיע על ראשי החיות כאשר ית' אמנם במ"ש שכל פרטי ופרטי מזה יהיה לאלפים ולרבבות מלאכים הנה יתפשט הרוח ההוא בסוד ההשגחה המתלבשת בו ויתעבה דרך ההשתלשלות עד הגיע הכח האלהי מלובש באותו המלאך ויתעבה ויתראה ואל ענין זה נאמר שנראה מלאך אוריאל למנוח ומיכאל וגבריאל ורפאל לאברהם ולא שיתפרדו ויותר קשרם ואחדותם ח"ו אמנם תתלבש כח האלהי באוריאל ויתפשט כח אוריאל למטה לצורך רצון ההשגחה ויתלבש ויתראה בצורה שלימה אדם או איש הנורה שלימית הצורה כולה בפרטי ההוא להסכמת כל הצורה העליונה לפעולה ההיא שכל הצורה תסכים לכל פעולה כדפי' בספיר בספי' ופי' בחקירה הקודמת בכסא ודרך זה ממש במלאכים ולזה הכסא לא תתגלה ולא תתעבה למטה בצורת שום ציור אם לא ע"י נבואה זולתי לזכות כל ישראל כאומ' ביום ההוא יגלח ה' בתער השכירה כדפי' רז"ל וכן אומ' אני ולא מלאך אני ולא שרף וזה מן התימה הגדול אשר לא יתמיד ויהיה הטעם בענין מרע"ה שלא רצה לקבל ההנהגה ע"י מלאך כדפי' וכמו שיתרבו בהכחי' לנבואה ולהשגחה במלאכים כדפי' בכסא כן יתרבו בחי' לרוחות הנמשכות לבני אדם משם כדפי' בענין הכסא והיינו רבוי ההיכלות לרוחות בג"ע שלמטה והיינו דרך התלבש רוחניות הספי' אליהם ויעלה עמהם והכל דרך אחד וענין אחד בבחי' הכסא למעלה כן בחי' המלאכים למטה אמנם יש ביניהם חלוק גדול כי בג"ע של מטה הצדיקים בצורה עבה בהגלות נגלות המלאכים בצורה עבה לבני אדם ולא כן מציאותם בכסא כמו שהכסא לא תתלבש וכדפי' על דרך שפי' בזה שחצורה הגלמית היא הצורה בהיותה רוחנית דק אשר לצדיקים שם ועיין בפ' בראשית בפ' מה רב טובך וגו' והמלאכים עוד ישחנה שבם כפי פעולתם כמי'ש בכסא ריבוי השמות כפי רבוי הפעולות אמנם הכסא שמו לא יתמוטט מפני אדיקות הספי' בו ולעולם כח הפעולה נתון בה לפעול ולא כן המלאך שיש לו שם ידוע לפי

פעולתו התמידית ובהגלותו למטה ישתנה שמו לפי בחי' אותה הפעולה מפני שאין הכח נתון בו תמיד וביום שאין בו כחו יסתלק ממנו שמות הפעולות מכל וכל והפועל ביום שבת ע"י מלאך גורם לו ירידת מעלה כדפי'.
החקירה הז' במהות הנפרד הנעשה. כח המלאכים האלו הנפרדים שהם מפתח היכל לבנת הספיר ולמטה יש בהם שתי כוחות אחד גלגול הגלגלים ותנועתם שלא ישנו את תפקידם והרכבת היסודות ושאר הדברים שהם תנועות מתחדשות ומתילדות למטה כעין ברקים זוועים רוחות ולזה מברכים עליהם שכתו וגבורתו מלא עולם שמילואו של עולם הוא כחו וגבורתו דהיינו כח השגחתו המתפשטת בהם ומברכים ברוך עושה מעשה בראשית שבמעשה בראשית דהיינו סוד העשי' תלוי הכל כענבים באשכול וכמו שנדבר בסדר מדרגתם בעיה וכן מברכים על חמה וגו' ואולם הב' שהיא כח פעולתם ושפע הנתן להם לפעול ע"י חמה ולבנה ככבים ומזלות עש כסיל וכימה וחדרי תימן כולם נפעלים מהנפרדים האלה המקבלים כח ושפע ההיכלות אשר למלאכים ואלו הב' בחי' כל העולם כלו בכלל נפעל מהם ומשועבדים לקבל שפעם כמש"ל במלאכים לזה חייב היות בכחם לפעול כל הפעולות הטבעיות המסודרות ממעשה בראשית אמנם פעולות הפכיות מן הטבע אינם בכחם והם מסולקות מהם אל היצוי' והברי' ועם היות שאמרנו שבכחם לפעול הטבע בכל העולם כלו בכלל תשתנה ארץ ישראל בזה משאר ארצות כי א"י אינה תחת העשי' אלא בהנהגה האחת לבד שהוא תנועת הגלגלים וסדר היסודות והרכבתם אמנם כח ההנהגה וההשגחה המופשטת בהם אין א"י מתנהגת על ידה כלל לא בימי שלום וגאולה ולא בימי חירום וגלות אלא הם מושגחים מפתח היכל לבנת הספיר ולמעלה וכפי' זה פי' בזה' פי' תרומה למגנא קיימא רקיעא בארעא דישראל שאין הרקיעים משמשים רק לחלוף הזמנים שנות חמה ולבנה בענין שאינם מושגחים לכוחות העשי' רק לתת לו כי המזלות וגלגולי הגלגלים והוצאת חמה ולבנה יום ולילה לא ישבותו קור וחם קיץ וחורף תקופות ומולדות אמנם ההשגחה המחויבת מהם לא יעלה ולא יוריד בא"י יען הם נגדיים לפתח היכל לבנת הספיר מקבלים משם השגחתם כל עת שיתנגדו לנגד הפתח הו' לא יועילו ולא יזיקו לא כוכבים ולא כולות רק שבעת שיסכימו המזלות והנהגת העשי' עם פתח ההיכל אל הגזירה הנגזרת תמהר פעולתה יותר כאלו תאמר אם יגזרו הנהגת הגלגלים וחיבור הכוכבים היובש וישראל יתחייבו בעצירה מפני ענן ימהר יחיש פעולת העצירה ויתקשה תשובתם ואם יגזור תנועת הגלגלים הגשם והמטר ויתחייבו ישראל בעצירה בתשובה שישבו ימהר יחיש גשם בעתם ועד"ז ליחיד ועד"ז לפעולות כולם יתקיים אמרו אם יש עליו מלאך אחד מני אלף ע"י אלו שהם מליצים לזכותו אחר שהם מחייבים היפך הגזירה ובדוחק יתבטל או לרוב עון וכן להפך הם

מליצים להפך. ואחר שביאר' היות ההנהגה ע"י ההשגחה וההשגחה מתלבשת בהם בחוץ ע"י השרים כל מציאות ההנהגה ובא"י הבחי' הנז' חוייב היות בהם כח לפעול כל הפעולות הטבעיות הצריכות להנהגת הנבראים ולזה יגבל בהם ההנהגה יותר ויותר ויתצייר הצורה ההיא חשוכה לא חיות נבואה ח"ו ולא קדושה רק מראה חשוך כעין החושים בכוכבים מאשר ולא כל אשר כדפי' רז"ל וכן המסתכלים בחוץ חושים בקסמים כעין בלעם וכיוצא אלא שמעוותים הדרך לחיצונים ורואים במדרגתם וע"ז נאמר בבלעם אשר מחזה שדי יחזה ואולם יש שתי דרכים בזה הא' הוא לפעמים תתפשט הקדושה במחזה חזה כדפי' בספ"ר בש' אבי"ע ויהיה התפשטות הקדושה בהם על שני דרכים או לסיבת גלות או להכניעם וקרובים שתי דרכים אלו והרחבנו הביאור בהם במקומות אחרים ואז יקראו אלו מחזה שדי דהיינו שודדם מתלבש בהם וכאותה שעה אפילו דעת בחמתו לא היה יורע מפני שבעת התלבש הקדושה אפילו בפי האתון שהיא מלאך נעשה מששת ימי בראשית והוא קדוש לא הוה ידע כ"ש שידע בשדי דהיינו י' עשר מראות שמתלבשות בש"ד ולזה לא אמר שם יחזה אלא מחזה שדי לבוש שדי לעתים אמנם בהסתלק הקדושה משם היה יורע כל מדרגת הטומאה אפילו במדרגה שבכולם הנאחות הרובצת לפתח היכל לבנת הכסף כדפי' כדפי' ויורע דעת עליון והיה עת רוגז אשר או הקלי' מתנגדות לאחריו ההיכלות לינק דיני הגבורה כדפי' במקומו וזה דרך נבואת אומות העולם אמנם דרך השתלשלות הקדושה למטה והתלבשה באופנים בעשי' תמשך הנפש הטהורה לישראל ודרך התלבשה בחיצו' כדפי' תימשך יצה"ר לישראל והנפש אמצעית תדבק ליצה"ר ויסתלק הרוח היא הנמשך מהיצו' ותכרת הנפש מן הקדש או תדבק הגוף ברוח ונשמה ויכניעו יצה"ר ויהיה עניינם ממש כענין שדי י' מכניע ש"ד ואז יזכה אל האור הקדוש המתפשט למטה ותשכון במדור הנפשות הקדושות אשר להם בעולם התחתון הגקרא חצר מות וכבר הארכנו בזה בספ"ר וכפי' הסבא ובמקומות אחרים. ולפעמים תתלבש השגחה פרטית בכוחות העשי' ויעשה נס אפילו ע"י שד כההיא עובדא דרשב"י דההוא ארגינטין בן טבליין צא וגו' וזה יהיה למיעוט הזכות וכוח הכנה בדור כדפי' במקומות רבים וכמו שנתרעם שם רשב"י.

הדרישה הג' בכוונת מציאותם. החקירה הא' אם יספיק כל הנדרש בשתי דרישות הקודמות בסדר ענינם או נצטרך אל טעמים אחרים ולזה נאמר כי אחר שטבע המציאות לא נברא אלא להנות האדם והאדם לא יתנהג אלא ע"י השתלשלות המדרגות זו אחר זו והתפשטותם אל הבחי' הזו מה זו שאלה מה הכוונה במציאותם התפשטות המדרגות והנהגת השפלים היא הכוונה. ואני אומר מה זו שתיקה כי אחר שהאדם טבע מציאותו בהיותו זך ונקי יתנהג ע"י

הכסא כפי מש"ל ולזה לא נצטרך אל היצי' ולא אל העשי' ובהיותו ישר וקדוש אף אם לא ייטב כל כך יתנהג ע"י היצי' ולא ע"י העשי' ובלי ספק ששאלה זו לא יפול בעת מציאות העולם כמו שהוא עתה שחלק ה' עמו והנהיל עליון גוים אמנם יפול ויצדק השאלה הזאת אל הקודם בעת הברי' וצריכים לידע כוונת בריאתם מתחילה ולא נרצה לתקן הדבר בפ' גורא עלילה על בני האדם ח"ו אלא יהיה הכל על צד היושר והנה חקירה זו בנויה על הקדמה שנודה שכל המציאות לא נמצא אלא לצורך האדם וזה אפשר שיכחישה השכל כי למה לא נאמר שנברא המלאך מצד עצמו להודות שמו וכן הנברא והנוצר והנעשה ובזה נתבטלה כל הדרישה הזאת מעיקרא וראוי שנחזיק בסיבה זו כל האפשר מכמה טעמים הא' שמי שנברא מצד אחר צריך שיקדם לו האחר קדימת מעלה אחר שהוא סיבתו וכשנבוא לחקור על המינים התחתונים נמצאם גרועים תכלית הגירעון איש איש ממלאכתו אשר המה עושים והנה האדם ראש להם לכל הנבראים התחתונים בלי ספק מפני שהוא מבהר המינים החיים כל שכן הצומח והדומם וכ"ש היסוד הפשוט והוא גרוע מהמדרגה התחתונה שבכל העשי' אצל מלאך אלא אפילו גלגל אפילו ככב נאות ויפה בבריאתו כמה פעמים ממנו אם בקיומו שהוא קיים והאדם הוה ונפסד ואם בנקיותו ובהירותו מצד עצמו אם במצב מקומו הוא רם עליו ושולט בו והוא מטרה לחצי גזרותי' אם בשבתו ועבודתו לקונו לא ישנו את תפקידו והאדם חצי ימיו לפחות הם הכנות לקיום גופו בשינה ובמאכל ובמנוחה מעמלו והשאר תלויים לבחירתו וכיון שכל אלו המעלות לקטן שבעשי' על גדול שבשפלים איך נאמר שיהיה האדם סיבה למציאותם כלל ועיקר. הבי' שמעולם לא מצינו המסובב נותן חיים והשפעה לסיבתו אלא כמו שהיא סיבה למציאותו כך הוא סיבה לכל קיומו והשפעתו איך אחר שהאדם חי ומתקיים באמצעות השפעת המערכות נברא נוצר נעשה והם אינם חיים ע"י אלא מקבלים שפעם וקיומם זו מזו נעשה מנוצר ונוצר מן נברא ונברא מהבורא היאך אנחנו נאמר שיהיה האדם סיבה לא למערכה הכוללת ולא לאיש פרטי מאשיהם. הג' מההוצאות הנמצאות לזולת הנה כפי המועיל לזולת יורה על רוממות המעלה ולזה הבורא מועיל לכל הנבראים ואין מי שמועילהו הוא רם על כל והנברא מקבל הועלת מהבורא והנברא והנעשה והאדם מקבל תועלת מכל הנעשים וכ"ש מכל הנוצרים ומכל הנבראים ואין מי שיקבל ממנו והלואי שלא יזיק שהוא הממעט לצרכיו הדומם והצומח והחי נמצא מקבל תועלת ובלתי מועיל ובאיוזו מעלה ישובח האדם על אי' מהנמצאים כדי שניתן לו מעלה עליהם ואני אומר שאם הטעמים האלה אמתיים וצודקים ראוי שינתן המעלה לאדם על כל זה. הא' בלי ספק לאדם קדימת מעלה על נברא ונוצר ונעשה אחר שנתאמת אלינו בכמה מקומות היות בו בריאה

יצ"י עש"י ורוכב על הכל נשמה דאצ"י הרי מצד נשכה זו רוכב על נברא ונוצר ונעשה ומה שראינוהו מתלבש בהוכר עכור אדרבה זו מעלה ומשובחת מן הכל שאם תחן מרגלית בטיט היון לא ילכלכוהו הטיט אלא אדרבא יאיר ויבהיק אורו וזיוו יורה על מעלה יותר ויותר מהמרגלית המאיר השקוע בזהב כי משבצות הזהב יבהיקה ויעודדיה להאיר אורו וזה טעם ממש למעלת האדם בנשמתו הניתנת בחומר ומאיר על הדרכים שנפרש בע"ה ומה שנחננו מעלה לכוכב וכיוצא על האדם מצד נקיותו אין ראוי שישפט האדם בהיותו מלוכש בחומר לבהיקות אלא אחר התפשט החומר הזה שאם היה מתלבש בו הכב היה עכור ממנו כמו שנראה בפועל בעזא ועזאל כדפי' בוי' ובדברי רז"ל בפ' ויראו בני האלהים ומצד זה ידמה ג"כ טענת קיומו ומקומו רם על כל רמים בסוד ג"ע תחתון ועליון ואבי"ע וענין שבחו לא יועיל ולא יזיק כי שבח הכב לא יפעלו ולא ישפיעו ושבח האדם ימשיך השפע בכל הנמצאים בהיותו בעל בחירה ורצון כאשר נרחיב הענין בע"ה. הב' אין ספק שהאדם נותן חיים ושפע בנברא ונוצר ונעשה וכלם מתקיימים ע"י בסוד גר"ן דאבי"ע ואם ח"ו האדם יעזוב דרכיו יקלקל בכל המדרגות חוץ מהבורא שעליו נאמר אם צדקת וגו' אמנם שאר המדרגות תלויות במעשיו וביושר צדקתו וזה פשוט. הג' אדם הוא המועיל האמתי לכל הנמצאים שהוא מושך להם השפע מרוחניותו ודקותו והם משפיעים אליו בבחי' עביותם כיצד האדם מייחד וקושר הספי' בא"ס על ידי נשמה דאצילות והם משפיעות בברי' הרי הוא השפיע להם בדקות והם השפיעוהו בעביות לבריאה ודרך זה מברי' ליצי' ומיצ"י לעש"י וזה טעם שאכרו בתי' אורייתא איהי טפילה לגבי נשמתא.

החקירה השנית בטעם מציאות הברי' מצד עצמה. הנה בחקירה הקודמת פי' מעלת האדם אמנם לא הכרחנו שיהיו כל הנבראים בסבתו ואפשר שיבראו מצד עצמם ר"ל כמו שהאדם נברא בבחירה ונדבה ורצון הבורא כן הבריאה עצמה והיתה הכוונה להמציא נמצאים יכירו חסדו ורחמיו וגבורתו ופעולותיו הנסתרות יושפעו לזולתו וירוממהו כי שבח העולה מהכסא אל הבורא לא יוכל שכל לדמות ולערוך והחשק ותשוקה אשר לכסא ליהנות מזיו הבורא אין לו שיעור והעדר המושג לנברא בהיות הבורא מושך אורו אליו אין לו גבול ולא דמיון ויהיה הענין לשעות ידועות ולרגעים כי לא יפנה האור אל הכסא בבחי' א' תמידית כי הזמן התחתון נחלק השעשוע המושג לעליונים עם היות שאינם תחת גזרת הזמן הזה הנמצא מחמה ולבנה גשמיים תחת הזמן הרוחני הנמצא מחמה ולבנה רוחניים ובאותה שעה המגעת פניית האור והעידון להתעדרן הכסא משפע זיוו שכינת הבורא יתעלה החלק ההוא מהכסא אורה ושמחה ויאדר ויהדר ויפאר כבוד מלך מחופף עליו וכן יתעדנו א' לא' למצוא

חשבון יסוד מהלכי הכבוד בפרקי הכסא להשפיעו להמשיכו לא יושג לנוצרים ועל זה יאמרו איה מקום כבודו להעריצו שאינם יודעים איה בחי' פניית האור ובאיזה מקום מהכסא שוכן וחופף להעריץ ולהמריץ וזהו שאלתם איה מקום כי המקום הוא אבר המרכבה שבו הפנייה וההשגחה אל הכבוד שהיא סוד שכינת אורו הבא ומתפשט ואלו השיגו בחי' זו והיו מעריצים ויונקים מאותו אבר היו נהנים מאור עליון המלתבש וזה נסתר מעין השגתם אמנם יושג ענין זה לכסא בעצמו שהוא ידע האבר שבו שוכן וחופף כבוד עליון ויפנו כל האיברים ויסכימו אל האור השוכן את האבר ההוא להיותם נהנים מהכבוד העליון ולכך אינה אומרת איה מקום, וכמו שיש עידון נפלא אל הכסא בהיות הכבוד שוכן וחופף עליו מפני שמקבלת הטיב מהמטיב העליון כן המטיב העליון מתעדרן והכבוד מתעלה ונח בהיותו מטיב ושוכן וחופף על כסאו מפני שזה דרכו להטיב לזולת והטוב הגדול אינו מושפע אלא לנברא שאין ערך הטוב והכבוד המתגלה לתחתונים נערך א' מאלף אלפי אלפים חלקים אל הטוב והכבוד המושפע ומתגלה לכסא והוא משתעשע בהטיבו המאורות הנפלאים אשר בכסא מאור הטוב המתנוצץ ממנו פעמים באור החכמה פעמים באור הבר' פעמים באור האהבה פעמים באור הגבורה ויראה פעמים באור ח"ת וכן מכל בחי' הספי' שהכסא יונק מכולם כדפי' ולפי השפעתם בכסא כן עידון לכבוד העליון וקודם הויית הכסא היה השעשוע לפניו בכבוד בעצמו ויתעדן הוא בכבודו בהיותו מתאחד ומתבחן הוא בעצמו ומשתעשע בחכמתו ובינתו שהכל א' מיוחד וכמו שהוא בלתי בעל תכלית כן שעשוע זה הוא בלי תכלית ובאין גבול ולא ישיגהו אלא הוא בעצמו ובחינות כבודו בעצמו לא ידעוהו אפילו הכסא כ"ש וק"ו נוצר ונעשה מפני שלא נשיג ממנו אלא הנמשך אל זולתו ואזה למושב לו הכסא הנברא ורצה הוא בנדבה להשתעשע בזולתו ולכך הוא משתעשע בכסא ועתה השעשוע אשר לו בכבוד ובעצמו לא החסיר ולא העדיף אלא שהתנדב להטיב ושעשע עצמו בהטיב לזולתו ושעשוע הכסא בעצמו בהשגת האור לא יהנה ממנו נוצר ונברא ולא ישיגהו אמנם יושג אל הכסא בעצמו שהוא משתעשע בכבוד החופף עליו ולכך שואלים בעלי היצירה איה מקום כבודו להעריצו שרצונם להשתעשע בכבוד ולא יוכלו שיתרבה האור עליהם ויחשיך מאורם וימעיס השגתם ולא יהנו מן השעשוע כלל אמנם יהנו מהשעשועים הגז' לא משעשוע כבודו בעצמו אלא משעשועו עם הכסא בני ישראל בשתי בחי' בבחי' הגוף עתה בהיותם מתלבשים בגוף יהנו בשבחות וי"ט מהשעשוע הגז' לא משעשוע כבודו בעצמו אלא משעשועו עם הכסא מפני שהם מקבלים האור מהכסא כדפי' בתי' כי בשבחות וי"ט ישראל מושגחים בעשר ספירן דאצ"י ע"י התלבשם בברי' וימי החול שהם היצי' בטלים וכיש העש"י וישראל

נקשרים בסוד עולמית הכסא וקונם משתעשע עמהם באותו השעשוע שהוא משתעשע בהשפעתו אל הכסא והטיבו אליו ולכן ישראל נחים ושובתים ומתענגים ענג נפשי מהכסא וז"ס אומרים ממקומי יפן ברהמיו וגו' כי אותה הבחי' שאינם משיגים איה מקום כבודו יושג לישראל עם היותם תחתונים. ונוסף על זה לישראל תוספת מעלה על הנברא כי אותם שזכו לנשמה דאצי' בהיותם מקיימים המצות בעיה"ו על צד האצי' בהסתלקם מהעוה"ז וגם בהיותם בו בהעלם ישתעשעו בשעשוע הנפלא המיוחד אל עצמותו וזו מעלה נפלאה לנשמתו של ישראל הקדושים לא יערכנו שכל נברא ובהפלא השעשוע הקודם אל הנוצר והנעשה ואומרים איה מקום כבודו להעריצו ואומרים ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו כן יפלא אל הנברא השעשוע הקודם ואומרים פרקי הכסא הנברא איה מקום כבודו להעריצו ואומרים ממקומו יפן נתיסף השעשוע בנשמתו של הצדיקים ויסוד נשמתו על בחי' השעשוע ההוא קודם שנברא העולם דבר לא ישיגהו רציון וזהו יחוד הספי' שאנו אומרים וז"ס השם שאינו שלם והכסא שאינו שלם שיחסר תוספת השעשוע שהיה נוסף בנשמתו של ישראל באצילות ובבריאה. ועוד אוסיף ביאור ב"ה.

החקירה השלישית בטעם מציאות הבריאה מצד זולתה. הנה בחקירה פ"י היות הכירא המטיב משתעשע בהטיבו לזולת ונחת רוחו בהתפשטות מדת טובו והסוד לזולתו וגילוי מדותיו ופעולותיו כדי שישגיגהו הנעדרים ויתפלאו מרוממיותו ויהדרוהו ויאדרוהו ויכירוהו ויאמירו גדלו ולזה לא נתפייסה מדת טובו בהמציא הנבראים מפני שהם במעלה נפלאה שאחר גמר צורת צלם הכבוד העליון הוא האצילות שהגיע עד מדת המ' והיא בכלל מה שנתהווה ונמצא למטה שהוא הכסא דהיינו הברי' אינה בירידת מעלה וקלת השיעור ומיעוט הערך אלא מה שבין בריאה לאצי' לבד ואין הכוונה כך אלא אחר גמר צורת הברי' שהוא הכסא הנעלם ימצא עיד נמצאים תחתונים פחותי ערך שיעור גדול למטה מהאצי' מה שבין יצי' לאצי' שהוא ירידה גדולה וכ"ש הנעשה הרוחני כ"ש הגשמי והטעם שאלו יתרחקו מהאצי' שיעור רב ויתרחק ההשגה מהם בכבוד העליון רוחק גדול ויהיו משיגים מיעוט השגה ויתפשט מדת הטוב אליהם יותר ויותר כי כל שיתפשטו ויתרחקו ימעט השגתם ויהנו מהכבוד הנאה מועטת מפני מיעוט הכנתם וזו התפשטות מדת הטוב יותר היותו מטיב לפחות כזה עם היות שיקבל מהטוב חלק מועט שלא ישיג בכבוד השגה גדולה וזה פחיתותו והרחיקו לא בפני חילשת הטוב ח"ו לא ימצאו אם לא יקדם אליהם הכסא הנברא והכסא אליהם סיבת הרחיקם וסיבת השגתם כיצד שאם לא היה הכסא הנברא אמצעי בין הנאצל והנוצר היה הנוצר הקרוב אל הנאצל והיה נברא לא היה נוצר אחר שאין אמצעי בין הנוצר והנאצל היה הנוצר קרוב אל

הנאצל ואלו לא היה הנברא עתה לא השיג נוצר בנאצל כלל מפני הרחק הנוצר מן הנאצל יצטרך אל אמצעי כדפי' בסוד איה מקום כבודו וגו' שלא ישיגו ליהנות מן הנאצל כלל והכבוד העליון אינו מחגלה אליהם אלא הבחי' המתפשטת מהכסא אליהם וזהו סוד והחיות רצוא ושוב שהם רצים להשיג בכבוד העליון ואלו ידעו לצאת ולהפריז ממחיצתם יפלו ויתבטלו ברגע יספו ויתמו כאומ' אל יחרסו לעלות אל ה' וגו' ולכך שבים אל מציאותם והיינו רצוא כאומ' איה מקום כבודו ושבים כאומ' ממקומו יפן כדפי' בענין שאינם משיגים בכסא הכבוד העליון ממש מה שנמשך מאצילות לבריאה אלא מה שנמשך מברי' ליצי' ולסיבה זו היתה הבריאה צורך גדול להמשכת הכבוד אל הנוצרים והנעשים בענין שהברי' אל היצי' והעשי' סיבה למציאותם וסיבה להשגתם. עוד טעם מצד ישראל שהנשמות הקדושות לא ישיגו השעשוע הנז' בחקירה הקודמת בהיותם למעלה קודם בואם לעולם העשי' כדפי' בסבא סי' והנה לרדת הנשמות ולהשתלשל למטה להשיג המעלה הנפלאה ההיא יצטרכו אל הברי' להתלבש בו האצי' לרדת ליצי' ועשי' והגוף כאשר נבאר בענין שעתה יתרבה השפע בברי' בג' בחי'. הא' מצד עצמה דהיינו שעשוע הבורא עמה וזה לא יחסר ולא יעדיף. הב' מצד זולתה כי היא כלי למעבר הכבוד לזולתה וזה יחסר ויעדיף כי קודם היות היצי' והנמצאים התחתונים לא היה שעשוע זה לברי' אלא דווקא מה שיהנה מהכבוד לעצמו לבד ועתה ישתעשע במה שיחוסף בו להשפיע גם לזולת והיינו סוד היצי' והעשי' הנמצאים בסוד פרק שירה כאשר אבאר בע"ה וגדולה מכולם היא הג' אשר אין לה שיעור ירידת הנשמות באמצעותה שהם הגורמים תוספת שעשוע אפילו באצי' וכ"ש בברי' כדפי' בחקירה הקודמת והם למטה מהכל והם גורמים תוספת או גירעון ועל כזה נאמר צור ילדך תשי ח"ו או רוכב שמים בעזרך שישראל מהפכין מדת הדין למדת רחמים ועתה בזה ידענו כי הפגם הנעשה ע"י הרשעים לא יפגום אל השעשוע הנהוג שהבורא משתעשע בעצמו ולא בשעשוע שהבורא משתעשע בכסא מצד עצמו וכן בנשפע לנוצרים מצד עצמם אמנם יפגמו בשעשוע העליון בתוספת הנוסף מצד הנשמות כדפי' וזה יהיה אפילו למעלה מהברי' והיינו אומרים אין השם שלם כי השם הוא ממש י"ס וכמו שהארכתי בפ' ויקרא סי' ז' וכן יפגמו בשעשוע הנוסף בכסא מצדם שהשפע יושפע להם בהיותם תחתונים מצד גר"ן דבי"ע וגוף וזה יחסר בהיותם מרשיעים והיינו אומרים אין הכסא שלם ולא לבד יפגמו בחסרון השעשועים הנז' אלא גם יגרמו ח"ו יהפכו מדת הרחמים למדת הדין וזה בהכרח יושפע הדין למעלה וכמו ששמחה ושעשוע לפניו בכבוד עצמו בהפעל הרחמים והתפשט מדת הטוב למטה כן ח"ו תוגה בהפעל הדין ומדת הטוב שבה לאחור כאמרו השיב אחור ימינו והיינו סוד וכן כסיל תוגת אמו ובבחי' זו פוגם גם בשעשוע

הקודם קודם הויית הכציאות והוא משל אל אדם שלא נולד לו בן והיה שמח נולד לו בן והוסיף שמחה על שמחתו מת בנו נהפכה שמחתו לאבל ואפילו השמחה הקודמת וזהו ענין במסחרים תבכה נפשי מפני גיה וכן ויקרא ה' לבכי וגו' ועד"ו יפגמו גם בשעשוע הרוכב בכסא מצד עצמו כי בהכרח יושפע הדין והחרבן ע"י שהיא אמצעית לפעולת האצי' בתחתונים ואגב דידהו דידה בטל וז"ס אומרו אין הכסא שלם עד כי יבא שילה וז"ס הן אראלם צעקו חוצה וכן אומרו שיטו אתה משוב כל המתאבלים עליה.

החקירה הרביעית בטעם היצירה מצד עצמה. אין ספק שמצד נדבת טיבו להתפשט להטיב בזולת הוסיף בהתפשטות על הנבראים ויצר הנוצרים הם המלאכים וכתותיהם שמצד הרחקם ממנו יותר מן הנברא יתראה הטוב בהם יותר ושעשוע שמשתעשע הבורא להשפיע בנברא יתוסף בהשפיעו בנוצר והם מהללים ומהדרים למלך רם רוכב על הכסא משפיעם ומחיה אותם ומקדישים ומעריצים יש מהם אומרים קדוש ויש מהם אומרים ברוך לפי בחי' הטוב המושג אליהם ולפי השגתם באלהותו כן בחי' בשבח ובקדושה ויש טעם מציאתם והוייתם ואלו הם הטעמים הקודמין שפ"י בבריאה בארוכה. עוד מתגלה אליהם התפשטות ההשגחה והוא ניצוץ אלהות המתפשט בהם ובעת התפשט הם נקשרים ומתאחדים אלו באלו ומתרוממים להדר למלך מהודר ואז בטוב הכנתם משחשע האלה בעדת טובו להתפשט בהם ולזה הם אומרים קק"ק ה' צבאות להמשיך הקדושה העליונה בעצמותם ואז בסיבתם הכסא מתעלה ונוסף בו הקדושה יותר על הנהיג ומשתעשע לפני הקונה אין מי שידמה ולא מי שיעריך והנה יעוררו השעשוע הזה המלאכים בעונת קדושתם כדפ"י נוסף על מה שיחגלה אליהם ושעשוע הכירא להאירם ולקיימם תדיר כדפ"י ולזה ה"ס חשמל ופירשו פעמים חשות פעמים ממללות כשהם חשות דרך א' בהתפשטות הטוב אליהם כשהם ממללות דרך שני אל מדת הטוב אליהם והם מתנועעים לפי מה שהטוב המתפשט בהם מנהיגם וכפי הבחי' ודרך זה ג"כ לישראל הנשמות הקדושות המתפשטות למטה שישתנו ויתנועעו לפי' הבהינות הנמסרות אליהם בהתפשטות מדת הטיב במציאות ולזה פעמים משיבים וממללות תפלה מיושב בקול פעמים עובדים וחשים תפלה בחשאי פעמים הפלה נאה בחול ומהודרת ממנה ביום שבת ומתקדשת כפי שינוי הימים והיינו כפי התפשטות מדת הטוב שגלה האלהות בנמצאים כדפ"י וימצא השעשוע העליון בהם כדרך המלאכים כמוהם כמו מלאכי השרת וז"ס אומרים מלא כל הארץ כבודו כי הכבוד העליון המתפשט בהם באומרו ה' צבאות דהיינו המתפשט בצבאותיו הם מודים על צבא מטה באומרים מלא כל הארץ כבודו והחיות בהשיגם כי נפלינו אנחנו בהשגת מדת הטוב והשעשוע הם אומרים ברוך כי"מ כי לא ידעו לו מקים ואי

אפשר להם לומר ברוך אהה ה' אלא ברוך כבוד ה' ואינם אומרים ברוך ה' אלא ברוך כבוד ה' כי אי אפשר להם לברך לנוכח להסתיר הכבוד ולא להאלהות עצמו ואנחנו עמו ועבדיו מברכים לנוכח לאלהות בעצמו ולא ע"י הכבוד וזהו שאנו אומרים ברוך אתה ה' אלהינו כלך העולם להורות על סוד השעשוע המתגלה לישראל בתוספת מעלה שהם אינם אומרים קדוש וברוך אלא פעם ביום בהיות מדת הטוב מתפשטת אליהם והם מתעוררים כדפ"י וישראל אינם אלא כל עת וכל שעה וכל רגע שירצו הם יעוררו מדת הטוב לשבח ולהדר ותמיד קבוע בפיהם הברכה לקורבת מדת הטוב וקשרו עמם ואינו לענות ידועות בנמצאים העליונים נמצאו ישראל מתעלים על סוד המלאכים בבחי' מדת הטוב המתפשטת והאלהות המתגלה מפני שהמלאכים יש להם עונה קבועה וישראל בכל עת ובכל רגע ושעשוע הנמצא להאלה בהתפשטות מדת הטוב פעם קבוע וישתעשעו תמיד עם ישראל והנה כל המלאכים ביחד יעוררו השעשוע ההוא ואם אחד מהם ימנע יחייב מיתה כדפ"י בפרקי מרכבה וכמו שהעתיק ר' מנחם בפ"י התפילות ביוצר וישראל בהיותם יחד יעוררו הזווג והיחוד בתפלתם ואם א' לבדו ירצה גם יעורר לעצמו היחוד ולא יצטרך לרבים אלא לתוספת קדושה ומעלה וזה להורות כי ישתעשע האלהות ביחיד תחתון כרבים המלאכים וזה טעם ברכה ביחיד ולא קבועה ברבים אלא אותם העניינים הידועים שלא יתעוררו אלא ע"י הרבים ועכ"ז כל עשרה מהם יעוררו ככל כתות המלאכים יחד כדפ"י וזה יורה על מדת הטוב הנמצא בהם ולא זו בלבד אלא גם זו כי המלאכים לא ינתן להם רשות לעורר מדת הטוב אל השעשוע אלא הטוב יעוררם ויש עתות לא יעורר כלל אל סיבה ידועה כאומ' מעשה ידי טבועים בים ואתם מבקשים לומר שירה וישראל לא יצטרכו שיעוררם מדת הטוב אלא הם יעוררו וזה לא ימנעם סיבה מלהקדיש ומלברך וזה יורה על תוספת מעלה ולזה הברכה והשיר קבוע בפיהם תדיר כרצונם ישבחו ויפארו ולא ימנעם סיבה כלל וניסף על כולנה שלא ישנו את שבחם מיום ליום לפי הזמן מפני שלא יכירו מדת הטוב המתפשט בחילוף הזמנים אלא התפשטות האלהות בהם יום ביום תדיר בשוה ולישראל אינו כן אלא יכירו שינויי הזמנים וקדושה יתירה על יום משאר הימים כגון יום שבת וי"ט וכיוצא והם יברכו ויוסיפו בקדושה כפי הימים לא כן המלאכים הם תמיד לא ישנו את תפקידם ולא יתוסף בהם הקדושה והם אומרים קדוש וברוך כל ימי היתם בשוה מורה היות ישראל מעוררים השעשוע למעלה בחילוף הבחי' כפי חילוף הזמנים וזה מפני שהם משיגים איה מקום כבודו ומעריצים כפי בחי' הכבוד המתגלה ושינוי סדר הזמנים.

החקירה החמישית בטעם היצירה מצד זולתה. כבר פ"י שמדת הטוב כל עוד שתתפשט ביותר שפלים יורה על התפשטותה יותר והנהגתה בעולם

כדפי' בחקירה הג' ולזה עלה רצון לפניו להמציא נמצאים תחתונים שהם העשי' שבהם הטיב כתרנהג היותם חיים ככחה יותר מהיצירה ולזה נבראת הברי' והיצירה שאי אפשר להשתלשל הנמצאים ולרדת אל מקום העשי' זולתי בהמצא שתי הבחי' כי איך ירד המטובב כסיבתו ירידה גדולה אם לא יפרידו בינו ובין מסבכו סיבות רבות ולכך נמצא הברי' וממנה ירד מדרגה א' דהיינו היצירה וממנה ירד מדרגה אחרת דהיינו העשי' נמצא לפי זה שימצא הטיב מתפשט ביצי' בב' בחי' חלק עצמו וחלק מה שיושפע לעשי' ובברי' ג' בחי' חלק עצמו וחלק היצי' וחלק העשי' וכן עדן השעשוע העליון ימצא בבחי' הנזכרת שעשוע הברי' בעצמה בהשגחה חלק הטיב הנשפע לקיומה ושעשועה בהמסר אליה מה שיושפע ממנה אל היצי' ומשם אל העשי' ואם חיו ימנע העשי' ימנע השעשוע הזה בבריאה וכן לבוא במה שמדת הטוב הוא מתפשט בעשי' ובזה יובן אומרי מעשה ידי טביעים בים וגו' דהיינו סוד פרק שירה העולה מהעשי' כאשר אפשר בעיה והיא עולה דרך עולם המלאכים והם אומרים ג"כ אותה שירה מפני שדרך בם יעלה שירת התחתונים כאשר נבאר ונמנעו או מפני ששעשועם תלוי בהמצא העשי' כדפי' וכ"ש שימנע מהיצי' כדפי' וז"ס לסוכתי דהיינו בכרכבה ברכבי פרעה בהיותם טובעים בים. דמיתך שלא חאמרי שירה וימצא עתה אל היצי' סיבות מצד מעלה ומצד מטה מצד מטה שהתחתונים לא ישיגו הכבוד מהכסא אם לא ישתלשל דרך היצי' וכן לא ירדו הם וכן לא ישיגו מדת הטוב ומצד מעלה שהעליונה דהיינו הכסא לא ישפיעה כלל ולא יגלה הכבוד אליהם ולא ימציאם מפני הרחקם אלא ע"י אמצעים ולזה יובן דברי הרשב"י ע"ה בפ' פקודי כמה הפליא בהיכלות ומה גם בהיכל זכות היותם דנים אל התחתונים בעולם המלאכים וגם היותם מוכנים אלו להטיב ואלו להציל וכיוצא מהפעולות הנמשכות למטה להיותם מעבר למדת הטוב הנפעל בתחתונים לכך הם אמצעים בין זה לזה כדפי' ואל היצי' ב' דרכים הא' היותה פועלת ממש בתחתונים בכל פרטיהם והיינו סוד ל"ב נתיבות חכמה המתפשטות בכדת הטוב המתפשטת בעולם בעוברם דרך היצי' ושם פעלו מה שפעלו והשרישו שם העשי' וירדו אל העשי' ופעלו מה שפעלו כי כל מעשה בראשית הם צורת בתליי גלגל ל"ב שהם משל אל בי"ע כדפי' במקומו ואז גם האדם יפעל בעולם העשי' ע"י היצי' והיינו בתי דינין שפיר' בזהר בפ' פקודי ושם פי' היות ז' היכלות משתלשלים עד ז' רקיעים שבהם ז' כוכבי לכת להשפיע בהם ואלם באומה הקדושה לא יהנו לא הם ולא פרטיהם מזה אלא יהיו בעלי היצי' מושכים כחם אל העשי' שהיא א"י למטה והעשי' הזאת היא הנמצאת תחלה ולזה נחלקו בי"ש ובי"ה אם שמים נבראו תחלה או אם הארץ נבראת תחלה כי אחר שנקודת הארץ היא ציון וממנה הושחת העולם והיא היונקת מפתח היכל לבנת הספיר

פתח השפעת היצי' בעשי' ומשם נמשך לא"י ולחנם צומדים הרקיעים והבזלות בא"י שאינם פועלים כלל כאשר נבאר א"כ ראוי שנאמר שהארץ נבראת תחלה ועכ"ז יש אומרים שמים משמשים להוציא שחרית ולהכניס ערבית וכיוצא דהיינו ז' רקיעים שהם א' לענין זה כדפי' לעיל א"כ הארץ התחתונה במעלה ולכך שמים הם קודמים במעלה ונבראו תחלה והפשרה ששניהם כאחד נבראו מפני שהם כאחד יונקים מפתח היכל הנז' וישראל בא"י שוים אל העשי' כולה יחד וזה דוקא לפרטי המציאות אמנם האדם בעצמו בהיותו בא"י לעתים כגון ביום שבת ויום וכיוצא כדפי' לעיל בחקירה הו' מהדרישה השנית הנה אז הם מושגחים מהברי' והיצי' מסתפקת מלמעלה ומשתעשעת בהתפשטות מדת הטוב אליהם מצד עצמה ומצד זולתה בבחי' ישראל לא מפני שהם מקבלים מלמעלה מהם ולגירעון השעשוע הזה רע בעיניהם דחייתם מהשעשוע הנז' ומהיות השגחת ישראל ע"י ולזה אמרו בפ' שר צבא ה' עתה באתי שאמר לו משה רבך לא רצה בי עתה באתי לא תדחה אותי כמו שדחני משה רבך כי הם בתוספת מעלה ותיספת עדין בהיותם מנהיגים לישראל שהם עיקר העולם וכל מאויים וחפצם להיות מדת הטוב מתפשטת ע"י כמו בהיות הבריאה גם כהנהגה ואפשר לא יצטרך אליהם וזהו ג"כ מה שפיר' בפ' והנה ה' נצב עליו שהיו מלאכי השרת עולים ומסתכלים בצורתו החזק ככסא ויורדים ומסתכלים בו היו רוצים להזיקו אלא והנה ה' נצב עליו לשומרו כי היו רואים צורתו חזקה ככסא הכבוד וע"י דיוקן נשמתו החצובה משם המשתלשלת היא בעצמה בסוד נשמת בריאה רוח יצי' נפש עשי' מתלבש בגוף ומקבל ההשגה בלתי אמצעותם ומבטל שעשועם רצו להזיקו וכן במרע"ה באומי מה לילוד אשה בינינו שהוא מהעשי' ורוכב על היצי' ונאמר לו אחוז בכסא כבודי שהוא סוד השתלשלותו מהכסא ומשם נשפע כדפי'.

החקירה הששית בטעם העשי' מצד עצמה. עם היות שאמרנו למעלה שאין עם בני ישראל תחת העשיה כלל בהיותם בא"י אלא יונקים מפתח לבנת הספיר עכ"ז גופם העשוי נהנה מהדברים העשויים הנמצאים למטה הנעשים ובזולת זה העשי' בעצמה לצורך נבראת וזהו אומרו כל פועל ה' למענהו ופי' רז"ל למענהו מלשון ותען להם מרים כלומר לשירתו שישבחוהו וישוררוהו והענין כי העולם הגשמיים שמים וארץ וכל אשר בם להם חיות וכח רוחני אלהי המעמידם וה"ס השתלשלות האלהות באופנים אל התחתונים וז"ס אומרו אופן בארץ אצל החיות ופי' רז"ל בפ' אין דורשין זה סנדלפון שגבהו מן הארץ עד השמים והכוונה היא סוד כחו בהתלבש האלהות בו להשגיח בתחתונים הנמצאים הגשמיים וז"ס העשי' והם כחות רוחניים משתלשלים מבחי' אל בחי' ובהם ממונים על ד' יסודות ועל הככבים ועל המזלות ועל הצומח למיניהו ועל

החי למינהו וז"ס דפוס ל"ב נתיבות מתפשטים בעשי' והגשמים וז"ס פרק שירה
אומרת כלבים מה הם אומרים חתול מה הוא אומר עכבר מה הוא אומר והנהגתם
במזונותם אלו מאלו כעכבר מזון לחתול ושמיית לעקרב וזכוב לשמיית וכיוצא
אפי' בדגי הים הכל הוראת שריהם העליון היות זה כזון לזה וזה נמצא מזה
וזה עדיי לזה וזה נבלע בזה מרוב כח זה על זה ושכחם ותפלתם לקונם עולה
כפי ענינם וחז"ל הלבשו הענינים והסתירו הסוד באומרים פלוני מה אומרו
כי זו כחו לאלהיו והיינו למענהו לשבחו לפארו לרוממו לסוד התפשטות מדת
טובו בהם לרחם עליהם לזנוכ לפרנסם אחר הווייתם והיינו סוד התלבשות ל"ב
נתיבות חכמה מבחי' אל בחי' עד הגיע אל הכריות הגשמיות השפלות התחתינות
הפחותות ולזה כפי תפיסתם וחלקם מהצורה העליונה הנדפסת מבחי' לבחי' עד
רדחם אל המדרגה הזאת כן תהיה צורתם שלימה ויש חסירה יש בלי עינים
יש בלי רגלים ויש בלי ידיים יש בלי פה יש בלי להוציא מותר וכיוצא לרובי
הכריות כולם בחכמה וסוד נתיבותיה ברואים ואדם בה שלימות כל הצורה
מפני שהוא נברא בנתיב שבו נתקבצו כל הנתיבות אמנם שאר הנבראים יש
רבים וחיללים המונים המונים כלם נבראים בנתיב אחד וכפי מה שיתחלק חלק
הנתיב בברית כן תשתנה צורתה מחברתה וזה ריבוי הצורות ושינוי מציאותם
בהעדר להם איברים ידועים וכיוצא ודרך המצאם ולהיות שעשוע אל החכמה
בהמשכת הטוב אליהם לזה נאמר ורחמיו על כל מעשיו והביה רוצה שיהיה
האדם מרחם על כל נברא בלתי אם יהיה מזיק לא מזיק ממון ולא מזיק נפשות
שזה ודאי רוח הטומאה שורה עליו והוא הסמא המורר בקונו ויצא ממחיצת
נתיבו שממנו נברא ופיתה אדהיר במרדו בנתיב מציאותו וביטולו מותר ואפילו
בשבת אמנם שאר הכריות ורחמיו על כל מעשיו וראיה מהני כרכושא דרבי
והעגל כדפי' בגמרא והיינו כל פועל ה' למענהו ושבחו עולה מבין כולם וז"ס
אדם ובהמה חושיע ה' ופי' אדם בשביל בהמה וז"ס עונה באמרו ובהמה רבה
והיינו התפשטות הנתיב בהם וזה דרך כח הרפואות הנמצא בהם ועתה אפרש
דע שהנתיבות הם יסודות לכל הנמצאים ובהם כל כח האלהות נתון ומתפשטים
למטה בכל בריאה ובריאה נתון כח בה כפי כח הנתיב ולא זו בלבד אלא כל
נתיב ונתיב כלול מכחות הרבה לאין תכלית ולזה יבראו ע"י כל נתיב ונתיב
כח מרובים ובהם כחות ידועות לכל כח וכח ולא זו בלבד אלא גם כח וסגולה
ידועה בכל אבר ואבר מאיבריו וכן בנתיב שבו נבראו הצמחים ובהם מינים
לאין תכלית ולכל מין ומין מהצומח סגולות ידועות ועניינים ידועים מהם חיים
ומבריאים ומהם מחללים וממיתים הכל כפי צד הבחי' שממנו נבראו מהנתיב
וזה טעם לפעולתם מהם מצד הדין ומהם מצד הרחמים וכמו שצד הגבורה
נהפכת לחסד ע"י החסד בסוד ויעקוד את יצחק בנו כן גם צמחים מתקנים מה

שכנגדו מקלקל ובעד"ז לבעלי חיים והדומם ולכל הנמצאים ולזה בהם כח הרפואה
וזה היה חכמת הרפואה שנתגלתה לשלמה בדרך סגולות ועניינים התלויים בכל
הנמצאים מהנתיבות ודרך זה בדתה אל הגשמיות. ואמנם יש דרך אחרת קודם
הגיע אל הגשמיות והיינו בסוד ספר המלבוש וקצתו בס' ברית מנוחה דהיינו
להשתמש בכח העשי' קודם העבותה והם הכחות שהנתיבות נתון בהם ומתחלק
אליהם למיניהם ויש דרך מורכבת משניהם והוא בהתאחד שתיים אלו שהם
לחשים וקמיעות של עיקרים כדפי' בתלמוד בכמה מקומות וכמדומה לי שז"ס
שיחת עופות שהיה יודע שלמה לא שהעופות ידברו או יצפצפו ענין המדובר
או מסופר לבני אדם אלא רמיונות וחכמות בתנועותיהם וצפצופם שהוא שקוע
בהם מכח נתיבות החכמה שממנה נבראו ועד"ז יהיה שיחת דקלים שפי' בתלמוד
וכן שיחת שדים וכל כיוצא המורה התפשטות נתיבות החכמה בנמצאים מצד
העשי' הוראת כח יוצרנו ושעשועו ברחמיו עליו ומדת טובו כאמרו מה רבו
מעשיך וגו' ונתיב כחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית דהיינו השפע הנשפע
אליהם.

החקירה השביעית במהות העשי' מצד זולתה. בזולת שנמצאו

בהשתלשלות המדרגות והתפשטות הנתיבות למזון לפרנסת והכנת האדם ואין
דבר ריק שלא יהיה בו צורך מה ואפילו השטות וכדפי' רז"ל בדהע"ה שהוקשה
לו בקצת ונצרך אליהם ולזה נברא האדם אחרון לכל נמצא להיותו בא על
שלחן ערוך והכל לצורך גופו ואי אפשר ימצאו הנבראים הגשמיים אם לא יהיו
משתלשלים מבחי' אל בחינה ולזה נמצאו המערכות כולם ואפילו שדים הכל
לצורך ויוסף שידא יוכיח שהיה משועבד לעבודת הישר וכיוצא לא במחיר
ולא בשוחד אלא להכירו כי שלימותו בהיותו עובד עבד ה' וזה היה תועלת
הנחש כדפי' רז"ל זולתי שמרד וזהו תועלת יצה"ר שהוא משועבד להשתמש
בו האדם למה שהוא צורך הבורא כגון יצר תשמיש לקיום מצות פריה ורביה
ויצר חמדה לחמד לאצור מצות ומעשים טובים וחכמה ויצר קנאה לקנאות
לנקים נקם כקנאת פנחס וכיוצא יצר עצלות שלא יהיה אץ ברגלים חוטא ולזה
ימצאו כל המדות המוגנות יפות בעתם וה' עשה את האדם ישר והמה בקשו
חשבונות רבים והוציאו היצר ממדתו וקלקלו השורה מצת חטא אדם ועד אשר
יתוקן בע"ה ואם ברעים תועלת במועילים כמה וכמה וזש"ה וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מאד ועד שהם משועבדים לאדם בגוף הגשמיים כן
העשויים צורך האדם בעשיה ר"ל בסוד הנפש הם נהנים בסוד בחי' בעשי' והם
הם הרקיעים והגלגלים והכוכבים אל עולם הנפשות כי כמו שהעשי' הגשמית
צורך אל הגוף כן העשי' הרוחנית צורך אל הנפש בעולם הנפשות והם הם
הורדים והאילנות שבבחי' מנוחת ועדן הנפשות ורוחניות המזלות והרקיעים

והגלגלים הוא רוחניות העולם שהם שריים בתוכו כמו שגוף האדם הגשמי ממבחר הנתיבות המתגשמים בעשי' ומשתמש במוגשמים כן הנפש יהנה מרוחניותו ויותר הכל אל מבחר הנתיבות ועתה היה מסתכל בנועם ה' בסוד הנתיבות כל נתיב ונתיב משהלשל מוולתו וכל א' סיבה ועילה להכירו ונתיב לא ידעו עיט ראש לכלים כדפי' בספ"ר והוא הנתיב הנעלם בסוד בראשית ברא אלהים את והוא מאמר ראשון ויש מונים בספר המאמרים ויאמר אלהים הנה נתתי וגו' והוא אחרית כולם ראש כולם כלל כולם וכו' נברא אדה"ר וכולם יוצאים מנתיב זה ולזה אדם תחלת המחשבה וסוף המעשה כנתיבו ככש ולזה כל הנתיבות נכללות בו ולזה יתהפך כל נברא לאדם דומם צומח לחי חי לדבר ולזה היתר לאדם להשתמש בכל נעשה להפכו אל טבעו ולהיות הנתיבות נכללות ומתהפכות מזו לזו ונכללות זו בזו עד בואם אל נתיב עליון ועד"ז יהיה התהפכם כולם לנפש שהיא העשי' הרוחנית תהנה הנפש השכלית כסוד מנוחתם בכל הנמצאים הרוחניים שבעשי' הרוחנית ויכללו כולם בנתיב בריאת נפש האדם הרוחנית בסודם בגשמיים ועד"ז יהיה השתמש הצדיקים בג"ע בעולם היצי' אל הרוחות באילני דג"ע ושאר צמחים אשר הם רוחניות אל רוחניות העשי' ויתהפכו כולם וישתעבדו לאדם הריחני וז"ס כל שהה תחת רגליו.

דרישה רביעית בסדר כעלתם. החקירה הא' בפ' ואראה את ה' יושב על כסא רם ונשא ובמלת וארא לא אדבר שכבר הארכתי בדרכי הנבואה בדרישות הקודמות ואולם אומרו את אדני' רצה על כדת המלכות והטעם שהיא המדרגה האחרונה שבאצי' והיא בחי' שכינה השוכנת בכסא והשם עצמו יעיד על זה אדני' לשון אדון ורבון על חייליו ועוד יורה על עשר ניצוצות דאצילות הנתלבשות ממנה בכסא והיינו יי' דאדני' והם הם י"ס דברי' דאמרן בכמה דוכתי והיינו סיד אספקלריא שאינה כאירה ולכך אמר ראיתי ומרע"ה אמר לא יראני מפני שה"ס יהי"ה אספקלריא המאירה שאינה מתלבשת בכסא. יושב היינו סיד התפשטות עשר ניצוצות בכסא להנהגת התחתונים והשיג הנביא ג' בחי' הכסא ורוכב על הכסא ודרך הנהגתו בכסא ועל ג' אלה רמז רוכב אדני' הכסא על כסא דרך הנהגתו אומר יושב והם ג' השגות זו למטה מזו כסדרן א' את אדני' ב' יושב ג' על כסא ואולם דרך דביקית אדני' עם הכסא היא מנחת דרך נפלאה ולזה נאמר כי יהיה הטעם לזה נחת רוח המשיג לבורא מהנהגת הנבראים ושעשוע המשיג אליו היות כדת הטוב מתפשטת לנמצאים ועל המנוחה הזאת רמז באומ' יושב כי הישיבה יהיה הרצון בה על המנוחה ונחת רוח אשר לבורא להטיב כדפי' לעיל בדרישה הקודמת ועוד רצה במלת יושב שהיא מלה מורה על תמידית הישיבה טאם חיו נקידה אחת ישלים ישיבתו ממנה יתבטלו הנמצאים באחד והתמדת ישיבתו יקיימם. על כסא יורה שלא יתדמה הכסא אל

הרוכב בו מפני שהיא נבראת ועלולה ממנו ולא תדמה הצורה ליצורה ולא תשתווה ולא תערך אליו ולזה אמר על כסא יורה חיות הכסא תחתין במדרגה ויפעל ממה שלמעלה ממנו בלי יחס ישתווה לשניהם כלל כמו שהנשמה העליונה מהגוף שיעור גדול ויפעל הגוף מהנפש כן הענין בכסא ורוכבו ולא שרכיבתו בכסא ישפילה אלא אדרבה יהיה הכסא רם ונשא תתרוםם ותתנשא בכל האפשרות אליו ועכ"ז יש רוממות לרוכב עליה וז"ש על כסא רם ונשא ר"ם ונשיא הם שתי מעלות לכסא קרויות לו מהרוכב וכן רמזו בפרקי מרכבה באומ' הקביה רם ונשא שנאמר כה אמר רם ונשא וכסאו רם ונשא שנאמר על כסא רם ונשא והנה לפי זה יהיה פי' על כסא רם ונשא מחמת היותו יושב על כסא נעשה הכסא רם ונשא והנה רם ונשא כינויים אל הספי' העליונות חסד וגבורה ויש מקומות יתייחס אל החכמה והבינה ודרך כלל הם מעלות בימין ושמאל והורה על הנהגתו בכסא בדין וברחמים וכשנדקדק בשתי מלות אלו נמצא מלת רם מורה על העצמות ונשא מורה על הנוסף וכבר תקן המתרגם מלת נשא שאמ' נפעל אלא מתנצל ירצה מנשא עצמו אמנם סוף סוף רם יורה על רוממות עצמו תמיד ונשא יורה על פעולה נוספת וכן בדין שהחסד והרחמים הם עיקר פעולתו בכסא והיינו רם אמנם הדין הוא היותו יוצא מדרכו שמדרכו להטיב ולפעול החסד שזה טעם בריאתו ומציאותו אמנם מפני מעשה תחתון שאינו מתוקן מתנשא בדין הנפעל וא"כ לפי זה יהיו ב' בחי' ראשונות לכסא ר"ם ונשיא ובחי' רם משוכחת מבחי' נשא וכן בפרקי מרכבה תחלת דבריו הקב"ה רם ונשא ויש לו כסא רם ונשא ופרק ג' ג"כ תחלתו כמה כסאות יש לו להקביה ראשונה אומר יש לו כסא רם ונשא ואין לפרש דממטה למעלה קא חשיב ואדרבא תחתונה שבכולם רם ונשא שהרי אמר הקב"ה רם ונשא וכסאו וגו' הרי שמכל שמות הכסא שייחס כאשר נבאר לא יחס לרוכב אלא רם ונשא וכן הדין ממש הכתוב באומ' יושב על כסא רם ונשא כדפי' שהם ג' בחי' שהשיג הנביא כדפי'. ודרך כלל הכסא יש לו שרפרף וכן פי' רז"ל בפ' השמים כסאי והארץ הדום רגלי בענין שיש כסא ויש הדומים וענין זה יוכן באומרו כסאך אלהים עולם ועד וכבר פי' בחלק תפלה למשה בענין בשכמלו כי מלת עולם היינו סוד כסא הכבוד ומלת ועד הם ז' היכלות הנמשכים בסוד ו' עד היכל ז' היכל לבנת הספיר ועל סוד היכל זה נאמר ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר וסוד הענין כי אלהי ישראל היינו המ' וכן כתיב היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל וכן רמזו בזהר פ' יתרו ומלת ויראו את אלהי ישראל ירצה השגה בכסא ושרפרף שראו היינו סוד ההיכלות וזהו ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר דהיינו היכל ראשון ממטה למעלה וכעצם השמים דהיינו היכל ב' לטוהר היינו היכל ג'

שהיכל נוגה ושני היכלות אלה שהם היכל נוגה והיכל עצם השמים היס הרי ירכי קשיו כפי כפי פקידו כענין שזהו אימי כסאך אלהים דמלת אלהים היינו המ' דהיינו אהנ' קאמר הנביא עולם יעד דהיינו עולם הכסא והדומים ועיד כדפי' ייראי את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר ופי' השמים כסאי ירצה כי עולם הם שמים בבחי' יעד שהיא ארץ והיינו אימי' הדומ' רגלי שהם ההיכלות משכן למלאכים כאימי' ועבדו רגליו בגורת העם אשר ברגלי והיינו ושוליו מלאים וגוי'.

החקירה השנית בשמית כסאות שייחסו בפרקי מרכבה. יש לו להקב"ה כסאות אהרית ואלי הן יש לו כסא נכין כסא צדק כסא משפט כסא חסד כסא י"ה כסא כבוד כסא אמת כסא קדוש כסא עולם כסא רחמים כסא מלוכה ושם יחס שמית אל הכירא ואה"כ אל הכסא וכבר פי' לעיל הענין בקצרה שהכוונה שהכסא בעצמי הם עשר מדרגות כסא לעשר מדרגות דייס וכאומי' הקב"ה נקי' אמת וגוי' רצה אל שמו בספי' וכסאו נקי' אמת רצה אל שם הכסא בהיות הקב"ה פועל בכסא ע"י המדה ההיא ולפי זה עם היות שלא מנה אלא אלו אין ספק שכל המדות וכל הכנויים שהם מתייחסים במדות יתייחסו אל הכסא שהרי אין מדות פועלות אלא ע"י כסא כדפי' ולפי זה יקרא הכסא כסא משפט בהיות הת"ת הנקי' משפט פועל בו סוד פועלת המשפט שהוא הדין במזוג ברחמים כדפי' בספ"ר בשער ערכי הכנויים ויצד הת"ת עצמו יקרא הת"ת אמת מפני שהם שני הכנויים במדת הת"ת שתי פועלות וכמו שהמדה תקרא פעמים כך ופעמים כך הכל כפי הבחי' והפעולה כן הכסא וכן כסא צדק תקרא מצד המ' בהיותה דין כי מדת צדק היא דין כמו שפי' ר"ש בשעת פטירתו באומי' כל יומאי אצטערנא דלא ייקיד עלמא בדינוי דצדק ועד"ו מצדה תקרא כסא מלוכה בבחי' המ' שהיא נקי' מלוכה שהיא כוללת בעצמה כל התחתונים ומילכת עליהם ובחי' כסא אל המדה הנז' תקרא כסא מלוכה. וכסא נכון ע"ש הנצח שהיא נקי' יכין וכן כסא חסד מצד החסד וכסא י"ה מצד החכמה וכסא כבוד ג"כ מצד החכמה ששם סוד הכבוד אלא ששם י"ה מורה על כיד י' חכמה ה' בינה וכבוד מורה על סוד התפשטות ליב נתיבית כמנין כבוד ובחי' הנתיבות וגילויים בכסא תקרא כסא הכבוד וכסא קדוש אפשר מהכתר או מהת"ת וזה תלוי בפיו מלת קדוש והעיקר מהחכמה ששם עיקר הקדש וכסא עולם מצד הבחי' שהיא הנקי' עולם וכבר הארכנו בענין במקומות רבים. ולפי דרכנו אלה יוחסו כסאות הרבה להקב"ה כפי ענין הכנויים במדות וסדר מדרגתם תבחן כפי בחי' הכנויים כפי יחוסם במדות כפי צילויים אלו על אלו וזה פשוט וכן נבחין הכסאות כפי התלותם במדות אלו על אלו ועם היות שאומי' בלשוני כמה כסאות יש לו להקב"ה יש לו כסא וגוי' שמורה שרצה למנות מנין הכסאות ולפי דרכנו אי אפשר שהפעולות לאין תכלית והכסאות לאין מספר אין כוונתו באומי' כמה

שרצה לסימן אלא כאומי' כמה כסאות על צד הגוומא ומנה מהם מה שעלה בידו מהפסוקים ותנא ושייר כמה וכמה ומה שיאמי' כסא י"ה כסא צדק כסא משפט ואינו כסא כי כל המדרגות יחד נקי' כסא וזו בחי' פרטית ירצה כי כל פרטי ופרטי מהכסא כסא שלם להורות על הזכמת כל הבחי' אל הפעולה כדפי' בספירות בספ"ר ולכן יקרא כסא שלם כי כל פרטי ופרטי מהכסא כסא שלם בהסכמת הי' כסאות בפעולה וכולם נתנו כחם בבחי' ההיא ומה שיהס עוד שם להקב"ה ע' כסאות מעין כסאות של מלכיות לא שיהיה הכונה שיהיו תלויים השרים בכסא ממש ח"ו אלא הכונה שהנהגת האומות בלי ספק ע' נגר ע' ענפים שבשבע מדות עליונות ובהיות ההנהגה מתלבשת מלפני הבורא מדרגה אחר מדרגה להיותה נשפעת לשרים היא נמשכת אליהם מן ע' ענפים שחורים בסיד התלבש שבע מדות נכללות מעשר ע' בכסא שהם ע' כסאות וכסאות אלו לא ישפצו מיד לע' שרים אלא יש עיד למטה בעולם המלאכים ע"י מלאכי טהרה שהם חב"ד העליון כדפי' בס' הוהר בפי' והי' המסיר ואותם הע' יתלבש הנהגתם ממלאך אל נפרד ושם יונקים השרים ממשלה וכבוד ממשלתו של הקב"ה והיינו שפי' שם אע' שרביטין של ממשלות יש לו וסוד כסא ושרביט היינו סוד כסא כדפי' ושרביט היס מטטרוין שה"ס מלאך והנה בספי' עצמו יש כת"ר מל"ך כס"א שרביט והנה הכתר הוא ג"כ המהעטרת בראש הת"ת והמלך הוא הת"ת עצמו והכסא הוא המלכות והשרביט הוא היסוד ולמטה יש כיוצא בזה כדמית שראה יחזקאל וממעל לרקיע אשר על ראשם וגוי' ולא ראה בספי' אלא בסוד עולם המלאכים ציורים כשעוה כדפי' בתי' ועד"ו כסא ושרביט ומשם ניתן לשרים ממשלה והנהגה לאומתם בבחי' כסא שרביט דהיינו בסוד התלבש מדה בכסא ומלאך כדפי' לעיל ואין להם אחיזה בכסא כלל אלא במלאך כדפי' בספ"ר שאחיות החיצונים במטטרוין לבד ולהכי פי' בפרקי מרכבה ואמרו וכל מלכי עולם אינם ניטלים כבוד אלא משלו ואית כיון שיונקים מהמשתלשלים ממנו הוא פגם חיו והוא אינו חסר כלום מפני רבוי הבחי' המשתלשלות זו מזו עד למטה ואינם נאחזים אלא למטה והם נוזלים כדוגמא עליונה כת"ר מל"ך כס"א שרביט ועכ"ז אינם נאחזים אלא במלאך ונפרד אמנם כסא הכבוד הוא חלק עם בני ישראל יריאיו וז"ש אבל כסא הכבוד אינו מנחיל איתו אלא ליריאיו הקדושים הה"ר וכסא כבוד ינחילם.

החקירה השלישית בשיעור הכסא שפי' בפרקי מרכבה. וז"ל כסא רם וגשא ארכו שמנה מאות אלפים רבבות פרסאות. ורחבו חמשה מאות אלפים רבבות פרסאות וחשבין פרסאית אלו הם בפרסותיו של הקב"ה וכל פרסה שלו אלפים באמה והאמה שלו ד' זרתות וטפת. וזרת שלו מסיף העולם עד סופו ההיד מי סוד בשעלו כים ושמים בורת תכן וגוי' עכ"ל. וראשונה טעם שנתנו

שיעור לכסא הוא להורות שהוא יוצא מאין גבול לגבול והפעולות העליונות מוגבלות בו וכדפי' בחקירה חמישית מדרישה השנית. והטעם שלא נתנו שיעור אלא לכסא רם ונשא כדפי' שכל הכסאות ענין א' והם כנויים לכסא כל השמות על שם הפעולות וענין הפרסאות פי' ר' יהודא בס' מנחת יהודא שהכוונה לשון פרוסות שהכוונה מאורות וכיוצא ועכ"ז עדיין צריך הדבר ביאור ואני אפרש הענין שאף אם תרחיב המצרים כמו שתמצה לא ישוער בלב המשכיל יהיה שיעור הכסא גשמי שהרי למעלה אפיסת הגשם בלי ספק ואמנם ענין אורך ורוחב הנאמר בכסא ירצה בענין שאנו מייחסים אורך באריך אנפין ורוחב בבינה שהיא נק' רחובות הנהר וכיוצא ופי' הענין כי הרחמים יורה על אריכות הפנים שהם מתארכין להשפיע ארוכה ומרפא ולהמשיך באורך לתחתונים אבל הרוחב יורה על הדין מפני שהמדות מתרחכות בעצמם בלי להשפיע לזולתם ולזה יוחס האורך לימין והרוחב לשמאל ולהיות הכסא רם ונשא הוא אורך מצד רם ורחב מצד נשא כדפי' לעי' ומטעם זה ארכו שמונה שאותו מהבי' עד המ' שהוא רחמים הבי' האם על הבנים ורחבו חמשה שהם כחמד עד הוד שהם ה' ספי' וחצים דין גבור הוד וחצי ת"ת אמנם היותם מאות אלפים רבבות ה"ס הכללות והענין כי מצד המ' הם המדות פרטיות שהיא עניה והמדות בה הם פשוטות חמשה ושמינה ומצד הת"ת הם נכללות כל אחד מעשר ועשר מעשר בענין שכל אחת נעשית מאה דהיינו אמה ואח"כ מצד אי' עילאה נכללת יותר שהיא אלף בינה ועולות לאלף כל אי' וא' ואח"כ עי' החכמה עולות לרבעה דהיינו שהחכמה רב כדפי' בספיר בערכי הכנויים בענין שסוד המדות האלו נכללות בסוד ד' אותיות שה"ס ד' עמוד הכסא דהיינו י' רבבה ה' אלף ו' מאה ה' אחדים וכבר הארכתי בזה בפ' האדרא. ופרסה היינו סוד מאור המתפשט כדפ'רשנו ומאורות אלו נכללות בסוד כסא ולכל מאור ומאור פעולה ידיעה ושם ידוע ועדין כל מאור ומאור מאלו הגז' אינם מאורות פשוטים אלא יש בכחם ובעצמות כמה מאורות כדרך מי שבראם שספירותיו הם כלולות זו בזו וזו וז'ש וחשבון פרסאות אלו אינם בבחי' מכסא אל גוצר אלא מבחי' בורא לגברא וז"ס בפרסותיו של הקב"ה וכללות המאורות הם היות כל מאור ומאור מתפשט עד גבול התפשטותו ומשם חוזר אל מקורו ונקשר ראשו בסופו וסופו בראשו בסוד הספי' שהם געוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופם כדפי' בספ"ד ובפי' סי' וזיש וכל פרסה שלו אלפים באמה וכבר פי' סוד אלף שהוא כללות בספי' ואלפיים היינו עשר ממטה למעלה ועשר ממעלה למטה בסוד אמה שהוא משך המאור בסוד ו' ומתפשט ממעלה למטה כזה י' וממטה למעלה כזה א' והיינו שני אלפים כזה י' א' והם אלפים באמה והם אחד דהיינו סוד שש מעלות לכסא היות סוד אמה בכל פרטי ופרטי מאור מתפשט ממעלה בסוד אלף ויורד

לסוד אלף וחזור משם אל מקום מוצאו ומשך המאור בעצמו בנסיעותיו הולך ומתפאר בענפים בסעפים ואורות וז"ש יהאבה שלו שהוא הת"ת דהיינו קנה הזרוע שתי זרועות שתי קנים שתי אמות א' לימין וא' לשמאל כנו' דהיינו שהוא נאחו בגבורה וחסד ויושף כציאות ר' זרתות וטפה וכבר נודע סוד זרת שהם ה' ספירות דהיינו חגית נ"ה וחמשתן בחסד וחמשתן בגבורה דהיינו חמשה בריחים לקרשי צלע המשכן האחד דהיינו חסד וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית דהיינו גבירה וכן בנצח וכן כהוד וז"ש וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכיהם דהיינו תרי ירכי קשום והת"ת האמה בעצמה הכוללת הזרתות הגז' והיינו התפשטות האצבעות והענפים נעשים זרת והיינו סוד יפניהם וכנפיהם פרודות כלמעלה אמנם ביסוד נפרצו עליו פסול לכך הם נעשים טפה. דהיינו קביץ וקשר האצבעות בענין שהזרת נעשה טפה וסמא תחשוב היות שיעור הכסא בכל הנהגת העולם ר"ל שיעור המאורות כשיעור צורך הנהגה לבד וזהו שיעור הכסא ונשיג סיד כסא מכוד הנהגה התחתונה אינו כן אלא בורת א' דהיינו חלק מכמה ממאור אחד העולם מתקיים ממנו וכל הבריות תלויות בו כדפי' שהעולם תלוי בזרוע וז"ש זרת שלו מסיף העולם ועד סיפו מה שהעולם מתקיים וכל הארץ וצאצאיה והעם אשר עליה הכל מתקיים בחלק מאור הנק' זרת והעד הוייתו שנתהווה בורת ומכנו מתקיים וז"ש מ"י שהוא הבי' שברא העולם מדד בשעלו דהיינו טפה. מ"ם כלל הנמצאים מהחסד ושמים בורת תכן הרי בריאה וקיום בורת לבד.

החקירה הרביעית בפ' שרפים עומדים ממעל לי וגוי' שרפים הוא לשון אש השורף ופי' בס' ברית מנוחה שהם ג' בחי' האי' הוא מן האש השורף הב' מן האש המשריף. הג' מן האש המקרר ואולם ירצה בזה כי היסוד האמתי הנוצרים ביצירה הוא מיסוד האש הרוחני דהיינו הגבורה ובה ג' בחי' גבורה סתם וגבורה חזקה וגבורה חסד שהם ג' מדות נכללות בגבורה ימין ושמאל ואמצע ואותם שהם מן הימין הם מן האש המקרר הדין ואותם שהם מן האמצע הם מן האש השורף ואותם שהם מן השמאל הם מן האש המשריף ויצדק אומרם שהם ג' כתית כת אחת אומ' קדוש ולכך קדוש ראשון. בחסד וכת שנית אומרת קדוש דהיינו בתכיר בגבורה וכת שלישית אימ' קדוש דהיינו כחית ה' צבאות וצתה בזה לא ירחק מה שאמרנו שהם ג' כתית בשרפים דהיינו נגד בחי' ג' יסודות לחסד דין רחמים ולכך הם ג' עצמים קק"ק כתר חכמה בינה כדפי' בחלק תפלה למשה ועיקרם בבי' שסם יסיד האש ולכך נק' שרפים ואם חזקתך במלת שרפים לא יורה על שורפים ממש דא"כ שירפים הו"ל למימר אמנם היא מלה מורכבת משורפים ושורפים שהם מקבלים הדין ונשרפים בו מלמעלה ושורכים למטה והוא שם כמו זכרים דברים. עומדי"ם במלה זו דרשו שכל המלאכים אין להם קפצין אלא הם לעולם בעמידה מורה שאין להם רשות לישוב כלל ולדעת מה

ענין ישיבה ועמידה נדעוהו מענין אומנם אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד והסוד וארא את אדני יושב דהיינו המלכות יושב ודאי להשפיע ולהמשיך לתחתונים בנחת רוח ולכך מלכי בית דוד יושבים בעזרה להשפיע לכולם אמנם ישראל הם מקבלים שרפים עומדים ולכן אין השרפים יושבים שיפרידו עצמם מהאור העליון אלא עומדים לקבל מהכסא. ועוד יתגלה הסוד בענין תפלה מיושב ותפלה מעומד בסוד בעמדם תרפינה כנפיהם והיינו בענין החשמל פעמים חשות ופעמים ממללות תפלה מיושב הם תיקוני שכינה ואין בה קבלה לכך מיושב אמנם בעמדם שהם מקבלים מן הזווג הם מעומד חשות תפלה בחשאי ולכן שרפים עומדים לקבל תמיד לא יפרדו וענין אומנם שאין להם קפצין ירצה ששוקי האדם הם בצורה עליונה נגד נו"ח והם ג' פרקים לרמוז אל בחי' במדות אלו מקבלת ומשפעת כרפי' ולכך בהיות האדם מעומד מתפשט לצד מעלה לקבל ובהיותו יושב הבחי' האלו מתאחדות זו בזו ועליון יורד לתחתון להשפיע ואלו אין להם קפצין אלא כולם אבר אחד להיותם לעולם עומדים מקבלים וזה יורה שהאדם משפיע בהם ולא הם באדם והאדם שלם יותר בצורה העליונה כאומ' וארא את אדני יושב. ממעל לו יש בו ג' פירו' הא' כאומרו ותחתונים עליו ודי שרן סמיכין עלוהי ורצה בזה כי השרפים הם ראשונים בכתות המלאכים הנוצרים ולכך הם סמוכים לכסא בהתם שלמות צורה צורת צלם ודמות כסא הכבוד מיד מתחיל עשר כתות המלאכים והם ג' כתות השרפים ואין ספק שהם למעלה מן מטטרו"ן מפני שמתטרו"ן ה"ס הרקיע הנטוי על ראשי החיות שהחיות בהיכל הרצון ומטטרו"ן בהיכל קה"ק ושם שני הכרובים שהם מטטרו"ן וסנדלפון ומן מטטרו"ן ולמעלה אין השגה בכסא שהוא מפרגוד ולמעלה וכלל היכל קה"ק הם ג' כתות השרפים ולכן בקצת מקומות מייחס השרפים ממש לכסא בתיקונים. וירצה ממעל לו ירצה על הכסא ועומדים ירצה עומדים לקבל מן אותו שהוא ממעל לכסא ולשון מעל כמשמעו ולא שמדריגתם מעל לכסא ולא בכסא עצמו אלא הם עומדים ירצה מקבלים מרוכב על הכסא והיינו הפירוש הב' ורצה הכתוב בזה להורות שעם היות שאינם משיגים באצילות עכ"ז הם יודעים שאין ההשפעה מן הכסא אלא מן הרוכב עליו על הכסא. הג' כשנדקדק אומ' ממעל ולא אמר על ירצה על דמעל כי הרוכב על הכסא הוא מדת אדני ועליו יהויה ואלו שואבים שפע מעולם הזכר וכן פי' בסבא בפי' ברכי נפשי את ה' כי במלאכים לא אמר ברכו את ה' מלאכיו אלא ברכו ה' והטעם שהם עומד בסוד עולם מעומד שהוא מהזכר לא מהנקבה שהיא תפלה מיושב ולכך ישראל נאחזים בזה ובוה והם מתפללין מעומד ומיושב זכר ונקבה ואלו זכרים מעומד דוקא ולא מפני זה יגדל מעלתם אלא אדרבא מעלת ישראל גדולה מהם שהם בני בית דמטרוניתא נכנסים להיכלה פנימה ואלו יונקים לכסה מהזכר והיינו אומרו עומדים לקבל ממעל לו על דמעל הכסא ולזה ישראל יש להם קפצים

להורות עליית הנקבה ממרגלותיו מדרגה אחר מדרגה עד עלותה בין שתי זרועות על לב ומשם כתר עטרה על ראשו וישראל עולים עמה ולכך הם מתפללין מיושב ומקדישין מעומד וחוזרים ומקדישין במוסף בסוד תוספת קדושה על קדושה והשרפים אין להם כח זה כאשר נבאר בחלק תפלה למשה. ש"ש כנפיהם כבר פי' כי איברי המלאך אינו אבר ממש אלא כל חלק וחלק ממנו הוא מלאך ולזה כנפים אין הכוונה כנפים גשמיים ככנפי החסידה אמנם הוא מלשון כנופיא והיינו מחנות וכתות נכללות בכל שרף ושרף והעד על זה וקול כנפי החיות שהם החיילות האומרים גי'כ שירה כאשר נבאר וכנופיא זו להם פעולה ידועה לכל א' וא' כאשר נבאר אמנם להיותם ששה הוא מו"ק ור"ש פירש שהם ז' שרפים ז' שמות מ"ב והשם עצמו השרף וששה אותיות שבו הם ו' כנפים וכבר נתבאר כי כל אות ואות לה שם אחד אבגית"ץ אדירירו"ן ביהריהו"ן וגו' והם שרים על החיילים וכן פי' כי ששה אותיות הם ו"ק ולזה הוכרח כי הכנפיים דהיינו המחנות האלו פעולתם בפעולת מדותם שמהם מקבלות וכן פי' במ"א בתי' כי ת' הוא תלמיה והיינו סוד אימרו תלמיה רוח נחת גדוריה והיינו מפני שהוא בהוד שהגשמים יורדים בגבורה יש בו כח הגשמים ברויה ולזה הם ו' כנפים ואולם בכפל לשון הכתוב באומרו שש כנפים שש כנפים לאחד יובן במלת אחד שפי' בזה פ' בראשית שהם ו' ממעלה למטה וששה ממטה למעלה והכח המיוחד היינו אחד ודאי והיינו קשר הקצוות ויחודם ע"י היסוד ור"ש שש כנפים שש כנפים לאחד ודאי והיינו סוד החיילים נקשרים ומתאחזים אלו באלו אבגית"ץ צחיגב"א לאחד הוא סוד שרף שהוא מתלבש בהם וקושרם ומיחדם וכן כל א' וא'. בשמים יכסה פניו הענין כי הפנים בשרף היס גי'ר שבו שהם הפנים המקבלים השפע העליון והנה יקשה הנה הרבה כי לפי הפשט מורה שהשרף אין לו אלא שני פנים ובחיות הם ד' פנים וקשה טובא השרפים הם בעלי ששה כנפים והחיות הם בעלי ד' והשרפים בעלי ב' פנים והחיות בעלי ד' פנים ועוד החיות הכוללות ד' פנים בכל חיה מחברתה והשרפים למה לא יוכלו כל אחד מחבריה ואני אומר ילמד סתום מן המפורש שיש להם ל"ו פנים ול"ו כנפים שה"ס רי"ו פנים הא כיצד ופי' הם ל"ו וכמו שאנו חוזרים וכוללים בחיות דפ"ד בכל חיה כן הם בכל שרף וה"ס ל"ו רי"ו ובשמים יכסה פניו ירצה שהחסד והגבורה מסתירים החכמה והבינה שהם הפנים ולכן בשמים יכסה פניו וסוד הפנים הם רי"ו אותיות בשם ע"ב הנסתר ורי"ו אותיות בשם ע"ב הם כנפים אלו לבוש לאלו וכן ל"ו פנים ול"ו כנפים וכן בדין ששה כנפים כל כנף וכנף כלול מחבריו בסוד הצירוף כזה אבגית"ץ גאבית"ץ יאבגית"ץ תאבגית"ץ צאבגית"ץ ועד"ו יצטרף השם צירופים הרבה ואפשר דהיינו אומרו שש כנפים ובכל כנף וכנף שש כנפים והיינו כפל הפסוק באומרו שש כנפים לאחד.

וכן הפנים שה"ס שם מ"ב הנסתר דהיינו יו"ד ה"י וי"ו ה"י אליף היא יו"ד ה"י יו"ד ה"א וא"ו ה"א אליף דלית נז"ן יו"ד יתחלק לששה ששה אותיות יו"ד ה"יו, יוהיא"ל, פה"א יו"ד, האיו"ה אואה"א, אלף דלת, נזני"ד, הרי שבעה שרפים בעלי ששה פנים ויוכללו הפנים בכנפים כדפי', עוד יש דרך אחרת לשם מ"ב נעלם והוא יהיה יו"ד היא וא"ו ה"י יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אליף וא"ו אליף וא"ו היא אליף הרי מ"ב ויתחלק לששה ששה כזה יהיה יו"ד דהאי"ו האי"ד"ו אודלת"ה אאלפ"א ואלף"א והאלי"ם הם ששה שרפים בעלי ששה פנים ויוכללו כנ"ו וישציה הסתיר ס"ד יותר ולא נרמז אלא ברמז בכנפים. בשמים יכסה רגליו הם נגדיים לנצח והוד ופי' הוא שלא להזכיר מעשה העגל הרי שדכות אותם לחיות שרגליהם ככף רגל עגל דרך כלל שהוא מצד הדין ונצח הוד מדות הדין ועם היות שהנצח נקשר בימין כבר נרמז סודה בענין ותקע כף רגל יצקב יעם היות שהפנים הם נכללים בכל הקצוות הרגלים הם דוקא בנצח הוד ולכן יכסה רגליו ויתעלם הדין ההוא בכחות אלו בסוד כנפים אלו שהם מושכים לרחמים ולכן בשמים יכסה רגליו ויפצלו ע"י שתי מחניות אלו ולא ישרפו העולם בהזכירם עין העגל, ובשמים יעיף הם השמים האמצעיות שהם ת"ת ומ' ולהכי נקט יעוסף ולא אמר יעוף שהם השפעה אחר השפעה בחי' אחר בחי' בסיד משך הגוף כילו שהוא סוד קומה הכוללת כל קו האכצעי כאומרו זאת קומתך דמתה לתמר ולכך ממנו נמשך השפע או הפעולה כאומרו ויעף אלי אחד מן השרפים וגו'. ועוד אפשר לי לומר יעוסף שחי עפיונות כענין רצוא ושוב יעוף לעלות ויעוף לרדת והיינו כח ההשפעה עולה וכקבל יורד ומשפיע והיינו סיד ת"ת ומ' רצוא ברפא דהיינו — ת"ת רקיע רפה רחמים שאינו דין ושיב בדגש דהיינו י' מלכות נקידה י' קטנה דגש דין ודאי והיינו יעוסף יעוף ת"ת ברפה יעוף מ' בדגש ולזה אל פעולת הדין ויעף אלי אחד מן השרפים דהיינו בכח הדגש להענישו בשפתיו כדפי' רז"ל.

החקירה החמישית כפי ודמות על ראשי החיה רקיע כצין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. דרך כלל זה הרקיע הוא מטטרו"ן והוא בהיכל הז' היכל קה"ק. והנה יקשה אל השכל כי אחר שחנוך הוא בטטרו"ן שנזדכך גופו ללפידו אש כדפי' בפרקי מרכבה שהוא שר על כל מלאכי מרום וא"כ היאך אפשר שיהיה רקיע וכל עולם זה היכל קה"ק לא מעט הוא. ולזה נקשה אחרת שהקב"ה מנחיל לכל צדיק יצדיק יש עולמות ומה יועילנו לצדיק העולמות האלו אחר שהוא איש אחד קטן הכמות לכל העולמות האלו אמנם הענין הוא כי צירה זו הגשמית אינה לנשמה אלא צורה רוחנית ואין הצורה הגשמית אלא דוקא במנוחת הנפשות ובמנוחת הרוחות כבהם הצדיקים כצורתם בעולם הגוף אלא שצירתם רוחנית מאירה כשמש אמנם למעלה אין מי שידע

מה ענין הצורה ההיא אלא שנכללת בכמה מיני מאורות מלאים זיו וזוהר ועד"ז כשנזדכך חנוך ונעשה מלאך גבוה כולל כמה עולמות וכמה עניינים וכמה מאורות וכן ענין התפשטות הצדיקים ביש עולמות ועם היות שאומר גופו נהפך ללפידו אש וגו' הענין הוא כי גוף האדם באיבריו רומז לכמה עולמות וכן המלאך הזה כל אבר ואבר ממנו נעשה עולם וכל שער ושער ראשו נעשה מאור מתפשט כלול ועד"ז כל שאר פרטים שבו ולזה החיות שהם בהיכל הרצון כאשר נבאר מתעטרות מאורו והוא כתר על קרני האדם כאשר נבאר והוא למטה בסוד השרפים על החיות ויש אומרים שהוא שרף ואין רחוק היות השרפים עצמם כללותו וכן נראה מתוך דברי התי' בשם מ"ב אמנם בס' ברית מנוחה מפרש סוד שמ"י דהיינו שמועיא"ל מטטרו"ן יהוא"ל ואומר ששמועיא"ל ראש לשרפים ומשפיע למטטרו"ן ואינו מן הרחוק כי מטטרו"ן שר הפנים דהיינו ב' פנים ת"ת ומלכות אמנם שרפים ה"ס אהי"ה בבינה כדפי'. ועד"ז כלל הוא הרקיע הנטוי על ראשי החיות וכן מוכח בכמה דוכתי והנה בבחינת המלאך הזה הוא כולל כל העולמות וכל הנמצאים כולם וכולם ניזונים ממנו ואפשר היינו פ"י בגמרא פ' אין דורשין קרני החיות כנגד כולם שהרי כל הנמצאים נכללין בקרני החיות לכך מדתן כנגד כל הנמצאים כדמפרש החם ואזיל וקרני החיות אלו מהיכא אתו שלא נז' בפ' ועוד שהוא אומר קרני החיות כנגד כולן רגלי הכסא כנגד כולן הרי שלא נתן שיעור בין כסא לחיות אלא רגלי כסא וקרני חיות יחד וזהו סוד השרפים רגלים לכסא בלי ספק והרקיע הזה שעליו הכסא הוא קרני החיות ובה צדקו דברי ס' ברית מנוחה שפי' ששמועיא"ל משפיע למטטרו"ן והיינו קרני החיות המקבלות מרגלי הכסא כדפי' וצדקו דברי רשב"י שמפרש שרפים וכסא דבר א' כיון שהם הם רגלי הכסא ועם היות שיאמר קרני החיות אין הכוונה על הצורה הגשמית אלא רוחניות הכולל החיות וכל אשר למטה מהם וכן מוכח בזוהר בפ' אחרי מות שהחיות נשרשות ברקיע וכן בדין ששורש היכל הרצון בהיכל קה"ק והיכל קה"ק שרש לכל הנמצא ממנו למטה בלי ספק. וענין אומרו ודמות מפני שהם דמות ממש ח"ה מלכות רקיע יסוד ומטטרו"ן נגד היסוד ועל רקיע כסא מלכות על יסוד ששם מקומה ועל כסא כראה אדם ח"ה בענין שצורה זו המושגת דמות לענין גבוה. וראשי החיה הם... ראשים למלכות ראשי חדשים כדפי' ברעיא מהימנא. רקיע מן לשון וירקעו את פחי הזהב והיינו התפשטות וירצה מלשון רקיע שהוא התפשטות ממקום גבוה כעין הת"ת שהוא מתפשט מהב"י וכולל בעצמו הספירות כן הרקיע הזה כולל בעצמו החיות שרשם הנעלם בו כדפי' וע"י השרש הזה הנעלם אשר להם הם חיים ממנו וראש הרקיע נקשר בשרפים ורגלי כסא עליו שהם משפיעים בו והוא מתרקע ומתפשט להשפיע לחיות והוא יונק מהת"ת בעל הרחמים ולכן הוא

כותב זכותם של ישראל והיינו סוד הפלגתם ומצותם העולה מסנדלפון הקושר כתרם לרבו כאשר נבאר והוא כוללן וכותבם אותיות רוחניות ותפלת אלישע לא היתה מתקבלת ודחו כל תפלותיו ומצותיו והיינו מחיקת זכותו שלא יהיה הזיווג הנעשה ע"י מלאך הזה נכלל כי אלישע כיון שהטא בקיצוץ ומטטרו"ן מלמד זכותם של ישראל שהוא כנגד [כנגה] של מעלה וז"ש כעין הקרח הנורא וכבר נידע שמלת נורא הוא הת"ת הגדול הגבור והנורא ג' אבות והוא אמר מה נורא ומלת קרח ה"ס רב חסד מטה כלפי חסד מתלבן בלבנונית הכתר העליון להיותו פועל בחסד והוא קרח ודאי ורשב"י פי' בת"י קרח חרק והיא המ' שהיא חרק נקודה ועם בעלה הוא נורא נעשים שניהם קרח הנורא והיינו קשר שניהם יחד והיינו ע"י המלאך הזה המזווגם בימות החול כדפי' בספ"ר בש' אבי"ע נטוי מתפשט על ראשיהם שהוא צורתם החקוק בו שאותו השרש ראש להם מלמעלה למציאותם בלי ספק ומלת נטוי יורה ג"כ כי החיות פועלות בדין בפני שיר וברחמים פני אדם ואריה וגו' והרקיע נטוי מדין לרחמים על ראשיהם להטותם לרחמים מלמעלה ודאי תלוי בקבלה עליונה.

החקירה הששית בפ' ומתוכה דמות ארבע חיות וגו' משך הפסוקים בקצרה ועם היות שלא סידרנו הפסוקים בסדרן הוכרח אלינו סדר זה כפי סדר המדרגות. ומתוכה דהיינו סוד הנוגה שנבאר עניינה בחקירה ז' בע"ה ומ"ש מתוכה שודאי תוכיותה ומוח האגוז ה"ס ד' חיות ולא אמר ותוכה ד' חיות ח"ו שאינם מתלבשות בנוגה וכ"ש בשאר הכחי' אלא מהוכה צופה אדם ד' חיות שהרי רגלי החיות כנגד כל מה שלמטה מהם. דמות ארבע חיות אמר דמות מפני שעיקרם ד' חיות באצילות שהם י' אריה ה' שור ו' אדם ה' נשר ואלו צלם ודאי עליהם ולמטה דמות ולזה אמר דמות ד' חיות וטעם למה נק' חיות פי' בפ' נח. עוד ירצה דמות ד' חיות וארבעתן אינם אלא אחת כמש"ל אמנם היא בעלת ארבע פרקים ד' איברים ד' חיות וסודם מיכא"ל גבריאל אוריאל רפא"ל בהיכל הרצין והיכל הרצין הוא היכל הת"ת ולזה ההיכל א' ומאורו מתנוצץ לד' ניצוצות כענין השם יהו"ה אחד ומתנוצץ לד' אותיות וז"ש דמות אדם הת"ת ודאי שהוא אדם ועוד ה"ס יהו"ה ד' חיות ולהנה דמות אדם דהיינו סיד מ"ה יו"ד היא וא"ו היא. וארבעה פנים לאחת ה"ס ההנהגה הנמשכת מלמעלה מורכבת מד' הנהגות דהיינו חסד פן אחד דין פן אחד רחמים פן אחד הכולל פן אחד והדין כלול מהרחמים והחסד והכולל והרחמים כלולים מהדין והחסד והכולל ולכן ד' פנים פני ההשגחה וכלי לסובלן דהיינו סוד ד' מלאכים אלו מיכא"ל גבריאל אוריאל רפא"ל הם ד' פנים ובסודם כמה איברים כמה כוחות לפעול כל פרטי ההנהגה והפעולות הנמשכות מהם למטה. וכנגד הד' פנים הם הכנפים שהם מחנות ד' שייחסו לשכינה בפרקי מרכבה ואימעות

כנפי החיות ונחמטטה משמליא של מעלה כמ"ש בגמ' בפ' אין דורשין וד' כנפים הם מקבלים שפע ופעולת הפנים והער ד' פנים יהו"ה ד' כנפים אדניי וכמו ששם אדניי מקבל שפע יהו"ה ופועל פעולתו כן סוד ד' פנים וד' כנפים בהיות לבטה ולקמן נאריך. ורגליהם רגל ישרה הגוף בעצמו לא פירש שנכלל באומרו לאחת להם שאין להם כח לקבל מהפנים אלא אור הפנים ימשך דרך הגוף אל הכנפים וסוד הכנפים הם שתי ההיכלות שהם כנגד שתי זרועות שהם היכל אהבה והיכל זכות והיינו אומרו וידי אדם בפ' שני כאשר נבאר והם ג' היכלות קשורים יחד בסוד קשר ג' אבות דהיינו היכל הרצון והיכל אהבה והיכל זכות ובהם סוד משך הגוף אמנם רגליהם ה"ס היכל נוגה והיכל עצם השמים שהם כנגד תרי ירכי קשוט כדפי' בזהר פי' פקורי. ואומרו רגל ישרה כי עם היות שהם פועלים דין ומשפט כאומרו בגזרת עירין פתגמין ופי' בזהר כי לשון עירין היינו מלשון ויהי ערך שונאים מפני שהם דנין האדם בדין חזק כשונא עכ"ז אינם מטין הדין מאמיתו אלא רגל ישרה שאינם כופלין הדין אלא הדין הפשוט אינם מענין הדין אלא ישרה נמשכת עוד הדין והרגל הזה נמשך עד סוד היכל לבנת הספיר ואין פנימיות ההיכל נאחו בחיצונים אלא ישרה לא מעוקל ועם היות שפי' בזהר כצורים הנאחזים בפח דהיינו סוד מטטרו"ן וסנדלפון שמשפיעים לחוץ היינו ע"י לבושים כאשר נבאר בחקירה ז' והטעם כי שם עומד בפתח היכל לבנת הספיר טהריאל המלאך המקבל הטהורים לבד בין נשמות בין תפלות ולכך רגל ישרה ה' ודאי דהיינו יסוד ומ' נכללים בהיכל זה שהוא כף רגליהם כי הרגלים בעצמם הם היכל נוגה והיכל עצם השמים שחם היכלי נו"ה אמנם כף רגליהם שהוא היכל לבנת הספיר ככף רגל עגל בסוד והיינו דין ראשון שדנים האדם בהיכלות ומשם מתפשטים כמה כוחות הדין לפעול בעולם ומתנוצצים כמה ניצוצות מלאכי דין חזק טהור וז"ש כעין נחשת מורה שהם מהנחש ואינם אלא כעין נחשת קלל ודאי שהם טהורים מכל סיגי החיצונים אמנם מהם מקבלים החיצונים הדין הנפעל ואלו משפיעים לאלו ע"י כמה מדרגות המשתלשלים מהב. וידי אדם מהחת כנפיהם וגו' כבר פי' אדם ת"ת היכל הרצון ידי אדם שמאלית וימנית היכל אהבה והיכל זכות מתחת כנפיהם ודאי שד' מחנות שכינה בכללותם עליונים על בחי' ידים דאמרן ופי' כי פעולת אלו הידים לקבל בתשובה והיכל זכות דין כיון שאדם שב ימין אהבה מקרבו ומיד יסורין ממרקין והיינו היכל זכות לזכנו ולטהרו לשלם לו חובותיו ונידון לזכות על ארבעת רבציהם כמו שהיכל הרצין הוא מרובע בהנהגה דהיינו ד' פנים וכן כנפים מרובעות בהנהגה כן ידים מרובעות ולכן כל ענין ההיכלות בסוד ימין ושכאל ואמצע והכולל וז"ש ופניהם וכנפיהם לארבעתם כדי שלא יפעלו הכנפים אלא כפי מה שנכלל בידיהם בסוד התשובה

והיסורים הממריקין אם זמן להמשיכו דין אם להמשיכו רחמים בסוד ד' חיות שראשם היכל הרצון וארבעתם בהיכל אהבה כדפי' בזוהר והיינו סוד אהב"ה וכן נמשכות עד למטה מפני שכל ההיכלות גופם ומשך עצמותם כדפי' וכאשר נבאר חוברות אשה אל אחותה כנפיהם וגו' הענין כי כללות הבית דין ככל פעולה ועם היות שכל כנף וכנף לה פעולה ידועה וכל פן ופן לו ענין ידוע המשל ד' פנים יהו"ה י' חסד ה' דין ו' רחמים ה' הכח הכולל וכן ד' כנפים אדנ"י א' חסד ד' דין ג' רחמים י' הכח הכולל ויתמזגו לפי כללותם עדין יפעל החסד ע"י הסכמת כל הכנפים כל פמליא של מעלה מסכים על החסד הנשפע פנים וכנפים באריה בשור בנשר באדם והא כיצד חוברות אשה לאחותה כנפיהם כולם הם מסכימות בפעולה הנפעלת מפני שנכלל כל כנף וכנף מכל הכנפים ולכך כח הפעולות בכל א' מהם וז"ש לא יסבו בלכתן לא יצטרכו להתהפך מפעולה אל פעולה בין אם ילכו למזרח רחמים בין אם ילכו לדרום חסד בין אם ילכו לצפון גבורה בין למערב המעורב בכל לא יסבו בלכתם לא יתהפכו מכח לכח אלא יש בהם בחי' להסכים כולם אל כל מהלך ההנהגה העליונה ולזה איש אל עבר פניו וגו' כי כללות הפנים גורם וכנף נגד פן וכמו פעולת הפן כן פעולת כנף וכללות הכנפים בכללות הפנים שיתבאר. ודמות פניהם פני אדם וגו' ענין הפנים וכללותם וכללות כללותם פי' בזוהר פ' אחרי מות וכן בפ' נח ואמנם דרך כלל רצה באומרו ודמות פניהם כי כלל החיות הם מזדת הת"ת דהיינו אדם העליון והם דומים ורומזים לפעולת הת"ת דרך כלל וכוללים החסד והדין והרחמים וז"ש ופני אריה חסד ופני שור גבורה ופני נשר רחמים או הכח הכולל ואולם הם נכללים כמה חיילים ומחנות ונקראים פנים שהם המביטים ראשונה להשגחת הפעולה לקבלה מלמעלה ולהמשיכה לשאר החיילים וכבר רמזו סוד הפנים בהיכל הרצון מיכאל"ל אריה גבריאל"ל שור אוריאל"ל אדם רפאל"ל נשר ויש תחת ממשלתם עוד שרים שניים תחת מיכאל"ל ושנים תחת גבריאל"ל והם נק' קרני השור ושנים תחת רפאל"ל ושם נק' בזוהר. ופניהם וכנפיהם פרודות זהו סוד אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף שעם היות שכולם מסכימות אל כל פעולה ולא יסבו בלכתן עכ"ז לא יסכימו מיד אל פעולת הדין אלא כל א' מלמד בדין כפי בחי' אמנם בעבור כן יהיה בהסכמה בענין שהם פרודות מלמעלה מתחלת המשכת הגזירה אמנם מלמטה בסוף גזרת הדין מסכימין כולם אל פעולה א' וזה כדי שילמד זכות איזה פן שיהיה או איזה כנף שיהיה וכן הענין במדות מלמעלה חסד במקומה חסד גבורה במקומה גבורה זהו תחלת דין אמנם בסוף הדין בגזרה למטה במלכות כולם מסכימות יחד אל החסד או אל הגבורה לאיש שחם חוברות איש היינו סוד הכנפים בפעולתם שמים יונקות מהפנים שהם נגד חסד וגבורה

והם חוברות איש ת"ת קו האמצעי שבו סוד הפנים כדפי' בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו היינו ושתים ככסות ונחלקו בגמר' באומרים איבעזם כנפי החיות איזו מהשתים חסרו יש אומרים בשמים יעופף ויש אומרים בשמים יכסה רגליו והנראה מתוך דברי רשב"י בתיקונים כי שמים מכסות את גויותהנה היינו סוד גוף וברית והיינו סוד ובשמים יעופף שה"ס המשכת הפעולה מחלק גוף וברית ומלכות א"ת הנכללת עמהם וחסרו בשמים יכסה רגליו שהם נגד נ"יה והיינו צבאות מעלה שנתמעטו ובגלות הדין הוה וכף רגל עגל גראה ומתקיים בנו בכל יום והיה ביום פקדי וגו'. ואיש אל עבר פניו ילכו וגו' כלומר עם היות שאמרנו שיסכימו כולם אל פעולה אחת פעמים יפעול כל א' פעולה הפך חבירו כענין ג' המלאכים שנראו לאברהם לג פעולות הפכיות והיה הטעם שמהפנים נמשך להם כח לפעול כל א' כגון מיכאל לבשר רפאל לרפאות גבריאל להפוך איש אל עבר פניו ילכו גבריאל מקבל מגבורה דין מיכאל מחסד רפאל מן המ' ולא בידם כח פעולתם אלא כח אלהי הנתון בהם וז"ש אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ואף אם ירצה הרוח מלמעלה להפך הפעולות כגון גבריאל להציל מישראל חנניה ועזריה מהכבשן יפעול ע"י ולא יתהפך סכציאותו כי שם שרף המוסרים כאומ' וגובריאי די אכלו וגו' וז"ש לא יסבו בלכתן והיינו מפני היות בהם כללות הפנים כח השוה לדבר וחמורתו. ודמות החיות היינו כח י"ק שמציאותם בזולת הפנים שפי' וז"ש מראיהם כגחלי אש מצד החסד והיינו מלאכי אש המקרר נק' גחלי אש ומצד הגבורה ביערות כמראה והיינו האש המשריף היא מתהלכת בין החיות היינו כוחות מצד המ' נקשרת עם הת"ת והוא בינוני בין החיות ודאי מתהלכת פועלים כפעולת לפידים ופעולת גחלי אש שהם ב' כתות הגז' וגיגה היינו כת מצד הנצח לאש מצד ההוד ואלו הם אש מקרר ואש שורף ומן האש יוצא ברק היינו כת ששי מצד היסוד. והחיות רצוא ושוב כל כתות החיות יש להם בפעולתם בעצמה לפעול דין חזק ודין רפה חסד חזק וחסד רפה רחמים חזקים ורחמים רפים והיינו סוד בג"ד כפרי"ת שהם ז', אותיות כל א' מדה א' והם פועלות בדגש ורפה דין ורחמים וכבר הארכתי בחקירה רביעית במלת יעופף. אולם מלת בוק הוא כת א' למטה בהיכל לבנת הספיר ויוצא ממנו הפעולה לחוץ להיכל באור היוצא מן החרס"ת שפי' בגמר'.

החקירה השביעית בפסוק והנה אופן אחד בארץ וה"ס העשי' וכן פי' בגמר' א"ר אלעזר מלאך א' שהוא עומד בארץ וראשו מגיע אצל החיות במתניתא תנא סנדלפו"ן שמו הגבוה מחבירו מהלך ת"ק שנה ועומד אחורי המרכבה וגו' והענין הוא כי ז' היכלות להם ז' מדורין שהם כמו גוף להיכלות ונערך סנדלפו"ן למטטרו"ן כנפש אל רוח כי מטטרו"ן רוח מרובע בסוד ד'

פנים וסנדלפיין עגול בסוד רבועא גי עגולא ועיגולא גו רבועא כדפי' בזו' פי' בראשית והי' שרפים נשמה לחיות וחיות רוח לאופנים ואופנים נפש והם ז' מדורין שבהם מתלבשים ז' היכלות כדפי' בספיר שער ההיכלות ומהפשטין כל כחות האופנים בכל העשי' וז'ש שהוא עומד בארץ וראשו שהוא סנדלפיין מגיע אצל החיות והוא בהיכל שביעי כדוב שני עם מטטרוין והיינו אצל החיות ופי'ש שעומד אחורי המרכבה מפני שהוא סוד אחורים לחיות בלי ספק הם פנימה לאופנים. ואומ' הגבוה מחבירו לא ידעתי לו חבר אלא מטטרוין ואינו גבוה ממנו אלא נמוך ממנו ובלי ספק יש לו חבר ואומ' לארבעת פניו ירצה כי כל כח ההנהגה יש במטטרוין יש בסנדלפון מפני שהוא מתלבש בו ופועל ע"י כענין ת"ת ומ' יהויה מטטרוין אדנ"י סנדלפון. כראה האופנים וגו' כבר פי' שהם שרפים עיגולא חיות רבועא אופנים עגולא נמצא הנהגתם כשרפים וז'ש מראה האופנים ומעשיהם הם בסוד החיילים ואם בפעולתם הוא כעין חרשית תרי שש כאותם שנאמר בהם שש כנפים לאחד בשמים וגו' וירצה שהם פועלים כפעולת ו' ק בלי ספק. ודמות אחד לארבעתם היינו חיות ד' אופנים נגדיים להשפעת ד' חיות אלו להשפיע ואלו לקבל ומ"ש אופן אחד וד' אופנים וחיה אחת וד' חיות פי' בדרישה ראשונה ולא שיפעלו האופנים זה בלי הסכמת זה אלא גם כל פרטי החיילים מסכימין אל כל פעולה ופעולה בענין שהם מתלבשים זה בזה. אפילו באופנים הגשמיים הגלגלים לפעול וז'ש כאשר יהיה האופן בתוך האופן שהוא מתלבש זה בזה וזה אפילו רוחני בגשמי וכח הגלגלים והמזלות וסביבם הכל מכח האופנים כדפי' על ארבעת רבעיהן יש כח האופן לפעול דבר והפכו ויכללו האופנים בכמה בחי' כעין כללות החיות בסוד פנים וכנפים כי מז' מדורין דאמרן משתלשלין כמה חיילין דרגין על דרגין קודם שיגיע ההנהגה אל המזלות והגלגלים ולא יוכרחו אל פעולה אחת אלא הגשמיים הטבעיים שהם ט' גלגלים אמנם הז' מדורין עדין יש שם כח השה לדבר ותמורתו מפני כללות בארבעה רבעיהם כדפי' בחיות. וגביהן וגובה להם וגבותם מליאות וגו' היינו סוד כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם אין ספק שהאופנים אינם פועלים אלא ברצון רוח חיה שבהם שאין נפש יכולה לפעול אלא מכח רוח שבו ואין רוח פועל אלא מכח נשמה שבו וז'ש וגביהם דהיינו החיות שהם גבוהים על האופנים וגובה להם הם החיות ג"כ אינם פועלים אלא ברצון גבוה שנשפע להם מלמעלה כשרפים והכל ברשות גבוה. וגביהם מליאות עינים היינו כח ההשגחה המתפשטת בעולם מלמעלה והם ג"כ מעייני השפע להשפיע שהכל בסוד עינים וזה בכל הבהי' והפעולות והגזירות הנגזרות מד' בחי' ההנהגה וז'ש סביב לארבעתם והורה עוד על שעבודם להנהגה העליונה ולא בידם כחם כפסוקים הנמשכים ובלכת החיות אין בידם לא להוסיף

ולא לגרוע כלל ולזה אין ביד החיצונים שהם יונקים מהאופנים כח כלל ולא להתנועע אלא ברצון גבוה כאומ' בידם זעמי וכאומ' היתפאר הגרון על החוצב בו ובחיתתם פי' הנביא בפי' וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון והיינו קלי' א' ענן גדול קלי' ב' ואש מתלקחת קלי' ג' וחיו' שתתלבש הקדושה בבגדי טומאה כאלו אלא ע"י אמצעי דהיינו ונוגה לו סביב והם האמצעיים אשר בין האופנים לחיצונים והנה הנוגה הזה הם מדרגות בינוניים יש נידונים לחוק ויש נידונים פנימה והוא קלי' האילן שפנימיותו לבן וחיצוניותו שחור ותוך הקלי' המוח והיינו ומתוכה כעין החשמל וכבר ידענו סוד חשמל שהם חיות אש ממליות מתוך האש הם האופנים בענין שיתלבשו המדרגות בדרך זה שרף בתיך חיה חיה בתוך אופן דהיינו חשמל בתוך אש ואש בתוך נוגה היינו אופן בתוך אמצעיים בינוניים ונוגה בתוך אש מתלקחת וענן גדול ורוח סערה ומעשה בראשית הגשמית משועבד לקדושה ולחיצוני' אם ברצון אם בהכרח ר"ל ברצון אם ירצה האדם יחיד או רבים להמשיך על עצמו הקדושה כגון ישראל בארץ הקדש הרי כל מעשה בראשית משועבד לקדושה וקלי' נצודות לחוק. ואם ירצה האדם להמשיך על עצמו ועל כל מעשה בראשית הסימאה הרי הנוגה מתלבשת באש מתלקחת וענן גדול ורוח סערה וכל מעשה בראשית הם נשפעים ע"י הטומאה והיינו אומ' ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות להשליט עליהם עיר ומגדל חיצוני וז"ס בדרך שאדם רוצה בה מוליכים אותו וז"ס אומרם למה נק' שמם כשפים שמכחישין פמליא של מעלה והיינו סוד תקרובת ע"ז וכל הדברים שבעולם וכן אל הקדש בא לטהר וגו'.

הדרישה החמישית דרך היאך האדם נפעל מהם ונשפע. החקירה הראשונה דרך יפעל האדם מכסא לבד והוא מ"ש בדרישות כי ביום השבת ובי"ט אין המלאך מטטרוין משמש כלום ועיקר ההנהגה ע"י י"ס דאצילות היותם מתלבשות בי"ט דברי' דהיינו סוד כסא ומשם יושפע לאדם ודבר זה רחוק מן השכל היאך יהי' האדם במדרגת העשי' הגשמית במציאות גופו ויושפע כרום המעלות ודרך מה ימשך השפע אליו והענין כי מצות ימות החול אינם כמצות יום השבת והערך על זה תפלות וקרבות יש שינוי בהם בין שבת לשאר ימים וכן תפלין יוכיחו כדפי' רשב"י לקמן בענין שהמצות משונות יורו על אותם שאינם משונות היותם להם ג"כ מציאות מתעלה ביום שבת על מציאותם בימות החול כגון מזוזה וציצית וכיוצא והטעם תלוי בתוספת נשמה והענין כי שיעור השגחה על האדם הוא כשיעור זכות מעשיו וז"ס הקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה וסביביו וגו' והוא בסוד מיתת ר' עקיבא כי להעלותו במדרגה העליונה היא שא"ס המחשבה כאומ' כך עלה במחשבה הוצרך אל המיתה הקשה היא למירוק ולתוספת מעלה וכן בזהר בההוא עובדא רק אתכם ידעתי

מכל משפחות האדמה על כן וגו' כפי' א"כ כל עוד שיודככו המעשים תודכך ההשגחה ולזה בשבת המצות שבו הם מצות זכות רוחניות לא גשמיות ויעלה רוחניותם בסוד הנפש המודככת ברוח ורוח בנשמה ונשמה באצילות וע"י קשרם יחד לצד גבוה יהיה עסק מצותיו בסוד רוחניות הכסא ויעשו מצותיו סולם לעלות למעלה וימשיך דרך הסולם רוחניות השפע וההשגחה ויניקו האדם בבחי' השפע הנשפע מכסא ולא יתעבה במלאך כלל והיה הטעם לזה מעלת יום השבת וקדושתו ומצות הנעשות בו ואז האדם יקבל מיום שבת לא מאלו עב ומשקה גשמי וכיוצא ממעשה בראשית אלא יקבל רוחניות קדוש יתלבש במאכלו ומשקהו ועניגו ומלבושו ויאיר בנשמתו רוחניות וקדושה גפלאה להתקדש האדם לזכות נשמתו לא שיחהפך אל הטבע הגשמי ועביות הדברים הגשמיים ומטעם זה אסור במלאכה כדי שלא ישתמש ברוחניות הזך הקדוש בגשם העב ויהפכו לגוף אלא אדרבא יומין פרנסתו מצרוב שבת ובסוד הכנתו לשם שבת חלה עליו קדושת שבת והגשמי הוא מתהפך לרוחני וגמצא נשמה קדושה מתגברת וגוף נגוף מתחלש שהכל הנאת הנפש הטהורה והקדושה וכזה יתיישב למה המן לא היה יורד ביום השבת לישראל והרי גשמים יורדים ביום השבת ואם כדי שלא יצאו חוץ לתחום אפילו בתוך אהליהם היה בא להם המן אלא הענין היה שאין שפע יום השבת מתעבה ומתגשם כלל ואלו ירד המן שהוא לחם מן השמים היה ראוי שירד רוחני רק בבחי' נשמה ולא בבחי' גוף ולזה היה המן ביום שבת סוד תיספת נשמה לא מן והמן הגשמי נלקט בערב שבת וביום השבת בהכנת מצות הרוחניות שורה על הגשם ההוא הרוח הטהור והקדוש והנשמה נהנית מהקדושה העליונה השורה בה ודרך היאך יבא הרוחניות הדק ההוא על הגשמיים העבים והגסים הוא בהיות האדם בעצמו בסוד נשמתו שרף והוא כסא ובסוד רוחו מלאך והוא היה ובסוד נפשו אופן והרי במדרגות אלו שורה עליו שכינה ותוספת נשמה ובכל אשר תחת ידו ורשותו ולזה מצווה על שביתת בהמתו כנודע למען ינוח שהכל נכלל במעלת הקדושה השורה עליו בסבתו וכן הוא כאחד מרגלי הכסא להלל ולשבח שבת ולא שבח חול לפי שעלה מדרגת מלאך שהוא חול למדרגת כסא ע"י מנוחת יום השבת הפורס כנפיו וסוכת שלומו על כל ישראל השוכתים בו ולזה אין ללבוש בו תעלין מפני שהם בימי החול ופיגם בקדש אם ילבשם שהרי גוף האדם קדוש מקדושת כסא והתעלין קדושים מקדושת המלאך ואם ילבשם נמצא משעבד עצמו תחת רשות החיל וכחה [ידחה?] כסא והלבישה במלאך וכ"ש אם יעשה מלאכה שזה שעבד עצמו תחת רשות החיצונים ונתחייב מיתה מפני שקצץ בנטיעות ממש הפריד היחוד והיינו סיד מחלליה מות יומת ממש עשה חלל שם אדוני שהיא מלא ממש יהוה והפריד עץ החיים לכך יומת. ולפעמים ימצאו

צדיקים בעם בני ישראל יוכלו להיות הנהגתם בכסא ודוחים מלאך כל ימות החול ואין לכסא דרך הנהגה להם ע"י מלאך אלא ע"י נפשם ורוחם ונשמתם כדפי' ואלו זוכים לעולם שכולו שבת ועכ"ז ביום שבת יתוסף להם מעלה גפלאה עד שיאמר עליהם ברעיא מהימנא כי מה שהוא מדרגתם בחול הוא מדרגת שאר העם ביום שבת ומדריגתם ביום שבת תתעלה למעלה למעלה ובוה יתוקן קושיא א' שיהיה להם איסור מלאכה בימות החול כיום שבת לא שיש להם חילוק גדול בין שבת לחול אלא שזכו שלא תתלבש ההשגחה העליונה אשר להם במלאך אלא יקבלוה מכסא ותתכחן הכסא להם כשני בחי' בחי' שבת מפני תיספת האצ"י ובחי' החול מכסא והכל תלוי בזכות הנשמה והנפש והכוח וזכות עסק התורה והמצוה כדפי'.

החקירה השנית דרך יושגח האדם מכסא ומלאך יחד. ז"ס ענין המבדיל בין קדש לחול כי סוד הקדש הוא היות ההנהגה ביום שבת נמשכת למטה בהתלבש האצ"י בברי' ומשם יומשך למטה על עם בני ישראל והמלאך ההוא יושב ובטל בבחי' ההשגחה הנמשכת לאדם אמנם פ"על הנהגה הכוללת למציאות העולם סיבוב הגלגלים וכיוצא כדרך שפי' בדרישה הקודמת בחקירה וישראל ישאבו רוח חיונם והנהגה הנמשכת לגזירת דינם וכיוצא מהברי' ולזה שובתים ונחים ואין דין ואין דאגה כלל והבדילים במ"ש יתלבש ההנהגה במטטרו"ן ויסתלק הרוחניות הדק המתפשט על ישראל ויתנהגו בסוד הרחמים המתלבשים מכסא למלאך ויהיה החסד נשפע דרך מיכאל והדין דרך גבריאל והרחמים דרך אוריאל והכולל דרך רפאל וז"ס ד' אצבעות שאדם רואה לאור הנר כדפי' בזוהר שהם ד' המקבלים מהנר העליון והם מאורי האש ודאי ואז דנים האדם לפי מעשיו בהיכל זכות וכל ההיכלות משמשים שמושם כמבואר בזוהר בארוכה בפ' פקודי ואז נר"ן שבאדם משועבדות לגזרה ולהנהגה היא המשנחת מלמעלה מלובשת מבורא לנברא ומנברא לנוצר וכן מעשה התורה והמצוה תתלבש בלבוש זה ויהיה שיעור האור שגורם מעשה התורה והמצוה מתלבשת בלבושים אלו ולכן תפלת החול בה בכיה וצעקה והספד וכיוצא מפני שהזמן גורם שהוא היות רוחניות העולה ממעשה האדם עולה כשיעור המלאך הזה לבד וכן נאמר בזוהר שהזווג בימי החול ע"י מטטרו"ן והספד הוא כדפי' שיתלבש רוחניות התורה והמצוה ברוחניות מלאך ולא עילה פשוטה כדי שיגרום שפע ואור כשיעור נאצל ונברא בימי שבת אלא כשיעור נוצר והיינו סוד קשר ההיכלות ויחודם בימות החול ע"י תפלה מיושב ותפלה מעומד כדפי' בזו' פ' פקודי וכיון שהתעוררות יעלה מבחי' מלאך יושפעו מבחי' זו וזהו שדחה משה באומ' אם אין פניך הולכים אל העלינו מזה שהיה כח בו לרחות כל כח המלאך הזה וע"י עצמו וע"י ישראל בסיבתו יהיו כולם הכנה בנשמתם וקשרת בכסא ורוחם

במקום מלאך ינפשם במקום איפן וההשגחה יורדת ע"י והם מתנהגים בהנהגה משוכחת מהנהגה זו ומצותם מעורר היחוד בדקות יותר וכן השכינה כל ימי החול רדפת עם ימצא בעולם צדיק שיהיה מרכבה אליה כדי להלביש הנהגתה ויחודה בבחי' נר"ן שבו כדי שיגרום היחוד בדקות וימשך אליה השפע בסוד בחי' נר"ן שעם היות שאמרנו במקומות רבים שנפש מאופן ורוח מחיה ונשמה מכסא עכ"ז יש ב' בחי' הא' הכסא בעצמו והמלאך בעצמו והאופן בעצמו ואין הציבת הנשמה מן עצמותם ח"ו שלפ' זה לא היה ראוי שיצא האדם משעבודם כל עיקר אלא הם מסיר רוחניות פנימי המתלבש בו שהכסא שפע לרוחניות ההשגחה המתלבשת בה כמו הגוף לנפש וכן החיה טפלה לרוח פנימי הוא האלהות המתלבש במלאך וכן אופן א"כ הנשמה והרוח והנפש מצבה משוכחת מפני שהיא פנימית מוח וכסא ומלאך ואופן לבוש למוח והוא א"כ בהיות בתחתונים צדיק או צדיקים שתוכל השכינה להתלבש סוד ההנהגה בנשמה במקום כסא וברוח במקום חיה ובנפש במקום איפן מניח סוד היכל קן צפור שה"ס מטטרו"ן שנק' קן צפיר מפני שהוא קן לצפור שהוא השכינה שמתלבש בו ויקנן בצדיק שיעורר יחודה בדקות יותר והיינו סוד הצדיק שיש ספק בידו לרחות הנהגת החול המלוכשת במטטרו"ן כדפי' אכנס בשלא ימצא צדיק אלא מפני עביות מצויהם כולם משועבדים תחת השגחת מלאך ונר"ן שלהם מתעבות מזוח להשתעבד לקלי' ולעביות לבוש המוח או תתלבש השכינה בקן צפור ויעוררו בני ישראל היחיד ע"י היכלות כדפי' וז"ס האבות הן הן המרכבה כאומ' ויעל אלהים מעל אברהם וסוד הכל תלוי במעשה התורה והמצוה כדפי' בתי' שהתפלגין והציצית הם לרשעים כעול לשור ומרדעת לחמור ולצדיקים יותר הם מדרגת קדושה אחרת ולצדיקים גמורים ה"ס הספירות וכיוצא בזה חורה כי עם היות הכל מצוה א' המשל בזה הוא יתעטף בציצית הצדיק ויתעטף בציצית עצמו הבינוני ויתעטף בציצית עצמו הרשע כל א' יהיה שיעור מצותו כפי רוחניותו ודקותו וכן עסק התורה והמצוה וכל שאר העבודה כי הכל תלוי לפי מרכבת האדם כך יעורר היחוד העליון מי שזוכה לנפש יעורר בבחי' אופן ומי שזוכה לרוח יעורר בבחי' חיה ומי שזוכה לנשמה יעורר בבחי' כסא ומי שיזכה להודיך יותר ויוכל לרחות הנהגת מלאך יעורר בבחי' דקות נר"ן שהם מרוחניות פנימי מהכסא והמלאך והאופן ויתעלה ביותר כיום שבת שיעורר בסוד האצילות העליון ועם היות הכל ענין אחד ומצוה א' ותורה א' כי הכל תלוי לפי רוחניות העולה וכשיעור מה שיעלה ויעורר כן שיעור מה שיוווג בספירות ומושך ההנהגה ואם לא יזכה אלא להיות ההנהגה אליו אלא בשיעור מלאך לא יעורר הזווג אלא כשיעור מלאך כדפי' וז"ס הזווג ע"י מטטרו"ן שפי' בתי' וז"ס שער החצר הפנימי הפונה קדים ששת ימי המעשה יהיה סגור

וכבר הארכתי בענין בזהר פ' נח.

החקירה השלישית בסוד ההנהגה המתפשטת למטה בעשי'. הנה הנהגה זו תתחלק לחלקים רבים. אחת היא הכוללת לרעים ולטובים שכולם יצטרכו להנהגתם יום ולילה לא ישבותו והיא נמשך אחר שגנו הקב"ה האור הצפון לצדיקים יוכרח האדם להשתמש באור שמש וירח וכוכבים וכל צבאי הזמן וחלקיו יום ולילה לא ישבותי האמנם בתנאי שיהיו משועבדים אל הצדיק כענין שמש בגבעון דום וכענין מי שאמר לשמן וגו' הרי שהם משתמשים בעשיה אבל כמלך המשתמש בעבדיו ומחליף סדר עבודתם כל זמן שיצטרך וכיוצא. ויהיה הסיבה לזה שהם הם המקיימים מציאות כוחם והמשפיעים שפעם בטוב מעשיהם וכולם אוכלים משולחנו שהוא המושך להם הכוח בטוב מעשיו ולזה לא יפול תחת גזרות העבדים אלא אדרבא ישנה את תפקידם כרצונו. הב' יש צדיק שלא יוכל לברוח מהכוללת אמנם ישתמש בהנהגה הכוללת כפי מציאותה ושאר פרטיו לא ישועבד להנמצאים אלא אל הרוכב עליו ואינו תחת גזרת החול והוא הצדיק שהשכינה רוכבת עליו כדפי' בחקירה הקודמת ואף אם לא יפליא לבטל כוחית הטבע עכ"ז הוא משועבד להנהגת יום ולילה לא ישבותו כדרך שישאל משועבדים לזה ביום השבת אמנם אינו נידון ע"י המלאך כלל בסוד היותו מרכבה הוא בעצמו להשגחה והנהגה בשאר פרטי המציאות ולהיות ישראל ע"י מרעה מהבחי' הקודמת ולא מזו הב' לכך לא נשתעבדו ישראל לא ללחם ולא למים ולא ללבוש ולא לאור שמש וירח כלל כל ימי היותם כאומ' שמלתך לא בלחה וגו' וכאומ' המאכילך מן וגו' וכאומ' וה' הולך וגו' וכאומ' ויהי ידיו אמונה הכל משועבד תחת ישראל בזכות הצדיקים אשר בקרבם, הג' הם אותם המשועבדים בימי החול תחת מלאך ודנים אותו לכל צרכיו והוא משועבד תחת היצ"י והעשי' כדפי' בחקירה הקודמת והטעם לזה שלא יזכך נר"ן שלו במעשיו ויושעבד להבלי העולם א"כ שר העולם שולט עליו ומשחמש במצותיו ותורתו כדפי'. הד' הם אותם שהם משועבדים תחת ההנהגה הכוללת הגשמית היורדת מהאופנים לגלגלים וזה כשתדע כי ז' כיכבי לכת מקבלים שפעם וכוחם וגלגולם מן ז' היכלות שה"ס חיה ומלאך כדפי' והענין כי היכל לבנת הסטיר במדור שבו דהיינו בסוד חיה מתלבשת באופן ע"י מדרגות רוחניים משתלשלים מדרגה מדרגה מושך כח ההנהגה לגלגל שבתאי והיכל עצם השמים לגלגל צדק והיכל גוגה לגלגל מאדים והיכל זכות לגלגל חמה והיכל אהבה לגלגל נוגה והיכל הרצון לגלגל כוכב והיכל העליון לגלגל לבנה ואותם שגא' בהם והסתרתי פני מהם ונמסרו לכוכבי השמים ולשרים ויהיו מכלל זה רשעי ישראל והדרים בחוצה לארץ בעת שלומם וטובתם שלא יזכו רק להנהגה דפחותה הזאת זולתי אם ימצא שם צדיקים גמורים שיוכלו לבטל מזה קצת

בתפלה ובטורח גדול ועכ"ז הם תחת השרים שהם למעלה ודאי מהגלגלים חוצה להיכלות כדפי'. הה' הרשעים בעת נשפע להם עונש שהוא נשפע להם ע"י החיצונים והם אותם היסורים שאינם יסורים של אהבה כי אותם יסורים של אהבה ח"ו אין רצוני מספל בהם כלל אלא הם כהקדש פנימה והסוד כי השכינה מקבלת השפעת הספירות אם דין אם רחמים ומעשה בני העולם גורמים יושפע עליה הדין והם בכח מעשיהם מטיבין אותה ומהפכים אותה לרחמים ומקבלים עליהם כל עונש הדור ע"י שהיא משפעת עליהם הדין וכל ישראל ניצולים ושולים בסבתו והיינו סוד והוא מחולל מפשעינו ואלו נקי יסורים של אהבה ירצה השכינה הנקי אהבה שהוא מעורר אהבתה ומבטל דיניה והוא אוהב אותם כאומרו באו אחי וגו' ומעורר אהבה בין ישראל לאביהם שבשמים ואוהב ישראל ואומר אני כפרתם וכבר האריכו בזה בעניינם. אמנם יש יסורי עין שאינם של אהבה אלא רצועה בישא לאלקאה והוא שפגם הוא בעצמו במדות העליונות וזכה שלא ישמר לו לעולם הנפשות ויושפע עליו בעוה"ז והיינו בקצת של אהבה שאהבו הקב"ה ומסרו ביד עונו לטהרו אמנם בעל חוב מקבל חובו וממש הפגם שהוא תגבורת הקלי' מקבל עונשו בשכר מעשיו והנחש כרוך בגופו וצועק וי' בנישוכין דיליה עד ירצה עונותיו ואפי' באלו יש בהם בחי' יש מבטל מצות תלמוד תורה והם רעים יותר שכחות מכל וכל מהקדושה שלא רצו במצותיו עד יסחר מטינוף וטומאת מעשיו ויש בחי' טובה שהנחש יקבל שכרו וינשכחו נישוכין שלא יבטלוהו ממצות ומעשים טובים והם גיב באהבה שבקדושה היא מספלת שם ואומ' רק את נפשו שמור שלא תבטלו מעסק תורתו ומצותיו. ודרך יקבל הנחש הכח הזה הוא שיפתח נוקבא דתהומא רבא שהוא מדור החיצונים שהם ז' היכלות ועשר ספי' כדפי' בספר ויסתלקו אל מחוץ להיכלות בתוך המדורין דהיינו שיכנסו אל בינות לאופן מאחורי החיה ויקבלו שם הדין הנשפע דרך מדרגות הגבורה וירד ויפעול הדין ההוא לרבים וליחיד כפי כחו בקטרוגו והמעשים המגונים אשר בידו שלא הקדיכו תשובה שהתשובה מועלת כאשר יתבאר.

החקירה הדי' בהנהגה המתפשטת למטה ע"י החיצונים כבר פי' למעלה בחקירה הו' סוד פי' וארא והנה רוח סערה בסוד התלבש הקדושה בקלי' החיצונות והנה יתנהג העולם ע"י לסיבות הא' בחוצה לארץ שאויר ארץ העמים טמא וסוד אויר חוצה לארץ היס הקלי' המתפשטת והשר החיצוני טמא שולט בו והנהגה העליונה נשפעת לשר מסוד כסא שבו ע' ענפים כנגד ע' מלכיות כדפי' בפרקי מרכבה וכן במלאך הם ע' שרים פנימיים ב"ד עליון כדפי' בזהר בפ' וה' המטיר ומחם יוצאים ומשתלשלים מדרגה אחר מדרגה עד שמתפשטים באחוריים והם משמיעין לחיצונים וכל שר ושר מנהיג לאומתו כפי ההשפעה

וההשגחה המתפשטת מיום הדין כאומ' וכל המדינות בו יאמר איוו לחרב איוו לרעב איוו לשבע וגו' ועיד זה ה"ס התלבשות ההנהגה העליונה בהיות שכינה עם ישראל בגלות כאומ' הנה ה' רוכב על עב קל וגו' ואז הקלי' נכנעות כאמרו ונעו כל אלילי מצרים וגו' וז"ס ומלכותו בכל משלה ופי' בחי' עשר אתון קדישין יו"ד ה"א וא"ו ה"א מתלבשין בעשר קליפין לאכפייא לון והיינו סוד שמירתן של ישראל בגלות וז"ס עת אשר שלט האדם דהיינו אדם בליעל איש און באדם סוד מ"ה המתלבש בו כאומ' מה אעידך מה אדמה לך הבת ירושלים ודאי מ"ה שהיא השכינה בעשר מדרגותיה המתלבשות בכסא וכסא במלאך ומלאך באופן ואופן בחיצונים דומה אלינו בגלות וזהו לרע לו לאדם בליעל כי עתיד הקב"ה להכריז סמאל ולילית מן העולם כאומרו וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צבאות ואומר הארץ כבגד תבלה ושמים כעשן נמלחו והיינו שמים וארץ חמה ולבנה חיצונית שבהם סוד ההנהגה החיצונית דהיינו סמאל ולילית. הב' ה"ס יצה"ר שבאדם כי זה נמסר בו כדי שעל כרחו של אדם כצדיק וכרשע יש לו חלק בו וכמו שצד הקדושה לימינו סוד המרכבה הקדושה דהיינו חלק יצה"ר שבו והי"ס המרכבה מיכאל גבריאל אוריאל רפאל ויצה"ר רוכב עליהם מנהיג האדם לצד הטוב כן כנגדה לצד שמאל שבו יצה"ר מורכב על ד' כוחות שהם הקלי' והם עו"ן משחית א"ף וחיימה ויצה"ר מורכב עליהם ויצה"ר כלול מן ז' היכלות סמאים נוטל כח מכל הכוחות כולם וע"י יצה"ר שבו יש מבוא לקלי' בו להנהיגו בכל הרעות שבמצאות כדפי' כחותיו בזהר פי' פקודי וירושה זו אליו בצאת הנר"ן מיד מזומנת שם החיצונית בפתח היכל לבנת הספיר וכמו שהקדושה מרכבה שלימה וצורה שלימה בצפראני הנקבה החיצונים שמצוה לחתכן בטהרתה והם העשר קליפין שעליהם היא אומרת רחצתי את רגלי איככה אטנפם כן מרכבה שלימה באדם כסא נשמה מלאך רוח אופן נפש קלי' יצה"ר וכמו שהחיצונית למעלה הכפירים שואגים לטריף לעלוקה שתי בנות הב הב והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה כן יצה"ר כנגד האדם להתפש בו כל מה שאפשר בידו להכשילו עד יעשה עצמו אלוה לכפור בקונו ייעצוהו אם יוכל לפתותו ונכנס בו לפתותו מעט מעט כדפי' בזהר פי' פקודי וחלק זה לצדיק ולרשע ולצדיק יותר מן הרשע כי הרשע שאין המרכבה הקדושה שלימה בו שלא זכה אלא לנפש בלבד כן מרכבת יצה"ר אינה שלימה בו והצדיק שהשלים המרכבה הקדושה בו משלים המרכבה החיצונית ומתחזק בו כנגדו וז"ס אומרם כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו ואם הצדיק מעשיו יכניע החיצון ויאבדהו ויגבר עליו וזה תועלת חלק הקדושה ותועלת היצה"ר ג"כ שיטהרתו וימשכו לבית המדרש ויתעסק במעשה המצוה ויכנסהו עמו בגיע וז"ס גרים ודאי' שמגייר האדם יצרו ויכנסהו אל הקדש פנימה וז"ס

הנחש בקברות הצדיקים כדמוכח בכמה דוכתי בתלמודא דידן. הג' ה"ס האדם הנמסר ביד עונו וכבר הרשיע ואז נתן רשות לחיצונית להטיבו כנגד מעשיו הטובים ואותה הטובה הנשפעת עליו אינה טובה מן הקדושה אלא מהחיצונים שנכנסים אל הקדש ומשפיעים לה טיבה ושפע כדי להשפיע לפלוני שכר מצותיו ומטיבין לו בעוה"ז לרעתו וז"ס רשע וטוב לו כי טובתו היא נשפעת אל החיצונים וכל זמן שהוא נכנס בע"ז ובעריות ובשפיכות דמים מתעשר עושר גדול וזהו שנמסר ביד עונו ויארץ ימים וירבו בניו ונכסיו מחברכים עד יאכל כל פרי מעשיו בעוה"ז ואם יבהן האדם המזומן בידו דרך בא אליו וכן אם יתכרך פי' מה הוא מתכרך ישיג על מה ועל מה ובאי זה דרך יבא אם מבחוץ אם מהפנימי והכלל יש רשות לחיצון להנהיג האדם ולהטיבו אם הרשיע ולהטותו ככל אשר יוכל. הדי' ה"ס הצדיק הגמור שגם הקלי' תחזור אליו להטיבו כענין הצדיקים שאפילו השדים היו נשמעים אליהם לעבודתם כענין יוסף שידא וכענין חמורו של ר' פינחס וכענין אברהם ויחבש את חמורו והיינו שאחר שהצדיק יתקן את מעשיו ככל האפשר וירא היצה"ר כי לא יכול לו מיד נכנע לאדם ואדרבא החיצונית משועבדת לו וכל ישע'ה ומאוייה לשרת אותו לזכות ע"י כי יש חלק בקלי' שהיא מתקרבת אל הקדושה בסוד נוגה שפי' בחקירה השביעית מהדרישה הקודמת ומשם חסידיו אומית העולם וטהרתם וטובתם עם ישראל על הדרך הזה שהם מהחלק הנזכר.

החקירה הה' דרך מבוא החיצונים בענייני העולם. דע כי כל מה שבמציאות התחתון עם סוד בריאתו בקדושה כאומרו כולם בחכמה עשית שאין ספק שאין לשום כח שבכוחות לברוא אפילו בריה קטנה ח"ו שכל מה שנברא במציאות אפילו היתושים הנבראים בנבלות המתות כולם נבראות בסוד החכמה העליונה בלי ספק ומה שאלו נאסרו באכילה ואלו הותרו באכילה ה"ס הנתיבות המתפשטות בעולם עד עדי אפסי ארץ עד אפיסת המציאות כי הבריאה והנתיבות נתפשטו מבריאה ליצי' ומיצי' לעשי' וירדה החכמה מדרגה אחר מדרגה עד הגיעה אל כל מה שנמצא במציאות וכיון שהגיעה החכמה עד סוד העשי' באופן המציא האדם בנתיב הכולל כל הנתיבות ונחן בו כל המציאות כולו ולזה יכול להשיג כל מציאות התפשטות החכמה אמנם בהגיע התפשטות סוד החכמה בהשלימה סוד עץ החיים ברא עץ הדעת טו"ב והיינו התפשטות הקדש כולו עד אופן ואח"כ ברא הרע והוא חלקי החיצוניהם למשפחותיהם ונתפשט הטוב עד אפסי ארץ ונתרכב הטוב והרע יחד מגלגל המזלות ולמטה ולזה הוזהר האדם ונאמר לו ומעץ טו"ר לא תאכל ממנו וכוה הוזהר בכל חלק הרע שנתפשט משמאל מלמטה לאופן עד אפסי ארץ ולא נאמר לו ועץ הדעת טו"ר לא תאכל אותו ח"ו שחלק הטוב אוכל ממנו כמה שירצה אם ברוחניות אם

בגשמי ברוחניות להשיג מאופן ולמעלה בכל מה שירצה להתחכם ומהגשמי כל מה מותר לפיו מהצמח והחי וכיוצא דוקא צד הטוב ובצד הרע נאסר לו אם ברוחני לידבק בקלי' להבין בהם להשכיל בעניינם אם בגשמי כל האסור לפיו מהחי והצמח ולא נמצא מציאותם רק להתפשטות מדת הטוב להזמין צורך האדם בכל מכל כל כדפי' לעיל כענין האש להתחמם בו והאדם שורף בו חבירו כן הוא סוד הנמצאים כולם צד הרע שהותר לו לצורך ענין אחד והוא נשתמש בו לצורך ענין אחר ולזה לא נאמר לו ומעץ הדעת לא תגע בו שאינו אמת אלא לא תאכל ממנו יש חלק ממנו שהאכילה וההנאה ממנו היא אסורה והנגיעה מותרת וזהו שאמר הכתוב לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות הנה בחיצוני בשתי בחינותיו מותר הנגיעה ומטעם זה לא נאסר לשלמה הנגיעה אלא האכילה דהיינו ויאהב שלמה נשים וגו' ולזה נתפשט סוד החכמה בכל אפסי ארץ והנה בהתפשט סוד החכמה כעץ הדעת טו"ר המתרכב ויורד ומתגשם ובורא חלק החכמה מתלבשת בנמצאים התחתונים בהיות האדם שומר יחס המצוה ומעץ הדעת טו"ר לא תאכל ממנו ויהיה הטוב שומר גבולו והרע שומר גבולו ולא יזיקו זה לזה כלל עם היותם צרות זו לזו אמנם בהיות האדם פורץ גדר הטוב ואוכל מהרע מיד מתבלבל והגדר נפרץ ואין התפשטות החכמה מתקיימת למטה ונעשה מקומה חלל ומסתלקת ומתמלא חללה מהצורה שהוא הרע הנכנס דרך הפרצה שפרץ האדם ואז ישלוט הצד הרע החיצוני בבריאת הטוב וזהו טעם התפשטות החיצונית במציאות כולו והתלבשו בו כדרך התלבש החכמה העליונה בו ובהיות החיצונית השוטה מתלבשת בו אין הנגיעה ביושר ההנהגה ביושר במדה ובמשקל אלא בשגעון ובשטות כדרך מי המבול שגברו על הארץ ומי גרם זה הפרצה שפרצו והם סלקו נתיב החכמה המתפשטת הנותן גבול לכל הנמצאים ונתלבשה החיצונית במים ממש והיא כים הולך וסוער עד אשר נתרצתה החכמה סוד נתיבה המתפשט למטה השומר דרכי הנבראים כל א' על גבולו וירדה למטה והחיצוני נכנס בגבולו והפרצה נגדרה והרי כל א' וא' במקומו עם היותם צרות זו לזו ודרך זה יהיה ממש לסוד כל הפרטים כי תצא אש ומצאה קוצים ותצא אש מלפני ה' הכל יש לו גבול ובהיותו בגבולו לא יזיק יסתלק החכמה המגבלת תצא הנברא מגבולו ע"י החיצוני יפגע הגורם הרע ולפעמים גם באחרי' כאומ' משניתן רשות למשחית לחבל אינו מבחין והיינו דוקא בצדיק שאינו גמור ויש מבוא בו לחיצונית פוגע בו והיינו ויש נספה בלא משפט כי בהיות משפט שהוא הת"ת עם צדק שהיא התפשטות החכמה אין צדק מסתלקת ומיד ובערה ואין מכבה והיינו חרב רעב שבי משחית מגפה מזי רעב ולאומי רשף וקטב מרירי ושן בהמות מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה וכל זה גרם האדם שאין רשות לחיצונים לחבל אם לא ניתן להם רשות

מלמעלה כאומ' אם ישוך הנחש בלא לחש. ובוזה נבין סוד המיתה הגזורה לאדם מעת פרץ אותה הפרצה אשר בין נתיב החכמה הגורם החיים והטוב ואכל מחלק הרע וגרם שיכנס המות והרע אל גבול החיים והטוב ומיד נסתלק הנתיב ההוא והמיתה פרושה על כל נמצא והכליון על כל הוה שיפסד ולא נמצא מי שיגדור הפרצה הזאת עד בימי ישראל בעומדם על הר סיני שנסתמה פרצה זו ונתיב החכמה נתפשטה למטה והחיים והטוב בגבולם ומיד כתיב ושעשע יונק על חור פתן וגו' וגר זאב עם כבש כל א' שומר גבולו ומיד כשחטאו חזרה הפרצה ונפרצה והעולם כעת היא משועבד לחיצונים לכל הדברים הרעים שבועלם בקלות נמצא בהם הרע והחיצוני עד יתוקן בביאת המשיח במהרה בימינו אכ"ר.

החקירה הששית בנתיבות החכמה החיצונית לפעול בנכראים התחתונים. כבר פ"י בספ"ר ובכמה מקומות סוד גם את זה לעומת זה עשה האלהים וכמו שיש ל"ב נתיבות החכמה הפנימית הקדושה והטהורה כן יש בחכמה החיצונית נתיבות ודרכים ועל המטים עקלקלותם נאמר העיזבים אורחות יושר שהם נתיבות החכמה ללכת בדרכי חושך שהם נתיבות הפתיות שהם נמשכים מאשח כסילות היכיה שהיא נגדיית לחכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו ולכך החכמה בסידה סוד כ"ב אותיות להמציא או"ר מ"ם א"ש בסוד אותיות א"ש כן יש לחיצונית א"ש חיצונים והיינו רוח סערה אש מתלקחת מי המבול. ויש לפנימיות ז' אותיות בג"ד כפ"ת להמציא ז' מזלות כוכבים כן יש לחיצונית שבעה כוכבים אלו קדושים ואלו טמאים וכמו שיש לפנימית י"ב אותיות הנד חסיי לכ"ם עצ"ק להמציא י"ב מזלות קדושים שה"ס י"ב גבולי אלכסון בכסא מלאך אופן כן יש לחיצונית י"ב מזלות שהיא משפעת בהם ולזה כל אותם החושים בכוכבים יוכלו לפעול כל הפעולות בנמצאים התחתונים ככל אשר ירצו והכל בסוד עץ הדעת ברע ממנו ולמדו בני האדם ממה שניתן להם רשות לנגוע כאומרו אבל אתה למד להבין ולהורות למד לאכול למד לעשות ולא עוד אלא למדו להרכיב הכוחות כי זהו עין לאין תכלית להשביע הכוחות בשם הקדוש בענין שפורצים גדר בקדש להשפיע משם לחיצוני' והחיצונית מתגברת ופועלת למטה בנתיבות החכמה וזה דרך הכישוף והקסם וכל שאר הפעולות אלא שהם עולות מדרגה אחר מדרגה וזה היה עון דור הפלגה שהיו משתמשים בהרכבת הכוחות והמסכת כח הכוכבים וזה היה עון ע"ז בומן ישראל כאומר לעשות כוונות למלכת השמים והיינו אומרו העורכים לגד סולחן והיו מצליחים הצלחה גופנית וממעטים חיות הנפש וטובתה פי מעשה ענין זה הוא סוד ע"ז על כוונתה האמתי ולא ניתן רשות לאדם להשתמש בכוכבים ומזלות ובכוחות חיצוניות או פנימיים רק מה שנמשך נתיבותיה מצמצמה בהסכמת הקדש לבד

אמנם שיפרוץ פרצה שיכריח הכוחות להשפיע בהכרח יפגום מיד וישעבד עצמו תחת ממשלתם ויביא נתיבות החכמה החיצונית בנתיבות החכמה הפנימית ויערב הטהור וטמא יחדו והענין הוא כי הנתיבות נגדיות זו לזו והאדם בקלקול מעשיו יוכל לסלק נתיבות הקדש ולהגביר נתיבות המקולקלות כי כיון שהם אלו לעומת אלו צרות זו לזו ויכנס זו אש באש מים במים רוח ברוח ולזה כמו שהגשמי משכן לרוחני הקדוש כן בהסתלק הקדש ממנו מיד שורה עליו החיצוני טמא וכדרך שפ"י בענין הגוף שמתטמא שבהסתלק הגשמה הקדושה מיד החיצונים מזרמנים שם כן הענין בדברים הגשמיים רוח חיוני קדוש וטהור שורה בו ובהסתלק הקדש מיד רוח חיצוני שורה בו ולזה כל האומר זו לשטן מיד רוח הטומאה שורה בו ולזה טוב להזכיר שמו של הקב"ה על כל מעשיו שמיד רוח הקדש שורה ואין כח לחיצוני שם ועל כזה נאמר אוי בונה ביתו בלא צדק וזה דרך מבוא החיצונים אם בהזמנה כדפירשנו זה לשטן אם במעשה יכוין אותו מעשה להמשיך כח ענין פלוני בתלסם פלוני ימשיך אותו כח שם ויגביר שם כח החיצוני ויתנהג האדם ע"י החיצוני ויצליח מעשהו בגוף ויחליש כח הנפש חולשה גדולה ועל זה נאמר בדרך שהאדם רוצה בה מוליכים אותו. אם דרך ישר אם דרך המות ועל כזה נאמר למה נקרא שמם כשפיק, שמכחישין פמליא של מעלה. כי פמליא של מעלה הוא המשכת אופן יתפשט בו סוד נתיבות החכמה למטה בענייני העולם יצליח הראוי להצלחה כפי מעשה האדם וצרכו אם לשכר אם לעונש והרוצה הבחירה נתונה בידו להחליף דרך החיים והטוב בדרך המות והרע ויימין וישמיל כרצונו כי נתיב הבחירה גבר על הכל ויסלק האדם בבחירתו מהיסוד או המורכב החי או הצומח ויכריחהו ע"י המשכת הנתיב הרע מהרעים יברח ממנו הנתיב הטהור והקדוש ויחליף אש באש או מים במים או רוח ברוח או מזל במזל או ככב בככב טמא בטהור והגשם התחתון הוא גוף גשמי משועבד לשתי הכוחות טהור וטמא ויתנהג ההנהגה שיבחר ע"י ידיעתו בהרכבת הכוחות והיותו מחליף רע בטוב או טוב ברע ויעלה בידו מפני היות הגשמי היולי משועבד לשתי הפעולות שכן הוכרח להשכירו ולהענישו והוא גרם עתה בידו ממש להחליף להטריח הגשמי התחתון כגון האש או הרוח או המים או העפר או הדומם או הצומח או החי או המדבר למלאות תאוות ורצונו ולצאת חוץ ממחיצתו וגדרו וזה רצה בהנהגת החיצונים והשליטים בעולם ודחה הקדושה וסילקה מן העולם. ודע כי בענין המדבר אין כח לשלוט אלא דוקא אם כן עונותיו ילכדונו המשל בזה אם יכשפו על האדם להחטאו בעריות אם לא יהיה נזהר בעון ההוא לא יועילו מעשיו והיינו דאמר בגמ' טול וגו' וזה טעם זמרי בן סלוא עם היות שבאת כזבי בת ציר בכשוף אליו כדפי' בזו' שהרי כנגד מרע"ה היתה באה וצדיק מצרה נחלץ שהרי מרע"ה היה ניצול

מעבירה זו בסוב יושר מעשיו אבל הרשע שנחטאו מקודם לעבירה נכשל בה ולזה לא יוכלו הכשפים לשלוט במדבר אם לא יהיה בו הכנה מצד מעשיו הרעים כדפירשנו ולזה חייב בעונש ולא יועילו טענת אונס.

החקירה הז' דרך מבוא באדם בעצמותו הנשמה המתעברת בו או המלאך או השד. הענין כי האדם ישרה עליו רוח אלהי קדוש כענין שאול כאומר וצלחה עליך רוח ה' והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר וענין זה לכל הנביאים וההפכי ובעיתתו רוח רעה וכן יתעבר באדם נשמה פעמים קדושה פעמים רעה וכן ראינו שד או רוח רעה יתלבש באדם ויבעיתו וצריך שנחקיר דרך יבוא ענין זה באדם ואיזה מקום אשר לו וכן ראינו יתלבש בו מלאך וידבר בו דברי חכמות וזה שיקראוהו בני אדם מגיד היאך יהיה עניינו. ולזה נאמר כי דרך התלבש רוח אלהי באדם או להיותו שר או מלך או נביא הכל ה"ס רוח אלהי יתלבש בו בסוד נר"ן שבו יעשה אליו כסא בסוד היותו מרכבה להקב"ה כדפי' בחקירה א"ב ולזה נאמר כי המלך הוא כמו לב לעם ולכן השכינה עיקרה יתלבש במלך וענפיה יתפשטו בשאר העם ולכן נאמר בגלית כי חרף מערכות אלהים חיים כי ממש שכינה היתה עם ישראל במלחמתם ומרכבתה בסוד המלך ושרי צבאות ושרי אלפים ושרי מאות שכל אלו העניינים הם הכנות להיותה שורה על ישראל מפני שיש בה בחי' אמצעית כוללת הכל וכן יש בה ענפים שרי אלפים שרי מאות שרי המשים ושרי עשרות כדפי' בת"י שרי אלפים א' שרי מאות ד' שרי חמשים נ' שרי עשרות י' הרי שם אדני' השורה על ישראל והיינו סוד שום תשים עליך מלך וגו' ועד"ז ג"כ רוח אלהי ישרה על הנביא או על הכשר בהיותו עוסק בתורה ובמצוה ודרך מבוא הרוח הוא בסוד כסא חיה ואופן דהיינו נר"ן שבו. אמנם דרך מבוא המלאך הוא לפי מה שיהיה בחי' המלאך אם מצד השרפים יבוא מורכבת בנשמתו ויתקשר עמו ברוח ובנפש ובגוף ויפעל בו ויכריחו לדבר ויהיו דבריו דברי חכמה וכשיסתלק ממנו המלאך ההוא ידע אותם הדברים כמי שהוגד לו ע"י זולתו מפני שאינם מעצמו אלא מדבר זולת נר"ן שבו. ואם מצד החיות יתרכב ברוחו כי שם מקומו ואם מאופן יתרכב בנפשו ודרך הודעת המלאך הדברים ההם הוא ע"י שיכריח הגוף ידבר אותם הדברים וישכילם אחר סילוקו ממנו ובת"י פי' הרשב"י ע"ה כי אליהו לפעמים יתלבש בשכל האדם ויודיעהו דברים נעלמים ויהיה ענין זה לאדם כמו מעצמו עיין אותם הדברים ויבוא בשכלו כהנאים החידוש ההוא והענין ההוא וכמו שהוא בענייני התורה כן יהיה ענייני דעו"ל יודיעהו זה יהיה וזה לא יהיה וכיוצא ויבוא בדרך העלם לא ירגיש האדם אלא ככדות ראש ולא צלצול אזנים ולא חידוש בעצמו כדרך שיקרא בהיות הדבר ע"י מגיד אלא כמי שמעצמו מגיד הדבר ההוא. ודרך העיבור הוא

לפי מה שיהיה בחינתו אם נשמה יתאחו בנשמתו אם טובה מפני מצוה שעשה ואם רעה מפני עבירה שעבר ואם יוכה ישוב וישיבה בתשובה עמו עד שישלים אותה הנשמה פקודתה ולא כל נשמה תתעבר באדם אלא שיהיה לו יחס וענין אם מחמת קודמה ידועה להקב"ה וכיוצא ואם רוח יתאחו ברוחו והסיבות כדפי' בנשמה וכן נפש ובלי ספק שהעיבור הטוב ידריכהו בעבודה ובתורה ובמצוה והעיבור הרע יוליכהו וידריכהו בהפך. והשד בלי ספק יתאחו באדם מצד עבירה שעשה ונמצא במקום סכנה יחידי וכיוצא מצא מקום לתפוס בו והוא רוח רעה מכעתו ויתרכב בעצמו כדרך שיתרכב הנפש בגוף כדפי' בספיר כי דקות הדם הוא רוח חיוני הגשמי אשר באדם שהוא נפש הבהמית שבו ועליה ירכב סוד הנפש וע"ד שירכב הנפש ברוח החיוני ירכב השד באדם ויבטל כח הושיו ויבהילהו וישתטה וזה דרך הנכפים ושנוייהם הוא כפי שינוי המשפחות אשר לשדים שהם מינים רבים אלו על אלו שוכנים באויר העולם אלו על אלו כפי מדרגתם ומעלתם והחכם שישביע השד צריך שידע מאיזה משפחה הוא לדעת מאיזה חלק הוא כדי שידע כיצד ישביעהו ויכרחהו לעשות רצונו כאשר נבאר כדי להבריחו מהאיש ההוא. הכלל העולה מכל החקירות האלו כי במעשה האדם תלוי היותו גבוה מעל גבוה ומשרה עליו כל כח האלהות היורד למטה לארץ ושורה עליו ממש כענין היותו בסוד מסטרוין שר העולם. ובמעשהו להיות מתנהג בכסא ומבטל כל מעשה המלאך אם ירצה. כמעשהו להיות משועבד תחת מלאך ואופן או פחות ממנו כגון שר חיצוני בחוצה לארץ. ובמעשהו להיות מתנהג ע"י הקלי' ולדחות עצמו מהקדש כי יש באדם כח במעשיו לרכוב על כל המדרגות ולהדבק בקונו או לרדת למטה מהשד שאין פחות ממנו ויש מבוא במציאותו לכל הבחי' הנז' כדפי' ולפעמים יקרה לאדם שעשה עבירה ומה גם אם בא על הנכרית ומתה והוא ידמה בעצמו להדבק בקדש בלי שיעשה תשובה כראוי על עונו יבוא אליו כח העבירה ההיא והמשחית הנברא מכנה או נשמת הנכרית הטמאה ויראה לאדם עניינים ידעו בעצמו שהוא נביא וכיוצא ויטעהו כל מה שאפשר או יחטיאהו בקרי וכיוצא והאיש אשר אלה לו אין לו תקנה אלא לשוב בתשובה שלימה ולהתפלל לקונו ירחיק ממנו הדבר הרע הזה מקרבנו שהוא זמן עצמו לקדושה ולרוע הכנתו השיג בהזמנתו החיצונית הרחמן יצילנו.

הדרישה ה"ז על אי זה צד ירכב האדם עליהם. החקירה הראשונה דרך ירכב האדם על החיצוני וכמה בחי' יש בו שצריך אליו ערכה להנצל ממנו. העיקר שהכל תלוי בו הוא יסוד כל דבר ודבר לא יהיה לו אחיזה כלל ועיקר כענין אומרו הוי בונה ביתו בלא צדק היא מדת המ' והיינו מי שכל מעשהו לשם שמים סוד היחוד שם היינו מ' שמים היינו ת"ת ובהיות האדם מקדים שם שמים בכל מעשיו מיד הקלי' מסתלק משם אמנם אם לא יהיו

מעשיו לשם שמים מיד הרעה קופצת שם ומולכת על הדבר ההוא לכך צריך להיות כל מעשיו לשם שמים במחשבה שיישיר מחשבתו בפועל ההוא לשם יחוד קונו כנודע וכדבור יזכיר בפיו לשם יחוד קביה ושכינתיה ובמעשה שלא יהיה המעשה מקולקל כי לא תועיל המחשבה והדבור אחר שהכלי מכוער לא ישרה ולזה בהיותו בונה בית יהיה מחשבתו לעבודת קונו וכדבורו לשם שמים יחוד קביה ושכינתיה ובמעשהו ואז צדק ילין בענין ההוא והרעה נבדלת משם וזה עיקר גדול בהולדה ביחוד איש ואשתו שאין לך דבר שיקדם לילית הרשעה להמצא שם כפועל זה מפני שהוא בנין גדול להוליד ולד של קיימא בונה עולם או להוליד לכהלה בניו של לילית כדפי' בסכא ועשוקים או להוליד רשעים בני סמא"ל ולילית מחריבי עולם ולזה ענין זה קשה למאוד וצריך ענינים גדולים בהכנות לברוח ממנה. ההכנה הראשונה היא טהרת האדם מעונותיו כל מה שאפשר בתשובתו לפני קונו ההכנה השנית לשמור עצמו מהחטא בהיותה נדה שאז היא משותפת לאשתו ואם יחטא אחריה נדבכת בו אחר כך בהולדה. ההכנה השלישית בטהרת האשה כדין וכשורה כנודע וקציצת צפרניה שהם עשרין שגדלו בנדחתה שהם גורמים רעה לעולם וכן קצת משערה ויגנום בחצרה בחור ידוע ובכואה ישרפם מפני שאותו החלק הוא לחיצוני חלק טומאתו וצריך ביעור ואין ביעור אלא שריפה. ההכנה הר' יחודו עמה בקדושה ובכוונת הלב ובהצנע ובזהר מפרש לחש אחד שיאמר בעת זיווגו כדי להרחיק הרשעה הזאת ממנו וכבר ב"י ברעיא מהימנא שער סימן דרך קידוש שיקדש עצמו בשעת התשמיש ועיקר הכל שלא יהיה לאור הנר ובכיסוי ועד"ז יתרחק האדם מכל הדברים הגורמים פגם לנפש כי בכלם יש לה מבוא ויתרחק מכל הדברים המטונפים ומכל המקומות שהמזיקים מצויים שם כי כולם יגרמו לו רעה וכן מבתי עבודה זרה כגון בית תפלתם בתי ערכאות שלהם מקום כנסיותם להתרחק מהזונה מד' אמותיה שלא להסתכל במחשבתו בזנותם וכיוצא כי אלו הדברים גורמין רעה לאדם ומיד אשת זנונים נודעת אחריו להזנותו לאיסור במותר לו וכיוצא מהדברים הרעים בזולת כמה דברים אחרים כגון מכל מיני כשוף וקסמים והסתכל בהם כי האדם למקרה עמהם מפני שהם המזומנים לאדם ברגע וזו שמחתם להדבק בו ועל הכל יזהר מהיותו בעל מריבה וקטטה בתוך ביתו שזה הוא ההכנה העיקרית אשר לה כי מיד היא נמצאת שם וכאשר ידע שהוא נגד החתן העליון והיא נגד הכלה העליונה ובעשהוהו קטטה מכריח שלום מבין שניהם ומיד הרשעה נאחזת שם אין ספק שיראה האדם שהוא פגם גדול. והמריבה בבית היולדת גורם סכנה לילד ומיד היא נמצאת שם והמריבה במקום השמחה כגון חתן וכלה ח"ו גורם רעה גדולה ונאחזת באותו הבית כענין הוי בונה ביתו בלא צדק. וכן יזהר מהדברים הנמאסים שהיא נאחזת בהם ואוכלו במקום הטינופים כי לא

לחנם פי' אל תשקצו את נפשותיכם זה השותה בקרנא דאומנא כי כל אלו הדברים גורמים שקוץ הנפש ברשעה הזאת שמשכנה בטינוף וכן יש לו להיזהר שלא יהיה מלוכלך בידיו ומטונף בבגדיו וכבר הזהירו רז"ל בזה לתיח ופי' הטעם משנאי אהבו מות ודאי מו"ת שהיא היא בלי ספק ולא יאכל בהזדמן באקראי אם לא בכוונה בישיבה לכבוד קונו שגם היא מזדמנת ולא יברך בידים מסואבות ומוזהמות וכל כיוצא. וכבר האריכו בזה רז"ל. כל אלו מצות לא תעשה ויש מצות עשה כגון להיזהר בהבדלה אחר שבירך להתפלל על הבדלם ממנו שאז הן מתגברות וצריך להאריך בפסוקי שמירה כפי כחו וכן בצאתו מפתח ביתו ומה גם בלילה ושמירת קונו בפתח והוא יוצא ונבדל ממנה והחיצוני לשמאלו יתפלל שם לקונו על היות שמירתו עמו בדרכיו וזה הוא צדק לפניו יהלך דהיינו מדת צדק וכן במעשיו כגון כרחיצת ידיו להגביה הימין על השמאל כדפי' בזהר וכן בכל פעם לא יגביה רגל השמאל על הימין ולא יד שמאל על יד ימין אלא להפך יד ימין רגל ימין על השמאל לעולם ובכוונה להכניע החיצונים. וכן בסעודותיו ובשמחותיו וחגיו ובמועדי. וצדקתו יקדים לכל דבריו שבאותה פרוטה מזדמנת הקודש מיד. ולא יוציא מפיו דבר נגד השטן ולא יזכירהו ולא יזרוק בכעס שהוא תקרובת לו וכיוצא ולא יקלל עצמו ולא יאמר יהיה לשטן או בשעה רעה וכיוצא כי הדיבור גורם גדול ולא יפחיד הסטן ויאמר חתול קההו כלב קההו נשכהו וכיוצא שהוא נקרא כלב וחתול וכל שמות הרעים להרע.

החקירה ב' השנית דרך יזכה האדם אל הנפש ואל הרוח ושאר המדרגות. תינוק ביום לידתו עם היות שקדמו לו כל ההכנות הראויות אם לא שגולד מהול הוא שקוע בתוך הקלי' וביום מילתו מתבערות הקלי' ממנו והנפש מתנוצצת בו אמנם עדין הוא בתוך הקלי' ופסור מכל המצות ועכ"ז ראוי לשומרו מכל מיני שקץ ושרץ ושלא ליגק מהגויה וכיוצא שעיקר זה המתייסד בו גורם לו רעה כשיגדל לכך צריך האדם שלא להאכיל בנו איסור בידים שסוף סוף מתפעל ממנו והקלי' אוחות בדבר איסור והגוף מתגדל בהם והם נותנים כח ליצה"ר המקדים אל הגוף מיד בסוד הערלה וכשיודע לדבר אביו מלמדו תורה ומיד הנפש מתנוצצת בו והקלי' נכנעות וזה סגולת תלמוד תורה לכן בקטנותו שהקלי' משתברות והנפש מתגברת והיינו סיד בן חמש שנים למקרא שאז סוד כיצים מארי מקרא וביצים הוא בסוד אופן שהוא נפש ונפש מתחלת להתנוצץ משיודע לדבר ומתחזקת בחמשה שנים ולכן כשיודע לדבר מלמדו אמין ותורה צוה לנו ושמע ישראל וגו' ומגלגל עמו עד חמש שנים ואז ספי ליה כתורא כדי שיזכה אל הנפש בעוד שאין בו חטא והיצה"ר אינו מוצא בו מקום להחטיאו. הגיע לס' שנים ויום א' שהוא זוכה לחינוך המצות הרי זה מושך עליו רוח וי"ס

ביאת בן ט' שנים ויום א' ביאתו ביאה מפני שעד ט' שנים בעולם הנקבה בסוד אופן וכבר פי' שכינתא מקננא באופן ומתמן נפשין אמנם כאשר הגיע לט' שנים ויום א' מושך רוח מטטרו"ן שהוא סוד הזכר דהיינו ת"ת מקנן במטטרו"ן ולכך מצדו ביאתו ביאה ודאי ולא כן הנקבה כי בת שלש שנים ויום א' ביאתה ביאה שהיא יודעת לדבר והיא בעולם נפש והיא נקבה וכבר פי' בחיקונים כי אפרוחים סוד רוחין והם כמטטרו"ן והם מארי משנה ולכך בן עשר למשנה ואז בהנהגתו בחינוך המצות והיותו עוסק במשנה זיכה ומושך עליו רוח ואז ודאי צריך להפרישו יותר מן הדברים הפיגמים מפני שאם יחטא יפגם הרוח ועם היות שאינו מתחייב בכ"ד של מטה ולא בכ"ד של מעלה כאשר נבאר עכ"ז הוא פוגם הרוח והנפש והעד מההוא ינוקא שנפטר בימי רשב"י שהיו מצערין אותו הכרובים כדאיתא בינוקא בפ' והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם וגו' וגם התינוקת כשהיא מגעת לזמן זה יש לה נישואין למיאון ודעתה ניתוספת מן הטעם שפי' ולעולם הנקבה ממחרת לבוא מפני שהיא מושכת מלמטה ולא כן הזכר שמושך מלמעלה וזמנים אלו אינם בדקדוק לכל העניינים מפני שהכל לפי ההכנה. הגיע לי"ג שנים ויום א' שהוא זוכה לכל מצות התורה מן התורה מושך עליו נשמה מכסא ולכן עתה הוא ראוי להליד בנים אחר שלשה חדשים שתחזוק בו הנשמה ונושא ומקדש קדושו קדושין וכמה עניינים אחרים מפני שהוא איש שלם והנקבה בת י"ב שנים ויום א' מושכת עליה נשמה והיא בת בנים והיא בכלל עונשין שכבר הם פוגמים למעלה ואז מתקיימים בהם הנר"ן מפני שנקשרות שלשתם ואז הזקן הכסיל מתחיל להתגורר בו והם בני עונש אם יחטאו וז"ס בן י"ג למצות וכן הוא מגלגל והולך עד שמגיע לט"ו שנה שמתחזקת הנשמה בו וכבר אמרו בזו' בתי' בנים אלו מארי תלמוד והיינו מכסא דמתמן נשמתין שהבינה שהיא אם הבנים מקננת בכסא כדפי' וכבר פי' כי כשהגיע ר' אלעזר לי"ג שנה ונתחדשה בו נשמה עשה אביו סעודה ועדין בכל ג' מדרגות אלו אינו בספי' עולם הזכר מפני ששלשה מדרגות אלו הם מעולם הנקבה כדפי' שהי"ס דבי"ע מציאותם ניצוצי המ' המתפשטים למטה שהיא המתפשטת ככל החיילים וכבר הארכתי בזה במקומו וז"ס אני שהיא המ' היום ילדתיך דהיינו מצד הנר"ן דבי"ע. הגיע לעשרים שנה והתנהג כדין וכשורה זוכה להיות בן לת"ת עולם הזכר מפני שזוכה לנשמה דאצי' דהיינו נר"ן מבי' ות"ת ומ' ולכן בן עשרים לרדוף בן ל' לכה בן מ' לבינה והיינו ג' מדרגות להשיג ג' מעלות לרדוף מצד הנפש מ"ט שבו ועם היות שפי' לרדוף אחר מזון או לרדפו מלמעלה יש לפרש לרדוף במלחמה אחר האויב שהרדיפה במלחמה מצד המ' דמתמן נפש. ובן ל' לכה מצד הת"ת המקבל כח מלמעלה שהם תלויים בה בשם יהו"ה כדפי' בכמה

מקומות ובתי' ובן מ' לבינה דמתמן נשמה שהיא מהבינה כנודע ועליו נאמר אמר אלי בני אתה כי כשהגיע לעשרים שזוכה אל האצי' בלי ספק אז נק' בן לת"ת כדפי' ואז נידון בכ"ד של מעלה באצי' שאז חיו אם פוגם פוגם באצי' ולכן דנים אותו בכ"ד של מעלה אמנם קודם הגיעו לעשרים נידון בבי"ד של מטה דהיינו בהיכלות ובכסא ובגיהנם מפני שלא עלה למעלה ולא פגם שם כדי שיהיה נידון משם כלל ואלו הם תהלוכות בן אדם לזכות אל נפש רוח נשמה דבריי' יצי' עשי' ולעלות אל נר"ן דאצי'.

החקירה הג' דרך היאך ירכב האדם על אופן מלאך וכסא. כל העניינים שפי' בחקירה הקודמת הוא הדרך הישר השווה לכל אדם אם לא ימנעוהו מעיק אמנם אם יתבלבל הסדר ויגדל הקטן ולא יועילהו ויתנהג בשרירותו אף אם לא יחטא אלא לא ירצה לעסוק בתורה כלל כעמי הארץ שפי' רז"ל הנה זה יזכה לנפש לבד ולא יעלה מנפש ויעמוד בזה כל ימיו ואפילו נפש לא תהיה בנפש התינוק מפני שקלקל אמנם אח"כ כששב ויהיה זוכה מדרגה אחר מדרגה יגיע אל המעלה הנז' אחר כמה זמנים יזכה אל הנפש ואחר שיושלם בנפש יזכה אל הרוח וכעדי'ז וכמו שיש בחי' אלו מצד זה כן יש בחי' בצד אחר אחר שיתנהג ביושר ויזכה אל נר"ן אם יזכך עצמו ביותר כקדושים שהיו בימים קדמונים יעלה מדרגה אחר מדרגה כדפי' בעי'ז פ"ק זהירות מביאה לידי זריזות וגו' יעלה האדם במדרגה ירכב בה על אופן מצד הנפש ועל מלאך מצד הרוח ועל כסא מצד הנשמה מסטרא דאצי' כי כמו שהנר"ן דבי"ע בהטיבם מעליהם יזכו למשוך ולשאוב שפע מכסא מלאך אופן כן הנר"ן דאצי' ימשוך שפע לכסא מלאך ואופן והם גיוונים וחיים ממנו בהיותו מושך ממש וכמו שבאצי' כח לת"ת לרחמים דין ולדין רחמים ולהפך סדר המדרגות כרצונו ולהכניע הטבע ולבטלו או להוסיף בו כח או להחליפו כן ביד הצדיק כענין מי שאמר וגו' וכבר נודע סוד מ"י ב"י אמר ותהי ברוך שאמר והיה העולם כן רצה באומ' מי שאמר לשמן וידליק והחליף כח ושפע המלאכים ברצון ודיבור קל וכן יהושע שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון והעמיד כל מציאות העולם השפל כרגע ובטל כוחותם כל מציאות כח תנועתם ובטלם מפני שמצד אצילות רכב על כסא חיה ואופן והעמיד כל כח הנהגתם עד יקום גוי אויביו וזה בדיבור קל בלי עמל וטורח כענין מי שאמר וגו' וכן תאנה תאנה הוציאי פירותיך הגביר השפע הנהוג על המלאך הממונה על התאנה עד שמה שהיה לו לעשות בכמה חדשים הוציא ברגע וכיוצא בכל העניינים הנמצאים בתורה ובתלמוד מדרשים והגדות וכמה עניינים שהיו בימי רשב"י וחביריו. והטעם הכולל לכל זה הוא בעסק התורה והמצוה והרחק מן האסור והענין כי העליונים אין להם כח להתקרב אל החיצוני כלל אם לא יקרבם האדם במעשיו ויפגום בהם כענין אחר שחטא

במטטרו"ן ומחיוה למטטרו"ן שתין פולטי דגורא וסודו שהוא פגם במלאך הזה והשפיעוהו הדין כששים מדרגות עליונות להמשיך לתחתונים וזהו הכאה עליונה שנוספע בו הדין וישפיעוהו למטה ויתרחקו ממנו הרחמים בענין שגם אם יתקבצו כל הנבראים וניצרים ונעשים לא יגרעו ולא יוסיפו על שפעם המסור להם בסוד מדת הטוב המתפשטת אליהם לקיומם וסדר הנהגתם ומה שיושפע שיעור השפע הזה עליהם הוא על צד מדת הטוב המתפשטת לא על צד שהם ייטיבו או יריעו. אמנם בן אדם אינו כן אלא בידו לאכד כל העולמות כלם ויהיה כסא בלתי שלם כאומרו כי יד על כסא יה. והמלאכים נפגמים כאומי' הן אראלים צעקו חוצה והכל נמסר למעשה האדם וכן על צד הכשרון ימשיך בהם שפע לא ישוער ולא יסיפר הכל לפי רוב המעשה מפני שהוא פועל בתורה ובמצוה בסוד אחיות נר"ן דאצ"י בתורה ובמצוה ולזה אם יתקבצו כל מלאכי מרום לא יוכלו להוסיף חידות בתורה ולא לגלות סוד מן הסודות אלא האדם שהוא אחוז בתורה וע"י נשכתי נעשה דלי לשאוב סידות התורה כמקורה מהספירות ומה שנמצא היות המלאכים מגלים סידות התורה לא בירם טובם ולא בהשגתם ולא בכחירתם אלא כח אלהי נתלבש במלאך וע"י רוח אלהי נחגלה אותו הסוד והכל לפי הסוד ולפי הבחינה שהתורה בחינות בספ"י הת"ת ויש סוד ורמז יתגלה ע"י בחי' זו ולא יתגלה ע"י בחי' אחרת ולזה מרע"ה כשהגיע לפרשת כי יהיה לאיש בן סורר ומורה ולא רצה לכתוב עד שרמזו הב"ה ליופיא"ל שר התורה הכוונה שנתלבש כח אלהות במלאך הזה כי אין ההשגחה בו ולא התורה אלא ע"י האלהות המתלבש בו ופועל בשאר הפעולות אבל העיקר בהשכלת התורה הוא בעם בני ישראל ימשיכוהו ע"י נר"ן ממקורה וישאבוהו מבור עמקי סודות התורה ולזה הם ס' רבוא נשמות קדושות בישראל כל אחד וא' לו חלק בתורה ולא ניתן רשות לגלות הסיד ההוא אלא האיש שנשמתו אצולה משם ולזה אדירות שם יהו"ה שה"ס התורה הנעלמת המתפרשת ע"י השם העליון ע"ד הסוד לא נמסר לא למלאך ולא לאופן ואדרבה כשישראל עוסקים בתורה למטה הם מתקבצים להתאחד בסוד רוחניות התורה המתחדשת העולה מהבל פיו של האדם אל העולמות העליונים לקשרם ולאחדם ולכך היות מתקבצים מלאכי השרת במזמוטי חתן וכלה העליונים המתאחדים בסידות התורה והם נהנים מהיחוד העליון ולכך נענה מלאך וגו' ואמר הן הן מעשה מרכבה ודאי שנקשר ת"ת ומ' יחד וענין זה לא יהיה אף אם יעמיד מיכאל כל ימיו בתורה ולא יחדש בה אפילו אית אחת שאין בידו כח.

החקירה הד' במעלת האדם על המלאך. אחר שנת' בדרישות הקודמות בהיות האדם בחירי בטוב עד יעשה מרכבה והוא אינו עומד קבוע אלא עולה ויורד יהיה בלי ספק במעלה על הקבוע דבר לא ישוער והענין כי המלאך קבוע

לא יעלה בהטיבו ולא ירד בחיובו מפני שאינו נבחר לשרת רק להיותו מעבר וצינור לכח האלהי המתלבש בו עד שנמשך לו מזה כי ברדתו והתפשטו למטה לפעול איוזו פעולה לא יהיה בידו ידיעה אל זולת הדבר ההוא כענין שפי' בזהר בפ' איה שרה אשתך לא ידעי אלא מה דאתמסר להו למנדע אין בהם כח ידיעה רק כפי שיעור ההשגחה האלהית הנתונה בו ובהסתלק הכח האלהי ממנו ישוב אל מקומו ואף אותה הפעולה שפעל מכבר לא יקבל ממנה הידיעה הקבועה להיותו משיג בה רק מה שרצה האל בהיותו פועל ע"י ולכך לא תנתן לו התורה כדי שיעיין בה וישיג בסודותיה כענין הצדיקים שבג"ע שעם היותם שהם כמלאכים מסולקים מהחטא עכ"ז הם בחיריים בהשכלת התורה וסודותיה ויעסקו בה ויספרו בה ויוסיפו בה מידי יום ביום וישאו ויתנו במקום הפצם ורצונם במקרא ובמשנה ויהיה הענין ההוא שלמדו קנין קנוי להם יתעדנו בתוספת השגת הסודות מידי יום ביום כדפי' בינוקא שאין שמחה בין הצדיקים כשמחתם כשמשגיגים סוד מסודות התורה בהוסיפם ידיעה על ידיעתם ולא כן המלאכים שאף אם יתגלה סוד מסודות התורה ע"י מלאך מן המלאכים אין הענין ההוא קנוי לו קנין עולם שיאמר היום הוספתי ידיעה סוד ועם סוד שלמדתי אמש הם שנים ח"ו שאין בהם הכח ההוא אלא כפי כח האלהות הנשפע בו יאמר כך פ"י הפ' הזה ואז יתן בו הכח האלהות להזכיר מה שכבר נאמר לזמן וכיוצא ולא שיהיה הדבר ההוא קנוי לו כי בהסתלק הכח האלהי ההוא ממנו ישוב אל מקומו ואל מציאותו כאלו לא היה וזה טעם שבכל פעם ופעם שהיו דורשים במעשה מרכבה היו מלאכי השרת מתקבצים ולא שיתקבצו ללמוד ולשמוע כי בהיות השעה ההיא האלהות מתלבש בהם בהתקשרם כולם יחד אל היחוד הגורם העסק ההוא היו ניוונים מסוד קשרם ויחודם ואחר שעה נסתלק היחוד ולא נשאר להם תוספת ידיעה על ידיעתם, הקודמת קודם דרשת החכם ולזה הם אומרים בכל עת שאדירות השם ועסק התורה והתוספת בה ויחודם ע"י הוא בתחתונים שאינו בשמים במלאכים ועם היות שאמרנו ענין זה בכולל לא יובן זה הענין באליהו עם היות שהוא מלאך אלא בשאר המלאכים והטעם שאלוהו גופו נהפך למלאך אמנם נר"ן שלו בג"ע במחיצת הצדיקים והוא נכנס בג"ע ונקשרים נר"ן שלו ולזה הוא כבן אדם מוסיף בלי ספק בידיעה והוא לא גרע משאר צדיקי עולם אמנם ימצא מעלה על מעלה זו בהתלבש כח האלהות בו לרדת למטה לארץ לפעול בכח האלהות המתלבש בו ויהנה מינה הנאה נפלאה כי בלי ספק עידון גדול למלאך בהתאחד הכח האלהי בו לפעול בתחתונים באיוזה שליוחות שיהיה אם לא להרע שאז יושפע בהם הדין ויקשה זה למלאך כמות וז"ס מחיוה למטטרו"ן ומחיוה לאליהו דאיתא בתלמודא דידן וכמו שפעולת קשה אל המלאך במאד מאד כן פעולת הרחמים עדן אליהם

היות כח האלהי מתלבש בו וזהו הענין שפי' בשלהי האדרא שכך ימים נתבררו המלאכים שיבואו לעמוד עם רשב"י באדרא ולא הורשה אליהו עמהם ונשלח בשליחות אחר לרב המנונא סבא כדאיתא התם מפני שעדן גדול מגיע למלאך מהיותו נמצא ביחוד הנעשה בעסק התורה והיותו נכלל בכח אלהי החופף על ראשי עוסקי בסודות התורה. ועידון ג"כ נמצא אליו בהיותו נשלח בשליחות שכה אלהי ניהוסף ומתלבש בו עד הקימו מאמר בוראו ועדן זה לא נמצא לצדיקים אלא א' מני אלף כעין שתי נפשות הצדיקים שהיו באים לרשב"י ומגידים לו תעלומות חכמה בבית המקדש העליון והם הודו שהוסיפו מעלה בידיעה במה שהורשו מן הבורא להגיד לרשב"י שאלותיו והנאה זו נמשכת לאלוהו בכל עת שהוא עושה שליחות הבורא לבני אדם ויש לו מעלה עם הצדיקים בג"ע בעסק התורה והטעם לזה שעם היותו מלאך יש לו גר"ן דאכ"ע ולא גרע משאר הצדיקים מפני היותו מלאך וגופו הוא שנסתלק למלאך ועד"ו למטטרון"ן גופן הוא שנהפך למלאך ונהנה גופו כגוף המלאכים בהנאתם ועידונם בשליחות קונם ונוסף עליהם שהוא עוסק בתורה בג"ע עם הצדיקים ופוסק הלכה בישיבתם והוא הנקרא בדברי הרשב"י ע"ה מארי דגדפין כמ"ש בפי' בראשית. ועתה בא ולמד כי גוף הצדיק דומה למלאך והטעם כי אחר זכותו וביטול כח בחירתו נשאר שוב למלאך והמלאך אין בו רוח ונפש וכ"ש נשמה אלא גוף זך יתלבש בו האלהות יעלה ויתעדן באלהות והשגחתו המתלבשת בו ואחר סילוק ההשגחה ממנו נעזב וחזר אל שער מקומו ולא כן אליהו ומטטרון שיש להם מעלה זו ונוספת עליה שהם צדיקים מתעדנים בעידון הצדיקים בעסק התורה ותוספת ידיעה.

החקירה הה' במעלת האדם על המלאך שהאדם יחידי מרכבה והמלאך כולם יחד הם מרכבה והוא אבר פרטי מאיברי המרכבה ולזה נמשך להם שאי אפשר למלאך יחידי לומר שירה כלל ועיקר אם לא בעת קשר ויחוד כל המלאכים יחד וכן נמשך להם שאי אפשר להם לומר שירה אלא בשעה ידועה יש מהם פעם ביוכל ויש מהם פעם בשבוע ויש מהם פעם בשנה ויש מהם פעם בשבת ויש מהם פעם ביום כדפי' במס' חולין והענין כי היחיד אין בו צורה שלימה להיות שירו שלם לבדו וישראל בהיותם עשרה הם צורה שלימה דהכל בי עשרה שירא שכינתא בשלימות וכשרים לומר קדושה קדוש וברוך כי במלאכים לא י שלימו הצורה העליונה דהיינו י"ס ולא יוכללו מהם אם לא בהאספם יחד כי כל א' וא' חלק קטן ממרכבתו בספירה וכולם כאחד עשר כתות מיוחדות שלימות האיברים לייס וישראל לא כן אלא עשרה נק' עדה דשריא עליהו שכינתא וזה טעם זכות עשרה הראשונים בבית הכנסת שהם שלימות המרכבה העליונה ואפילו מאה הבאים אחריהם אינם תוספת בצורה אלא בענשים אל

העשרה ונכללים בהם והעשרה שרשים ואיברים ראשיים ולכך פי' בגמרא אפי' מאה באים אחריו נוטל שכר כנגד כולם וכשנדקדק שכר כולם נבין שהכוונה שהשפע הנשפע לכולם נמשך להם ע"י העשרה מפני שהם העיקר והאבות והנשאר בנים ומכסים בכנפיהם האבות על הבנים בענין שלימות הצורה העליונה בבני אדם בעשרה ושלימות הצורה במלאכים בעשר כתות ולא עוד אלא שלימות הצורה העליונה בכסא ומלאך ואופן מפני שסודם ב"ע וישראל עשרה מהם שהגיעו לייג שנה הם שלימות הצורות כולם כי בנשמתם כסא ועשר מדרגות הכסא נשלם בעשר מדרגות עשר נשמות אליהם. ועשר כתות מלאכים נשלם בעשר רוחות אליהם ועשר כתות אופנים נשלם בעשר נפשות אליהם ולהיות האדם שלימותו דוקא היותו שקול כנגד כסא חיה אופן לכך אינו משלים לעשרה אלא דוקא בהיותו בן י"ג שנים שאז יש בו גר"ן כדפי' בחקירה שנית הרי ישראל שקול כנגד כל הכתות כולם והיינו דוקא לענין הקדוש וברוך דלענין שיר ושבח אפי' היחיד ומה גם עסק התורה שאפי' אחד שכינה עמו כדפי' במתניתין וזה בכל עת ורגע שירצה ולא כן המלאכים שיש להם שעה קבועה ואם ישנו את תפקידם יספו כרגע והטעם שהם אינם מושכים שפע בבחירה אלא בסוד פרק שירה שעניינו שמעוררים ע"י שירתם הזווג והשעשוע להתפשט מדת הטוב אליהם כרצון קונם מיום המצאם בשיעור ידוע ולכך משוררים ומעוררים הזווג ההוא לבד ולא מוסיפין עליו ולא גורעין ממנו והעת הקבוע לזווג ההוא ושיעור הנאתם מזיו השכינה נמשך אליהם בשירם וזמנם אמנם ישראל הכל תלוי בבחירה אם מוסיף ביחוד וקדושה וברכה בכל עת ובכל רגע מיוחד ומזווג ומברך וקושר הספי' העליונות ואין שעה קבועה ולא שיעור קבוע אלא אם מוסיף מוסיפין לו וכפי דביקותו בקונו כך קונו מתדבק בו ויוסיף יחוד למעלה והיינו אומרי צור ילדך תשי ח"ו או רוכב שמים בעזרך וזו ממעלת האדם להפליא על מלאך שהמלאך נופל תחת זמן השירה ומיכרה והאדם שזמן השירה בידו ובעל בחירה לייחד בכל עת שירצה ומוסיף וגירע. ולא זו בלבד אלא אם ייטיב המלאך או ירע כענין עזא ועזאל וסמאל ושרי האומות המורדים בקונם ועשו עצמן אלוהות כענין חירם מלך צור ופרעה מלך מצרים ונבוכדנצר וכיוצא שמרדו ועשו עצמן אלוהות ולא כן שר אבימלך דכתיב ביה ואמנע גם אנכי אותך מחטוא לי כדפי' בזו' בפי' ויקרא לא היטיב ולא הרשיע אלא לעצמו שנטרד מהצורה העליונה ונשלמה הצורה בזולתו ואין פגם שלו עולה כלל אלא עומד בעצמו ולא כן יש ח"ו הפוגם מחריב העולם ופוגם בכסא חיה ואופן בסוד גר"ן והלואי שלא יעלה יותר נמצאו כל העולמות טובתם תלויה באדם להטיבם או להחריבם והכל תלוי בטעמים הגו' שהוא מושך עליהם שפע ומברכם ומשפיעם והטעם שהאדם גוף להשרות בו כל כללות

העולמות בסוד נר"ן דאבי"ע והוא עולה עד למעלה ויורד עד גוף והמלאך לא יכול בו דבר שאין בו נר"ן אלא בריה בעילוי יותר מגוף האדם אמנם הוא גוף משובח בלי נשמה שאין מתלבש בו רק אחר יותר ממנו הוא הוא בעצמו קבוע צינור למעבר השפע הרוחני לעולם השפל ולזה יש חוספת מעלה אל האדם מהמלאך בלי ספק שהאדם לבוש לנר"ן והמלאך אינו לבוש לשום אחד מהם. וא"ת והרי אופן בעצמו נפש וחיה ורוח ושרף נשמה. ח"ו אינו כך אלא הנר"ן אל האדם מעשה הזווג המזדווג י' ניצוצות השכינה ב"י כחות אופנים ובי' כחות חיה ובי' כחות כסא ולא שיהיה הנר"ן מכסא ממש או ממלאך ואופן אלא מפנימיות המתלבש בהם שאל"כ היה משועבד אליהם גם בנר"ן ואינו אלא הוא נברא ונוצר ונעשה מ"ס הבי"ע שהוא רוחניות הספירות המתלבש בכסא וחיה ואופן.

החקירה הז' בסוד יצירת כסא חיה ואופן ויצירת האדם. כבר פי' בס' יצירה כי יצירת הנבראים בל"ב נתיבות שהם כ"ב אותיות וי' נקודות ושם פי' בסוד עולם שנה נפש בכל א' מהם שלימות הבריאה כי כמו שנצטרכו ל"ב להמציא עולם כן הוצרכו כולם להמציא שנה וכן כולם להמציא נפש וכבר פי' כי עולם הוא סוד כסא ושנה מלאך ונפש אופן והנה האדם באיבריו הגשמיים נברא ונמצא בסוד ל"ב שהם כ"ב אותיות וי' נקודות וכמו שהיא צורה בשלימות כסא וצורה בשלימות שנה וצורה בשלימות נפש כן שלימות הצורה בגוף האדם הגשמי וכו' סוד כ"ב אותיות וי' נקודות בסוד גלגולם וצירופם והעד על זה נפש כמשמעו שבו מתבאר בריאתו ע"י כ"ב וי' כדפי' שם וכשנתישב בדבר נמצא כי כל עצה שנתייעץ הקב"ה למזל א' למלאך א' או לאבר מכסא נתייעץ לאבר א' מאיברי האדם בענין שהחכמה נכללה בסוד עש"ן לקבוע כל צורת עולם בנפש וכן בשנה נמצא אדם א' שקול כנגד כל המציאות. ולזה נמצאו הנבראים והנוצרים והנעשים מאמיתת הבורא בסוד בי"ע ולא כן האדם שנמצא בסוד זווג היא הנשמה דאצי' הקבועה בו שהוא בן לאדם הגוף בן לקב"ה בסוד נשמה דאצי' וכמו שנתייעץ הבורא להמציא העולמות כולם בכ"ב אותיות וי' נקודות הם ל"ב נתיבות חכמה להיותם לבוש אל התפשטות אצילותו ומדת סיבו לתחתונים והוכנו בסוד איבריהם כסא כפי הראוי לה להיותה לבוש לאצילות בכל פרטי איבריה ובחינותיה כדפי' במדת כסא בחקירה רביעית ואח"כ במלאך היותו לבוש לכסא בכל פרטי איבריו ובחינותיו. ואח"כ באופן ועשי' בכל פרטי איבריהם כפי הראוי לקבל המשכת הכבוד העליון המתפשט כאומרם מלא כל הארץ כבודו וכדפי' הרשב"י ע"ה בתי' וקב"ה נהיר בעשר דרגין דכרטייא ובי' כחות דמלאכים ובי' גלגלי רקיעא ונעשה הצורה הזאת זו לבוש לזו וזו לזו נדמות זו לזו להתלבש זו בזו והכל חלוי באצילות שהוא עיקר המתלבש בכולן

מדרגה אחר מדרגה והוא הנקרא י"ס דאצילות ובהתפשטו למטה נק' י"ס דברי' ובהתפשטו למטה נק' י"ס דיצי' ובהתפשטו למטה נק' י"ס דעשי' כן הנשמה הקדושה הנאצלת הנמצאת מזווג הספי' העליונות היא בן דומה לאב וז"ס שישאל נק' בנים למקום ולא נק' בן הכסא והחיה והאופן אלא עבד ואמה כדפי' הרשב"י ע"ה בתי' ובר"מ ובזוהר ולזה הבן דומה לאביו באיבריו ולפיכך נמצא נשמה דאצי' מצויירת בי"ס ומתפשטת ומתלבשת בבי"ע דהיינו סוד נר"ן נמצאת מהזווג העליון ומתמצא והולכת מהזווגים התחתונים מתלבשת לבוש תוך לבוש ואח"כ הגוף המצוייר בכל צורת העשיה הגשמי לבוש לכולם ובחביבות האב עם הבן בהיותו מתנהג כשורה הוא בן בית אוצרות אביו בידו ופותח ואין סוגר וסוגר ואין פותח כענין אליהו שאמר אם יהיה טל ומטר כי אם לפי דברי וכענין ר' ורבי אלעזר שכל ימי יסוריהם לא הוצרך העולם למים וכיוצא מפני היות הצורה העליונה נכללת בהם וכל העולמות תלויים בו אם באביו ממש הוא דומה בדומה והאב בעצמו נפעל מאביו מה יהיה לפניו שאר המדרגות שהרי הוא מתלבש בכולם ופועל בכולם כדפי' בחוני המעגל כבן המתחטא לפני אביו שבכח נשמה דאצילות שבתוכו גורם הכל ונמצא הוא ירדה העולמות כרצונו וכן ר' חנינא בן דוסא כל העולם בצער וגו' כל העולם בנחת וגו' כל העולם אינו ניזון וגו' ובוה ישובח האדם על כל נמצא שהנמצאים יורדים במעלה זה מזה כי בכסא מתלבש האצי' ובמלאך לא יתלבש האצי' אלא בריאה ובאופן לא יתלבש אלא יצי' אמנם באדם הגשמי בעשי' יתלבש אבי"ע קשורים יחד והוא דבק באצי' בהיותו לבוש בחומר כאומר' ואתם הדבקים בה' אלהיכם וגו' א"כ יתפשט בו בעצמותו אצילות ממש בהיותו מתנהג כשורה וכראוי ומושך לכל העולמות אור אצילות ולזה כל העולמות נכנעים לפניו וכפויים לרצונו ולעבודתו וכמו שהאצילות לא ישמור הטבע מפני שהטבע ה"ס אלהים וצדיק מושל ביראת אלהים בסוד האצילות כאשר נבאר אי"כ לסיבה זו בן הנמצא מהאצי' ירדה הטבע כרצונו ויביאהו אל הפעולות הזרות ויתן בו כח נוסף בהיותו מושך אליו מהאצי' כח ואומץ ויכניעוהו בהסתלקו ממנו כחו ויחזיר האש למים והמים לאש שהכל תלוי באצי' שהוא דבק בו כדפי' וז"ש ה' אדונו מה אדיר שמך בכל הארץ וגו' והטעם מפי עוללים ויוגקים יסדת עז וגו' וכל המזמור בדרך זה כי התורה באדם סיבתה הנשמה והוא סיבה להכנעת העולם ושעבודו לאדם שהכל נמצא מהתורה העליונה כאומ' ה' קנני ראשית דרכו היה מביט בתורה ומחריט העולם והאדם בסוד אצילות שבו מביט בחורה בהעלם ובהסתור וכושל בעולם ומחריט בו כרצונו לעבודת אביו שבשמים.

החקירה הז' בחיות העולם בשפעו בדקות וגסות. כבר פי' בחקירות הקודמות ענין האדם ושעבוד העולמות אליו. הנה יהיה העולם מתנהג למטה

בעשי' הגשמית ברצון האדם ולזה מנהיגהו כרצונו לפעמים הצדיק יגרום יטמירהו הקב"ה ויגשימהו וינהלהו בסבע העשי' כראוי והיינו היות השפע מתגשם ומתעבה ולפעמים יחסר כח אל העשי' להשלים עצת הצדיק ולא יספיק בהיותה עושה פעולתיה בענין אם היה רעב אף אם ימסיר לא יועיל עד יורע ויצמח ויקצור וזה רחוק ויהיה הצדיק גורם יושפע הכח במהירות עד הלך ילך ובכה נושא משך הזרע בוא יבוא ברנה נושא אלומותיו הרי שגבר הכח הנשפע ביצירה ע"י נס עד שמה שהיה ראוי לעשות בשנה א' משך כמה גלגולי הגלגלים עשה בשעה קלה וז"ס היות הצדיק מושל על צבא מרום לא הוצרך אל הגלגלים כלל אלא בסוד אצילות שבו וכרי' יצי' שבו המשיך הגלגל בעצמו בתפלתו הבחי' כולם ברגע ונמצא השפע והכח בשעה קלה לעשיה הגשמית ונתנה כחה ברגע כמו שנה א' ולפעמים יחלש כח העשיה הגשמית להשלים רצונו ולא יצטרך אליה אפי' בדרך זה אלא בדרך אחרת והיינו כענין אלישע שאמר סאתים שעורים בשקל וסאה סולת בשקל ולהפליא הגס להעדר כח העשיה נפלא השליש והשיבהו גמולו בראשו הרי עזר כח השפע עד שלא הוצרך כמעט אל העשי' אלא סלק מעט וכשיחלש עוד העשי' יתן אליה הצדיק כח יותר ויותר מזה ע"י האצי' והברי' והיצי' שבו כענין מה אתן זה לפני מאה איש וכתוב ויתן לפניכם ויאכלו ויותרו וגו' והרי לא הוצרך כמעט אל העשי' כלל רק בגשם המעט ההוא הפליג השפע העליון ונעשה משכן אליו והגדילו וברכו עדי הספיק לכולם ומה הפלא היה נמצא בכל עת בלחם הפנים להיות הרוחניות העליון שורה בו האוכלו לא יצטרך אל הגשם אלא יתכרך במיעים החלק המעט ההוא שהכל תלוי ברוחניות השפע הנשפע ע"י הצדיק ומעשיו הכשרים ועד"ז היה ענין רבינו הקדוש שלא הוצרך העולם למים שהיה מבורך מעצמו ומעט הליחות הניתן בארץ מתברך ומשקה כל הצורך ומפני שקשה יומא דמטרא כיומא דדינא הקלו בני העולם מאותם היסורים המעטים והיה העולם מחברך בזכותם מהרוחניות הנשפע בעולם בזכותם. ומרעיה בסוד המן דרך אחרת היתה לו שהפליג זכותו והיה הרוחניות העליון מתגלם בסוד מן ולא היה בו חלק כלל מד' יסודות ולכך היה נבלע באיברים בסוד העשיה הרוחנית הנבלעת בגשמית ומחיה אותה בענין שכל העולמות והעניינים משועבדים לצדיק ומשך תנועתם בנחת או בזריות ומהירות או סלוק כחם הכל תלוי בו ואף אם תרצה הכסא להשפיע ויהיה בה השפע יעכבהו ואם לא היה השפע ישפיע הכל כרצונו והכל תלוי בסוד התורה הנמסרת אליו ולא לשאר הנבראים ואדירות השם והתורה לא ניתן ידיעתם והמשכת סודם למלאכים אלא לנשמות קדושות המתלבשות בעם בני ישראל הכשרים כדפי' שהם המושכים ע"י כלים אשר בהם נר"ן דאצילות פנימיות התורה והעלמה שבספירות ויורד להם דרך מדרגות הסולם מברי' ליצי' ומיצי'.

לעשי' דרך נר"ן שבהם וזה הדרך ממש ימשיכו שפע ורב טוב מהספי' כדפי' למלאות חפצם ומאויים להפך החול לקמח וסולת ולקרר האש וכיוצא מפעולות הצדיקים ולא יפלא בעיני המשכיל עד הדרך שפירשנו. ואם ימצאו קצת מדרכים אלו לרשעים בכח הכישוף אין תימה כלל שלא יהיה הכל על דרך א' כאשר אבאר בעיה שלא יהיה הדברים על צד הכישוף על אמיחתם אלא כעין אחיזת עינים לא אמתי שיועיל כענין הגס הנעשה ע"י צדיק והיינו סוד ויבלע מטה אהרן את מטותם להראות פחיתותם שכל מציאותם והכח שמהם הם חיים ונשפעים משועבדים לקדושה שהיא משועבדת לישראל והיינו מטה אהרן שהוא מתהפך ממטה לנחש ה"ס מטטרוין מטה אהרן בלי ספק והוא מתהפך ברצון הצדיק מנחש למטה וממטה לנחש להראות שהוא רודה בו והם מטותם סוד החיצונים משועבדים תחת מטה אהרן ולכך ויבלע מטה אהרן את מטותם להורות שממנו יצאו וממנו היו ואם יפתח פיו יתבטלו כרגע ולא ימצאו רק שהם ברצון הבורא לייסר העולם אמנם מעשיהם בעשי' אין להם קיום אלא לפי שעה ומיד יתבטלו ולכן מעשה הצדיקים שהם קיימים לעולם ולא תפעל העשי' הגשמית מהם אלא רגע א' ומיד יתבטל ולא יעמוד ואפילו זה אינו אלא בסיבת עון כמו שכבר פי' למעלה.

הדרישה הז' על כמה דרכים משעבד האדם אותם לרצונו. החקירה הא' איזה דרך משובחת מכל הדרכים. הדרך המשובחת מכל דרכי שעבוד העליונים היא אותה שימצא באדם מצד חסידותו וטובתו כי היא קלה מן הטורח כי הדרך שישעבד אותם האדם ע"י הכרח כאשר נבאר יש בה טורח ועמל כפני שהיא חוץ מהרצון וכל דבר שיהיה חוץ מהרצון יצטרך כח גדול להכריחם ולא יבוא ענינו בשלימות והענין שיהיה ברצון ואהבה יבא בקלות ובלי עון ולא עוד אלא הדרך שיבא ברצון ואהבה שלימות לנפש והדרך שיבוא בהכרח ע"י הזכרת השמות וכיוצא פגם גדול לנפש ולא עוד אלא הדרך שיבא ברצון היא אמיתית ואין בה הטעאה כלל והדרך שיבוא בהכרח יש בה הטעאה כל מה שאפשר. והראשונים כל מה שפעלו כענין ר' חנינא בן דוסא וכיוצא במעשיות החסידים שבתלמוד ומעשיות שבהגדות ובוהר ובירושלמי ח"ו שפעלו החכמים ההם בשמות אם לא היה בענין צורך הרבים שאז היו משתמשים כל מה שהיה נראה מותר בעיניהם כגון ר' יוסף דקיטיליא וחביריו שנשתמשו בשם לצורך הצלת הרבים אמנם שאר הדברים הכל היה על צד הרצון והחסידות שהכל יהיה משועבד לרצון האיש הישר כדפי' בחקירות הקודמות ואין צורך להכריחם אלא אדרבא הם מזמנים עצמן לצורך הצדיק מפני התועלת המושג להם מהיותם מקבלים ממנו והם משולחים מלמעלה לשמירתו ולקיים עצתם בלי עמל ויגיעה כעין ר' פנחס כדפי' במס' חולין וכן ענין תאנה הוציא פירותיו וכל כיוצא

בדבור קל היה אלא שהתחיל ראשונה שאם היתה התאנה מעצמה מוציאה פירות נחא אלא הוא הקדים ואמר חאנה והטריח קונו להיותו מוציא פירות התאנה חוץ מן הטבע וטריח ח"ו לפני הכורא להעביר טבע הדברים כי סוד הטבע אלהים וצאת הטבע מגבולו היא היות מטריח מדת אלהים להשפיע ולבטל הנהגה הנהוגה אליה ולא שיהיה ממש טורח לפניו ח"ו ולזה נראה לאביו שהיה חייב מיתה עם היות חסידותו גדולה שבדבור הקל נעשתה עצתו צא ולמד כמה וכמה כפולה ומוכפלת עונש הרשע המכוזר שמטריח קונו בהזכרת השמות הקדושים לפעול מה שאינו ברצונו. וא"ת א"כ שהוא עון למה יקיים הקב"ה מאמרו ועצתו כבר השיבו ענין זה באומ' אשגבהו כי ידע שמי הקב"ה לא יחלל כח שמותיו ית' בשום אופן בעולם והיודע כח השמות ודרך פעולתם בלי ספק יתקיים מאמרו אמנם אחר סילוקו מן העולם הקב"ה ניטל נקמתו ממנו כי המשתמש בעוה"ז בשם עונשו גדול והטעם שמוכיר אותיות קדושות בטומאה ומרכיב קודש בחול וחיל בקדש ובזולת זה משתמש בשם ומתכבד בו וכי יש משתמש במלך ולא יתחייב מיתה ולא מיתה העוה"ז לבד כמו שראינו רבים נכרתו כאומ' והמשתמש בתגא חלף אלא גם כרת הנפש והיותו שד כי כמו שהוא היה מחבר ומייחד האותיות הקדושות לכח הטומאה בהזכירו השם בחיבור להיצונים מפני מיעוט טהרתו כך מדה כנגד מדה הקביה מפריד נשמתו מהקדש וטורד איתה בחיצונים וכל אותם הכוחות שהוא הטריח בפעולו כולם אויביו ומבקשי רעתו בעוה"ז ובעוה"ב ורוב הפעמים מסיתים אותו ומטעים אותו בענייני המשיח וזכרים לו שמות שישחגע לעשות עצמו משיח או נביא כדי לרוממו בעיני עם ישראל לרוב חשקם ותאיתם במשיח ואחיכ נשאר בבושת וחרפה ומעולם לא ראינו מי שנכנס בזה שלא יפול בזה זולתי הקדושים הטהורים כגון ר' יהודה החסיד ור' יוסף גיקטיליא ור' אלעזר מגרמיזא והרמב"ן וכיוצא רבים שהיו יודעים כח השם ולא נשתמשו בו ולא בפעולות ולא הטריחו קונם אלא התנהגו בידיעתו בחסידות גדולה והוסיפו קדושה על קדושתם. ולסיבת ההסתה הזאת שיש ליצה"ר להתכבד בכח השם נסתמה ונעלמה ידיעה זו מדורות אלו שהחכמים היודעים כח השם אשר לפניו לא ראו שלימות ברור למסור כח ידיעת השם לזולתם ועמהם מטה החכמתם וזה נח להם מהיות נמשך ע"י קלקול או פרצה לפני קונם להכשיל וראוי היא לכל משכיל להסתיר ענין כזה מפני שהתועלת המושג ליודע מידיעת השם אינו בפעולה אלא דיוקא בהכרת כח השם והנזק המגיע לו בהיותו פועל בו גדול שיכרת ולמה נכניס עצמנו בנזק הגדול מפני תועלת מעט ולכן גדולי החכמים שהיו יודעים כח השם היו מסתירים אותו מגדולי הדור ואפילו מבניהם עם היותם חכמים מפני פחדם שכעסם לא יביאם לפעול בו ויכרתו ומעולם לא ראינו ולא שמענו אפילו בזמנים קדמונים

שום אחד שיפעול בשם שלא ימשך לו נזק מיתה או יפול בשוהה עמוקה הרחמן יצילנו. וכל מה שנשא ונתן אינו אלא לדעת כח השם לבד.

החקירה הב' בענין אתמחי גברא הנז' בתלמוד. הענין הוא כי נמצא בספרי החכמים כחות לשמות הקדושים ויש שלחו ידם לפעול בהם ולא מצאו להם כן והוציאו לעז בשם ותלו הדבר בגירעון כח השם ולא תלו הדבר בגירעון עצמם היותר מצויה ואמתית וגם זה גרם להם העון שחשדו קונם ולא חשדו עצמן. והענין הוא כי השמות הם בחי' מהם בכסא מהם ב' כחות המלאכים מהם בנפרדים מהם בחיצונים. וד' בחי' אלו יוכרו מתיך השמות בעצמם והפעולות עצמן כאשר נבאר וכבר פי' שבני אדם אינם שוים בנר"ן שלהם ולזה בחי' יש נאחו בבחי' זו ויש בזו ולכך יש כח ויחס לכל אחד ואחד בכסא כפי בחי' נשמחו ובמלאך כפי בחי' רוחו ובאופן כפי בחי' נפשו ואף בחוץ כפי הבנת יצרו הרע ולזה אם יתרחק בחינתו מבחי' השם הרחק גדול לא יוכל לפעול כלל ואם יתקרב יותר יוכל לפעול קצת ואם ישחוו או יפעול במהירות וזריזות וזה טעם אומרים ז"ל במס' שבת אתמחי גברא שיש אדם מומחה לקמיע מן הקמיעין ולא לכולם וזה מפני שהקמיע מבחינתו ויש מומחה לכל הקמיעין מפני הכנתו ולזה יש כוחות בשמות לאין תכלית אמנם צריך שיהיה הכנה בפועל לפעול ואם לא יהיה בו הכנה לא יפעול בו ויתלה הגירעון בו בעצמו ולא בשם. עוד יש סבה אחרת לא יפעול השם גם אם ישחוו אל האדם. המשל בזה אם היה השם בכסא והאיש הפועל בשם אין לו אחיזה בכסא לא יוכל לפעול המשל בזה יש מי שזכה לרוח ונפש ולא זכה לנשמה וכיון שדרך מדרגות הסולם אין בו היאך ימשוך מלמעלה ויקשור העולמות ועד"ז אם יהיה בו נפש ולא רוח בענין שאינו נאחו בחיה היאך ישתעבד לו והוא אינו נאחו בו כלל ואין לו דרך לשעבד אותם כלל וענין יהיה תנאי לקצת שמות אמנם יש שמות פועלים בחזקה שאפילו ע"י גוים הם פועלים ואינם מקבלים טומאה וזה לרוב קדושתם וכן פיר' בס' בריית מנוחה כי כל מה שיפלא השם כן ימהר לפעול בחזקה ולא ימנעוהו סיבה כלל ויפעלו בלי טהרה ואפי' ע"י גוי. עוד יש סיבה אחרת והוא בהמנע ההכנות הראויות בשם לפעול כי צריך הכנות רבות וחנאים וענינים במעשה השם ההוא ובהעדר איזה תנאי או ענין יפעול ולא בחזקה או לא יפעול כלל כאשר נבאר בע"ה. עוד יש סיבה אחרת גדולה מיום שנחרב ביהמ"ק שנא' הן אראלם צעקו חוצה וגו' אין כח בכל השמות לפעול מפני שהקב"ה העביר כח ונחלש כח הקדושים כמו שאין השפע נשפע כדפי' במקומות רבים כן כח המלאכים ניטל מהם והשפע נסתם וא"א להם לפעול והפועלים פועלים בחולשה ויש שאינם פועלים כלל בענין מעשה השפע סתם ופי' בס' בריית מנוחה שעל זה נאמר עוללים שאלו להם פורש אין להם כלומר המלאכים שואלים שפע

מלמעלה שהוא לחמם ופורש אין להם שנסתכו המקורות בגלות וכן אומ' לאמותם יאמרו איה דגן ויין דהיינו שתי ההין אי' עילאה ואי' תתאה שתי שכינות שמשם המשכת השפע ושתייהן בגלות ותלכנה שתייהן וגו' שלח תשלח תרין תרוכין וכדפי' בתי'. עוד יש סיבה גדולה והוא שלא יפעול השם למי שלא ידע סודו המשל בזה הפלין אם יניחם ע"ה או אם יניחם ת"ח בלי ספק המצוה רצויה יותר בתי"ח שהוא יודע שכתוב בתפלין ד' פרשיות וסודם כך וכך ומעשיהם כך וכך ולא כן מי שלא ידע מה עניינם או מה שכתוב בהן וכ"ש מי שלא ידע אם כתיבה אם דפוס עץ ועד"ז בשמות לא ישתיה מי שידע סוד השם בפעולות מספר אותיותיו ומוצאו ומקורו וכחו למי שלא ידע בין ימינו לשמאלו אלא יתלה הקמיע שהוא בצוארו כחבורתא וכיוצא ולפעמים לסיבה זו לא יפעול כלל כי צריך האדם בהזכרת השם יכוון תנועות ועניינים ונקודות והמשכת המקורות כאשר נבאר ומי שיעלם ממנו ידיעה זו הוא כמי שמביא מים לגינה דרך צינורות וחסר לו באמצע הדרך שתים או שלש צינורות — שילכו המים דרך שם ולא ימשכו ולזה לא יעלה בידו כוונתו כלל ואם יעלה יהיה חלק מועט מזער מצער לסיבת חוסר ידיעתו בהמשכת השם ממקורו דרך מוצאיו ומובאיו. עוד יש סיבה גדולה מזו וה"ס הזכרת השם כי בטוי האותיות צריך תנאים בנקודות ויש אות יזכירנה בנקודה א' ויש בשתי נקודות ובזה יבין המעיין טעם לס' ברית מנוחה מביא שתי נקודות בשמות לפעמים ויש אות בשלש נקודות ויש אותיות יבטא אותם האדם בכל הנקודות כולם ויש בטוי בסוד הנקודות ע"ד הצירוף כדפי' צירוף הניקוד בספ"ר וזה דרך הזכרת השם כדפי' בס' אור השכל לר' אברהם אבולעפיא ולדרך זה סוד ס' יצי' ויש אותיות יצטרפו כל אות ואות לעצמה ויצטרפו אליה בבטויה אותיות אחרות בסוד תנועות האות והיינו דרך הזכרת השם הקדוש והטהור לכ"ג ביוה"כ ובהעדר איזה סוד מסודות אלו מהפועל לא ישיג מבוקשו כלל ולזה צריך למחויי קמיעא.

החקירה הג' בהכרת השמות לפעול בהם אם דין אם רחמים רבות יקרה למתעסק בחכמה הזאת יתחלפו לו הפעולות מטובה לרעה ויהיה המשל למי שנתחלף לו צלוחית של צרי בצלוחית של סם המות ובקש צרי למחלתו ומיהר מיתתו ולזה צריך להכיר טבע פעולות השמות כדי שלא ישתמש בשם אלא כפי עניינו והענין שיש שלש בחי' בכל השמות והם הסד דין רחמים וענין זה ימצא בכל ד' בחי' השמות הא' הם היות ואלו יבחנו כב' בחי' אחת בסידור האותיות שהם יהו"ה אם יגבר י' או ה' או ו' או ה' וכמ"ש בתי[קונים] ופיר' בספ"ר בשער פרטי השמות ולפי מה שימצא בהויה סידור אותיותיה ידע ויכיר אם דין או חסד או רחמים ואם דין חזק או רפה וכבר הארכתי שם ובמקומות אחרים. הב' בניקוד אם ינקד בקמץ או בפתח או בצרי וכיוצא ומקום הניקוד

בא"ז אות מן האותיות אם יהיה הקמץ ביו"ד והצרי בה' דרך א' ואם יתחלף דרך אחרת ויעלו ניקודי השם הקדוש ויצטרף בסוד צירוף הניקוד שיעור גדול וכבר הארכתי בספ"ר בש' פרטי השמות ובשער הצירוף. הב' השמות והם כגון א"ל אלהים אדנ"י שד"י וכיוצא והוא בסוד הספי' לפי בחי' ויחייחסו אליהם השמות וכבר פי' בספ"ר סוד שמותם ויחסם בספי' ופעולתם. הג' שמות הכסא ואלו קשים מאוד להשיג ויזכר מבחי' תלייתם אם מוצאם ומקורם מהיו"ת או שמות שאינם נמחקים נכיר מהם לפי תלייתם מה עניינם אם רחמים אם דין אם חסד. וכן אם מוצאם מהפסוקים לפי מה שיהיה הפ' שמוצאו ממנו נכיר פעולתו לפי הענין שנזכר בו בפסוק בעצמו כגון שם הס"ר תי"ו אה"ן היוצא מפ' הנסתרות לה' אלהינו נכיר היותו מן ג"ר כי הם הספי' הנסתרות שהם חו"ב ה' אלהינו ונכיר ממנו שהוא להשיג הדברים הנסתרים אם בשאלה בהקץ או בחלום וכן שם יואחצציבירון היוצא מפ' הנה מקום אתי וגו' נדע שהוא גי"כ להשיג השגה בשאלה בהקץ קרוב לנבואה בענין הפ' בעצמו ששם נזכר להשגה ודאי ועד"ז שאר השמות הנעלמים כולם. וכן נכיר עניינם מגזרת השמות בעצמם אם מלשון אדירות כגון אדיריור' שהוא מלשון אדירות או כגון אכתריאל שהוא מלשון כתר וכיוצא. הד' שמות המלאכים בין שרפים חיות אופנים כרובים חשמלים תרשישים הכל לפי שמם נדע עניינם כגון מיכאל שר המים פועל ברחמים ולהראות גדולת היוצר ולשונו מי כאל ישורון וכן מי כמוך באלים ה'. וכן גבריאל שר הגבורה ולהראות גבורת היוצר ובו תלויים כל ענייני הגבר כגון קרא הגבר כמו שהארכתי בחלק תפלה למשה בפ' ברכת הנותן לשכוי בינה וכן גי"כ באוריאל יסוד הרוח מלשון אויר והוא לטהר האויר מכוחות טמאים כדפי' בתי' בענין ויבא בין מחנה מצרים. ויקרא נוריאל בהיותו נוטה לצד האש והנור ואז פועל בגבורה. וכן רפאל הוא שר הרפואה וכל הדברים הנמצאים ביסוד העפר לרפאות וכן אסיא מעורב לאסותא וכיוצא שמציאל להשמעת תפלה. קפציאל לקפיצת הדרך שכריאל לשמירה וכיוצא רבים ואם יוצאים מפסוקי התורה לפי התלותם כגון יוה"ך כל"ך היוצאים כן פ' כי מלאכיו יצוה לך כי תיבות הפ' מורה היותם מלאכי השמירה וכן שם ספטפייה לשמירה ולכל צרה שלא תבוא שיוצא מפ' טפס כחלב לבם וגו' כדפי' לעיל וכן השם היוצא מסית הגני שולח מלאך לפניך ועד"ז לכלם. הה' שמות הטומאה הנה הכרת אלו קשה למאד ולא יוכרו אלא משתופם וריעיהם כגון סכאל ושטניאל ולילית וכיוצא אותם שמות כגון נחשירון חתולירון עכברירון כדפי' בספ"ר בהיכלות טמאים בהשתתפם עם אחרים נכיר שלא לחנם הלך עורב אצל זרויר אלא מפני שהוא מינו ועד"ז נכיר גי"כ אותם שנסתפק מהם בקדושים אם רחמים אם דין הסברה יורה וכן הפעולה בעצמה יורה אם יש בה דבר מכוזר אינה

קדושה כגון קטרת או היות האדם ערום או מקום מטונף או ישתתף בה אשה או סגולתה בלילה או במבואות בשדות בבית הקברות במקום המצאם נדע שהם חיצונים או כתיבתם בעור כלב או חתול וכיוצא יורה על פעולתו בחיצונים וכן חותמות המזלות והכוכבים כלם פעולות בצד העשי' מבחיץ ואף אם יהיו באותיות קדושות. וכן אם תהיה הפעולה מגונה כגון להביא אשה לראות השד והסתת ענין הכל יורו על פעולה חיצונית. ואפילו אם יהיה בפעולה חכמה וידיעה יהיה חיצונית לפעמים ולא יושג ענין זה אלא בהתבודדות גדול יורוהו מן השמים לפעמים ואם לאו יסגום עצמו בהיותו פועל בהם כי סמא סמא יקרא והטהור לא יכניס עצמו אלא במקום טהור ונקי.

החקירה הד' ביחס הזמן עם הפעולה. דע כי הזמן נחלק לפי הבחינות ג"כ כדפי' בענין הספי' יש עת וזמן ששולט בה רחמים או חסד או דין ולזה יש שעה שיעלה הפעולה ביד הפועל ויש שעה שלא יעלה ויש שעה שיעלה בחזק ויש שעה שיפעול ולא כ"כ והטעם לפי בחי' כסא מלאך ואופן אם יהיה השעה שפועל בה שעה ששולט בה המלאך ההוא או בחי' הכסא ההיא יפעול שיעור לא יוגבל בחזק הפעולה ואם תהיה השעה השולטת הפכית אל הפעולה. לא יפעול כלל ואם בינונית יפעול בחולשה ויש עת שכל הפעולות הכצליחות יהיו חיצוניות והקדושות לא יצליחו מפני ששולט אז החיצוני ואין הקדושים מתעוררים לפעול כלל כדי שלא לערב קדש בחול ויש עת יתעוררו דין על הפועל הפעולה יגרום לעצמו סכנה מפני שליטת מלאכים קשים המעוררים דין ובשנאתם למטריח אותם יעוררו עליו דין ויש שעה ראויה לפעולות הרחמים כגון לעורר אהבה והצלחת הדברים המוניים וכיוצא ויש שעה לעורר דין כגון להרוג שונא או לעורר שנאה וכן יש שעה ח"ו לעורר קללות וכיוצא. זה הכלל על כזה נאמר ועת לכל חפץ תחת השמים ומ"ש תחת השמים כי עת היא מלכות והיא משתנית תחת השמים ת"ת ואפי' בענין הקדושה אמר ואל יבא בכל עת אל הקדש מפני שיש עתים משונים לטובה ולרעה והם כ"ח עתים ללבנה העליונה וכ"ח בכסא וכ"ח במלאך וכ"ח בעשיה לכל מזל ומזל יש עת ידוע להוריד כוחו וכן לכל ככב וככב הכל לפי שינוי הפעולות ושליטת הכוכבים. וכן בחיצונים יש שעה ידועה יגבר מעשיהם כגון מתחלת הלילה ועד חצות שהם מתגברים ולכך עיקר פעולתם בשעה זו וכן בחצות היום יש בהם כח להגלם. וכן פ"י בזוהר שיש שעות ידועות ביום יש כח בשדים להגלם בגולם הגוף ואז פועלים בלי ספק בחזקה וכן בחדוש הלבנה וכן בע"ש בעת מולדתם וכיוצא. ואחר שפי' ענין הזמן הנז' נוסף עוד ונאמר שיש מלאך ממונה על השנה ותחת ממשלתו ד' מלאכים על ד' תקופות ותחת אלו הד' יש י ב מלאכים על י"ב חדשים ותחת כל מלאך מאלו הד' מלאכים על ד' שבתות ותחת כל מלאך מאלו ז' מלאכים

לז' ימים ותחת כל מלאך ב' מלאכים א' ליום וא' ללילה ותחת כל אחד מהם י"ב מלאכים לז"ב שעות והנה אלו המלאכים צריך השבעה למלאך התקופה ובמלאך החדש ובמלאך השבוע ובמלאך היום ובמלאך השעה וכן יש ד' מלאכים ממונים על היסודות ומלאך ממונה על החי ומלאך על הדומם ומלאך על הצומח ותחת כל מלאך ומלאך מהם מלאכים על כל מין ומין ומלאך על הסיסים ועל השור וכיוצא והרוצה לרכוכ הסוס להגבירו או להכניעו או כיוצא לשור או לכל המינים לקבצם לפזרם ולהשתמש בהם ישביע בהנהגה הנז' המלאך הממונה על הענין ויעלה בידו וכן יש מלאך הממונה על השמש או על הירח. וכל עניינים אלו הם בארוכה בס' המלבוש. ואלו המלאכים ה"ם עולם העשי' עולם הנפרדים וקרובה פעולתם לפעולת החיצונים אלא שאינה טמאה כמות אלא שהוא פועל למטה חוץ מההיכלות למטה מאופן ולזה אמרתי שהוא בנפרדים וקרובים החיצונים ליטפל בה. ולזה ימצאו פעולות יהיו מועילות לנערים ולא לבחורים ומועילות לבחורים ולא לנערים וכן לא יועילו אלא לזקנים הכל לפי מה שיהיה האדם בשיעור שניו ויש עוד סיבה לזה כי שמירת כל א' מהם ופעולתו תלויה בבחי' שונה זו מזו ולזה יצטרך כל אחד שם בפ"ע ולפעמים ימצא פעולה שוה לכולם ולכך ימצא אדם פועל בשאלת חלום בבחירתו ולא בזקנותו ופעמים בחוצה לארץ ולא בא"י ולפעמים להפך הכל תלוי בזמן ובשנה ובבחי' ובמחוז מפני שיש מלאכים שהם בחוצה לארץ קדושים ואחרים יותר קדושים מהם בא"י שאין השכינה מתלבשת לצאת לחוצה לארץ אלא ע"י אופן בתוך נוגה כדפי' לעיל ולפי זה ימצא עתה כי בזמן שבהמ"ק קיים היו פועלים בדרך אחד ועתה שגלתה השכינה ונתלבשה עם חייליה יפעלו המלאכים בדרך אחרת וכבר כתבנו קרוב לזה לעיל בחקירה השנית.

החקירה הה' בדרכי פעולות השמות יש שם שלרוב קדושתו יפעול לבד במחשבה ורוב הפעולות האלו יהיה לשמירה בהרהור לבד יפעול וראוי ליחס ענין זה להויות שהזכרתם אסורה בלי ספק יפעלו בהרהור ובהדבק האדם מחשבתו בהם יפעלו פעולתם. ויש יצטרך הזכרה והזכרת הויות אסורה מטעם האויר שההויה מתלבשת בו כדפי' במקומות אחרים לכך אם ירצה להזכיר יהיה בסתימת פה שלא יוציא מפיו אויר אלא בהנעת גרון ולשון בשתיקה בלי קול ויקרא זה בין היודעים בחכמה הזאת הבלעה. ויש פעולות יצטרכו להזכרת השמות כגון שאר השמות חוץ מההויות אמנם אזכרתם צריך כוונה לקושרם במקורים שאין לך שם אפילו משמות שאינם נחקקים חוץ מההויות שהם בספירות שלא יהיה להם מקור בהויה ואין לך כל שם משמות אחרים שאינם תלויים בספי' בענף ידוע וצריך לקשרו ולהזכירו לפעמים כלול במקורו וזה סיבה גדולה שלא יעלה ביד הפועלים דבר מפני שלא ידעו מקום שמות הפעולה

ולפעמים יפעלו ולא בחזקה בטעם הנז'. ויש שמות מלאכים יצטרכו לקשרם עם שמות הכסא ושמות הכסא במקורם והם שלשה מדרגות ואז הם פועלים כראוי. ויש שכוח שנוסף על מחשבה ודבור הנז' יצטרכו למעשה והיינו בכתיבה ובטעם חיצולת הכתיבה אין לתמוה כי מצינו במצות התורה יצטרך אל ג' אלה מחשבה דבור ומעשה כגון ספר תורה וכיוצא ובענין כתיבת השמות יש סגולות לפי בחינתם יש חוצלתם יספיק לפעול בקלף כשר ולא יפסיד באיזה קלף ויש שיקפיד יהיה קלף גדי או קלף צבי או קלף שליש וכיוצא וזה תלוי לפי בחי' השם לא ירד כוחו לפעול בקמיע אם לא יכתוב כראוי וכמו שלא ישרה קדושה על ס"ת הקדוש הכתוב על עור הדג וכיוצא והקורא בו לא יצא ידי חובתו מפני שיש קדושה מקפדת שלא ישרה דוקא אלא בקלף הראוי וכשר כן ענין כח השמות יש בחי' בהם יתייחס אליהם קלף הצבי ויש קלף השליש הכל לפי בחינתם להוריד כוחם למטה לארץ לפעול. וגם בדיו יש קפידה שיש שמות יועיל כתיבתם בדיו. ויש שכוח יצטרך אליהם דיו ממי ורדים וכרכום וקומוס ואז יפעול בחזקה וזה הדיו כסוגל לכח שם מ"ב ולכל המצטרף אליו. ויש שם צריך לכותבו באודם להיות הגוונים תלויים בספ"י כמ"ש בספ"ר בש' הגוונים ויש שם שצריך לחוקקו על כסף נקי ויש על הזהב הסהור וכיוצא והכל תלוי בבחי' השם ומקום מוצאו ופעולתו ויש שם חקוק בעופרת. ויש לא בחקיקה שיש קפידה גם בברזל כאימ' וכל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנותו ויצטרך לחקוק הצורה באדמה וכיוצא ויתכונן שם את הזהב או את הכסף או את העופרת. ויש יצטרכו לכתבו בכתיבה בחרס חדש שלא נעשה בו מלאכה והוא כענין אל כלי חרס אל מים כדפי' סודו במקומו ויש בכל עניינים קפידה על מקום כתיבתם או חקיקתם כדי להמשיך כחם מלמעלה ואם לא יסודרו כפי הראוי להם לא ימשכו כחם כלל וטעם כולל לענין זה להיות העשי' הגשמית ג"כ אמצעית בין השם והנפעל ממנו ולכך יצטרך עשיה ממש ובבחינה מן הנעשים יהיה דומם או חי או צומח שיש מהם שיצטרכו כתיבה על עלה הדס ויש על עלה זית ויש על עלה אגוז והכל שהאילן יש לו אחיזה למעלה והעד ד' מינים שבלולב ועץ ארז ואזוב וכיוצא כמ"ש במקומו שיש לצמח ולכל דבר בעשי' תלייה למעלה אפילו בספ"י כדפי' בזהר. ויש יצטרך כתיבה על עור כלב ויש על עור חתול ויש על עור הבא כנגד פניו של חמור ולפי הנראה כל מה שיצטרך כתיבה בעור טמא הוא טמא אלא שראיתי כותבים שם הלזו שהוא שם קדוש וטהור ואותיותיו אהד"י והוא נפלא צריך לכותבו על עור חמור מפני שפעולתו לזכירה להכניע לב טפס כחמור ולכך יכתב על חמור להכניע חקלי' הגסה. ויש שמות יצטרך ישתחף אל כתיבתם ואזכרתם עוד עניינים מעשיים מענייני העולם כגון אכילות כמו לכותבם על התפוח ולאוכלם וכגון לכותבם על הביצה וכיוצא וזה.

יורה ג"כ על הדרך הנז' שהכתיבה תוריד אותו כח למטה ואכילתו לפעול הגוף והנפש מהענין ההוא דרך יפעל האדם מאכילת הפסח והמצה והמרור וכיוצא בסוד הנפש ואינו מן הרחוק ולזה צא ולמד כי מה שיהיה שם חיצוני ויאכלהו האדם יהיו עונותיו חקוקות על עצמותיו ויהיה טומאתו קשה ממי שיניח עליו קמיע חיצוני או יזכור שם חיצוני שבלי ספק ישאב בעצמו הכח הטמא וידבק בו ויטמאהו ומיתתו יותר ראויה מרפואתו ע"י החיצונים כי הם מסיתים בני אדם לטמאם וכעובדא דירושלמי בזה בהוא עובדא דע"ז וירא ה' ירחק מהם ולא יקרב אל פתח ביתם.

החקירה ה' בלחשים וכיוצא. הגה דרך פעולת הלחשים נעלמה ונסתרה שאין בהם שם כדי שאומר שבכח השם יפעלו פעולתם ואינם כישוף כדי שנאמר שהם טמאים שהרי התירום בתלמידינו בכמה מקומות וזלתי אם יש בו שם ע"ז שאז ודאי אסור כדפי' בע"ז בהוא עובדא דר'. ולזה נאמר שיש חולאים או מקרים שהם צינים פחים בדרך יבואו אל האדם מצד הטמאים מפני פתיותו ומיעוט שמירתו ומיעוט זכותו שאינו יכול לדחות כוחות טמאים מעליו ולזה נאמר ערום ראה רעה ויסתר שהחכם שומר עצמו מבוא מקומות שיתדבקו אליו החיצונים כדפי' בתלמוד כגון שלא לסוך מפך שמן וכיוצא ויש שאינם בקיאים בכך ואינם שומרים עצמם ועליהם נא' ופתיים עברו ונענשו ולפעמים יש שאינו יודע בזה אינו מכיר לא ברעה ולא בטובה כאומ' שומר פתאים ה'. והנה החלאים האלו הם גמשים לבני אדם מהחיצונים התחתונים הגרועים הנמצאים וכיוצא שהם שדים שכחם חלש ורפואתם קלה ליודעים אותה בדיבור קל מושכים כח מהעשי' הרודה אותה החיצונית ומכניעים אותם ומבטלים כחם וזהו ענין הלחש שאפילו בלא שם ידעו להמשיך הכח מהעשי' הקרובה אל הגשם ומכניעים אותה החיצון ומרפאים החולי ההוא וזה ברור נראה לחוש ומה שלא יועיל כל לחש או כל אדם שידע ללחוש אלא יש שילחוש אותו הלחש עצמו ויועיל למאד מאד ויש שלא יועיל כלל יהיה הענין כדרך שפי' לעיל בחקירה השנית. ועד"ז יש לחשים מע"ז שהם מהקלי' יברחו הקלי' התחתונות מהעליונות ואלו ירפאו הגוף ויחליאו הנפש שיגבירו כח החיצונית הדקה ויבריחו הגסה ולזה אסור מהתורה. וכן יש לחשים להמשיך על האדם הטמא ויחליאוהו וזה דרך הכישופים ויש לחשים טהורים ולהבחין בין אלו לאלו צריך ידיעה רבה ולזה היו חכמי הסנהדרין בקיאים בכל זה להמית המכשף לדעת אם הוא כישוף היצוני או לחש טמא. והנה לדרכים אלו הם רפואות הגשמיות לחלאים הגשמיים שיש כח ניתן בעשי' הגשמית לרפאות מה שיחלה העשי' הגשמית ויש חלאים משונים יצטרכו אל הרפואה גשמיים ואל הלחשים ובזהר פי' שיש חלאים יצטרכו לגדוהם ולהחרימם להוציאם מהגוף כענין ספרא דאסיא קרטינאה כדאיתא בשלהי עובדי דינוקא.

ועל הכל מבוא לכל הדרכים ע"י הדברים הגשמיים הנמצאים בעשי' מפני שיש להם אחיזה בכל הדברים הם נפעלים מכל בחי' הקדושים ונפעלים מכל כחית הככבים והמזלות לכך ע"י ג"כ מורידים כחם ופועלים פעולות התלסמאות והם נפעלים מהחיצונים ולכך בהם משביעים אותם ועושים להם עשונים וקטרת ועניינים והשבעות וקיבוצם ופיוזורם הרחקם וקירובם הכל תלוי מפני שהצמחים והמתכות והאבנים ובעלי חיים בהם סגולה מכח הרודה עליהם ושרם העליון להברית החיצונים ולקבצם או לשמור מהם או לראותם כדפי' בגמ' ע"י חתול שחור וכל כיוצא וכדפי' בשן של שועל ומסמר הצלוב וכל כיוצא שהם דברים פועלים בלי לחש וכעין אכן חקומה וצפורה כרמים כדאי' במס' שבת בפ' במה בהמה ובמה אשה וכל אלו הדברים הפועלים בסגולה בלא לחש הכל תלוי בשעבוד העשי' אלו לאלו ואלו נגד אלו זה מרפא וזה מחליא ולא נאסר זה אלא בהיות האדם עושה להרע שהוא דומה למי שמכה חבירו בידו אבל לא שיהיה במעשהו חיצוני או טמא שהוא הנאת האדם מהעשי' כהנאתו ממנה באכילה ושתייה ובמלבוש ושאר ההנאות שאינם אסורות כדפי' רז"ל ואין אסור אלא כל דבר שיהיה נאחו בו החיצוני הטמא ויוכר ממעשהו והנהגתו וקל להבחין למשכיל ובענין התלסמאות כבר נחבטו רבים קדושים אשר בארץ המה ועכ"ז כיון שהוא הורדת כח הככבים שומר נפשו ירחק מהם שמשעבד עצמו אליהם ואל כחם הדבקה וצרה לחיצוניות. ולא זו אלא גם כל הדברים והקמיעין הנעשים בעופרת יש בהם כח מזל שבתי ואין ראוי להדבק בהם ולפי זה הראוי לאדם להדבק בקונו ולעובדו בלב שלם וידבק במעלה הראשונה שפיר' אם יוכל ואל היותר יבטח בבורא ששאר כל הדברים ימשך מהם נזק ומה גם בזמנינו זה שאין כח בשכל האדם לדעת איוו פעולה אסורה ואי זו מותרת ואפילו במותרת יש סכנה אם ידע לפעול אם לא ידע אם יעלה בידו טובה או רעה כאשר ראינו רבים חשבו שנדבקו בעיח והם שקועים בעץ הדעת טו"ר ולא בצד הטוב שבו ולמה לא יקר נפש האדם כגופו כי כמו שיברת מן הדברים הגשמיים המסופקים לו אם ממיתים אם מחיים ג"כ כמו כן ירחיק עצמו מן הדברים המזיקים הנפש ולא ידבק בדברים אלו רק להבין ולהורות ולא לעשות ח"ו שימשך ממנו לרוב הפעמים הסכנה לנפש ולגוף ויראת ה' חוסיף חיים וצדיק מושל ביראת אלהים כדפי' רז"ל.

החקירה הז' בדרך התפשטות החכמה וידיעת הנסתרות למטה. דע כי העולם נברא בחכמה ואליהם לייב נתיבות מתפשטות ומשתלשלות דרך ייס עד המלכות והיא ג"כ נק' חכמה אלא שהעליונה נק' חכמת אלהים מפני שהיא השוכנת על הבינה הנק' אלהים והתחתונה נק' חכמת שלמה מפני שהיא נאחזת בשלמה שהוא החכם הגדול מכל החכמים כמש"ה ויחכם מכל האדם והיא נדבקה

ביסוד שהוא מדת שלמה ואין פירוד בין חכמת אלהים לחכמת שלמה אלא שתייהן א' בסוד קשר המדות ועל זה נא' ותרב חכמת שלמה שעמדה לכנה במילואה מאור החמה ת"ת ואור החמה ממזרח שמש חכמה עד מבואו במלכות ע"י היסוד ומשם שואבים כל חכמי ישראל חכמה כאומ' וימלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה והיינו רוח אלהים הנמשך ממלכות כלול מד' אותיות השם כדפי' בזו' וממנה שואב הכסא החכמה ומהכסא למלאך ומהמלאך לאופן ומאופן לנפרד ומנפרד לחיצוני וכל גזרה שיגזר למעלה תתעכב שלא תתפשט בעולמות אלא ראשונה בספי' ואח"כ בכסא ומשם יתגלה לנביאים כאומ' כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים וכאומ' המכסה אני מאברהם וגו' והנה ישאבו בני אדם ידיעה זו לפעמים מהאצילות כעין מרע"ה שהיה מתנבא מאספקלריא המאירה ולפעמים מהכסא שאר הנביאים כאומ' וביד הנביאים אדכה כדפי' לעיל ולפעמים במלאך כאומ' גבריאל הבן להלז את המראה. ולפעמים למטה בחלום הטהור ולפעמים למטה ע"י חיצוני כחלום נבוכדנצר ופרעה והמשכת דברים אלו לבני אדם פ"י לעיל בדרישה. והנה בהתפשט עניינים אלו בככבים ובמזלות יורו ויודיעו עתידות אלו ליודעים למשוך כחם בצפור עשויה ע"פ מלאכה או ראש עשויה ממתכת וכיוצא ויש דרכים רבים וכולם ע"ז וזה היה פתוי היצה"ר לישראל לעבור ע"ז להגדת הדברים הנסתרים מהם להצלה מהם להתעשר מהם להצלחה וכיוצא אמנם בדת הדברים למטה יותר יורו עניינים אלו הצמחים והמתכות והצפורים והעורבים וכיוצא ולזה היודע שיחת העופות לא שידברו דבור אלא הכוונה שינוי צפצופם תנועה אחר תנועה יורה כך או כך וכן ג"כ תנועת גופם בכנפיהם כדפי' בתי' בענין העורב ועד"ז יוחקק החכמה הזאת בשרטוטי הידים והפנים וכפות הרגלים והיודעים יכירו הידיעה הזאת ועד"ז יוחקק בכף הבהמה ויכירו בו ידיעה רבה וכן יוחקק בכמה דברים שאין להם סוף וברקלים ובשאר האילנות בתנועתם ועל זה נאמר וידבר מן הארז אשר בלבנון עד האזוב אשר בקיר. ולרדוף אחר הדברים האלו בלי ספק אסור אבל מותר ללמוד לידע ואם יקרה מקרה שיראה דבר מגונה יוהר וישמר ממנו מותר וכן פ"י רשב"י ע"ה בתי' לר' אלעזר בתנועות העורב ואפשר דהיינו נחש וכיוצא לפי המוכן מתוך דבריו. אמנם בשרטוט התיר בפי' וכתב החכמה באורך אלא שנסתרה אלינו. ולזה ידע האדם העתיד אם יתנהג ע"י הסתכלו בכל הבחי' אמנם ישפיל עצמו כי ידיעה האמתית ומקורה לאדם אינו אלא מצד החכמה המתלבשת בכסא או המתלבשת במלאך לבד ולא ירד ועכ"ז הוא גובר על כסא ומלאך ואופן מפני שאינו יונק ממנו אלא מהחכמה הנפלאה העליונה המתפשטת וכדפי' לעיל ולכך ישאב האדם התורה וסודותיה ולא יכיר בה אלא האדם ולא המלאך ולא האופן עכ"ל.

נשלמו הדרישות והחקירות כולם

עוד כתב וז"ל ובענין ע' שמות אשר לקב"ה מצאתי שפ"י הקדמונים וז"ל. וזה משכעים שמות של הקב"ה בפירוש ושאר שלא בפירוש אין חקר ואין מספר ואלו הן. אדיריון. יהויה. צבאות. קדוש קדוש קדוש. בביביריון גביביריון דדיריון הדיריון וביביריון ופיפיריון חפיפיריון טביביריון יפיפיריון כפכפיריון לפלפיריון מפמפיריון נסנפיריון ספספיריון עפעפיריון פכפכיריון צפצפיריון קקפיריון רפרפיריון שפשפיריון חפחפיריון. ע"כ אלפא בית אחת. אלפא ביתא שנית. אפאפיריון בפכפיריון גפגפיריון דפדפיריון הפהפיריון ופופיריון ופזפיריון חפחפיריון טפפפיריון יפיפיריון כפכפיריון לפלפיריון מרומיריון נעוריריון ספיסיריון ערוריריון פחוריריון צפיריריון קרוריריון רפיריריון שפיפיריון תפיפיריון. עוד ארבע שמות. תפיריריון לדוריריון חפחפיריון שדוריריון. אלפא ביתא שלישית. אנאבין הוא י"ה יהויה הגדול בכי"ב גבגבי"ב דבדבי"ב הבהבי"ב ובובי"ב זבוכי"ב חכחבי"ב טבטבי"ב יביבי"ב כבכבי"ב לבלבי"ב מכמבי"ב נבנבי"ב סבסבי"ב עבעבי"ב פפפבי"ב צבצבי"ב קבקבי"ב רברבי"ב שבשבי"ב חבתבי"ב ר"ה קודשא בריך הוא. ע"כ העתקתי מספר ישן.

וענין ע' שמות אלו בלי ספק הם בסוד כסא ומעלתם למעלה ממעלת הכנויים שאלו יתלבשו בכנויים ויפעלו ע"י מטטרון וכנגדם למטטרון ע' שמות של ע' פעולות אשר לו שהוא יונק מכסא וכבר הארכתי בחקירה גדיה מדרישה ראשונה מה שראוי בשמות אלו דרך כלל והנה דרך פרט נאמר שהם שמות אלו ג' אלפא ביתות בג' בחי' ההנהגה שהם ימין ושמאל ואמצע ולכך הם בימין אדיריריון מירה על האדירות. והשמאל אפאפיריון מורה אף וחימה ובאמצע בינוני. והיינו סוד כי"ב אותיות מימין וכי"ב משמאל וכי"ב מאמצע הם ס"ד ולהם ד' שמות שהם לבוש לד' אותיות השם הקדוש שהוא שורש לכל הענפים המתפשטים ממנו בכל שם ושם מאלו ולכך חותם כל שם מהם יהויה צבאות קדוש קדוש קדוש קדוש אלא שאני קצרתיו וג' קדושות שבו לרמוז אל ג' אבות שמהם יניקתם והד' שמות הנז' משלימים שבעים והם ע' ענפים לשבע ספירות ויסודם שם בן ד' מירה התפשטות שם בן ד' בשבע ספי' מסתעף ופועל בע' כוחות אלו פעולות אין מספר גנוזות בכל שם מהם והיודע להזכירם בקדושתם ונקודותם יפעל בהם. ואני ראיתי בשם א' מן החכמים שיש כח באלפא ביתא השלישית להוריד נפש הנפטר ולהגשימו עד ידבר עם האדם בזמן היותו וזו פעולה קטנה בערך כהם הנפלא עכ"ל.

ואפרש שמות אלו המלאכים ופעולתם ומקומם

מיכאל בתי' פ"י שהוא שר המים והכוונה על מימי החסד והנהגת מדת חסד בעולם היצי' בו וכן יחסו אותו בשם כהן גדול להיות הכהונה בחסד וכן

הוא מקריב נשמתן של ישראל כאשר עוד נפרש. ובתי' אמרו מיכאל הוא אייך והוא ממנא שלימא ובגיד כד עבר משה ית ישראל בימא ביה שבח לקביה הה"ד מי כמוך באלים ה' וירצה שהוא ראש לאיתיות בענין אייך ראש לאחדים ולעשרות ולמאות וכן הוא ראש להנהגה שם אחדים ועשרות ומאות ואלפים דהיינו ס"ד אייך אמנם שמו יעלה א"ק לבד ובמספר קטן איי והרכבת שניהם אמר שעלה אייך ורמוז במי כמוך באלים מ"י כמוך אל של אלים רצה בזה כיון שנעשה להם נס מצד החסד בכח שם ע"ב הנז' שם שהוא בחסד ולכך נעשה במים שבח לקב"ה בשר המים עוד פ"י בתי' שהוא מקבל תפלת שחרית בימי החול מפני שתפלת החול היחוד במטטרון כדפי' סידו בחלק תפלה למשה ותפלת שחרית בחסד ושר החסד ביצי' עולם מטטרון מיכאל א"כ ראוי שיקבלו התפלות ויעלו דרך בו והאמת שכולם נכללים ביחוד אלא שנושא הדגל הוא מיכאל כענין מה שאנו אומרים בספירות והנהגתם. עוד פ"י שהוא א' מן ד' חיות שהם ופני אריה אל הימין. עוד פ"י בפי' פקודי בהיכל הרצון וז"ל בסטרא דדרום קיימא תד נקודה עילאה ימינא דכל עלמא דהא מניה שראן יש' לאתאחדא ברוא דמהימנותא ואיהו רב חילא דנהורא עילאה דנחתא מסטרא דדרום דתמן נהורא קיימא בתוקפיה האי מיכאל נהורא ימינא אפסטרופא רבא דישראל בגין דכד ס"א קיימא לאסטאה עליהו דישראל כדין מיכאל אטען עמיה. ואתעביד סניגורא דיש' ואשתיוזן מההוא קטיגוריא מארי דבבו דישראל בר בזמנא דאיחרב ירושלים דהא כדין אתגברו חובין ומיכאל לא יכיל בהדיה דס"א דטענתיה דמיכאל תכירא עליהו דיש' וכדין כתיב השיב אחור ימינו. עוד פ"י בכמה מקומות שהוא כהן לאל עליון אמנם הוא כהן בהיותו מתלבש בגדי כהונה לשרת והיינו לשרת בגדיו הוא בסוד בגדי זהב שהוא היות אור נשיב מתנוצץ בני' שערים שבמלכות מתערב למטה ומתנוצץ בסוד ארגמין שה"ס כללות הד' חיות אוריאל מיכאל גבריאל רפאל נוריאל דיתלבש כהן בסוד המלבושים האלו ונוטל נשמת הצדיק העולה ומקריבה לקרבן אשה ריח ניחוח לה' בסוד היסוד הנז' וסוד היחוד הזה הוא הילולא הנעשה לצדיק בעת פטירתו כדפי' בזוהר בכמה דוכתי והיינו סוד קורבנה על המזבח היות מיכאל כהן גדול מתחנן במלבושיו בגדי כהונה לשרת על המזבח שיהיה היכל אהבה נכלל ויכנס מיכאל בסוד יחוד בשכמליו להיכל קה"ק ויכניס הנשמה ההיא ותהיה לרית ניחוח באצילות כנו' לעמוד שם הנשמה לפני עתיק יומין לעולם ועד.

גבריאל בתי' פ"י שהוא שר האש והכוונה על אש הגבורה והדינים וכל החיצונים למטה ממשלתו ולא שקרבים אליו ח"ו אלא שמשתלשלים המדרגות עד צאת החוצה והנהגת הגבורה וענייניה ע"י בעולם היצי' והוא הלוי המנעים זמר ושיר בכמה אלפים ורובבות שתחת ממשלתו ושמו יעיד עליו שהוא גבר הגבורה וסודו שהוא קב' בחצות לילה בעת שכנור דוד שהיא מלכות רוח צפונית

דהיינו ת"ת מצד הגבורה מנשבת בו ואז הוא עיקר רנה של תורה שבעל פה דהיינו רנה מצד הלוי תורה רוח צפונית בע"פ כנור דוד ואז קם הגבר הזה וקורא אותם ששה קולות שפי' בינוקא ושם הארכתיו והוא שר הלילה והגבורה ע"ד הנז' והוא שר להכניס טיפתן של יש' שאמ' ממונה על העיבור לילה שמו ועליו נאמר הנותן לשכוי בינה וגו' כדפי' בתפלה לטשה. ופי' בתי' שהוא מקבל תפלת המנחה ע"ד שפי' בתפלת הבוקר במיכאל מפני שבו תמיד של בין הערבים שאז ג"כ תגבורת הגבורה כי ינטו צללי. ערב ולזה נענה באש אליהו. והוא א' מד' חיות הקודש ופני שור מהשמאל ובזוהר פ' פקודי בהיכל הרצון פי' ז"ל מסט' דצפון קיימא נהורא אחרא דהא איהו קיימא לנטלא דינא מבי היכלא רביעאה ויהיב לממנא דפתחא דבההוא פתחא קיימין ממנן אחרנין דבסטרא מסאבא מחכאן לההוא ממנא ונטלין דינא ולומנין דהאי ההוא נהורא דבסטרא דצפון איהו עבד דינא ולא אסטמר בסטרא אחרא בגין דכל דינין דאיתעבידא ביה אית לון אסוותא וקב"ה עבד חסד באינון אתרי גבריאל איהו האי נהורא די בסטרא דצפון ובכל אתר דאיהו מחי שרי ביה חסד בגין דגבריאל בתרין סטרין כליל בתרווייהו ועיד מחיא ואסוותא ביה בסטרא דא קיימא רזא דכתיב כי כאשר ייסר איש את בנו ואלין יסורין דרחימיתא דכלילן בסטרא דא ובסטרא דא. הענין שהם שתי היכלות למטה מהיכל הרצון והא' הוא היכל אהבה והוא היכל חמישי והוא לימין חסד ומיכאל משבח ופועל בו והשרים שבו תחת ממשלתו והב' היכל זכות והוא היכל רביעי דקאמר לעיל ובו ביד קבוע והוא לשמאל גבורה וגבריאל משגיח ופועל בו והשרים שבו תחת ממשלתו ומשם משפיעים הדינים להיצונים ולפעמים נפעלים ע"י הקדושים הפנימיים שלוחי גבריאל כענין בואו אחי בואו ריעי דר' אלעזר וכיוצא מהיסורים הקדושים.

רפאל הקדמתי רפאל לאוריאל לסיבה שיש אומרים שהוא למזרח שר הרפואה מהת"ת ויש לזה סמך בזוהר פ' פקודי כאשר נפרש. אמנם בתי' ובזו' בכמה דוכתי פי' שהוא שר העפר שהם פעולות המלכות ועכ"ז לא קשה מדי מפני שאלו השנים שרים שהם רפאל ומיכאל הם יחד בסוד עליית המלכות אל מקומה הרמחה כי שם ביתה כאומ' דרך נשר בשמים והיינו המלאך הזה פני נשר ומקבל הרפואה מצד המ' בהיות הבקר שהרפואה היא מתפשטת מאריך אנפין בצד ימין ושם אחוזה בימין המ' בין ב' הזרועות בהיות הבקר בין היום והלילה. ואיתא בזו' פ' פקודי בהיכל הרצון ז"ל בסטרא דמזרח קיימא נהורא אחרא דאיהו קיימא בכל מילי דאסוותא למיעל קמיה מאריה כל אינון דאתנשיין בבי מרעיייהו ולקרבא זמנין וקצין לאינון מרעין דאשתלימא מהימנותייהו וסתרא עלמא בכל יומא ויומא בגין לאשלמא אסוותא בסיקודא דמריה והאי נהורא רפאל שמיא ואע"ג דהאי אוקימנא ליה לסטרא אחרא. ודא אחיד לסטרא דא ולסטרא דא

לסטרא דמיכאל ולסטרא דגבריאל והאי איהו ממונה בשעתא דאתדן בר נש בהיכלא רביעאה לחיים כדין איהו אקדים באסוותא וההוא אסוותא מגו דחיקו נפקא בגין דמתרין סטרין נפקא והאי דחיקו אתא מגו סטר שמאלא ואסוותא מגו סטר ימינא וע"ד ההוא מרע כד אתא ליה אסוותא מגו דחיקו סגי אתיא ליה והכי הוא מסטרא דמערב אע"ג דקאמרן רפאל בסטר מזרח ואוקמוה דסטר דא דמערב אסוותא וחייך לאו איהו אלא מסטר מזרח ואוקמוה דהא מתמן אתמשכן לתתא ודאי סטרא נהורא חד וגו' והענין הוא תקן מקום הספסל במ"ש שהמערב הוא עיקר אמנם הוא בהיות המערב דבק במזרח שכן הרפ"ה והחיים דבוקים יחד. והרפואה שהיא מצד אוריאל הוא רפואה שאין בו דוחק מפני שהת"ת אין בו דין אלא מטה כלפי חסד ואריך אנפין מתנוצץ בו ולכך מסיטרא דיליה וארוכתך מהרה תצמח אמנם רפאל בהתדבקו בסוד היותו בין האש והמים מיכאל וגבריאל והיינו העפר שוה לאש ביבש וביבשותו ולמים בקרירותם עפר קר ויבש והוא מכריע במין מים ואש דשתוף האויר כדפי' בספ"ר בש' הכנויים וכן אסוותא דיליה מגו דחיקו ועיקרו במערב אלא שעולה ונאחו במזרח כדפי'.

אוריאל הוא שר הת"ת ופניו פני אדם לפי האמת והחילוף הנמצא פי' קצת לעיל ויש מקומות מייחסים בו פני אריה כענין אומרים בזוהר שהוא היה אריה הרבוק על גבי המזבח ואינו מן הדוחק שגם מצד ימינו הוא פני אריה אמנם הוא בעצמו ההיה הדי' שדמות פניהם פני אדם כדפי' ומה שיהפכו בינו ובין רפאל יובן במה שפי' והוא שר שלום כדפי' בגי' וז"ל חשך מסטרא דיליה אשא. ענן מסטרא דיליה מייא. עמוד איהו שלום בנייהו הה"ד עושה שלום במרומיו וכד איהו באמצעיתא ולא קרב זה אל זה כל הלילה לא קריב מייא לאשא ולא אשא למייא דאיהו אפריש בנייהו האי איהו מחלוקת לשם שמים כגון הלל ושמאי. ולקבלייהו תרי אמוראי ברקיעא מיכאל וגבריאל ושר שלום מכריע ביניהם דאיהו אוריאל ניריאל. אור אתקרי מסטרא דימינא נוריאל מסטרא דשמאלא. ירצה שהמלאך הזה הוא יסוד האויר המכריע בין מים מיכאל ובין האש גבריאל דהיינו האויר שוה למים בליחותם ולאש בחמימותו ומפני ב' עניינים אלו שיש לו הום ולחות הליחות שבו שהוא צד החסד נקרא אוריאל לשון אור שהוא מצד החסד והחום שבו נק' נוריאל לשון נור ואש והוא שר השלום להשלים ב' הקצוות הדין החזק הנפעל בגבורה בהיכל זכות. והחסד הפשוט הנפעל בחסד בהיכל אהבה והוא כוללם וקושרם עמו בהיכל הת"ת הוא היכל הרצון ולכך ד' אלו בהיכל הרצון ראש לד' חיות ד' הנהגות הנז' שכן הם ד' אותיות בתית יהו"ה י' מיכאל ה' גבריאל ו' אוריאל ה' רפאל והוא מקבל תפלת ערבית בימי החול שהיחוד ביצי' ונודע תפלת ערבית מלכות רשות בבעלה בין תרין דרועין דבעלה בסוד יעקב וילן שם בסוד הפשרה שפשרתי לעיל כעניינים אלו כי מזרח ומערב

יחד ענין אחד. ובוזהר פ' פקודי בהיכל הרצון שלהי המאמר שהעתקתי למעלה ז"ל ודאי סטרא נהורא חד ונוריאל שמיה ואיהו אוריאל דא איהו כליל מכולהו וקיימא שליחא דכולא דאית ליה תלת סטרין אבל תרין אינון בגין דכל חד מאלין כליל בחבריה דאינון ד' יסודין תתאין אינון מד' יסודי עלמא עלאין על כולא בגין דכולהו מתקשרן דא בדא רמז קרא ואמר אל גנת אגוז ירדתי אינון תריסר נהורין קיימין תחות אלין בההוא רוחא דקאמרן וההוא רוחא עלייהו בשלימו אלין ד' נהורין עלאין אית תחותיהו תמנייא נהורין אחרנין למהוי בשלימו ובכלהו שלימו חד וכדמחפרשן כולהו אינון תלת לכל סטר אלין ד' סטרין קיימין לסלקא ולאתאחדא האי היכלא לעילא באתר דקרי שמים לאתחברא נשיקין אלין באלין כחדא. תחות אלין כמה דרגין לדרגין כלהו נפקין מנייהו מאלין יסודין תתאין מנייהו מסטרא דמייא מנייהו מסטרא דאשא מנייהו דרוהא ומנייהו מסטרא דעפרא עכ"ל והארכתי בו מפני שיש בו תועלת לכל ארבעתם ועתה אפרש. מה שאמר אית ליה תלת סטרין הם ימין ושמאל ואמצע ומפני שהאמצע כלול בימין ושמאל להם הם תרין דהיינו אוריאל נוריאל וז"ש אבל תרין אינון בגין דכל חד מאלין כליל בחבריה ומכללות זה נעשה האמצע. ואומ' שליחא דכולא יתיישב במה שפירשתי שהוא קבלת התפלות ע"י מיכאל וגבריאל שחרית ומנחה ונודע תפלות כנגד תמידין תקנום והארי הרבוך לקבל הקרבן אוריאל אלא שבו כח כולם ויכולים לפעול ע"י ומקבלין ע"י כדפי' ואפי' בפני אריה שבו שהוא הרבוך יש בו פני אריה ופני שור להשתמש בפני האריה שבו ופני שור שבפני האריה שבו שחרית ומנחה והיינו כסוד הכללות שפי'. ד' יסודין הם ד' יסודי ההנהגה שפי' שהם חסד דין רחמים כולל. והם גמצאים מד' יסודין עלאין המתפשטים מהאצילות והם בסוד אגוז דהיינו ד' מוחין שבאגוז רמז לד' ראשי ההנהגה הנז' והם יש בהם בכל אחד מהד' שלשה כי פני נשר ופני אדם דהיינו רפאל ואוריאל ענין א' להם כדפי' ולכך כל א' מהד' יש לו עוד ב' תחת ממשלתו שהם י"ב שלש לכל א' והיינו סוד המרכבה שהם עומד על י"ב בקר ג' פונים נגבה והם מיכאל קדמיאל פדאל. וג' פונים צפונה והם גבריאל צדקיאל חסדיאל. וג' פונים מזרחה סטוריה נוריאל מפאל. וג' פונים ימה והם רפאל רזיאל ענאל כן פ' בזו' פ' ויצא ובפ' בהעלותך פ' שהם למזרח מיכאל ותחת ממשלתו יופיאל וצדקיאל ולדרום אוריאל ותחת ממשלתו שמשאל חסדיאל ולצפון גבריאל ותחת ממשלתו קפציאל חוקאל ולמערב רפאל ולא פ' אותם שתחת ממשלתו עד כאן הגיע פרישת ד' אלו שהם ראשי ראשים להנהגה ותחת ממשלתם באים כל השרים הנזכרים מהם מחסד מהם בגבורה מהם בת"ת מהם במ' ועלייהו קאמר תחות אלין כמה דרגין שהם משתלשלין אלו מאלו לפעול בשורשם וסיבתם כאומרו מינייהו מסטרא דמייא

מנייהו מסטרא דאשא.

קדומיאל המלאך הזה הוא בהיכל לבנת הספיר והוא מן האופנים וכחו הוא שבהיכל לבנת הספיר יש בו סוד היחוד שמתפשט בו האויר הקדוש שסודו יהו"ה ומתלבש בד' אותיות אדניי כשמש המתפשט בתוך המים שהם שני אורות מתערבים זה בזה ומאיר זה בזה וסוד האור הזכר הוא רוחני דק וסוד האור נקביי הם ארבע מלאכים שהם ד' אופנים שהם רמז לד' אותיות אדניי וג' מהם הם נזכרים בע' אלו שהם אהניאל קדומיאל מלכיא"ל יאהדונה"י והם אור הנקביי שבהם מתלבש אור רוחני זכרי ונעשה בפרטי זה סוד היחוד ובהיות היחוד הזה נעשה בסוד ד' אופנים אלו שהם תחת החיה הנז' בהיכל זה בשם בז"ק או מתעורר השיר בכמה חיילים שהם מתפשטין בכמה מדרגות והאופנים האלו משתלשלין א' אל א' מקבילות הלולאות וכן נק' לולאות וקדומיא"ל זה הוא שלישי המד' והוא נגד ד' שבשם בד"י עצמה של שם אדניי ושם תליתו בענין שהוא במלכות בבחי' בינה שבה ומורה על הקדמות ושמו יעיד עליו שהוא נדבק במזרח שהוא קדמה מזרחה ופעולתו ברחמים והיינו שהוא מאי' עילאה דמתמן קדמות הספירה.

מלכיאל זה ג"כ בהיכל לבנת הספיר אופן מהד' אופנים שפי' ומורה על המלכות ושמו מורה עליו הוא באות ו' של שם נקשר ובו סוד ג' של שם אדניי והטעם שאותיות שם אדניי ה"ס ד' מלאכים הנז' שהם ארבעה אופנים והוא פעולת המלאכים נגדיים לד' אותיות יהו"ה דהיינו י' לוכן חסד אודם גבורה ירוק רחמים הכולל וקדומיאל נגדיי ל"ה ומלכיאל נגדיי לו' וז"ס פעולתם בגבורה ות"ת בסוד היחוד וכמו שהיחוד נמצא ונקשר בסוד האצילות כן נמצא ביצי' ככללו ובפרטו וא' מן הפרטים שמתחיל בהם הקשר והיחוד הם הכחות האלו הד' שפי' והא' בשם קדם כאומ' חדש ימינו כקדם מפני שהוא בסוד קדמות אימא עילאה והב' בשם מלך מפני שה"ס הת"ת הנק' מלך ומורים על קדמות האל ועל מלכות האל. ואלו ושני חביריהם הנזיל נכללין ונקשרים יחד בענין שימצא כח כל אחד בכל הד' וכח הד' בכל א' מהם בענין שכח כל א' לבד ובהיות משתלבים אלו באלו דהיינו היות האופנים האלו בעלי ד' פנים וד' כנפים אז יש בכל א' מהם כח לפעול בפעולת ד' אותיות שם יהו"ה וד' אותיות שם אדניי והיינו בעת היות היחוד הנז' נמצא בהם ואז משפיעים כחם בחייליהם התחתונים ומעוררים בהם שיר וזמר לקונם בענין שכל אופן ואופן מאלו כלול מד' אופנים מתרבעים ע"ד שסירש' בכללות החיות וד' פניהם מתרבעים לד' רוחות שהם ד' הנהגות שהם מזרח מערב צפון דרום והיינו כללות ארבעתם בכל א' מהם כדפי' ותחת ממשלתם אופנים אלף ושלש מאות רבוא כולם פועלים פעולתם.

צדקיאל הוא בהיכל הב' היכל עצם השמים והוא ממונה שם סודו בעת סילוק הנשמות של הצדיקים מן העוה"ז להתלבש בצדקתם בהיכלות בעלותה מוליך אותה צדקיאל בהיכל זה לנהר דינור להטבילה ואם יש בה מעשים טובים בענין שאינה נטבעת בנהר אחי"כ יוצאת ומתלבשת בלבוש צדקותיו ומעשיו הטובים שביד צדקיאל המלאך והמלאך הזה ממונה על חלוקי דרכנן שהוא הלבוש הנעשה ממעשים הטובים. ואינו מלביש מיד הצדיק בעלותו אלא נוטל הלבוש בידו ומוליכו בידו עד שמגיע עם הנשמה לנהר דינור ומטבילה לטהרה ללבוש את הבגדים אם זכתה עולה ומתלבשת ואם לאו נטבעת בנהר דינור והיא מאוהם הנשמות שנא' בהם חדשים לבקרים שמתחדשת בכל יום וחזרת ונטבעת בנהר ואם זכתה עולה ומתלבשת ומעלה אותה מהיכל להיכל עד שמגיעה להיכל ששי ליד מיכאל השר הגדול להקריבה על המזבח לקרבן אשה ריח ניחוח לה'.

פדאל הוא בהיכל שלישי היכל נוגה והענין שבהיכל זה ד' פתחים והם לד' פעולות והפתח הד' הוא פתח הרפואה ושם ממונה המלאך הזה והוא שר הרפואה ופעולתו כוללת כל מיני רפואה שבעולם ומכניס תפלתם של שוכבי ערש דווי וכל צער ומכאיב ומחלה ובבוא תפלות אלו ליכנס לפתח זה מיד המלאך הזה מכניסה לפניו ועליו נאמר אם יש עליו מלאך מליץ א' מני אלף וכתיב ויחנונו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר והוא המכניס התפלה ומליץ טוב על בעליה בזכויותיהם ואז נזכר לטובה לפני הקב"ה וזכויותיו נזכרים והמלאך הזה לעולם מליץ טוב וממונה לרפואה לצד מערב בכח רפאל הגז' לעיל ובלי ספק משם יניקתו וכחו ושמו מורה שבהמלצתו הוא פודה אותו מרע ומצילו מרדת שחת כדפי'.

תומיאל היא חיה אחת כוהה גדול בהיכל זכות ופעילותיה כבר פי' כמה פעמים שז' המה עיני ה' משוטטין בכל הארץ והם כח ההשגחה המתפשטת בכל העולם ובהם מצטייר כל הנעשה כטוב ועד רע וז"ס והרע בעיניך עשיתי ממש מצטייר הרע באותם העינים שהם ז' כחות להם שמות ידועים ותחת ממשלתם כמה וכמה וכפי המציאות הנעשה מטוב עד רע כן מצטייר בבחי' הראויה לו כפי פגם כל עון ועון בבחינתו וכפי שכר ותועלת כל כציה ומצוה במעשהו ובהצטייר זה בעיני ה' הגז' עולים לפני החיה הזאת שהיא מצד הגבורה והיא מסתכלת במצוייר באותם העינים מטוב עד רע במעשה תום ויושר עד כמה שיצור וטוהר לב היה במעשה ההוא ואם שתף אותה העבודה לזולת האל כגון החנוף וכיוצא וכן פעמים המעשה מגונה והכוונה טובה הכל משגיה ומסתכל וכן היא מסתכלת בתפלות על שאלות דבר מה שאדם שואל זולתי בני חיי ומזוני שאינו תחת ממשלתו ומעמיד השאלה והתפלה תחת ידו מ' יום לבודקה שאם יחסא

האדם בחוך מ' יום לא יקיימוה וזה טעם מ' יום לתפלת מרע"ה וכן סוד התענית והתשובה מ' יום כדי שימצאוהו בכל טהור בתפלה וחשובה ובכל אחד מן הארבעים יום מעמיד התפלה לפני ע"ב סנהדרין שבהיכל זכות אם נדונת לזכות יש שרים ממונים לקיים אותה שאלה והם י"ב ממונים. עוד היא משתתפת עם ד' אחרים שתחת ידה להשגיח על עונג שבת כמ"ש לקמן בע"ה והם ד' שרפים שתחת ממשלתה והיא יונקת מהגבורה מממשלת גבריאל.

חסדיאל שם זה ממש לא מצאתי אמנם חסדי האל בתוספת ה' מצאתי וכמדומה שהכל ענין אחד וחברתו עם קומיאל יעיד עליו שכחו ג"כ מהיכל זכות אמנם מסוד יחדות ההיכל והוא במה שפי' בספ"ר שער ההיכלות שיש להיכלות מבחוץ כוחות מלאכים שומרים להיכל שההיכל רוכב עליהם והם מרכבה אליו וזה רמז יתדות המשכן ובהיכל זכות ד' יתדות והם הא' נק' חסדי האל והשני קסיהי"ה והג' קדומי"ה והד' דהריא"ל ותחת ממשלתם ל"ב שהם ח' לכל א' ותחת הלי"ב חמש מאה אלף והם מקבלים אלו מאלו וכח הנהגתם שעל ידם גודע הדין הנעשה פנימה להיכל להחקיק בתחתונים ועל אלו נא' ובמימר קדישין שאלתא. וכל חיילים הממונים על הדין שיניקתם מגבריאל הם שואבים מהיכל זה ע"י אלו היתדות וכולם באים לשאול מאלו איך נתקיים הדין והם משיבים להם שאלתם ומשפיעין להם כח הדין כפי מה שנשפע להם מפנימה מההיכל והיינו מימר קדישין שאלתא השפעת הדין מהם לכחות המתפשטים שהם תובעים הדין כדפי' והיינו הדינין שאינם חתומים בפתקין כי אותם שהם חתומים בפתקין הם מתפשטין בדרך אחרת ואינם צריכים לתבוע דבר וזה כח השפעת הארבעה שהם ראשי ראשים והל"ב שתחת ממשלתם ממונים על עוסקי תורה ביום ובלילה תורחם אומנותם והמתפשטין מהל"ב שהם ת"ק אלף הם ממונים על קובעים לתורה ואלו ואלו ממונים להעניש למי שהיה יכול לעסוק בתורה ולא רצה ובלי ספק הם ג"כ משכירים ומסייעים ונוחנים כח וגבורה לחלשים לעסוק בתורה וזה בצד החסד שבגבורה ומשם ראש לכל הד' חסדיאל וזו כחו לבוראו ושמו יעיד על מעשהו.

צוריאל הנה השם הזה לא ידענו לו מלאך ידוע אמנם ממצאותו נראה קדושתו שהרי ג' אלו הם צריאל רזיאל ופיאל זה אחר זה ונודע שמלת צרי הוא על שם הבינה ונודע שעיקר השם הזה הוא מלשון ויצר צרי כדפי' בתי' א"כ ראש לצדי הוא צוריאל והוא מלשון צור נראה שכחו על ענין פעולת הבינה בסוד הצרי והיינו מלשון צור ישראל א"כ כל ענייני הצור תמיד פועל יפעלו ע"י המלאך הזה והוא מלשון שמירה וכח שמירה ודאי יש בו אפילו ממכה בעלמא להציל המוכה מיד מכהו יש בו כח בחברת חבריו וסימניך אצ"ם. אוריאל צוריאל מיכאל ושמו יעיד עליו שהוא מלשון צורי וגואלי ואין להרחיק

שיהיה רמוז שם וכחו לשמור התפלה ולהעלותה למעלה ולכך חותם התפלה בו. **רזיאל** הוא בהיכל הרצון היכל ו' היכל הת"ת והמלאך הזה ממונה על פתחי היכל זה שהוא ו' לשש קצוות ההיכל שהוא פועל בו' ספירות בספי' הת"ת והמלאך הזה ממונה על כל פתחי ההיכל ותחת ממשלתו ממונים בכל הפתחים ולזה הוא ממונה על סוד התורה כי אור הוא רז ובתי' מייחס שם זה לאוריאל וכן עולה איריאל רזיאל והטעם שהוא הוא בהיכל זה כדפי' לעיל והוא מלאך הת"ת מן הד' ראשים ובו סוד התורה ולפעמים מייחס שם זה למטטרו"ן ואין זה ג"כ מן התימה כי מטטרו"ן בהיכל שביעי היכל קה"ק והוא שר הת"ת כנודע כי אי' עילאה מקננא בכסא והת"ת בחיה והמ' באופן שה"ס סנדלפו"ן בשרפ' כדפי' בחקירות נמצא מטטרו"ן שורש לאוריאל רזיאל בת"ת וכשתדקדק רזיאל ענף לאוריאל הדבק במטטרו"ן והוא נמצא מאור שניהם וכחו לסודות התורה וסוד ההיכל הזה תחת ממשלתו והם סודות הנכסרים מפה אל פה והוא שר הרצון העליון המעורר הזווג. מהרצון והוא פותח השערים ומשפנע הרצון בכל ההיכלות וכל אותם התפלות הנעשות מתוכיות הרצון או עסק התורה כרצון וחשק או סילוק נשמה בקידוש השם מרצון טוב כעין ר' עקיבא וחביריו כולם מתקבלים ע"י רזיאל שר הרצון פותח השערים הנז'.

יופיאל היא חיה נפלאה בהיכל שני בהיכל עצם השמים והוא שר החכמה נק' ג"כ שר התורה מייחסים אותו רבו של משה ותחת ידו כל רזי החכמה וכל מפתחות החכמה עומדים בו והוא עומד לתכוע מלפני בוראו שכר לתת לכל אותם הרודפים אחר בעלי חכמה ללמוד מהם ואפילו מכל אדם כדפי' איהו חכם שינק משר החכמה הלמד מכל אדם ועיקר לימודם לדעת קונם והשכר שהוא משכיר לאותם רודפי תלמוד תורה הוא שבהסתלק האדם מן העוה"ז החיה הזאת וד' שרפים שתחת כמשלטה מעיפפים לפניו ואינם מניחים אותם המקטרגים שבצד הטומאה להתקרב אליו וכיון שחיה זאת עמו כמה מלאכי שלום סביבו וסגולת הד' שרפים שהם מרכבת החיה שבראות הנחשים השרפים הנמשכים מנחש הקדמוני הממית הגורם מיתה לכל העולם אותם מיד נכנעים וכפויים. עוד החיה הזאת עומדת לשרת בהסתלק האדם מן העולם ונשמתו מגעת עד מקום החיה הזאת מיד שואלת אותה בסודות החכמה שעסקה בהם בעוה"ז וכפי השגחה ועסקה נותנת לה חלקה ושכרה ואם היתה יכולה להשיג ולא רצתה כאומ' ודלא מוסיף יסוף דוחה איתה חוצה ואינה נכנסת להיכל זה ועומדת בבושה וכלימה שם ואותם השרפים שחחתיה בשאתם כנפיהם דהיינו בהדבק רוחם חייליהם אליהם אש דינם מלהטת ודנים אותה נשמה ושורפים אותה ונשרפת ואינה נשרפת וכן דנים אותה בכל היום ועומדת ואינה עומדת ואין מגינים לה אפי' מעשים טובים כפי' שאין שכר כשכר לומדי תורה וידיעת סודותיה לכבוד בוראה.

סטטוריה הוא כח גדול בהיכל ראשון היכל לבנת הספיר וכבר פי' פעמים רבות שהיכל לבנת הספיר הוא היכל משותף ליסוד ולמלכות ולכך בו כח זכר ונקבה ובו סוד הנשמות העתידות לצאת לעולם שהם נעשות מזווג העליון ונמשכות להיכל קה"ק ומשם בסוד זווג הכוחות ביצי' נמשכות בהיכל זה ונודע שהנשמות הם זכרים ונקבות וזכר לצד הזכר לימין ונקבה לצד הנקבה לשמאל וה"ס ההיכל הזה ימין ושמאל הימין נק' סטטוריה ושמאל נק' אדיריה סנוני"ה והיינו סוד לבנת הספיר זכר ונקבה ובסוד דבקות שתי כחות אלו ביחוד העליון זכר גורם זכר ונקבה גורמת נקבה בסוד התעוררות הזכר והתעוררות הנקבה והגובר מהם זה על זה וזה על זה כענין שבסוד הכחות אלו וזווגם מתקשרים ומתייחדים הנשמות העתידות זכר זה בנקבה זו ושם הם מתמצאין יחד ואחר כללותם ומציאותם יחד מתפרשין זכר לעצמו ונקבה לעצמה ברדתם לעולם והקב"ה יודע ומזווג בת פלו' לפלוני אם לא יהיה מעיק כדפי' בסבא והכח הזה הוא השולט בעניינים אלו בהיותו כולל בתוכו גם כח הנקבה שהוא אדיריה סנוני"ה כדפי' והכל נכלל בסוד סטטוריה ואית דגרסי סטטוריה וביחוד שתי כחות אלו מתפשטים מהם אופנים שיעור אין מספר והם כנעמי שירה ומהם מתמצא בזיק החיה הרוכבת על קדומיא"ל שפי' לעיל.

גזריאל הוא מלאך בהיכל ד' היכל זכות ועניינו שהיכל זכות יש בו בחי' בחינה א' ראשונה שבו פתח ידוע שבו ממונה א' נק' סנסני"א כאשר ית' ובפנימיותו מתחלק לד' היכלות הא' והב' היכלי סנהדרין שהם שתי בתי דינים והג' עוד ב"ד אחר להיות בתי דינים שקולין ובהם דנים הכל חוץ מבני חיי ומזוני דלאו בזכותא תליא מלתא אינו נידון בהיכל זכות הנז'. וההיכל הד' הוא היכל סופרי הדיינים שהם כותבים פתקין ועניינים ולהיכלות האלו ד' פתחים ובפתח הא' הוא המלאך הזה ממונה נק' גזריאל והטעם שהוא ממונה לגלות גזירות שהוא היכל זכות כאומ' ואל זועם בכל יום והוא מגלה הגזרה לשר סנסני"א הנ"ל וממנו יוצאת ומתפשט בכל העולמות דרך השרים הקדושים עד החיצונים עד הגלגלים אפילו לצפרי שמיא והטעם שיש לשריהם ידיעה בגזירה ומגלים אותה בסוד תנועות או צפצפי עופיהם כעין הידיעה הידועה למרגישים בעניינים אלו כגון תנועות העורב וכיוצא וכדפי' בתי' ומשם הם מתגלים לבני אדם בחלומם אפילו לרשעים מפני שהענין מתפשט אפילו בשרים הטמאים ואפילו שרי האומות הם יודעים ומגלים למלכיהם כעין נבוכדנצר ופרעה וכיוצא והכל מתגלה מתוך היכל זכות ע"י השר גזריאל וממנו לסנסני"א וממנו לשאר המדרגות למטה מזה מהם קדושים ומהם נוטלים בעלי חלומות ומראה קדוש ומהם הוא מתפשט לחיצונים ומהם נוטלים אפילו הרשעים ומהם השרים כדפי'. **רזדיאל** זה לא מצאתי לו ענין אמנם אלו הם הד' בסוד סגויל דהיינו

סטטורי'ה גזריא'ל ורדיא'ל להדיא'ל ונודע כי סיד הסגול בחדר וכחם לסגל כל דבר בחדר עליון והוא מלשין ורד דהיינו שושנה והוא עולה רמ"ח שכך חסד אברהם עולה רמ"ח עם שלשה נוספים שהם ג' חביריו עמו להוריד סוד פעולת המלכות שושנה הנשמרת עם החדר למטה והיינו שם ורדים ודאי והיינו חתימתו א"ל מצד החדר והוא ורד מצד המלכות שושנה יש לה חמשה ישועות מצד החדר.

להדיא'ל נסחאות רבות יש בשם זה יש למדיא'ל ויש לקמיא'ל אמנם עיקרו ל' של סגול שהם ד' אלו זה אחר זה סטטורי'ה גזריא'ל ורדיא'ל להדיא'ל ועל הסתם פועל בחדר שהסגול הוא למדת החדר וכן פ' בתי' המלאכים האלו בנקודות מפני שהם מוציאים לפועל ההנהגה העליונה ולכל המצאות חתום בא"ל מצד החדר.

חזקיא'ל הוא כחביריו בנקודת חירק שהם מצד הדין שרקו ויחקרו שן ולזה היה לשון חזק ודין אמנם דינו לטובה להחזיק החלושים ולתקן להם הצלחם מצד הגבורה החזקה שהשם גורם לגלות הפעולה כנו' וכדפי' בתי' בכלל שמות המלאכים והוא ראש לחביריו שהם חר"ק חזקיא'ל רהטיא'ל קדשיא'ל וזה הסובל הנקודה ח' חירק.

רהטיא'ל כבר פ' שהוא נכלל בנקודת חרק והוא בנצח ולכך יורה שכולם פועלים בנצח והיינו רהטיא'ל בסוד ברהטים בשקתות המים והיינו רהטיא'ל שהרי א"ל בימין משהמש ברהטים אלו ואם נפרש אותו מלשון מרוצה יהיה ג"כ כזו לרוץ להציל ולכולהו פירושי נראה מלאך רחמים.

קדשיא'ל הענין בו בהיכל שני היכל עצם השמים למטה מיופיא'ל הנ"ל נעשה ד' חיות שולטים על ד' אופנים ולהם ד' שמות שהם לד' צדדים והא' מהם לצד צפון ושמה קדשיא'ל ותחת ממשלת כל אחד מהם ג' כתות נק' עמודים שהם מרכבה לאופן והם ממונים האמצעי על השיר הימני משורר ואומר קדוש השמאלי משורר ואומר ברוך בענין שהם ד' חיות ולהם ד' אופנים ולכל אופן ג' עמודים וכמה חיילים כלולים בכל עמוד ועמוד כדפי' בסוד עמודי הכסא וכן בכל שם ושם משמות אלו הם ראשי חיילים ותחת ממשלתם אלפים ולמאות לאין חכלית ושאר האופנים נזכר שם לקמן ופעולתם כי האומרים קדוש ממונים עליונים לצד ימין הם מקדישים ומחכברים בקדושתם עם כל אותם היודעים להקדיש לקונם ביחוד בסוד החכמה והשמאליים הם תחתונים ונוטלים קדושה ומתחברים עם כל אותם שאינם יודעים לייחד לקונם כראוי וכלם אלו ואלו הם מתקשרים ומתחברים יחד ע"י האמצעיים שהם למעלה מכולם קושרים כולם להיות הכל אחדות אחד ודרך עמודים אלו שהם לקדשיא'ל הוא הדין לכל עמיד שאר האופנים כאשר נפרש בס"ד.

שכניא'ל ג"א שמעיא'ל כבר פ' שיש להיכלות מרכבה מחוצה להם זהם נק' יתדות המשכן שהם בחוך יתדות מעמידי ההיכל והכוונה שהם שלוחים ע"י פנימיות ההיכל בעולם לקיים הנהגתו המתפשטת והיכל ג' הוא היכל נוגה יש לו ח' יתדות שהם ח' ממונים שרים עליונים ותחת ממשלתם עוד כמה אחרים והם ב' למזרח כאשר אבאר עוד לקמן ושחים לדרום הא' מהם הוא שכנא'ל וחבירו נק' עזווי'ה והם ממונים על י"ב אלף אחרים ופעולתם שהם ממונים על הבל פיהם של תיגוקות שהוא הבל תורה בטהרה נעשה ממנו ענין ורוחניות שהוא מצטייר ומתגלם בעולם הרוחני ואותו ההבל הקדוש המתגלם נעטר כעטרה קדושה ונעשה כח מעמיד העולם והממונים לזה הם קדשיא'ל ועזווי'ה והשרים שבמזרח. אמנם השרים שבמערב ושבצפון להם פעולה אחרת וטעם היות אלו ממונים על זה הוא כי היכל זכות הוא היכל נצח שבו סוד וכל בניך למודי ה' והם סעדין דאורייתא מפני שהיא ירך יעקב שהוא צולע וצריך עמידה וקיום וקיומו בהבל חורה מבני ישראל הקטנים למודי ה' מרכבתם ולכך מצד מזרח ת"ת ודרום חסד משם ממונים על המקיים והמעמיד ומצד צפון ומערב שהם כחות הדין ממונים על אותם המעבירים בניהם מתלמוד תורה שמחלישים כח הנצח שהוא צולע על יריכו יעקב תורה מצדו כדפי' בספ"ר. ויש גורסין שמעיא'ל ולקמן אבארהו.

ברקיא'ל כבר פ' בתומיא'ל שהוא בהיכל זכות ותחת ממשלתו ד' שרפים והא' מהם הוא זה ברקיא'ל והם ממונים להשגיח בכל אותם שומרי שבת ומתענגים בעינוגו כראוי ומארבע שרפים אלו בתנועתם לפעול מתפשטים שביבי אש שהם ע"ב אופני אש מתלהטים ומהם נעשה סוד התפשטות נהר דינור נגיד ונפיק אלף אלפין ישמשמוניה והוא מתפשט מכא אש ודין הגבורה ומתפשט מכא תומיא'ל השר וד' שרפים שתחתיו אשר ברקיא'ל הוא מהם כדפי' והוא מתפשט ודן כמה נשמות כמה שרים באשו כחו ובהכנס קדושת שבת שהעונג העליון מתפשט והדין וחמת המלך שככה מיד הנהר הזה שקט וכוחותיו ודיניו שקטים ושביבי אשו וזעפו שקט ושאנן ואז החיה הזאת עם השרפים הנז' מסתלקים אל סוד עוני'ג שבפנימיות ההיכל ושם מצטיירים כל שולחנות מענגי שבתות וכמה ממונים על אותם השולחנות והחיה וד' שרפים הם משגיחים בשולחנו ומתענגים בהם ומברכת אותם וכל אותם אלף אלפין ורבוז רבבאן עונים אמן והברכות הם פסוקי אז תתענג וגו' וכן אז תקרא וגו' וברכות אחרות. ואם ח"ו אינו מתענג כראוי דוחין אותו שולחן לחוך וכמה מוומנים מחוץ לדחותו עד מקום נגע הפך ענג ומקללים אותו. עוד אלו השרפים עומדים להגן על אותם מענגי שבתות מדין אש הנהר הנז' ותחת ממשלתם עוד כמה מכריזין שהם מכריזי הדינים הנעשים פנימה להיכל הזה ושמו ברקיא'ל על סוד ברק

אש הגבורה ודיניה וולת שמשחך בעונג כדפי.

אהדיאל ברוב הספרים כתוב אהיא־ל ואם הוא אהיא־ל הוא ענף מאהדיאל ולזה נפרש שניהם יחד אהדיאל ואהיא־ל כדי שיתבאר מתוכם עילה ועלול יהיה העלול או עילתו ועניינם בהיכל נוגה וכבר פי' בתפלה למשה ענין קשר ההיכלות אלו באלו בסוד התפלה והתייחדם בחשק ואהבה ובהיות קשר ההיכלות התחתונים שהם לבנת הספיר בעצם השמים ועצם השמים בנוגה ובכללותם בו ממציא ובורא כח גדול הוא הנק' אהדיאל ופעולתו שהוא נקשר בשרשו הנק' זהריאל כללות זוהר ונוגה ההיכל ועומד אהדיאל תחתיו ומושח בשמן משחת קודש לכל אותם הנשמות העולות שיש להם חלק לעולם הבאה העליון וראויות לעלות למעלה מפני שבעלות הנשמה בכל אותם ההיכלות התחתונים היא רשומה בכ"ב אותיות התורה ובבואה לפני השר הגדול הזה אז מושח אותה ומעלה אותה ועולה בנהר דינור ונקרבת לקרבן אשה ע"י מיכאל כדפי' ובהיות נכלליון בנשמה כ"ב אותיות כן הוא המלאך הזה מתנוצץ בכ"ב אותיות כ"ב מאורות שבו וזו ג' מאורות שה"ס שמן שהם ג' גוויי השמן דהיינו ביי"ס שעולה שמ"ן באת בש כי ביי חשק ואפלטתיו והיינו יה"ו וכל כ"ב מאורות אלו הם כחות תחת ממשלתו וכלם נק' בשם אהדיאל־ל בהדיאל־ל גהדיאל־ל וגו' בשם השרש שעליהם ובהיות מאור ההיכל נכלל לעלות להיכל זכות שעליו מן כללותם מתנוצצת חיה א' קדושה פניה והנהגתה ארי"ה נש"ר דהיינו סוד המלכות בחסד ונק' אהיא־ל שפי' וחיה זאת משתלשלת ממאור הנז' למעלה ובהתדבקו בשרשו דהיינו אהיא־ל באהביאל־ל יוצאים ד' אופנים כלולים בכל גוונים ולהם שמות ידועים נפרש אותם ופעולתם והם נק' הדריאל־ל יהדריאל־ל אהדורייא אסימא־ן והם בעלות ח' כנפים והם שרי צבאות מלחמה ללחום השרים צבא מרום אלו באלו לעקור איזה שר מלכותא דארעא כעין דרקיעא כאומ' יפקוד ה' על צבא המרום וגו' ומזיעתם נעשו חיילים לאין חכלית מכח היכל זכות שעל היכל נוגה הנז' ומהם מהם משוררים ומהם מלאכים להגין מהמקטרגים כאומ' כי מלאכיו יצוה לך והם לעוסקי תורה או הולכי דרך מצוה שלא יזיקם אף וחימה. **חנאל** כבר פי' בשם קדשיאל־ל עניינו למטה מיופיאל בהיכל עצם השמים ושם פי' שהם ד' אופנים הא' לצד מזרח והוא חנאל־ל הנז' וכן לצד קדשיאל־ל לצד צפון ועזריאל־ל לצד דרום כמו שנפרש במקומו ולצד מערב עניאל־ל ושם פי' עניינם ופעולתם בסוד קדוש וברוך בג' עמודים הנמשכים מהם שלשה גדודים אומרים שיר ושבח ואומרים קדוש ואומרים ברוך והשתתפותם עם ישראל ביחודם כדפי' שם.

לעדיאל הן אמת זה לא מצאתי אמנם עדיאל־ל מצאתי ואם הכל אחד זה פי' בהיכל ג' היכל נוגה יש ממתנה אחד שמו עזריאל־ל כאשר נפרש ותחת

ממשלתו שני שמשים וא' נק' עדיאל־ל וכולם ממונים על סוד חותם החיים והמות כענין חתמנו לחיים ופעולתם שכל הנידון בהיכל זכות בין לחיים בין למיתה הם חותמין בעת הנעילה וכל הפתקין בידם להמסר ביד מי שראוי לימסר אחר חיתומם שם.

מלכיאל כבר פי' לעיל מלכיא־ל ראשון והיא בהיכל לבנת הספיר אמנם מלכיא־ל זה הוא בהיכל ג' היכל נוגה והוא ממונה על א' מד' פתחים שבהיכל ושליטתו על כל הפתקין היוצאים מב"ד היכל זכות להיות העולם נידון בפתקא ההיא והמלאך הזה משגיח בפתקין ההם וב' סופרים תחת ממשלתו ושמן שמיאל־ל קמואל־ל הא' מימין והא' משמאל ולו ניתן רשות לתקן הפתקין והגזירות ההם קודם יציאתם מפתח זה שהוא ממונה עליו אמנם אחרי צאתם מפתח זה שהם נמסרות ליד ממונה אחר אין להשיב אלא נמסרות מיד ביד החיצוני הטמא בעל דין קשה בלתי מרחם ושמו סנגדאל־ל והוא ממונה על פתח היכל א' של גיהנם וכמה אחרים הממהרים בזריזות לדין ולרעה ולזה שלא יצא הדין בשטף אף אלא יעויין ברחמים ממונה השר הזה בב' סופריו כדי להגיה הפתקין הנזכרים.

שמעיאל נ"א שכניאל־ל כבר פי' לעיל ענין המלאכים המקיימים והמעמידים ההיכל ונק' יתדות מפני שהם כיתדות למשכן מקיימין סוד פעולת ההיכל ולהיכל לבנת הספיר הם ח' יתדות ב' לכל צד ולצד מזרח ב' כל א' ממונה על י"ב אלף והא' מהם שמעיא־ל והם ממונים קיימים בשולטנותם לעולם והם עומדים ממונים לחברתם ב' אחרים שיש לצד דרום ותחת ממשלתם י"ב אלף תחת כל א' וא' לשקול זכר ונקבה אם ראוי להתחבר ולהזדווג זה ומתחברים והם סוד במאזנים לעלות ואינם מצדקים מאזניהם ממש אלא בהתקרב זה אל זה כמעט אינם מדקדקים הרבה אלא במאזנים מיד לעלות ופעולתם כפעולת היכלם שבתוך היכל לבנת הספיר הוא נשמות זכרים ונקבות כדפי' בשם סטטוריי"ה.

רהסיאל זה נכלל בשרק אמנם הם ב' פעמים ר' רהסיאל־ל רומיאל־ל ואין הענין מתיישב כ"כ אמנם אין המלאכים במסעור הנקודות שהרי יש מלאכים יותר מאותיות הנקודות ולכך אין להגיה מדעת האדם.

רומיאל זה מצאתי לו גילוי אמנם הוא מלשון רוממות והוא מרומים ישכון והרי ג' אלו זה אחר זה שהם סוד שרק ותחלת חרק דהיינו רומיאל־ל קדומיאל־ל חכמיאל־ל הם מורים על רוממות הספירות העליונות שהרי רומיאל־ל שר הרום קדומיאל־ל שר הקדמות חכמיאל־ל שר החכמה ואין ספק שמשמעות שם לשונם יורה על ענין זה אמנם מקומם בהיכלות שהרי יש בהיכלות כל הבחינות שהם כל ההנהגה נכללת בארבעה שהם מיכאל גבריאל אוריאל רפאל ובהם נאחזים כל הע' ונכללים ומשמרת כל אלו מהגבוה וזה שר הרוממות

והיינו רומיא"ל ואפשר שהוא ממונה להעלות שפלים למרום.

קדומיא"ל עם היות שפי"ש קדומיא"ל זהו קדומיא"ל שני שהוא בהיכל זכות והוא חבר לברקיא"ל שפי" לעיל שהם מהשרפים שתחת ממשלת קומיא"ל שפי" לעיל שפעולתם הוא לחקור על אותם מענני שבתית לברכם ועל מחללי עונג שבת לדחותם לחוץ ומאלו שהם חוקרים על עונג שבת מתפשטים לבני אדם ויש כנגדם לחוץ אותם המרדים שאינם מענני שבתות שהם מקבלים הנדחים מהיכל זכות כדפי" ומהם מתפשטים לבני אדם והיינו ב' מלאכים שפי" רז"ל שמלוין האדם מבית הכנסת לביתו אם מוצא שלחן ערוך וגו' אומרים יהי רצון שיהיה כן לשבת הבאה וגו' ומלאך רע עונה בעל כרחו אמן הם כוחות מתפשטים מהקדושים האלו ומהדינים כדפי".

חכמיאל בלי ספק פעולתו על החכמה להחכים פתאים בתורה ויהיה יניקתו מן החכמה ופעולתו ג' כ' להחכים כי שמות המלאכים יעידו על פעולתם ואין לך שם שאינו יורה על הפעולה והספירה כזה ואפשר שתמיד הוא הולך את החכמים להחכים להשפיע להם שפע החכמה וזה כלול בחר"ק דהיינו הכמה תתאה שצליה נא' החקר אלוה תמצא דהיינו חר"ק לתתאה שהוא מקום החקירה להחכם בה.

רמאל אפשר מלשון רמה בים והיינו מפני שחזק יס בו דין כאומרו שרקו ויחרקו שן וזה כלול בחרק ופעולתו לחרוק שיניו כנגד אויבי א"ל ולהשליך ולפור עומי האל חוצה לטהר הטומאה מן הקדש ואם נפרש מלשון רם אל כי רם ה' ושפל יראה ג"כ יורה וגבוה ממרחק ידע שהקב"ה הוא מתרומם מעל המתרוממים ומנביהים עצמם ואין לענין זה הכרח אמנם החרק יורה שהגבוהים חולם יושפלו ויהיו למטה והחרק תעלה לפעמים למעלה והיינו מגביה שפלים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

קדשיאל כבר פי' לעיל קדשיאל שהוא חבר לעזריאל ועניאל דלקמן ויש עוד קדשיהאל והוא ביהדות שבהיכל חמישי היכל אהבה והם ד' חברים ותחת ממשלתם שס"ה ממונים כמנין ימות החמה שהם ממונים על השמחה ועניינם שבכל ע"ש בכיא תוספת נשמה לעם קודש בצאת הנשמה מהיכלות הם מלוים אותה ומעבירים כל דאגה ופרצות וכל יגיעה וכל מרירות נפש וכל רוגז כדי שתשרה הנשמה על בני ישראל ונק' בדיחי עלמא ועתה אל תתמה באותם בדיחי עלמא דההוא עובדא שהיו בני עזה"ב שהם מרכבה לכוחות אלו בהיכל אהבה ולכך מכניסים אהבה בין איש לאשתו וכן ג"כ יש כח במלאכים דאלו להעביר הדין כאותם הנבוכים והנידונים בגיהנם ולסלק הדין מעליהם. ואם נאמר שזה קדשיאל הוא חבר עניאל ועזריאל דלקמן וקדשיאל דלעיל הוא קדשיהאל דאמרן אינו מן הדוחק שבשמות אלו דרך הרשב"י ע"ה דרך הניקוק

לבד לא סדרם מן הטעם שפי".

עניאל כבר פי' לעיל בשם יופיאל שבהיכל שני היכל עצם השמים יש תחת ממשלתו ד' אופנים ופי' שארבעתם שמם ידוע לצד מזרח חניאל ולצד צפון קדשיאל ופי' עניינם למעלה במקום ולצד דרום עזריאל ולצד מערב עניאל זה וכבר פי' בקדושיאל ובחניאל פעולתם וכחם ועניינם רק שנחדש הנה כי יופיאל הוא חיה א' ובה כח ד' צדדים שה"ס ד' בחיה יהויה וממנו מתפשטים ד' אופנים אלו שהם למזרח ו' חניאל ולמערב ה' עניאל ולדרום י' עזריאל ולצפון ה' קדשיאל שהם ד' אותיות ד' הנהגות וכל אות ואות כלול מן חסד דין רחמים ונדוד שהרחמים קו אמצעי גוברים לכך תחת כל אופן ואופן ג' עמודים שהם אומרים קדוש ואומרים ברוך מימין ומשמאל ואמצע כוללם ואוחז בהם בשניהם.

עזריאל כבר פי' לעיל בעניאל ענין עזריאל זה אמנם מצאתי בפי' ויקהל בזוהר איתא ענאל שממונה ברקיע שני ולצד דרום עזריאל סבא ולהם פעולה ידועה לקבלת התפלה וכמה חיילים תחת ממשלתם אמנם מפני שהם למטה מההיכלות כדמוכח שם שהם בז' רקיעים שהם קודם לסנדלפון ואחר עלותה ז' רקיעים מגיע לסנדלפון וסנדלפון מכניסה שבעה היכלות וראיתי שכל המלאכים הנז' הנה הם מההיכלות שהם עולם היצ"ו והז' הנז' הם מעולם העשי' שסנדלפון על כולם לא ראיתי לפרש שיהיו עזריאל וחניאל אלו אותם הנז' אלא אותם שהם בהיכל עצם השמים שפי' לעיל. אמנם יש ביתדות בההיכלות בהיכל ג' היכל נוגה עזריאל שני והוא שם יהודי ממונים על י"ב אלף לצד מזרח והם ממונים בחברת שתיים אחרים שהם עזריאל שני ולצד מזרח ממונים על י"ב אלף ואלו הם ממונים על הבל פיהם של תינוקות כדפי' בשכניא"ל.

חכמיאל כבר פי' לעיל אחר ואין לתמוה שהרי המלאכים יש בהם אותיות שוות ומבטאם בדרך אחרת ויורו על פעולה אחרת ואפשר שהם שתי חכמות והמלאכים הם עשר כתות נגד י"ס ואפשר שזה יהיה מתחמה אחרת ובחי' אחרת ואין תימה כלל.

מחניאל זה לא מצאתיו בהיכלות אמנם מצאתי שברקיע שני ממונה שם מלאך א' על כמה מחנות וכמה חיילים ובעלות תפלתם של ישראל עומד ומכריז סתחו שערים וגו' ומיד השערים נפתחים ומיד מתעורר ממונה א' העומד לצד דרום שמו עזריאל סבא ולפעמים נק' מחניאל על שם שהוא ממונה על ס' מחנות וכולם בעלי כנפים בעלי מחנות מליאות עינים ואצלם עומדים אותם המחנות שהם בעלי אונים שכח השמיעה לשמוע קול התפלה הנאמרת בלחש כל זה מצאתי בפי' ויקהל אמנם הוא מהעשי' לפי זה לא מהיצ"ו כדפי' בעזריאל והוא דוחק.

קניאל אפשר שהוא ממונה על אותם שקנאם אל לעבדותם וקנו האל בטוב מדתם והשר הזה ממונה עליהם שהם עושים קן לאל והאל מכנה המלאך הזה למציאותם כאומרו חונה מלאך ה' סביב ליריאי ויחלצם והם אותם המקיימים מאה ברכות ומייחדים צ"א שתי שמות בחשבון מלאך והיינו קניאל ק' מאה ברכות ניאל תשעים ואחד נגד שתי שמות המתאחדים בסוד הברכה ועניית אמן ג"כ.

גדיאל הוא ממונה בפתח ג' שבהיכל ד' היכל זכות והוא שמאלי קדוש מכח דין הנבירה ופעולתה שהוא ממונה להכניס כל עונות ורעות בני אדם המתעקשים אירחותיהם בעוה"ז ושוקל מעשיהם במאזני צדק הוא ממונה שהוא בפתח ד' שבהיכל זה והמאזנים נק' יאזנייה וכפי המאזנים הימין נק' הריאל על שם הממונה על מעשה הזכויות לקבץ אותם בעוה"ז שהוא ימיני הנקרא דהריאל שהוא ג"כ בהיכל זכות בפתח ב' וכף מאזנים השמאלי גדודיאל על שם גדיאל זה השר דקאמרן השמאלי הממונה על החובה וכפי ניצחון והכרעת כף הכאזנים כן יש ממונים מזומנים אם מכריע כף ימין שהוא הריאל מיד דהריאל יש תחת ממשלתו כמה כוחות להעביר הרעה וחלאים וצרות מהנשקל ההוא עד שניצל בכל בעלי דינים אם מכריע כף שמאל שהוא גדודיאל מיד גדיאל יש תחת ממשלתו כמה כוחות ומיד נותנים כח לחיצונים להרע עד שנוטל נשמה ח"ו.

צורתק מצאתי בזהר מדרש רות שהוא חבר לגזריאל ברקיע א' ושניהם ממונים שם. ובתיקוני נראה שסוד המלאך הזה הוא כחו להחזיק בדרשה והוא שם הדורש ושם הארכתו בעניינו וכחו חזק מאד ג"כ לשמירה. ויש גורסים צורטיק.

עופפיאל שמו יורה לשון עופפות ואפשר היותו ממונה על העופות וכיוצא או אפשר שג"כ ממנו נוטלין כח כל המעופפים כאומרו ויעף אלי א' מן השרפים. והאיש גבריאל מועף ביעף וכתוב וירכב על כרוב ויעוף.

רחמיאל זהו ממונה בהיכל ראשון היכל לבנת הספיר ופעולתו כשמו ברחמים גדולים והענין שיש פנימה בהיכל זה שערי דמעה שיש דמעות שאדם מוריד על אדם כשר או על חרבן מקדש ואלו ניסלים אותם כחות אחרים עליונים שמצטיירין בהן אלו הדמעות והוא סוד הפנים שנאמר בהם בנחמה ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים. אמנם יש דמעות שאדם בתשובתו מוריד על עוגותיו והקביה חותר לו פתח ושער בהיכל זה והוא נפתח ג"ם ביום ועליו ממונה השר הנק' רחמיאל ונוטל תפלת השב המוריד אותם הדמעות ומעלה אותה למעלה ואתם הדמעות כצטיירים בשולחן אשר לפני ה' והשר הזה הוא אופן והוא ממונה על שש מאות חיות גדולות.

סנסניה בהיכל זכות יש ד' פתחים לד' היכלות זה פנימה מזה ובפתח הראשון מבחוץ עומד הממונה הזה ועל שמו ג"כ יש ממונה אחר לצד הסמא בהיכלות סמאים ומפני שהוא מקבל מזה נק' על שמו והיכלתו ממונה הוא הדינים הקשים הנפעלים ע"י החיצונים והוא שולט על אסכרת התינוקות ב"מ. והקדוש הזה ממונה על הדין ונוטל הדין אחר גזירתו פנימה בהיכל ומכריז לאותם הממונים על י"ב פתחים והם כרוזים מכריזים כל הדינים הנגזרים בהיכל זכות בענין שהמלאך הזה דין קשה מצד הגבורה ושמו נגזר משני עניינים או לשון ענף שהוא קדוש ענף הרחמים שעיקר הדין העליון נפעל בהסכמת הרחמים ולפעמים מתהפכין לרחמים. או לשון שנאה בכסל הפעולה או ירצה הם שונאים שונאיו של הקביה.

רסיסאל, דומיאל, סניה

טהריאל בהיכל לבנת הספיר תחלת המדרגה הראשונה מההיכלות בפתח ההיכל ממונה המלאך הזה ופעולתו בעלות הנשמות ליכנס ומגיעים לפתח ההיכל ושם הממונה הזה וכמה אחרים עמו וכולם אש מלהטת ושרביטי אש בידם וכולם בעלי עינים להשגיח על מעשי הנשמה אם טהורה היא ליכנס להיות גידונת פנימה. ואם זכתה הממונה הזה פותח הפתח ונכנסת ואם לא זכתה ולא טהורה היא הממונה דוחה אותה משם ומיד מזדמן שם ממונה א' מצד הטומאה ונמסרת לכמה כחות סמאים עד שמורידים אותה לגיהנם עד שנידונת שם י"ב חדש עד טהרתה מטומאתה ולזה נק' טהריאל שמטהר הנשמה ליכנס או להיפך וכן הוא עומד לטהר כל מה שלמעלה שהוא לפניו מהפתח טהור והוא מדרגה ראשונה שומר הפתח כצד פנימה ולחוץ המנגד כדפי'.

יעוריאל המלאך הזה הוא ממונה בהיכל ג' היכל נוגה בפתח מורח עומד המלאך הזה ותחת ממשלתו שני שמשים סטריאל עדיאל הא' מימין והב' משמאל זה שמימין תלויים בו החיים וזה שמשמאל תלוי בו מות ושני חותמות בידם חותם חיים וחותם מות זה לצד זה וזה לצד זה הפתח הזה נעול כל ששת ימי המעשה ביום השבת יפתח וכיום רח"ש יפתח להראות חיים בחותם החיים מפני שבשבת וחודש חותם החיים מתקיים וכן ביום הכיפורים אחר תפלת המנחה סמוך לנעילה יוצא אויר א' מפנימה מהיכל זכות ופותח הפתח הזה שכל היום הוא נעול ואז מתעורר השר הזה ושני ממונים החותמים עמו וכל פתקי בני אדם מסודרים לפניו וחותם ברצון קינו המתפשט בו לחיים ולהיפך וזה סוד חתמנו לחיים באותה שעה כנו'.

נריה, סמכיאל.

עינאל הן אמת עניאל פי' לעיל במקומו וענאל מצאתי שהוא ממונה ברקיע הב' ותחת ממשלתו כמה חיילים ומחנות והוא ממונה בהכנס התפלה אליו

ברקיע השני עומד ומכריז פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים ואז ממונים אחרים שער השערים פותחים ועניינם פירשנו בשם מחניאל.

תרוסיה, תחוריה, רנאל, צוריה, פסיסיה.

עריאל זה המלאך שהוא עיראל הוא בהיכל ג' היכל נוגה והם ד' חברים וד' צדדים והם ממונים להשגיח על כל אותם העושים מעשים טובים ועל כל אותם החושבים מחשבת מצוה. אע"ג שלא יכלו לעשות ובפרט עריאל זה הוא עומד לצפון והוא עומד להשגיח על כל אותם שחשבו לעשות עבירה ולא עשו או רצו לחטוא ובאו לעבור וכבשו יצרם ולא עשו.

סמביאל, מרוניא, קטניא, ירואל, טטרוסיה, חוניאל, זכריאל, ועריאל, רנדאל, גדיאל, בדאל נ"א בראל.

אהניאל נ"א אהינאל מקימו בהיכל לבנת הספיר והוא מן ד' אופנים שיש למטה מהם ד' סדרי אופנים והוא אופן הדרום שסדר אופני הדרום תחת ממשלתו ומפני שיש בו הנאה כדרך הימין שהכל נהנים ממנו לכך נק' אהניאל והוא עומד לתת דרך להנהגה עליונה להיותה נשפעת לתחתונים ונודע שהיכל לבנת הספיר מוצא ההנהגה והיא מתחלקת לד' חלקים חג"ת ומלכות והיא גמצאת מהחיה הנק' בז"ק השולטת על ד' אופנים שהם ד' סדרי אופנים והאופן הדרומי להנהגת החסד הוא אהניאל זה ובוה יובן שהוא פתח עליית הדברים הימניים וירידת הנהגה הימנית לעולם שהיכל לבנת הספיר מכניס כל הטוב הנעשה למטה ומוציא כל השפע אשר נשפע מלמעלה. עכ"ל.

עוד כתב שברוב הספרים חסר א' ויש מכפילים רחמיאל ויש כותבים רעמיאל ומפני שלא מצאתי נכון לא כתבתים

והו	ילי	סיט	עלם	מהש	ללה
אכא	כהת	הזי	אלד	לאו	ההע
יזל	מבה	הרי	הקם	לאו	כלי
לוו	פהל	נלך	ייו	מלה	חהו
נתה	האא	ירת	שאה	ריי	אום
לכב	ושר	יחו	להח	כוק	מנד
אני	חעם	רהע	ייו	ההה	מיכ
וול	ילה	סאל	ערי	עשל	מיה
והו	דני	החש	עמם	ננא	נית
מבה	פוי	נמם	ייל	הרח	מצר
ומב	יהה	ענו	מחי	דמב	מנק
איע	חבו	ראה	יבם	היי	מום

עוד יש סוד גדול בשם זה בכלל ויהיה מבא לפרש השם בפרס וה"ס

דיקנא דז"א הוא בבי' ותחלת הכשכתה מחויב שהם מיוחדות והיינו סוד מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה דהיינו סוד י"ה ה"י שהם תרי תי' דיקנא מבתר אודינין ששם שערין ועירין והוא תחלת צמיתה הזקן והיינו סוד תחלת צמיתת ההויות להמצא להיותם בסוד זקן שהם ט' תיקונים שהתחלתם מחויב נקשרות כדפי' ולכך שם זה יתחלק לשני חלקים הם ל"ו ראש א' והיו ראש ב' אנ"י ולהיות בסוד דיקנא סגולתה להושיע בעת צרה לכך אני אומר אנ"י והיו הושיעה נא וכן בסוד זה נזכר בפי' בשלח בישועת הים והכוונה אנ"י והיו דו פרצופים שהמלכות נק' אנ"י והת"ת וה"ו ויחייסו שמות אלו אליהם בלי ספק והיס ע"ב ונחלקים לתשעה חלקים הם ח' לכל חלק וחלק בכל תי' ותי' מתשעה תיקונים ועתה נפרש כל שם ושם לעצמו ב"ה.

והן תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל א' יונק מאות אחת של שם ואלו הם וְלִיָּאֵל הוּאֵל וְנָאֵל ומפני היות יסוד השם בחסד לכך חתום כל משתלשל ממנו בשם א"ל אולם שם ע"ב כלו בחסד ושרשו שם י"ה והם שני שרשים בזקן העליון י"ה ה"י דהיינו שם יהו"ה בחכמה ושם אהי"ה בחסד לכך יוכלל השם באחד משני מקורות לאו במקור אהי"ה מצד הב"י או במקור יהו"ה מצד החכמה ותשתנה פעולתו לפי נטייתו אם אל החכמה או אל החסד וענין זה לכל השם וכללות השם במקור וטעמו פ"י בספיר ושם זה עולה ב"ה כענין כי ב"ה ה' צור עולמים ועולה אטב"ה והוא שם טוב כחו לחן. וסוד השם הזה מורה על שני ווין ת"ת ויסוד והמלכות ה' בין שניהם שכך מקומה לעלות על היסוד להתקשר עם הת"ת והשם הזה נמצא בין ההויות בצירופי שם יהו"ה ולכך הוא ראש לשם שהכל תחת ממשלתו שהרי חצי השם ל"ו ראשם אנ"י ויהיה לפי זה וה"ו אנ"י וראש לחציו נקבה אנ"י וממטה למעלה אנ"י וה"ו הושיעה נא כענין הושיעה ימינך וענני ובפי' בהעלותך פ"י חלקיו ששה לזכר וששה לנקבה כמו שנחלקים כאן בעמוד דרך כלל שם וה"ו מורה על הת"ת הפועל בחסד ונודע סוד וא"ו במלואו הוא בת"ת והיינו סוד וה"ו כי אות ה' היא אות א' הכל ענין אחד וסודה ו' שש קצוות ויכנס בתוכה ששה בששה סוד חמשה שהיא או חמשה מיותרים והם אלף או חמשה מסתעפים והם ה' ולזה סוד ה"א יתעלה באלף כשהם בסוד אלף הם עליון מהב"י וכשהם בה' הם תחתון מהמלכות ולזה השם הזה מורה על מציאות היחוד העליון מפני שהוא ראש לכל השם כולו ועולה טיב דהיינו טוב ה' לכל. ילי תחת ממשלתו שלשה משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם יתְנִיָּאֵל לִלְאֵל יוֹאֵל שם זה עולת י"ם ו"ן מכות והיינו אומר חמשים מכות ובגימטריא כוונ' יה"ו והם טובים להזכירם לרעד.

סיט תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות של שם ואלו הם **סתואל יופפיאל טוביאל** שם זה עולה אני ח"י ועולה בגימ' **חמאל** והוא טוב לסדחת.

עלם תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אי' יונק מאות של שם ואלו הם **ענייאל לכמיאל משאשיאל** עולה לע"ם מכני שבכחו להעביר אומה כענין יפקוד ה' על צבא המרום במרום מעביר שרו מלמעלה ואח"כ אומתו ועמו למטה ולזה הוא מצטרף מעל לעם ועולה נטעיאל והוא טוב לפתיחת הלב ומי שלבו מטומטם יועיל לזכירה.

מחש תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות של שם ואלו הם **מיכאל החזיאל שמשיאל** שם זה עולה אל' שד"י וכן עולה משיה ירצה שהיו האבות משתמשים בשם זה בא"ל שד"י עד שבא משה כאומר וארא וגו' והם טובים להזכירם לדרשה. עוד מי שמזכירו בטהרה בצאתו מן העיר יהיה לו לעזרה בעת הסכנה לפי שיש בו כח ההצלה. ואלי דבר יגונב שיש בו כח שלא להטביע במים בהזכרה והרהור בלי הסח דעת ויוציאנו ליבשה וסימניך ותקרא את שמו משה כי מן המים משיתיהו.

ללה תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות של שם ואלו הם **ללזבאל ללאל החלתיאל** שם זה עולה הכבוד ביהו"ה לפי שקודם שהוא ית' מדבר לנביא מראה כבודו.

אכא תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות של שם ואלו הם **אדברנאל כרוביאל אששיאל** שם זה עולה בגי' אח"ז כאומ' ותאחז במשפט ידי מתי שהוא ית' מכריע יד ימינו אז הוא מדת רחמים וכשמכריע יד שמאלו הוא מדת הדין.

כהת תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות של שם ואלו הם **כתניאל הלשמיאל תומיאל** שם עולה בגי' העניש הוא טוב להעניש והוא בגי' תכ"ה הכ"ת כי בו הכה מרע"ה את המצרי. **הזי** תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות שמות של שם ואלו הם **הלכליאל זיויאל ינאל** ושם עולה בגי' אחזיה כענין אומרו אעלה בחמר אחזה בסנסניו ועולה בגי' טובה והוא שם הכבוד והזכרתו עשר פעמים טוב ליראת שמים.

אלד תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות שמות של שם ואלו הם **אומיאל לגיאל דודליאל** שם זה עולה בגי' אגלי"א והוא טוב להזכירו למלחמה וכחו הוא בגבורה וכבר הארכתי בשם **אגלי"א** וכשם אל"ד בספ"ר ויש בכח השם הזה היותו כלול עם מקורו **אהי"ה** לבטל כל גזרה רעה מעל הצבור ולקרוצ גזר דינם לבטל מעליהם כל צר ומשטין

בין למעלה בין למטה.

לאן תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **לתמיאל אוריאל וכתיאל** שם זה גי' הכבוד שמראה כבודו בכל לע' שרים עליונים והוא טוב להזכירו לפני רוח רעה. **ההע** תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **הכאל הנאבאל עשעשיאל** שם זה עולה יסוד לפי שעל יסוד העולם הוא אבן השתיה עליו חקוק שם המפורש של ע"ב כדי שלא יעלו המים וישטפו העולם.

יזל תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **יופיאל זבאל להשפיאל** ושם זה עולה בגי' באדם לפי שכל פני החיה משתחווים לאדם והוא טוב ללויה ושר שלו שהוא תחתיו היל"ך ובגימ' אדני"י.

מבה תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **מלכיאל בואל הוחיאל** שם זה עולה בגי' כ"י ט"ב שר שהוא ממונה על המלחמה לפי שבכל יום ויום הוא מוציא לגשמות אור הגדול שנק' כי טוב שנא' וירא אלהים את האור כי טוב.

הרי תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **הויבאל רחיבאל יוניאל** שם זה עולה בגי' ט"ר לפי שאותו מלאך שנושא טור האבן מתחיל כך הרי שם זה בהיותו כלול במקורו או אהי"ה או יהו"ה פועל פעולות הרבה ע"י מלאכו גוריא"ל נ"א חביאל ושלשה מלאכיו אחרים שהם שוריא"ל ידעיאל צופיאל להבין הדיין מה שבלב בעלי דינים ולהיכן הדין נוטה ולשאול בדברי העולם ולהניח כעס השופט ולשאול על דברי תורה ולהכריח בני אדם לרצונו.

הקם תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **הקמיאל קנתיאל מישאשאל** שם זה עולה בגי' המלאכים ירצה שהם עומדים כמו הרים ומשוררים שירה.

לאן תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **לאוריאל אכמשיאל ועלעליאל** שם זה עולה בגי' יחיד"ו פי' שמיוחד שמו על ד' מחנות שלשה פעמים בכל יום וכורעים ומשתחווים.

כלי תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם **כוכביאל לעימאל ימניאל** שם זה עולה בגי' וד"ן שהוא דן בשעה ג' כל העולם ורואה ע"ז שלהם ומבקש להחריב את העולם וכיון ששומע שמעיאל שאומרים כהנים לויים וישראלים אשר נוסריקון

כלי בכל יום מיד נח מכעסו ולכן עולה בנ"ח. עוד עולה בגי' בכבוד יהוה לפי שבכל יום הולכים ונושאים המרכבה ואינם יודעים מקומו ית' והולכים אחר הכבוד. זה שם כלול עם מקורו אהי"ה מצד הבי' יש בו כחות נוראים ע"י ב' מלאכים שהם עזריאל טרסיה"ל עם מלאכו שהוא אופניאל להנצל מאויבים במדבר או בעיר ולהכותם בסגורים. וגם אם הולך במדבר ואין לו צידה לרכו ע"י יהיה שבץ רצון ולא ירעב ולאשה שאינה יולדת שתתעבר.

לך תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם לכהאל ופיאל וסויאל שם זה עולה בגי' ב"ם כאומ' ה' במ ועולה טבליא שיש טבלא על כל לב ולב של מלאך וחוקק בה שם המפורש כדי שיהיה שלום ביניהם. שם זה עם מקורו שהוא אהי"ה עם ב' מלאכים שהם קפקפוניאל חזיאל ועם מלאכו שמריאל יש בו כח למלאות משאלותיו עם בני אדם ולהטיל יראה על בני אדם ולכן נקרא שם היראה. פהל תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם פצחאל הדאל ליאל שם זה עולה בגי' בכסא כבוד לפי שיש סביב לכסא כביד מלאכי חבלה ואימרים שירה מיד לאחר מלאכי השרת ועולה בגי' עהלי והוא טוב שלא יראה.

נלך תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם נמואל למסיהל בסיגאל שם זה עולה בגי' טז"א והוא טוב לנכסה בשעה שהוא נופל. ושם זה כשיהיה כלול עם מקורו אהי"ה דהיינו בינה ע"י שרים הממונים תחתיו שהם האאהביאל ועוד ד אחרים שבריאל בריאל בוא"ל עזריאל יש בו כח לפעול כמה פעולות בעולם לתרץ הספק בתורה ובהלכה ולגורל ולחיה רעה שלא תזיק ולאבה ולהשקיט הים מוצפו בכתבתו בחרש חדש וכדי שלא יעף בדרך אם יכתבנו קמיע ויתלהו בזרועו וכן לשמירה.

י"י תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם יעליאל יהוהאל יציבאל שם זה עולה בגי' טה"א דג"ח והוא טוב למקשה לילד ועולה בגי' י"ה י"ה לפי שיש חקוק י"ה על כל שם החקוק בכתר. שם זה יש לו עיד מלאך שהוא נקי בהמאל ועוד ב' מלאכים נק' לסיאל פועיאל ובהיותו כלול עם מקורו אהי"ה מצד הבי' פיעל ע"י המלאכים האלו ג' פעולות הא' להשקיט השריפה ובוקע נהר ובשעת הדחק מציל מאדם רע ומאש ומשטף מים.

מלה תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מזכיהל ללאל הוחגיהל שם זה עולה בגי' כהן לפי שמיכאל כהן גדול המקריב נשמתם של ישראל מזכירו בכל יום.

ועולה בגי' לילה וטוב להזכירו בלילה ההולך יחיד.

חהך תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם נומיהל העתיבאל הונגיהל.

האז תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם העמיהל אדמיהל אכיהל.

ירת תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם יונגיהל רחזיהל הטביאל וזה השם כלול עם מקורו אהי"ה שהוא מצד הבינה יש בו כח להתעבר מזכר ומלאכו חסדיאל.

שאה תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם שומיהל אערביאל הגתמיהל.

ריי תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם רשניהל יפניהל יחכמיהל.

אום תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם אשפיהל ונעדיאל ממאל.

לכב תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם לשאבתיאל כתביאל כנתיאל.

ןשר תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם ווליהל שמשיאל רחביאל זה השם כלול עם מקורו אהי"ה מצד הבי' יש בו כח לזכירה ולתוספת דעת ופועל ע"י ג' מלאכים ששמותם תודיהל נפסיהל זכריאל לויאל.

יחן תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם ידביאל חוכמיהל ושדיאל.

להך תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם לשכיהל הגתיהל חתמיהל.

כוק תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם כצתיהל ותקיהל קומיהל.

מנד תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מלכיהל נדניהל דסליאל שם זה כלול עם מקורו יש בו כח להכות בסגורים ע"י מלאך סגוריהל ומקורו אהי"ה והי.

אני תחת ממשלתו ג' משרתים ונקראים ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם אחזניהל ניגנאל ידיאל.

חעם תחת ממשלתו ג' משרתים ונקראים ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם חשפיהל עמיהל מניהל.

רהע תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל

אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם רוכמיאל החזיתאל עניאל.
 ייזן תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם ירציאל יגרציאל זכריאל.
 הרה תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם הקמיאל הצפציאל הושעיאל.
 מיכ תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מדריאל יותניאל פדשימאל.
 וןל תחת ממשלתו ג' שרים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם ונדימאל ונדמיבאל לחכמיאל.
 ילה תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם יודיאל לדדיאל ההדיאל.
 סאל תחת ממשלתו ג' משרתים ונקראים ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד מהם יונק מאות אחת של שם ואלו הם סמכיאל אסכיאל לכסיאל.
 ערי תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם עוביאל רחביבאל ידברגאל.
 עשל תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם עמדיאל שמיאל ליאל.
 מיה תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם ממליאל יקלשיבאל העזיאל.
 ונה תחת ממשלתו ג' שרים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם וליאל הוחזיאל וגריאל.
 דני תחת ממשלתו ג' שרים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם דוסביאל נסביאל חפסיאל.
 החש תחת ממשלתו ג' שרים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם הצתיבאל חצתאל שפתצאל.
 עמם תחת ממשלתו ג' שרים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם עשפיאל משתיאל מכרציאל.
 ננא תחת ממשלתו ג' שרים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד יונק
 מאות אחת של שם ואלו הם נסתפיאל נסיאל אבריאל.
 נית תחת ממשלתו ג' שרים ונק' שמם באותיות השם שכל אחד מהם
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם נצביאל יעציאל תתציאל.
 מבה תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מכיאל בואל הרעיאל.
 פרי תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד

יונק מאות אחת של שם ואלו הם פנאל וצליאל יודשדיאל.
 נמם תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם נוריאל מעשניאל מוכתיאל.
 ייל תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם הרחיבאל רבחיאל חכמיאל.
 מצר תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם מתמיאל צוריאל רושיאל.
 ומב תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם ועדיאל מצפיאל ברכיאל.
 יהה תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם יונפיאל הושתמיאל העליבאל שם זה
 כלול עם מקורו אהייה מצד הכינה כחו גדול ופועל עיי ג' מלאכים שהם
 הביא"ל יהוא"ל הפיא"ל בזולת מלאך מיוחד לו שהוא דבוא"ל יש בו כח לדרשה
 בתורה הלכות הגדות ולהשיג רצונו מבני אדם ולא ישיבוהו ריקם ולהכבד בעיני
 כל רואיו עיי מעשים ותיקונים שלא רציתי לכתבם.
 ענר תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם עתצמיאל נתקאל ועתומיאל.
 מחי תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מלכיאל חשפשיאל יהיאל.
 דמב תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם דודניאל משפידאל ביבאל.
 מנק תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מחיאל נטריאל קדושיאל.
 איע תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם אורניאל יוריאל ערתשיאל שם
 זה כלול עם מקורו אהי"ה יש בו כח להעמיד המת לדבר עמו וכן להמציא
 ברכה במעשה ידיו ופועל עיי חמשה מלאכים ואלה שמותם יליא"ל פיפיא"ל
 תמליא"ל שמליא"ל ברכיאל ומלאכו המיוחד סמנגל"פ.
 חבר תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל
 אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם חמחמיאל ברקאל ונקתיאל.
 ראה תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם ראויאל אומלניאל החתכיאל.
 יבם תחת ממשלתו ג' משרתים ונק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד
 יונק מאות אחת של שם ואלו הם [בכ"י חסרים השמות].

היי תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם החטטאל ינביבאל יופכתיאל.
 מרם תחת ממשלתו ג' משרתים נק' ראשי שמם באותיות השם שכל אחד יונק מאות אחת של שם ואלו הם מלכיהאל ונעדיצבאל מחבחיאל.
 ע"כ כלל שם ע"ב וגודע שכח פעולתו עם שם מ"ב ושניהם יחד היו חקוקים במטה לפעול בו דבר ותמורתו מוציא מים ובזקע מים ונוגע ונוגף ומציל ומרפא הכל בכח שני שמות אלו מצורפים יחד והטעם ששם מ"ב סוד האור העולה ממטה למעלה מהאבות בבינה ובינה בחכמה בסוד אור חוזר לכך מתעלים ופועל בכח הדין והיד החזקה שבו. ושם ע"ב ממעלה למטה האבות הנקשרים במלכות האור היורד לפעול בחדס וברחמים ומבטלים דין הגבורה מזה אחד ומזה אחד וענין צרופם לפעול והמזגתם הוא קשר ויחוד שתי אורות אלו ובהם כלל כל הבריאה וכל המציאות כלו וענין שתי שמות אלו אין ענינם באצילות כי באצילות הם שמות אלו היות דקנת אינם נכללות בשם אלא דווקא בצרופי היות ושנינו נקודות אמנם בברי' יתלבשו אותם ההיות בשמות קרובים לכנויים והיינו שני שמות אלו שהם כמו כנויים לאותם ההיות וכמו שהמדות העליונות לא יפעלו אלא ע"י הברי' והבריאה יפעול ע"י היצ' ואין פעולה לשניהם אלא באצילות כן ענין השמות האלו שאין להם פעולה אלא ע"י המלאכים היונקים מהם ואינם פועלים אלא מה שנשפץ להם מההיות העליונות ולכך פעולתם בקשר יחד הו"ה שם מלאך וע"י מציאות זה המשתלשל זה מזה כן תשתלשל הפעולה וההנהגה זו מזו עד למטה בעולם הגשמי כדפי' בחקירות.

ת ו ש ל ב " ע